

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlanontada.com

ناوچه کوردنشینه کان

له کتیبی (معجم البلدان) ی یاقوت حههوی

تالامحروستی

کوردو ناوچه کورد نشینه‌کان
له کتیبی (معجم البلدان) ی
یاقوت حمه‌وی

تارا محمد ده‌شتی

پیشہ کی ..... ۹.....

ہیماکان ..... ۱۷.....

بہشی یہ کہم

ژیان وبہرہ مہ گانی یاقوت ومیتودی لہ کتیبی (معجم البلدان) دا ..... ۱۸.....

تہومری یہ کہم: رہوتی ژیان وبہرہ مہ گانی: ..... ۱۹.....

یہ کہم: بنہ چہ و رچہ لہ کی: ..... ۱۹.....

دووم: لہ دایکبوون و پیگہ یشتنی: ..... ۲۲.....

سیہم: سہرچاوی بیری زانستی: ..... ۲۵.....

جوارہم: کوچی دواپی کردنی: ..... ۲۹.....

پیئجہم: بہرہ مہ گانی ..... ۳۱.....

۱- بہرہ مہ بہرہ مستکہ وتوومکان: ..... ۳۱.....

۲- بہرہ مہ چاپ نہ کراومکان و بہرہ مستکہ وتوومکان: ..... ۳۵.....

تہومری دووم: رپیازی نووسین و شیواز و شیکردنہ وہ لہ کتیبی (معجم البلدان) دا ..... ۳۷.....

یہ کہم: ہوکارہ گانی نووسینی کتیبی (معجم البلدان): ..... ۳۷.....

دووم: ہہ لہ سہنگاندنی زانستی پیشہ کیہ کہ: ..... ۳۹.....

سیہم: شیوازی دارشتنی کتیبہ کہ: ..... ۴۰.....

جوارہم: شیکردنہ وہی ناومروکی کتیبی (معجم البلدان): ..... ۴۲.....

پیئجہم: سہرچاومہ گانی کتیبی (معجم البلدان) ..... ۴۹.....

۱- سہرچاومہ نامازہ پیکراومہ گانی لہ پیشہ کی (معجم البلدان) دا: ..... ۴۹.....

۲- بینین و ہزر و تیپرامان: ..... ۶۴.....

۳- گواستنہ وہ و ومرگرتنی زارہ کی: ..... ۶۵.....

- ٦٧ ..... ٤- سهرچاوه‌کانی زانیاری له‌باره‌ی ناوچه کوردو کوردنشینه‌کان: به‌شی دووهم
- ٧٥ ..... جوگرافیای ههریمی کوردنشینه‌کان له کتییی (معجم البلدان) دا
- ٧٧ ..... ته‌ومری یه‌که‌م هه‌لکه‌وته‌ی ناوچه کوردنشینه‌کان له چه‌وت ههریمه‌که‌دا
- ٧٩ ..... ته‌ومری دووهم ههریمه کوردنشینه‌کان:
- ٨١ ..... ١- ههریمی (خَیْزِرَة أَقْوَر / جه‌زیره‌ی ئاقور):
- ٨٤ ..... ٢- ههریمی (الجبّال/ چیاگان):
- ٨٦ ..... ٣- ههریمی (أَذْرِیجَان / نازرمبیجان-نازرمبیجان):
- ٨٧ ..... ٤- ههریمی (أَرَان / ئاران):
- ٨٩ ..... ٥- ههریمی (إِرْمِینِیَّة/ ئیرمینیه-ئهرمینیا) :
- ٩٠ ..... ٦- ههریمی (خُوزِستَان / خُوزِستَان)- الالهواز:
- ٩١ ..... ته‌ومره‌ی سییه‌م: کورد له ههریمه‌کانی تردا
- ٩١ ..... أ- له ههریمی فارس دا:
- ٩٣ ..... ب- له ههریمی خوراسان دا:
- ٩٤ ..... ج- له ههریمی کرمان:
- ٩٥ ..... د- کورد له ولاتی شام و میسر:
- ٩٨ ..... ته‌ومری جواره‌م: دیارده سروشتی وئابووریه‌کانی ههریمه کوردنشینه‌کان
- ٩٨ ..... یه‌که‌م: رووی زه‌وی:
- ٩٩ ..... أ- چیاگان
- ١٠٨ ..... ب- رووبار و سهرچاوه‌ی ئاوییه‌کان
- ١١٩ ..... دووهم- ئاو وهه‌وا:
- ١٢٠ ..... سییه‌م- سهرچاوه ئابوورییه‌کان:
- ١٢١ ..... ١- به‌ره‌مه کشتوکالییه‌کان و ئازده‌لی:
- ١٢٣ ..... ٢- کانزا و به‌ره‌مه پیشه‌سازیه‌کان
- ١٢٤ ..... ٣- بازرگانی:

به‌شی سییه‌م

شارو ئاوی و رواله‌ته ته‌لارسازیه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان له‌کتییی (معجم

- ١٢٩ ..... البلدان) دا
- ١٣١ ..... ته‌ومری یه‌که‌م شار و ده‌ورمه‌رکانی (اعمال)

- یه‌که‌م // شاره‌کانی هه‌ری‌می جه‌زیره: ۱۳۲
- سی‌یه‌م // شاره‌کانی ر‌وژ‌ئاوای هه‌ری‌می چیاکان: ۱۴۵
- چواره‌م // شاره کوردنشینه‌کانی هه‌رسی هه‌ری‌می نازم‌ربایجان و ئاران
و ئه‌رمینیا: ۱۵۴
- دوو‌ه‌م // ده‌و‌رویه‌ره‌کانی (اعمال): ۱۶۷
- ته‌و‌مری دوو‌ه‌م: سیماکانی ر‌واله‌ته ته‌لار‌سازیه‌کانی ناوچه‌کوردنشینه‌کان ۱۶۸
- یه‌که‌م // قه‌لاکان: ۱۶۸
- دوو‌ه‌م // قو‌ل‌غه‌کان (ر‌هند): ۱۷۸
- سی‌یه‌م // شوره‌کان: ۱۸۱
- چواره‌م // دم‌زگا دامه‌زراوه‌کانی تر: ۱۸۳
- ا- مزگه‌وت و شوینه ئاینیه‌کانی تر ۱۸۳
- ب- // کاروان سه‌را و گه‌رماوه‌کان: ۱۸۵
- به‌شی چواره‌م

باری کۆمه‌لایه‌تی و زانستی ورامیاری ناوچه کوردنشینه‌کان له‌کتیبی (معجم

- البلدان) دا ۱۸۸
- ته‌و‌مری یه‌که‌م: باری کۆمه‌لایه‌تی: ۱۸۹
- یه‌که‌م/هۆز و تیره کوردیه‌کان: ۱۸۹
- دوو‌ه‌م // بیروباوم‌رو ئاینه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان: ۲۰۳
- ته‌و‌مری دوو‌ه‌م: باری زانستی ۲۰۸
- یه‌که‌م له‌هه‌ری‌می جه‌زیره: ۲۰۹
- دوو‌ه‌م // له‌هه‌ری‌می چیاکان ۲۱۳
- سی‌یه‌م // له‌هه‌ری‌می ئاران و نازم‌ربایجان و ئه‌رمینیا : ۲۱۵
- ته‌و‌مری سی‌یه‌م: بارودۆخی سیاسی: ۲۱۷
- یه‌که‌م // پ‌رۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامی له‌هه‌ری‌مه کوردنشینه‌کان: ۲۱۷
- دوو‌ه‌م // ئه‌میر و سه‌رکرده کوردیه‌کان: ۲۲۴
- سی‌یه‌م/ حکوم‌ر‌انانی ناوچه کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می یاقوت: ۲۳۰
- ده‌ر‌ئه‌نجام ۲۳۸
- سه‌ر‌چاوه‌کان ۲۴۱

- ۲۶۴..... پاشكۆكان
پاشكۆى ژماره (۱) دپرهكانى ناوچه كوردنشينهكان له كتيبي (معجم
البلدان) ۲۶۵
پاشكۆى ژماره (۲) شار و دهوروبهركانى ۲۶۶
پاشكۆى ژماره (۳) ههتج كردنى ناوچه كوردنشينهكان به گوپرهى كتيبي (معجم
البلدان) ۲۷۰
پاشكۆى ژماره (۴) ناوى هۆزه كوردپه ناماژه بۆكراوهكان له كتيبي (معجم
البلدان) ۲۷۱
پاشكۆى ژماره (۵) رپژهى سودى سهراوهكان وبهكارهينان له كتيبي (معجم
البلدان) بۇناوچه كوردنشينهكان ۲۷۲
پاشكۆى ژماره (۶) رپرهوى گهستهكانى ياقوت حه مهوى ۲۷۳
پاشكۆى ژماره (۷) ۲۷۴
نهخشهى ژماره (۱) ههرپمى جهزيره ۲۷۵
نهخشهى ژماره (۲) چياكانى ههرپمى جهزيره ۲۷۶
نهخشهى ژماره (۳) ههرپمى چياكان و ههرپمى خۆزستان ۲۷۷
نهخشهى ژماره (۴) چياكانى ههرپمى چياكان و ههرپمى خۆزستان ۲۷۸
نهخشهى ژماره (۵) ههرپمى نهرمينيا ۲۷۹
نهخشهى ژماره (۶) ههرپمى ئاران ۲۸۰
نهخشهى ژماره (۷) ههرپمى نازهربايجان ۲۸۳
نهخشهى ژماره (۸) چياكانى ههرپمهكانى ئاران و نهرمينيا و نازهربايجان ۲۸۲

پیشه‌کی

په‌ده‌سەندنی په‌وتی زانستی له هەر بوارێکدا په‌یوه‌سته به‌ پۆلی ئەو کاره‌کته‌رانه‌ی که‌ ئیشیان له‌ناو کردووه‌، واته‌ زانست له‌به‌ره‌و په‌یشه‌وه‌ چوونیدا، به‌ به‌هره‌و هه‌ول‌دانسی زاناکان و کاری به‌رده‌وامیان له‌م بواره‌دا به‌نده‌، هه‌لبه‌ت می‌ژوو په‌کێکه‌ له‌و زانسته‌ گرنه‌گانه‌ی که‌ کار له‌ناو پابردوو ده‌کات و هه‌ولتی ساغ کردنه‌وه‌ی ئەو پابردوو ده‌دات، به‌شیوه‌ی هه‌لکۆلینیکێ زانستیانه‌، هه‌روه‌ها زانستیکه‌ پشت به‌ ئارکۆلۆژیای مه‌عریفه‌ ده‌به‌ستی بۆ ئەوه‌ی ته‌واوی پابردوو‌ه‌کان به‌هه‌موو گه‌رت و کاره‌ساته‌کان به‌خاته‌ به‌رده‌ستی خوێنه‌ر، هه‌ریزه‌ش نه‌مێرکه‌ بۆته‌ په‌یداو‌یسته‌یه‌کی سه‌ره‌کی بناغه‌ی زۆر له‌ زانسته‌کانی تر له‌ بوا‌ری گۆڕینه‌وه‌ یاخود سود له‌ یه‌ک وه‌رگرتن.

ئەوه‌ی یارمه‌تی ده‌دات و پشتگیری ده‌کات، له‌به‌یه‌ک گه‌ژدانی سه‌رده‌مه‌کان و به‌جێگه‌یاندنی ئه‌رکه‌کانی، ئەو به‌ره‌م و نوسراوانه‌یه‌ که‌ پۆچوونه‌ته‌ ناو زه‌مینه‌ی می‌ژوو کار له‌ناو کایه‌کانی پابردوو ده‌که‌ن، په‌کێ له‌و به‌ره‌مه‌مانه‌ی که‌ من کردوومه‌ به‌باسی سه‌ره‌کی نامه‌که‌م و هه‌ندی لایه‌نی می‌ژوویی و مۆرک و په‌سه‌نایه‌تی کورد په‌یشان ده‌دات، کتیبی (معجم البلدان) ی گه‌ریده‌و ولاتناسی یاقوت حمه‌ویه‌، که‌ به‌شیوه‌یه‌کی به‌ریلاو و فراوان می‌ژووی شار و ولاتانی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌ک په‌یشان ده‌دات، کوردیش په‌کێکه‌ له‌و نه‌ته‌وانه‌ی خاوه‌نی شارو ناوچه‌ی تایبه‌ت به‌خۆیه‌تی . زانیاریه‌کانی، له‌و گه‌پان و گه‌شتانه‌ی که‌خواه‌نی به‌ره‌م پێی هه‌لساوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌، جگه‌ له‌کۆکردنه‌وه‌و سود وه‌رگرتن له‌زانیاری سه‌رچاوه‌ی جۆراو جۆری هه‌موو نه‌مانه‌ وه‌کو کۆله‌گه‌یه‌کی پر

له زانستى كړدوټه بهرهميكي بهنرخ و ليكوله رهوهكان و ميژوونوسان تاوهكو نيسقاش
پشتيان پي بهستوه.

نډو ليتويژينهوى كهوا لډم نامهيه دا كاري تيداكراوه لهبارهي ناوهرؤكي نډم
بهرهمديه، پيويستي بهناشكرا كړدني كؤمهليك لايډن هديه بؤ بهدهرخستني بههرهي
ياقوت لهنوسيني كتيبى (معجم البلدان) وتيرپامان و شيكردنهويان بؤ دهكښن،
بهتاييه تي لهباسي نډو ناوچانهي دهچنه قالي ليكولينهوى ميژووي كورد و ناوچه
كوردنشينهكان، نهگهرچي زانياريهكاني نډم كتيب به جيگاي لابهلاو نامهي ماستهرو
دكتورا و ليكولينهوهكان سودي ليوهرگيراوه، بهلام هديرهكه لهچوارچيوي بابهي خويهوه
تيروانيني بؤكردوه و بهكاري هيناوه.

ليړه دا ناماغي من لهباسهكه شيكردنهوى نډم بهرهمديهو بهراوردكړدني لهگهل
كههستهي زانستي جوړاو جوړي تر، كه ههندي جار وهكو پهخنيهك لډم بهرهميه
دهكهويته بهرچاو، نههمش نهك بؤكهمكنهوى بههاكي، بهلكو بؤ زياتر ناشنا بوون به
كتيبهكه، ههروهها كار لهسهر پؤلي پاكئوسكردنهوى ياقوت دهكښن، كهلهكاتي
وهرگرتني زانياري سهرچاوهكاني پيش خؤي چؤن بووهو بهراوردكړدني لهگهل بهرهمهكاني
هاوچهرخي خؤي، كه پهيوهستن به ميژووي كوردو كوردستان. وه دهركا والادهكښن بؤ نډو
تويژهوانهي كه بهتهنها لهيهك بواري بؤ غونه نابووري ياخود كؤمهلايه تي وزانستي نډم
كتيبه ليتويژينهوى لهسهر بكات، چونكه ليړه دا زانياري نډم كتيبهم بهشيويهكي
گشتگيري وهرگرتوه.

وهك ناشكراشه لهكاتي ليتويژينهوه لهههر بواريو باريكدا ليكوله تووشي ناستهنگ و
گرفت دهبي، يهكيك لهو گرفتانهي لډم تويژينهوه دا پرويهپروومان بووهتهوه نهويه
كهخواهن بهرهم ژماريهكي زؤر له سهرچاوهي بهكار هيناوه، ههلبهته بؤ نډم
تويژينهويهش پيويستيمان بههمان سهرچاوه دهبيت بؤ سهلماندني راستيي زانستي
كتيبهكه، كهچي ههمويان بهردهست نهكهوتوون، ياخود كاتي ويستان نډو سهرچاوانهي
كه له دواي چهرخي ياقوت نوسراون بؤ بهراوردكردن بهكارهيتين، نهمائتوانيوه له ههندي
باسدا بياغينهپروو، لهبهر نهوهي لهخودي نډو سهرچاوانه بهرهمهكهي ياقوت واته

(معجم البلدان) یان کردۆته ههوتن بۆ نو سین. وهیه کێك لهو ئاستهنگه هه ره گرینگانهی کهروو بهروومان بۆتهوه، سنوری ناوچه کوردنشینهکان به نادیارى ماوه تهوه، ته نانه ت هه ندی ناوچه هه ن بېروبوچونی جیاواز ههیه له مهر کوردیه تی شوینه کان. جگه له مهش یاقوتیش ته نها له هه ندی ناوچه ی دیاری کراو، شوینی کوردی به دیار خستوه، به جوړیک له پاشکۆی ئه م لیکۆلینه وه ده بی نریت.

وه بۆ ئه وه ی بتوانین به ته وای بچینه بنج وینه وانی هه ربا به تیک یاخود ئامانجی سه ره کی خۆمان له هه ر با به تیکدا بپیکین ده بی له به رای هه مو شتیک میتۆدیکى دیاریکراومان هه بیت، بۆیه له م لیکۆلینه وهیه له سه ر هه مان ئه و میتۆده پۆشتوین، که یاقوت له نویسی کتیبه که ی گرتویه تیه بهر، ناوه پۆکه که شی له چوار بهش و ده رنه بچام پیک دیت .

به شی یه که م: باس له ((ژیان و به ره مه کانی یاقوت و میتۆدی له کتیی (معجم البلدان) دا)) به جوړیک پیکدیت له دوو ته وه ر: یه که میان باس له ناو و په چه لکه و نازناو شوینی له دایک بوون و چۆنیه تی پیکه یشتن و گه شته کانی یاقوت ده کات، وه پۆلی ناویراو له بواری بازرگانی و دواتر تیشک خراوه ته وه سه ر دوا سه رنجی بۆ ژیان، هه ره وها به کورتی باس له و به ره مه مانه کراوه که له به رده ستدا بوون و ناوی ئه و به ره مه مانه ش هینراوه که به رده ست نه که وتوون. ته وه ری دووه م: ئاوردانه وهیه له پێبازو نویسن و شیواز و شیکردنه وه ی کتیبه که به گشتی، که چه ند خالیک له خۆ ده گریت، وه ک هۆکاری دانانی کتیبه که و هه لسه نگاندنی پێشه کیه که ی و شیوه ی دارشتنی و میتۆد له گیرانه وه ی با به ته کان دا، به جوړیک توانای به ه ره یی شیکردنه وه ی زمانه وانی بۆناوی وشه کان، به ده رخستنی چۆنیه تی میتۆدی له باسی با به تی جوگرافی و میژووی و کارگیری و ناوه ی تانی زاناکان و له گه ل گیرانه وه ی با به ته نه فسانه ییه کانی کتیبه که و ئه و سه رچاوانه ی که له پێشه کیه کهیدا ئامازه ی بۆ کردوه، له گه ل به دیارخستنی کورته یه ک له ژیا نی خاوه نی سه رچاوه که، هه ره وها باس له بوچوونی خۆی سه باره ت به ناوچه کان ده که ی و چۆن ئه و زانسته زا ره کیانه ی له چین و توێژه کان وه رگرتوه، له گه ل ئه و به ره مه مانه ی بۆ ناوچه کورد و کوردنشینه کان سودی لی وهرگیراوه .

به‌شی دووه‌میش تایبته به کورد و ناوچه‌کوردنشینه‌کان به چه‌شنی : باس له ((جوگرافیای هدریمه کوردنشینه‌کان)) کراوه، که له چوار ته‌وه‌ر پیک هاتوه : یه‌که‌میان هه‌لکه‌وتنی شوینی کورد له هه‌وت هدریمه ناوه‌دانه‌که‌ی زه‌ویه ده‌ستیشانکراوه‌کان، که له هدریمی چواره‌م و به‌شیک له هدریمی پینجهم دایه . ته‌وه‌ری دووه‌م له ده‌روازه‌یه‌ک که گرنگترین هدریمه کوردنشینه‌کان خراونه‌ته‌پوو، له‌باسی ده‌روازه‌که‌شدا ئاماژه به‌وه‌کراوه که چۆن ته‌وه‌دریمانه به‌گرنگترین هدریمه کوردنشینه‌کان داده‌نرین، پاشان باسی هدریمه‌ک له هدریمه‌کان به‌جیا جیا کراوه، به‌تایبته‌ی له‌پوانگی یاقوته‌وه، که به‌شیک‌رنه‌وه‌ی ناوه‌که‌ی ده‌ست پینده‌کات، له‌گه‌ل دیاریکردنی جوگرافیاو چۆنیته‌ی دانانی سنوور بۆ ته‌م ناوچانه، به‌پشت به‌ستن به‌ ته‌وه‌ زانیاریانه‌ی له‌سەرچاوه‌کاندا هاتوون، بۆ پرکردنه‌وه‌ی تیبینه‌کانی ناوبراو. ته‌وه‌ری سییه‌میش تایبته به‌ شوینی کورد له‌هه‌ندئ ولات و هدریمی ترده‌، وه‌کو فارس و خۆراسان و کرمان و ولاتی شام و میسر به‌وشیوه‌یه‌ی که‌خواه‌نی به‌ره‌م باسیان لێوه‌ده‌کات. ته‌وه‌ری چواره‌میش باس له‌ سروشتی جوگرافیای ناوچه‌ کورد و کوردنشینه‌کان ده‌کات، هه‌ر له‌ به‌رزی و نزمی زه‌وی و چیاکان بیت یان پیکهاته‌ی تر وه‌کو پوویار و سەرچاوه‌ ناویه‌کان سەرژمی‌ری کراوه، هه‌ر له‌م ته‌وه‌ریه‌دا ئاماژه به‌ ناوو هه‌وای ناوچه‌ کوردنشینه‌کان و سەرچاوه‌ نابووریه‌کان کراوه.

له‌ به‌شی سییه‌مدا ((شارو ناوایی ورواله‌ته‌ ته‌لارسازیه‌کانی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌کتیبی (معجم البلدان) دا)) تیشک خراوته‌ سەر، به‌جۆریک له‌ دوو ته‌وه‌ر پیکدیت : یه‌که‌میان باس له‌ شاره‌ کوردنشینه‌کان و ده‌وریه‌ره‌کانی ده‌کات، پشت به‌و کارنامه‌ ماستهر و دکتۆرایانه‌ به‌ستراوه، که‌ سنووری شاره‌ کوردنشینه‌کانیان دیاری کردوه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی یاقوت زۆر شاری به‌کوردی دانه‌ناوه، ته‌مه‌ش له‌پاشکۆی لیکۆلینه‌وه‌که‌ به‌دیار ده‌که‌ویت، به‌تایبته‌ی له‌ هیلکاری نه‌خشه‌کان . به‌لام سه‌باره‌ت به‌ ده‌وریه‌ره‌کانی که‌ مه‌به‌ست له‌و ناوچه‌و دی و ناوایی کوره‌و پوستاق و ناوه‌دانه‌یه، یه‌ که‌ راسته‌وخۆ ده‌که‌ونه‌ چ شاریک ته‌مه‌ش له‌ خشته‌یه‌ک پوون ده‌بیته‌وه. ته‌وه‌ری دووه‌می باس له‌ پیکهاته‌ی ته‌وه‌

شارو ناوچانه کراوه، به‌جۆرتک سیماکانی ته‌لارسازی، که قه‌لا و قولغ و شوروه کاروانسەراکان و مزگه‌وت پیشان ده‌ده‌ن.

به‌شی چوارهم : ((باری کۆمه‌لایه‌تی و زانستی و رامیاری ناوچه‌کوردنشینه‌کان))
 روون کراوه‌ته‌وه له سی ته‌وه‌ردا به‌رجه‌سته‌ی کراوه: یه‌که‌میان تاییه‌ته به‌ باری کۆمه‌لایه‌تی کۆمه‌لگاکه، نه‌میش هۆزو تیره کوردیه‌کان له خۆ ده‌گریت، که چۆن ناویان هاتوه، هه‌روه‌ها باس له بیرو باوه‌ر و تاینه‌کانی ناوچه‌کانی نهم نه‌ته‌وه‌یه کراوه . ته‌وه‌ری دووه‌میش له‌باره‌ی کولتوری و رۆشنبیری ناوچه‌کانه، له به‌دیارخستنی ته‌و زاناو خواوه‌ به‌رهمانه‌یه که له بواری چالاکی زانستیه‌وه کاریان کردوه و بنه‌چه‌یان گه‌راندراوه‌ته‌وه سه‌رناوچه کوردنشینه‌کان، به‌لام له‌به‌ر زۆری ژماره‌یان له هه‌ر هه‌رتیمک چهند نمونه‌یه‌ک خراونه‌ته به‌رچاو. له‌ته‌وه‌ری سییه‌م دا بارودۆخی سیاسی ناوچه‌که روون ده‌بیته‌وه، نه‌میش له چۆنیه‌تی به‌رتوه‌چوونی پرۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامی له هه‌رتیمه کوردنشینه‌کان و به‌ جۆرتک له چ سه‌رده‌میک و کۆ پی‌ی هه‌لساوه سه‌رکردایه‌تی کردوه، له‌گه‌ڵ ته‌و بارودۆخی له‌کاتی فتوحات دا هاتۆته کایه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ندێ له‌ میرو سه‌رکرده‌و ده‌سه‌لاتی کوردی که له کتییی (معجم البلدان) دا ناویان هاتوه، وه له سه‌رچاوه‌کانی تر پۆلی به‌رچاویان به‌دیارخراوه، ئینجا ئایا بارودۆخی ناوچه کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می یاقوت چۆن بووه ؟ کاتی ته‌تابه‌ک و خوارزمیه‌کان و ته‌ته‌ره‌کان حوکمیان تیدا گه‌پراوه.

هه‌لسه‌نگاندنی سه‌رچاوه (سه‌ره‌کیه‌کان):-

بۆ ئاماده‌کردنی نهم لی‌کۆلینه‌وه‌یه، کتییی (معجم البلدان) به‌شیوه‌کی دیار و به‌رهمینکی سه‌ره‌کی داده‌نریت، نه‌گه‌رچی هه‌ندێک له‌سه‌رچاوه‌ی تر به‌رچاو ده‌که‌ویت، به‌لام بۆ مه‌به‌ستی پرک‌دنه‌وه‌ی زانیاری یاخود، به‌راورد‌کردن یان جیاوازی پیکردنی نهم فهره‌نگه له‌ باره‌ی کورد و ناوچه کوردنشینه‌کان بووه.

١- سه‌رچاوه‌ی گه‌ریده‌و ولاتناسان:

گرنگترین سه‌رچاوه‌ی په‌سه‌ن له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا که به‌ر له‌ چاخی یاقوت نوسراون و ناوبراو به‌کاری هه‌تاون ئێسه‌ش دووباره‌ پشتمان پێبه‌ستوه، له به‌شی یه‌که‌میشدا

کورته ژبانی نهم خاوه‌ن به‌رهمانه‌مان تیشک خستوته سهر، له‌وانه (ابن خرداذبه) (م: ۲۸۰/ک/ ۸۹۳ز) کتیبه‌که‌ی به‌ناوی (المسالک والممالك) ه که له‌نه‌نجامی شاره‌زایی که‌سایه‌تی وتاقیکردنه‌وه وجیبه‌جیکردنی پیداوایسته‌کانی پله‌ی به‌ریوه‌بردنی کارگیری ده‌ولت له‌لایه‌ن خودی خوی به‌رهم هاتووه، باس له‌ده‌سولات وفدرمانره‌وايه‌کانی ورنگاو بان وجگه له‌باسی پیوانی نیوان ناوچه‌کان وسهرسوره‌ینه‌ری ولاتان، به‌لام له‌م لیکۆلینه‌ویه به‌چۆنه‌تی باسکردنی نشینگه کوردیه‌کان له‌ولاتی فارس سودی لیوه‌رگیراوه. وه کتیبی (البلدان) ی (اليعقوبي) (م: ۲۹۲/ک/ ۹۰۵ز) نهمیش په‌کیکه له‌و به‌رهم مه ولاتناسیانه‌ی که‌باس له‌زانستی هه‌والی ولاتان و پیوانی نیوان ناوچه‌کان وداب ونه‌ریت وناين و پیکهاته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ناوچه‌کانه، له‌م لیکۆلینه‌ویه به‌وونکردنه‌وه‌ی بابته‌کان به‌تایبه‌تی شوینی کورد له‌هه‌ریمی چیاکان به‌هه‌کار هاتووه. وه کتیبه‌که‌ی (البلاذری) (م: ۲۹۷/ک/ ۸۹۲) به‌ناوی (فتوح البلدان) که‌زانیاری تیرو ته‌سه‌لی سه‌باره‌ت به‌ فتوحات به‌ ناوچه کوردیه‌کان ناماژه‌ی پیراوه و یاقوتیش دووباره‌ی کردۆته‌وه، جا له‌م لیکۆلینه‌ویه زانیاری خستنه سهر تیبینیه‌کانی یاقوت سودی لیوه‌رگیراوه. به‌لام به‌و زانستی کتیبه‌که‌ی یاقوت وراستی گواستنه‌وه‌ی زانیاریه‌کان به‌رهمه‌که‌ی (ابن الفقيه المذاني) (م: ۳۱۰/ک/ ۹۲۲) به‌ناوی (البلدان) به‌کاره‌یناوه زیاتر به‌رچاوه، به‌گشتی زانیاری ناوه‌رۆکی نهم به‌رهمه‌هه باس له‌ دروست بوونی زه‌وی ووته‌ی زاناکان ده‌رباره‌ی سهرسوره‌ینه‌ره‌کان له‌گه‌ل تیشک‌خستنه سهر به‌ناویانگه‌کان تایبه‌ت مه‌ندی ناوچه‌و بری خه‌راج .... هتد و هه‌روه‌ها کتیبه‌که‌ی (الاصطخري) (م: ۳۴۰/ک/ ۹۵۱ز) به‌و هه‌مان مه‌به‌ستی به‌راورد کردن له‌م لیکۆلینه‌ویه به‌کار هاتووه. کتیبه‌که‌شی له‌ نه‌نجامی گه‌شت وگه‌ران سهرچاوه گرتووه، به‌ناوی (المسالک والممالك) به‌جۆرێک باس له‌زانستی ولاتناسی و به‌گشتی ده‌کات. وه کتیبی گه‌ریده‌و بازرگان (ابن حوقل) (م: ۳۶۷/ک/ ۹۷۸ز) ش که له‌سهر هه‌تانه‌ی به‌هه‌ریمکردنی ولاتان و بنچینه‌ی نه‌خشه‌ کیشانی نه‌و هه‌ریمانه‌ په‌یه‌وست بوون به‌ به‌به‌لگه‌ی بینین دارێژراوه به‌ناوی (صورة الارض) له‌م لیکۆلینه‌ویه‌ش

ده‌بینریت بۆ روونکردنه‌وه‌ی زانیاریه‌کانی کتیبی (معجم البلدان) جگه له‌مه‌ش به‌رده‌می (المهلبی) (م: ٣٨٠/ک ٩٩٠ ز) به‌ناوی (العزیزی) له‌په‌راوتی نهم لیکۆلینه‌وه بۆ پێناسه‌ی هه‌ندئ له‌وولاتان سودی لیوه‌رگیراوه . جگه له‌مه هه‌ندئ له به‌رده‌می ولاتناسانی تر که له دوا‌ی یاقوت حمه‌ویه‌وه نوسرا‌ین وهک (القزوينی) (م: ٦٨٢/ک ١٢٨٤ ز) هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی به‌تایبه‌تی (اشار البلاد و اخبار العباد)، (ابو الفداء) (م: ٧٣٢/ک ١٣٣١ ز) به‌رده‌مه‌که‌ی (تقویم البلدان) له‌گه‌ل سه‌رچاوه ولاتناسی فارسی (حمد الله المستوفی القزوينی) (م : ٧٥٠/ک ١٣٤٩ ز) به‌ناوی (نزهة القلوب) وه کتیبی (اوضح المسالك الى معرفة البلدان و الممالك) ی سباهی زاده (م: ٩٩٧/ک ١٥٨٩ ز).

٢- سه‌رچاوه میژوویه‌کان:

وه له گرینگترین سه‌رچاوه میژوویه‌کان کتیبه‌کانی (ابن الاثیر) (م: ٦٣٠/ک ١٢٢٢ ز) به‌تایبه‌تی (الكامل فی التاريخ) سودی لیوه‌رگیراوه که په‌نگدانه‌وه‌ی میژووی گه‌لی کوردی لیبه‌دی ده‌کریت، جگه له‌وه‌ی هاوسه‌رده‌می یاقوته‌وه هاو‌ریشی بووه، هه‌ردوو به‌کاری نووسینه‌وه خه‌ریک بووینه. هه‌روه‌ها به‌رده‌مه‌کانی (ابن العبری) (م: ٦٨٥/ک ١٢٨٦ ز) به‌تایبه‌تی (تاریخ الزمان) که بۆ زانیاری ناوچه کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌تابه‌کیه‌کان سوودی لی وه‌رگیراوه.

٣- سه‌رچاوه (الطبقات والتراجم):

به‌لام ژماره‌یه‌کی زۆر له‌کتیبه‌کانی (طبقات التراجم) به‌رچاوه‌که‌وێت، به‌تایبه‌تی بۆ تیشک خستنه‌سه‌ر ژبانی یاقوت به‌دیار خستنی بایوگرافیا‌ی نه‌و که‌سه، و له‌گه‌ل نه‌و که‌سایه‌تیانه‌ی که‌ناو‌راو سودی له‌به‌رده‌مه‌کانیان وه‌رگرتوه، به‌لام هه‌مدیسان بۆ زاناو نه‌دی‌بی شاره کوردنشینه‌کان دووباره ده‌بیته‌وه. گرینگترینیان به‌رده‌می (ابن النديم) (م: ٣٨٣/ک ٩٩٣ ز) به‌رده‌مه‌که‌ی (الفهرست) هه‌روه‌ها کتیبی (انباء الرواة) ی (ابن القفطی) (م: ٦٤٦/١٢٤٦ ز)، به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌ره گرینگ داده‌نریت بۆ ژبان و به‌سه‌ر هاتی که‌سایتی یاقوت، له‌گه‌ل ابن الشعار الموصلی (م: ٦٥٤/ک ١٢٥٦ ز)، کتیبه‌که‌ی (عقود الجمان فی فرائد الشعراء هذا

الزمان)، و (ابن خلکان) (م: ۶۸۱/ک/۱۲۸۲) (وفیات الاعیان). به‌گشتی
 بدره‌مه‌کانی (الدهی) (م: ۷۴۸/ک/۱۳۴۷) به‌لام به‌تاییه‌تی (تاریخ الاسلام)،
 وه‌کتیبی (الوافی بالوفیات) (الصفدی) (م: ۷۶۴/ک/۱۳۶۳).
 له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا فدره‌نگه نه‌ده‌یه‌که‌ی خودی یاقوت که (معجم الادباء)
 به‌را‌ده‌یه‌کی زۆر به‌رچاو دیاره له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌و راستی زانیاریه‌که‌ی فدره‌نگه
 جوگرافیه‌که‌ی ده‌سه‌لمین.

۴- سەرچاوه نوێیه‌کان:

کتیبه نوێیه‌کانیش بێ‌به‌ش نه‌بوون له ده‌وله‌م‌ه‌ند‌ن‌کردنی ئەم توێژینه‌وه‌یه،
 به‌تاییه‌تی ئەو به‌ره‌مه‌مانه‌ی گه‌یش‌ت‌ونه‌ته ده‌رئه‌نجامی هه‌ندی بابه‌ت
 وه‌کو به‌ره‌مه‌کانی (ابو الفتوح محمد التوانسي) (ياقوت الحموي الجغرافي والرحالة
 الاديب)، (کراتشکۆفسکی) (تاریخ الادب الجغرافي العربي) ئەمانه زیاتری
 زانیاریه‌کانی به‌شی یه‌که‌م به‌کاره‌ینراون، به‌لام بۆ به‌شه‌کانی تر نه‌وه‌ی کتیبه‌کانی
 به‌را‌ده‌کی زۆر دووباره ده‌بێ‌ته‌وه (درویش یوسف حسن) (بلاد الهکاری)، هه‌روه‌ها
 (الکورد في کتابات ابن الاثير) (کرفان محمد احمد)، وه‌گرن‌گرتین ماسته‌رنامه‌و
 دکتۆرا که سودی لێ وه‌رگه‌راوه له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه (الکورد في الدينور وشهرزور)،
 (أذربيجان) (حسام الدين علي غالب النقشبندی)، (الکورد في الجزيرة وشهرزور)
 ی (فائزة محمد عزت) ن.

توێژه‌ر

تارا محمد ده‌شتی

هېماکان

هېما کورديه‌کان :	ت-	هېما عه‌ره‌بيه‌کان	ا-
زاینی	ز-	توفی	ب-
کوچی	ک-	جزء	ج-
لاپه‌ره	ل-	مجلد	مج-
لاپه‌ره‌کان	ل ل-	المیلادی	م-
مردووه	م-	الهجری	ه-
پیش زاین	پ.ز-	دون تاریخ الطبع	د.ت-
هېما فارسیه‌کان:	ج-	دون مکان الطبع	د.م-
هجری شمسی	ه.ش-	صفحه	ص-
صفحه	ص-	صفحات	ص ص-
		القسم	ق-
هېما ئینگلیزیه‌کان	د-		
p-pages	لاپه‌ره-		
vol-volume	به‌ش-		

بهشی یهکم

ژیان و بهرهمهکانی یاقوت و میتۆدی

لهکتیبی (معجم البلدان) دا

تهویری یهکم:

رهوتی ژیان و بهرهمهکانی

(بنمچه و رهچه لهکی، له دایک بوون و پێگمیشتنی، سمرچاوهی بیری زانستی

حهههوی، گۆچی دواي کردنی، بهرهمهکانی....)

تهویری دووهم:

رێبازی نووسین و شیواز و شیکردنهوه له کتیبی (معجم البلدان) دا

(هۆکارهکانی نووسینی کتیبهکه، ههلهسهنگاندنی زانستی پێشهکیهکه،

شیواز لهدارشتنی کتیبهکه، شیکردنهوهی ناوهرۆکی کتیبهکه،

سمرچاوهکانی کتیبی (معجم البلدان)....)

تهوه‌ری یه‌که‌م:

ره‌وتی ژیان و به‌ره‌مه‌کانی:

یه‌که‌م: بنه‌چه و ره‌چه‌له‌کی:

ناوی (ابو عبدالله یاقوت بن عبدالله الرومی البغدادی)^(١). یاخود (یاقوت بن عبدالله الحموی الرومی) یه^(٢) نه‌گه‌رچی سه‌باره‌ت به ناوه‌که‌ی وا به‌دیار ده‌که‌وی که گۆزانی تیکه‌وتبی، به‌لام به‌گشتی به ناوی یاقوت ناسراوه، له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به‌لگه‌یه‌کی چه‌سپاومان له‌به‌رده‌ست دا نییه، که یاقوت ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی بی‌ت. چونکه کۆیله و به‌نده‌کانیش له‌سه‌رده‌مانی به‌ناوی به‌رده به نرخه‌کانی (یاقوت، کافور، زم‌رود) ناویراون^(٣). ناویراویش یه‌کیک بووه له‌و که‌سانه‌ی بۆته دیل و به کۆیله کراوه، کۆیله‌ش وه‌کو ده‌ستکه‌وت سه‌یر ده‌کرا. (کافور ابو مسک)^(٤) یش که خاوه‌نه‌که‌ی سولتانی میسر

(١) - یاقوت الحموی، معجم الادباء، اعداد: احمد شمس الدین، (بیروت: ١٩٩٣)، ج ١، ص ١١؛ ابن المستوفی الاربلی، نباهة البلد الحاصل من ورده من الاماثل، المعروف ب(تاریخ اربل)، حقه و علق علیه: سامی بن سید خماس الصقار (بغداد: ١٩٨٠)، ق ١، ص ٣١٩؛ عمر رضا کحاله، معجم المؤلفین، (بیروت: ١٩٩٣)، ج ٤، ص ٨٣؛ ابو الفتوح محمد التوانسی، الجغرافی الرحاله الادیب یاقوت الحموی، (مصر: ١٩٧١)، ص ٦٠.

(٢) - ابن القفطی، انباه الرواة علی انباه النحاة، حقه: فاضل ابراهیم، (بیروت: ٢٠٠٤)، ج ٤، ص ٨٠.

(٣) - یاقوت الحموی، الخزل و الدال، حقه: یحیی زکریا، محمد ادیب، (دمشق: ١٩٨٨)، ق ١، ص ٨؛ کراتشکوفسکی، تاریخ الادب الجغرافی العربی، نقله الی العربیة، صلاح الدین عثمان هاشم، ق ١، ص ٣٨٨؛ ابو الفتوح محمد التوانسی، المرجع السابق، ص ٦٢؛ نهمز مه‌جید نه‌مین، یاقوتی حمه‌وی، (سلیمان: ٢٠٠٢)، ل ٨.

(٤) - کافوری نه‌بو مسک، ره‌ش پیستیکی چه‌به‌شی بوو سه‌ره‌تا له‌لای خه‌لکی میسر کۆیله بوو، دواتر سولتانی میسر کریوه‌تیوه. الصفدی، الوافی بالوفیات، تحقیق: احمد الآرناؤوط، ترکی مصطفی، (بیروت: ٢٠٠٠)، مج ٢٤، ص ٣٣١.

(ته‌خشیډی)^(۱) بوو، ته‌میش هر بدم سامانه ناویراوه. ته‌گهر چی دواي ته‌وی یاقوت پیڅه‌یشتوه، ناوی له‌خوی ناوه (یعقوب)^(۲) ته‌میش له‌کاتیڅدا، که‌نازاد بوو و کاری بۆ ژبانی پۆژانه‌ی خوی کردوه، وه پهنګه ته‌م ناوی له‌بهر ته‌وه ه‌لبؤاردیت، له‌ناوه‌که‌ی خوی نریکه و، به‌لام مانایه‌کی کۆیله‌ی نادات. له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا ناوه‌کۆنه‌که‌ی به‌گشتی له‌لای خه‌لك به‌سهریدا چه‌سپاوه.

له پال ناوی یاقوت له‌کاتی ناساندنی، نازناوی تر به‌دی ده‌کریت، که‌ ژبان و به‌سرهاتی ته‌و پیشان ده‌دن. وه‌کو (همه‌وی)^(۳) بۆ خاوه‌نه‌که‌ی (عسکر بن نصر بن ابراهیم الحموی) ده‌گه‌ریتته‌وه، خه‌ریکی بازرګانی بووه و یاقوتی به‌کۆیله‌ کړیوه‌ته‌وه^(۴). به‌دیلي ه‌یتراره‌ته به‌غدادو پاشان له‌گه‌ل یاقوت له‌ شاری به‌غدا نیشته‌جی بووه، ه‌ریزه‌ش ناویراو به‌ (به‌غدادی)ش ناسراوه^(۵). وه‌نازناوی (شه‌هابه‌دین)ی^(۶) که‌ پی‌وه لکاوه بۆ گه‌وره‌ی وناویانګی که‌سایتی یاقوت ده‌گه‌ریتته‌وه.

(۱) - سولتانی ته‌خشیډی: یدکیکه له سولتانه‌کانی میسر ناوی (ابوبکر بن محمد طغج) بووه، که‌ خاوه‌نی میسر وشام و حیجاز بووه له سالی (۸۶۲/ک/۲۴۷)ن مردووه. ابن خلکان، وفيات الاعیان و انباء ابناء الزمان، حقه: احسان عباس، (بیروت: د/ت)، مج ۵، ص ۵۶.

(۲) - ابن العماد الحنبلي، شذرات الذهب في اخبار من الذهب، (بیروت: د/ت)، ج ۵، ص ۱۲۲.

(۳) - همه‌وی: ته‌م ناوه بۆ شاری ه‌ما ده‌گه‌ریتته‌وه، که له نیوان ه‌له‌ب و حمصه له ولاتی شام. السمعاني، الانساب، تقديم: عبدالله عمر باروردي، (بیروت: ۱۹۸۸)، ج ۲، ص ۲۶۷.

(۴) - ابن القفطي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۸۰. بروانه: ابن الشعار الموصلي، قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان: تحقيق: كامل سليمان الجبوري، (بیروت: ۲۰۰۵)، ج ۹، ص ۱۹۷. ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۷؛ الزركلي، الاعلام، (بیروت: ۲۰۰۴)، ج ۸، ص ۱۳۱.

(۵) - یاقوت الحموی، معجم الادباء، ج ۱، ص ۱۱؛ المستوفي الاربلي، المصدر السابق، ق ۱، ص ۳۱۹.

(۶) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۶؛ علي ادهم، بعض مؤرخي الاسلام، (القاهرة: ۲۰۰۳)، ص ۱۲۶.

به لām وشە (رۆمی)^(١) ره‌چه‌له‌کی یاقوت پی دیار ده‌کرت، چونکه له ولاتی رۆم (ناسیای بچوک) له‌دایک بووه هەر له‌وتشەوه به دیل گیراوه و کراوه‌ته کۆیله^(٢) به‌لām له رایه‌کی تر دا هاتوه، رۆمی نه‌بووی، به‌لکو عەبدوللای باوکی، له‌ولاتی رۆم ده‌ستگیر کراوه، ماوه‌یه‌ک له‌وی ماوه‌ته‌وه، هەر له‌وتشەوه خێزانی پێک هێناوه، یاقوتیش له‌و کاته له‌دایک بووه، پاشان له شه‌رێکی نێوان عەرهبه موسولمانه‌کان و رۆم به‌دیل گیراوه و که‌وتۆته ده‌ست عەرهبه‌کان و به رۆمیان له‌قه‌لم داوه، یاخود مامه‌له‌ی رۆمیان له‌گه‌ڵ کردوه^(٣). له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا گومان له راستیی ناوی باوکی یاقوت هه‌یه، که (عەبدوللای) بیت، چونکه لای عەرهب وا باو بووه که‌سیکی نه‌ناسراو بیت یان ناوی باوکی یا باپیری دیار نه‌بیت پیتی ده‌لێن (عەبدوللای یاخود ئەبوعەبدوللای)^(٤).

هەر سه‌باره‌ت به‌ بنه‌چه‌که‌ی، رۆژه‌لاتناس (جان. س. ریسلم) له‌ کتیبی شارستانی عەرهبیدا ده‌لێ: - (یاقوت کۆیله‌یه‌کی یۆنانی بووه).^(٥) به‌لām (کمال الدین ابی البرکات) ناسراوه (ابن الشعار الموصلی) (م: ٦٥٤ ک/ ١٢٥٦ ز) وه‌سفی ده‌کات و ده‌لێت: ((یاقوتم له شاری موسل بینیه‌ پیاوێکی ره‌نگ سووری چاوشینی پرچ زه‌رد بسوه))^(٦). هه‌روه‌ها له‌رایه‌کی تر دا هاتوه، که‌دایک ویاوکی یۆنانی بوون.^(٧) ئەمه‌ش ره‌چه‌له‌که‌ گریکیه‌که‌ی ده‌سه‌لمێت.

(١) - ابن القفطي، انباء الرواة، ج٤، ص ٨٠؛ اليافعي، مرآة الجنان و عبرة اليقظان في المعرفة مايعتبر من الحوادث الزمان، وضحه: خليل منصور، (بيروت: ١٩٩٧)، ج ٤، ص ٤٨؛ البغدادي، هدية العارفين، (بيروت: ١٩٩٥)، مج ٢، ص ٥١٣.

(٢) - ابو الفتوح محمد التوانسي، المرجع السابق، ص ٦٠؛ عمر فروخ، تاريخ الادب العربي، (بيروت: ١٩٨٠)، ج ٣، ص ٤٩٠.

(٣) - بروانه: راجي عنایت، ياقوت الحموي (العالم الجغرافي الاديب)، (بيروت: ١٩٧٧)، ص ١٦؛ سليمان فياض، ياقوت الحموي (ابو الموسوعات الجغرافية)، (القاهرة: ١٩٩٩)، ص ٤-٥.

(٤) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ١، ص ٩؛ ابو الفتوح محمد التوانسي، المرجع السابق، ص ٦٢.

(٥) - ابو الفتوح محمد التوانسي، المرجع السابق، ص ٦١.

(٦) - قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان، ج ٩، ص ١٩٨.

(٧) - ابو الفتوح محمد التوانسي، المرجع السابق، ص ٦٠.

دووهم: له دايكبوون و پيگه‌يشتني:

نه ديب و زمانزان و شاعيري ميژوونوس، گه شتيازي جوگرافي ولا تناس^(١) ياقوت له نيوان سالاني (٥٧٤-٥٧٥ هـ/١١٧٩-١١٨٠ ز) هاتوته دونياوه^(٢). سهره‌تا به ديلي هيتراوته به غداو بازرگانيكي خه‌لكي شاري حهما، دانيشتوي شاري به غدا كرپويه تيه‌وه^(٣)، وه دواي به كزيله بووني كاتي پيگه‌يشتوه، به كاري بازرگاني خه‌ريك ده‌بيت، كه هانده‌ري سهره‌كي بۆ نهم كاره خاوه‌نه‌كي بووه، ريگه‌ي بۆ خوش ده‌كات و به به‌رپوه‌به‌ري كاره بازرگانييه‌كاني خوي دايناوه، چونكه خوي جگه له بازرگاني، شاره‌زايي له نووسين و زانستي تر نه‌بوو^(٤)، هه‌ر يوه‌ش پيويستي به كه‌سيك ده‌بيت بۆ هه‌لسووپاني كاروباره‌كاني، به‌مه‌ش ياقوتي ناردوته به‌ر خويندن و له‌سهر كاره بازرگانييه‌كاني رايه‌يتناوه^(٥).

سه‌باره‌ت به خويندني ياقوت، سهره‌تا له‌باره‌ي زانستي زمان و ريژمان پوهو خويندن چوه، زانياري له زانايان وه‌رگرتوه^(٦). هه‌نديك لهو زانايانه‌ي كه ياقوت به ماموستاي خوي داناون و زانياري لايانه‌وه فير بووه، هه‌روه‌ها ناويان له‌به‌ره‌مه‌كاني به‌رچاو ده‌كه‌ويت نه‌مانه‌ن:

(١) - الذهبي، نزهة الفضلاء تهذيب سير اعلام النبلاء، اعداد: محمد موسى شريف، (بيروت: ٢٠٠٧)، ج ٣، ص ١٦٧٨؛ اليافعي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٨. پروانه: كامل سلمان الجبوري، معجم الشعراء، (بيروت: ٢٠٠٣)، ج ٦، ص ١٢٠؛ بسام عبدالوهاب الحايي، معجم الاعلام، (د/م: ١٩٨٧)، ص ٩٣٤.

(٢) - حاجي خليفه، كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، (بيروت: ١٩٩١)، ج ٦، ص ٣٩٩، البغدادي، المرجع السابق، مج ٢، ص ٥١٣.

(٣) - ابن خلكان، المصدر السابق، مج ٦، ص ١٢٧.

(٤) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ٤، ص ٨١؛ ابن خلكان، المصدر السابق، مج ٦، ص ١٢٧.

(٥) - معجم الادباء، ج ١، ص ١١؛ كراتشكوفسكي، المرجع السابق، ق ١، ص ٣٣٨.

(٦) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ٤، ص ٨١؛ اليافعي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٨؛ محمدا مين الخانجي، منجم العمران في المستترك على معجم البلدان، (مصر: ١٩٠٧)، ج ١، ص ٥.

١- ئەدیبی زمانەوان (عکبری)^(١) بە مامۆستایەکی یاقوت دادەنرێت، لەبەر ئەوەی سەرەتای خوێندنی لای ئەو زانایە بوو، جگە لەوەش زانیاریەکانی لە فەرھەنگەکانی ناوبراوا پرەنگ دەداتەو.^(٢)

٢- (ابن یعیش)^(٣) زانایەکی نەحوی بوو^(٤)، بە مامۆستای خۆی بۆ بەرھەمەکانی دادەنێت^(٥).

٣- (علي بن المرجي)^(٦) یاقوت لە بەرھەمەکانی پێمان رادەگەیەنێت، کەوا لەسەر دەستی ئەم زانایە فێری زمانی عەرەبی و زانستی ھۆنراوە زانی (عروض) بوو.^(٧)

٤- (ابن الدبیشی)^(٨) ئەمەش خاوەنی پۆشەنبیری زانستی بوو و پایەییەکی بەرزو دیاری لای یاقوت ھەبوو^(٩). زانیاری لێوەرگرتوو بۆ کتیبی (معجم البلدان)^(١٠).

(١) - عکبری: ناوی (ابو البقاء عبدالله ابن ابي عبدالله حسيني عکبري) لەشاری بەغدا سالی (١٤٣/٥٣٨ز) لەدایک بوو، لە (٦١٦/١٢١٩ز) کۆچی دوایی کردوو خاوەن بەرھەمی زۆر بوو. ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٣، ص ١٠٠؛ الداودي، طبقات المفسرين، تحقيق: علي عمر، (د/م: ١٩٧٢)، ج ١، ص ص ٢٢٤-٢٢٧.

(٢) - یاقوت الحموي، معجم البلدان، (بیروت: ٢٠٠٧)، مج ٣، ص ٣٠٠؛ مج ٤، ص ٤٨، ص ١٤٢.

(٣) - ثین یعیش ناوی (یعیش بن علی بن یعیشی بن محمد ابی سرايا بن یحیی) لە ھەلب سالی (١١٥٣/٥٥٣ز) لەدایک بوو لە (٦٤٣/١٢٤٥ز) کۆچی دوایی کردوو، خاوەن بەرھەم بوو و ھەکو (شرح المفصل، شرح تصريف ابن جني). السيوطي، بغية الوعاة، تحقيق: محمد ابي فضل ابراهيم، (بیروت: ١٩٧٩)، ج ٢، ص ص ٣٥١-٣٥٢.

(٤) - راجی عنایت، المرجع السابق، ص ١٧؛ کراتشکوفسکی، المرجع السابق، ج ١، ص ٣٣٨؛ نەبەز مەجیدئەمین، سەرچاوەی پیشوو، ل ١١.

(٥) - یۆغونە پروانە: معجم البلدان، مج ١، ص ٥٠٨.

(٦) - (علي بن المرجي): ناوی (سالم بن احمد بن سالم المرجي) ناسراو بە رێزمان زان و ھۆنراوە زانی بەغدادی لە بەغدا سالی (٦١٢/١٢٥١ز) کۆچی دوایی کردوو. معجم الادباء، ج ٣، ص ٣٥٧.

(٧) - المصدر نفسه، ج ٣، ص ٣٥٩.

(٨) - (ابن الدبیشی): ناوی (عبدالله محمد بن سعيد بن يحيى الواسگی) لە بەغدا سالی (٥٨٨/١١٤٤ز) لەدایک بوو، لە (٦٣٧/١٢٣٩ز) مردوو. ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ١، ص ١٦٠ "ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٤، ص ص ٣٩٤-٣٩٥.

۵- (عبدالعزيز بن المبارك الجنبازي) ^(۲) یه‌کێک بووه له مامۆستا ناسراوه‌کانی یاقوت ^(۴).

سهره‌پای شه‌وی به‌رده‌وام بووه له خۆفێرکردنی زانست، هه‌ندێ له کاته‌کانیشی بۆ جێبه‌جێکردنی کاروباری خاوه‌نه‌که‌ی ته‌رخان کردووه، هه‌روه‌ها کاتێ ته‌م شار و شه‌و شاری ده‌کرد بۆ هه‌لسه‌نگاندنی کاره‌ بازرگانییه‌کانی، هه‌ولتی ده‌دا چاوی به‌ زانا و نه‌دیسه‌کان بکه‌وێت، هه‌روه‌کو کاتێ سهردانی (دوورگه‌ی کیش) ^(۵)، کردووه ^(۶)، ئاماده‌ی کۆپوکه‌ی بونه‌وه‌کانی خه‌لکانی ته‌م ناوچه‌یه‌ بووه، جگه‌ له‌و به‌رده‌مه‌ جۆراوجۆراوه‌ی چاوی پێکه‌وتوون، وه‌کو (ما اتفق لفظه‌ واختلف معناه) که له‌ دوو به‌رگ پێکه‌هاتبوو ^(۷). وه‌ له‌ رێگه‌ی بێنن و خۆتندنه‌وه‌ی به‌رده‌می جۆراوجۆر فێری زانیاری بووه ^(۸).

به‌م شێوه‌یه‌ یاقوت له‌ سهرده‌ستی چهندین مامۆستای زانست په‌روه‌ر و شاره‌زا و هه‌روه‌ها به‌شداری کردنی کۆپ و کۆیونه‌وه‌کان، توانیوه‌تی خۆی پر زانیاری بکات و له‌ داایدا به‌رده‌مه‌کانی پێ ده‌وله‌مه‌ند بکات.

سێیه‌م: سه‌رچاوه‌ی بیرى زانستى:

روون و ئاشکرایه‌ هه‌ر تاکێک ئاره‌زوومه‌ندی شه‌وه‌ بێت له‌ پرێزی پێشه‌وه‌ی زانست

(۱) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۷۱.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۶۴، ص ۳۳۲؛ مج ۴، ص ۳۱.

(۳) - (عبدالعزيز بن المبارك الجنبازي) ناسراوه‌ (ابن الاخضر) له‌ به‌غدا له‌ دايسك بووه، له‌ سالتی (۵۲۴هـ/ ۱۱۲۹ز) له‌ سالتی (۶۱۱هـ/ ۱۲۱۴) مردووه. حاجي خليفه، المصدر السابق، ج ۵، ص ۴۶۷.

(۴) - بۆنونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۶۵؛ مج ۳، ص ۱۲۶؛ ص ۲۲۸، مج ۴، ص ۲۵۱؛ مج ۵، ص ۴۳۶.

(۵) - دوورگه‌ی کیش: ته‌م دوورگه‌یه‌ ده‌که‌وتته‌ ناوه‌راستی ده‌ریای عومان. معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۸۷.

(۶) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ۴، ص ۸۱.

(۷) - ر.م. الهی، یاقوت الحموي البغدادي، ترجمه: يوسف حنّاد، مجله‌ المورد، (به‌غداد: ۱۹۸۷)، مج ۷، عدد ۱، ص ۱۵.

(۸) - الذهبي، المصدر السابق، ج ۳، ص ۱۶۸۷.

خواره‌کان خۆی بیهیته‌وه، ناوی خۆی تۆمار بکات له پیزی هاوچه‌رخانی زانستی سهرده‌می خۆی، ئەوا پتووستی به هیممه‌تی گه‌وره و ماندوویونی زۆره‌وه هه‌یه، تا به‌و پله و پایه بگات که ده‌یه‌وی، زانستی لێره‌دا به‌و مه‌به‌سته نایه‌ت که یاقوت وه‌کوئه‌وه‌ی له قوتابخانه وه‌ریگرتبێت، به‌لکو وه‌کو ئەزمونی ژیان وه‌هولدان بۆ به‌ده‌ست هێنانی زانست، گه‌ران وسوران بووه، ئەمه‌وجگه له هه‌ندێ هۆکاری دیکه، که بوونه‌ته هۆی گه‌وره‌یی یاقوت و ناویانگی، له خواره‌وه باسی ده‌که‌ین:

١- بازرگانی:

ئهو چالاکیه ئابووریه، که مرۆڤ هه‌ر له کۆنه‌وه ئەنجامی داوه و به‌رده‌وامه، (ابن خلدون) له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: ((بازرگانی هه‌ولدانه بۆ به‌ده‌ست هێنان و بوژاندنه‌وه‌ی سامان و دارایی له رینگه‌ی کرپن و فرۆشتنه‌وه‌ی که‌لوپه‌ل به‌ نرخێ جیاوازه، که له کۆتاییدا ئەم جیاوازیه ده‌بێته قازانج))^(١).

یاقوت له‌ته‌مه‌نیکی زووه‌وه کاری بازرگانی بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ئەنجامداوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌کێک له‌ کاره سروشتیه‌کانی کۆیله، به‌جێگه‌یاندنی ئه‌و کاروباره‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی پێیده‌سپێرت. گه‌شته بازرگانییه سهره‌تا‌کانی بۆ دوورگه‌ی کیش ولاتی شام بووه^(٢). به‌لام دوا‌ی ئەمه واتا له سالی (٥٩٦هـ / ١١٩٩ز) ناکۆکی له‌ نێوان یاقوت و خاوه‌نه‌که‌ی ڤوو ده‌دات^(٣). ئەوکاتیش ته‌مه‌نی بیست و یه‌ک سال بووه، بۆیه له‌کاری

(١) - مقدمة، تحقيق: حامد احمد طاهر، (القاهرة: ٢٠٠٤)، ص ٤٧٧.

(٢) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ٤، ص ٨١؛ ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ٩، ص ١٩٧؛ الذهبي، المصدر السابق، ج ٣، ص ١٦٨٧؛ نقولا زيادة، الجغرافيا و الرحلات عند العرب، (بيروت: ١٩٦٢) ص ٦١؛ علي ادهم، المرجع السابق، ص ١٢٥.

(٣) - الذهبي، تاريخ الاسلام و فيات المشاهر الاعلام، تحقيق، عبدالسلام تدمري، (بيروت: ١٩٩٨)، ج ٤٥، ص ٦٦؛ محمد محمود محمدين، التراث الجغرافي الاسلامي، (الرياض: ١٩٩٩)، ص ١٨١؛ محمد مونس، الجغرافيون و الرحالة المسلمون في بلاد الشام، (د/م: ١٩٩٥)، ص ١٨٣.

بازرگانی ده‌وستیت و به‌کاری له‌بهرگرته‌وه‌ی کتیب خدریک ده‌بیټ^(۱). بینینی نه‌و کتیبانه‌ی که کاری تیدا کردون، سوودی به‌لایه‌نی زانستی که‌سایه‌تی یاقوت گه‌یاندووه. دوا‌ی ناشتبونووه‌ی له‌گه‌ل خواهنه‌که‌ی، دووباره ناوبراو به‌لای کاری بازرگانییه‌وه ده‌چیت، به‌لام له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌یه‌کیک له‌گه‌شته بازرگانییه‌کانی، خواهنه‌که‌ی کۆچی دوا‌ی کردبوو، بۆیه نه‌و ده‌سکه‌وته‌ی که به‌ده‌ستی هینابوو هه‌ندیکی به‌خشییه مال و خیزانی خواهنه‌که‌ی، به‌شیکیش کاری بازرگانی کتیبی پیده‌کرد^(۲)، تاکو سوود له‌و شاره‌زاییه بازرگانییه‌ی که هه‌یبوو وه‌ریگریت، پاشان سهردانی شاری (مه‌رو)^(۳) ده‌کات هه‌ر له‌وه‌ی ده‌گه‌رسیتته‌وه، سوودی له‌ کتیبخانه‌کانی نه‌م شاره که به (خزانه الکتاب) ناوده‌بران، وه‌رده‌گرن^(۴). خواستنی کتیب له‌و کتیبخانه به‌خو‌پایی بووه، بۆیه یاقوت تا راده‌یه‌کی زۆر بایه‌خی لیوه‌رگرتسووه وته‌نانه‌ت هه‌ندیکی له‌م کتیبانه‌ی لاماونه‌ته‌وه^(۵).

به‌لام کاتی هیرشی ته‌هر و مه‌غوله‌کان بۆسه‌ر جیهانی ئیسلامی ده‌ستپێک‌کرد^(۶).

(۱) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۷؛ رحی مصطفی، المكتبات في الحضارة الاسلامية، (عمان: ۱۹۹۱)، ص ۷۶؛ خیرالله سعید، و راقو بغداد في العصر العباسي، (ریاض: ۲۰۰۰)، ص ۵۱۰.

(۲) - معجم الادباء، ج ۱، ص ۱۱؛ ابن القفطي، انباه الرواة، ج ۴، ص ۸۱، باقر امین الورد، معجم العلماء العرب، راجعه: گورگیس عواد، (بغداد: ۱۹۸۲)، ج ۱، ص ۲۵۶.

(۳) - مه‌رو: یه‌کیکه له‌گه‌ره‌ترین شاره‌کانی خوراسان. معجم البلدان، مج ۵، ص ۱۱۲-۱۱۳.

(۴) - دوو له‌م کتیبخانه به‌کیان به‌ناوی عه‌زیزیه و نه‌وه‌ی تریان که‌مالیه بووه. معجم البلدان، مج ۵، ص ۱۱۴.

(۵) - زکی محمد حسین، الرحالة المسلمون في عصور الوسطی، (مصر، ۱۹۴۵)، ص ۱۰۵؛ محمد مؤنس، المرجع السابق، ص ۷۶.

(۶) - یه‌که‌مین هیرشی مه‌غوله‌کان بۆ نه‌و دیو رووبار (ماورا النه‌ر) له‌سالی (۶۱۵/ ۱۲۸۱ز) ده‌ستی پێک‌ردووه، پێش رۆشتنیان بۆ که‌ناره‌کانی رووباری جهمون و په‌رینه‌وه‌یان گه‌یشته‌ونه‌ته شاری بوخارا و سه‌مه‌رقه‌ند، له‌رێگه‌ی خوا‌ره‌زمیشه‌وه گه‌یشته‌ونه‌ته شاری قه‌زوین و هه‌مه‌دان، خه‌لکیان کوشته‌وه‌و مزگه‌وته‌کانیان سووتاندووه. ابن تغری بردي، النجوم الزاهرة في ملوک مصر و القاهرة، تحقیق: محمد حسین، (بیروت: ۱۹۹۲)، ج ۵، ص ۲۲۵.

هیرشه‌کانیان گه‌یشته شاری (مه‌رو) له‌سالی (۶۱۶ک/ ۱۲۱۹ز) ناویراو ئهم شاره جیده‌هیلئت و به ته‌واوی مال و حالی کتیبه‌کانیه‌وه^(۱). له‌گه‌شتیکی تری بازرگانی بۆ شاری حه‌له‌ب چاوی به ته‌بوعلی قه‌یولی که‌وتووه، که کاریه‌ده‌ستی وه‌زیر (ابن القفطی)^(۲) بوو، کاری کرپنی کتیبی بۆ وه‌زیر ده‌کرد، چونکه وه‌زیر خولیای کتیب کۆکردنه‌وه بوو^(۳). به‌لام ده‌رباره‌ی ئهو کتیبانه‌ی یاقوت که بۆ ئهم شاره‌ی بردووه، (ابن القفطی) ده‌لئت: ((ته‌نیا دوو له کتیبه‌کانیم به‌دل بووه))^(۴) به‌م جۆره یاقوت له پرتگی بازرگانیه‌وه ناشنایه‌تی له‌گه‌ل کتیب و کتیب‌خانه‌کان په‌یدا کردووه، له‌به‌ره‌مه‌کانیشی دا په‌نگدانه‌وه‌ی ناشکرای لی به‌دی ده‌کریت.

۲- گه‌شت وگوزار:

گه‌شت جۆریکه له بزات و جوڵه‌وگه‌را ن و سووران به‌شوینه جوگرافیه جیاجیاکان دا، تیکه‌لایه‌بونه له‌گه‌ل سروشت و خه‌لک و نه‌ته‌وه‌کان، به‌هاکه‌شی ده‌بیته سه‌رچاوه‌یه‌ک بۆ په‌یداکردنی رۆشنه‌ریی مرۆفایه‌تی، که‌به‌هۆی ئهو ناشنایه‌تییه‌ی له هه‌ندی لایه‌نی ژبانی خه‌لک و کۆمه‌لگایه‌کی دیاریکراو له‌کاتی دیاریکراودا سه‌ره‌له‌ده‌دات^(۵). گه‌شت و گه‌شتکاریش له‌لایه‌ن یاقوته‌وه له کتیبی (معجم البلدان) دا باسکراوه، به‌تایبه‌تی ناویراو

(۱) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۲۷؛ کراتشکوفسکی، المرجع السابق، ق ۱، ص ۳۳۸؛ باقر امین‌الورد، المرجع السابق، ج ۱، ص ۲۵۶.

(۲) - (ابن القفطی): ناوی (علي بن يوسف بن ابراهيم بن عبدالواحد بن موسى) ناسراو به (قاضي الاکرم) بووه له سالی (۵۶۸ک/ ۱۱۷۲ز) له‌دایک بووه، به‌گه‌وره‌یی و جوامیری و مه‌ردایه‌تی ناسراوه، توانادار بووه له زانستی زمان و پێژمان و خوێندنه‌وه و ته‌ستیره ناسی و بیناسازی و میژوو و به‌ره‌مه‌می وه‌کو (اصلاح الملل، الواقع في صحاح الجوهری، الضاد و الطاد، تاریخ النحاة، تاریخ المصر، تاریخ الحكماء)، هه‌بووه. معجم الادباء، ج ۵، ص ۳۸۱؛ ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۱۳۳؛ السيوطي، المصدر السابق، ج ۲، ص ۲۱۲-۲۱۳.

(۳) - رجعي مصطفی، المرجع السابق، ص ۱۲۶.

(۴) - انباه الرواة، ج ۴، ص ۴۸۱؛ معجم الادباء، ج ۵، ص ۳۹۵.

(۵) - حسين محمد فهمي، ادب الرحلات، (د/م: ۱۹۸۹)، ص ۹۰.

وشه‌ی (بینیم/رایت) ی زۆری دووباره‌کردووه^(۱)، جگه لهو ټیټینانه‌ی که له لای کۆبووه‌ته‌وه، له کاتی باسکردنی هدرجیگایه‌ک که سردانی کردووه. یه‌که‌مین گه‌شتی که نه‌فجای داوه، هۆکاری بازرگانی ده‌ییت، هه‌روه‌کو ناماژه‌مان پیکرد بۆ دوورگه‌ی کیش^(۲)، له‌ماوه‌ی ژیانیدا چوار جار^(۳) به‌ پێگای وشکانی وناوی بۆ نهم ناوچه‌یه سه‌فه‌ری کردووه، له کاتیکدا که مه‌لبه‌ندی بازرگانی و ژماره‌یه‌کی زۆری بازرگانانی جیهانی ئیسلامی لهم ناوچه‌یه کۆ ده‌بوونه‌وه^(۴). دواتر سردانی ته‌وړیتر و موسل ده‌کات و له پێگه‌ی شامه‌وه بۆ میسر ده‌چیته^(۵). به‌م شیوه‌یه له دوا‌ی ټیټه‌پرونی سئ ساڵ به‌سهرده‌سته‌پیکردنی گه‌شته‌کانی، وانا سالی (۱۱۳/ک/ ۱۲۱۶ز) دا سردانی دیمه‌شق و حه‌له‌ب ده‌کات، له پێگه‌ی موسله‌وه گه‌یشتووه هه‌ولێر و لهم شوینه‌شوه پێگای خوراسانی گرتووه‌به‌ر^(۶). کاتی ده‌چیته (نيسابور)^(۷) له‌وئ نیشه‌جی ده‌ییت^(۸). سردانی شاره‌کانی خوراسان ده‌کات و ده‌چیته شاری (نهما)^(۹) هه‌روه‌ها له نێوان شاری (مه‌رو) و (خه‌وارزم) هاتوچۆی بازرگانی ده‌کرد^(۱۰). هه‌ر له‌و کاتیشه‌وه ته‌هه‌ره‌کان

(۱) - بۆنونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۴، ص ۱۵۹، ص ۲۰۱، ص ۳۸۰؛ مج ۲، ص ۷۵، ص ۱۱۲، ص ۲۰۱، ص ۲۱۲، ص ۴۴۱؛ مج ۳، ص ۱۳.

(۲) - پروانه: نهم لیکۆلینه‌ویه، ل ۱۰، په‌راوێزی ژماره (۴).

(۳) - ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ۹، ص ۱۹۷.

(۴) - ابو الفتوح محمد التوانسي، المرجع السابق، ص ۶۶؛ نه‌به‌ز مه‌جید نه‌مین، سه‌رچاوه‌ی پيشوو، ل ۲۰.

(۵) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ۱، ص ۱۲؛ کراتشکوفسکي، المرجع السابق، ق ۱، ص ۳۹۹.

(۶) - الذهبي، تاريخ السلام، ج ۴۵، ص ۲۶۶؛ نه‌زه‌ الفضلاء، ج ۳، ص ۱۶۷۸؛ صلاح الدين المنجد، اعلام التاريخ والجغرافيا عند العرب، (بيروت: ۱۹۵۹)، ج ۱، ص ۶۵.

(۷) - نيسابور:شارتيکی به‌ناويانگي خوراسانه‌و، ده‌که‌وتته‌نێوان قادسيه‌و جه‌يجون نێوانی له‌که‌ل شاری ره‌ی سه‌دو شه‌ست فه‌ر سه‌خه .معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۳۱.

(۸) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۳۱.

(۹) - نهما : شارتيکی خوراسانه و به‌ناويانگه به‌وه‌ی که‌ناوه‌ه‌وای خو‌شموه‌و زۆر له‌زانای ليه‌ده‌که‌وتووه... معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۸۲.

(۱۰) - الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ۴۵، ص ۲۶۶؛ علي ادهم، المرجع السابق، ص ۱۲۶.

به‌دیارکه‌وتوون. بۆیه له‌ریگه‌ی شاری (الری) و قه‌زوین گه‌یشتۆته هه‌ولێر^(١). دووباره‌ چۆته‌وه موسڵ و سهردانی سنجاریشی کردوه^(٢). له‌ کۆتاییدا له‌شاری هه‌لب گه‌رساوه‌ته‌وه^(٣) تا دوا‌ین ته‌مه‌نی. به‌م جۆره‌ گه‌شت و گه‌رانه‌کانی ماوه‌ی شازده سالی خایاندوه^(٤).

چوارهم: کۆچی دوا‌یی کردنی:

یاقوت هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی شاری مه‌رو به‌جێده‌هێلێت، رووه و شاری موسڵ که‌وتۆته‌ ری و دواتر ماوه‌یه‌ک له‌م شاره‌ ده‌مێنێته‌وه. نامه‌یه‌ک بۆ وه‌زیر (ابن القفطی) ده‌نێرێت^(٥). که‌ باس له‌ جیهانی ئیسلامی و هێرشێ مه‌غۆلم‌کان ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌ نامه‌که‌ی ده‌رده‌که‌وێت که‌ خواستی ئه‌وه‌ی هه‌بووه‌ به‌جێته‌ شاری هه‌لب و به‌ پالێشتی وه‌زیری ناوچه‌که‌ نیشه‌جی‌بێت^(٦). هه‌ر بۆیه‌ش پێویستی به‌ پشتگیری ده‌بێت، چونکه‌ کاتی یه‌که‌م جار سهردانی ولاتی شام ده‌کات، له‌ شاری دیمه‌شق تووشی له‌گه‌ڵ هه‌ندی که‌سایه‌تی ئه‌م شاره‌ گه‌وگرفت ده‌بێت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌روپای (خه‌واره‌کان)^(٧)ی ده‌رپه‌وه و پالێشتیانی کردوه، که‌ته‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ده‌گه‌رێته‌وه جیهانی ئیسلامی تووشی

(١) - ابن المستوفي الاريلي، المصدر السابق، ق، ١، ص ٣١٩.

(٢) - ياقوت الحموي، الخزل والذال، ق، ١، ص ١٣؛ ابن القفطی، انباه الرواة، ج ٤، ص ٨٣؛ عمر رضا كحاله، المرجع السابق، ج ٤، ص ٨٣.

(٣) - الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ٤٥، ص ٢٦٦؛ كامل سلمان الجبوري، المرجع السابق، ج ٦، ص ١٢٠-١٢١؛ نقولا زياذه، المرجع السابق، ص ٨٧.

(٤) - كراتشكوفسكي، المرجع السابق، ص ٣٩٩. پروانه: پاشکۆی ژماره‌(٦).

(٥) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٦، ص ١٣٠؛ اليافعي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٨.

(٦) - ابن القفطی: انباه الرواة، ج ٤، ص ٨٤؛ الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ٤٥، ص ٢٦٧.

(٧) - خه‌واره‌کان، کۆمه‌له‌یه‌کی سیاسی و دینی بوون، سه‌ره‌تا به‌شداریان له‌ دژایه‌تی مه‌عاویه‌ کورێ نه‌بی سه‌فیان (٤٠-٤١/٦٦١-٦٨٠ز) ده‌کرد، به‌لام دوا‌ی مه‌سه‌له‌ی ته‌حکیم له‌ عه‌لیش دوورکه‌وتنه‌وه‌و به‌رامبه‌ر نه‌ویش وه‌ستان، چونکه‌ به‌روایان به‌ ته‌حکیم نه‌بوو. الشه‌رستانی، الملل والنحل، حقق: احمد فهمي، (بيروت: ٢٠٠٧)، ج ١، ص ١٠٦.

په‌رته‌وازه‌ی هات، کاتّی ناکۆکی له‌نیتوان عدلی و مه‌عاویه روویداوه‌روه‌ها خویندنه‌وه‌ی کتیب دهریاره‌ی بیروای خه‌وارمه‌کان گاریگهر بووه له‌سهر خودی یاقوت. بۆیه‌ش رایه‌کانی دهریاره‌ی عدلی کورپی نه‌بی تالب (۳۵-۴۰ ک/ ۶۵۶-۶۶۱ز) خه‌لیفه‌ی چواره‌می راشیدینیش نابه‌جی بووه، له‌وکاتیدا خه‌لکی شاره‌که روویه‌پرووی ده‌بنه‌وه و ته‌نگی پسی هه‌لده‌چنن، هه‌ر له‌همان کاتدا شاره‌که به‌جیده‌هیلّیت^(۱).

جگه له‌و بارودۆخه‌ی که به‌له‌ده‌ستدانی مالّ و سامانی له‌شاری (مه‌رو) تووشی هاتبوو، به‌لام وه‌زیر وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه، پاش ماوه‌یه‌کی تر یاقوت سهردانی شاری حه‌له‌ب ده‌کات و چاوی به‌وه‌زیر (ابن القفطی) ده‌که‌ویت و پیتی ده‌لّیت :- ((ته‌وا به‌ گۆچانه‌که‌م له‌ ده‌رگای تۆم داوه و هیوام وایه له‌ته‌که جه‌نابته‌وه بم))^(۲) سهره‌پای نه‌وه‌ی وه‌زیر سهره‌تا نه‌که‌وتۆته به‌ر دلی، به‌لام پیشوازی لیّ ده‌کات و مه‌عیشه‌تی بۆ دابین کردوه^(۳). بۆیه له‌م شاره ده‌میتّیته‌وه، خه‌ریکی زانست و کتیب ده‌بیّت به‌شداری له‌ کۆپوکۆیونه‌وه‌کانی نه‌م شاره ده‌کات، هه‌روه‌ها خه‌ریکی دارشتنی به‌ره‌مه‌کانی ده‌بیّت و تاوه‌کو سالی (۶۲۶ک/ ۱۲۲۹ز) مائاوا‌ی له‌ژیان ده‌کات.^(۴) (ابن خلکان)ش باسی رۆژی کۆچی دوا‌یه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لّیت: ((خه‌لکی به‌سه‌ریان دا هه‌لده‌گوت و باسی گه‌وره‌یی و خووره‌وشتی به‌رزیان ده‌کرد))^(۵).

(۱) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۸.

(۲) - ابن القفطی: انباء الرواة، ج ۴، ص ۸۳؛ علي ادهم، المرجع السابق، ص ۱۲۸.

(۳) - ابن القفطی، انباء الرواة، ج ۴، ص ۸۳.

(۴) - ابن الشعار، المصدر السابق، ج ۹، ص ۱۹۷؛ الذهبي، نزهة الفضلاء، ج ۳، ص ۱۶۷۸؛ ابن تغري

بردي، المصدر السابق، ج ۶، ص ۲۷۴. بروانه: حاجي خليفه، المصدر السابق، ج ۶، ص ۳۹۹؛ ابن العظم،

السیر الموصون ذیل علی کشف الظنون، حقه: سليم يوسف، (بيروت: ۲۰۰۲)، ص ۱۰۰.

(۵) - وفيات الاعيان، مج ۶، ص ۱۳۹.

پینځهم: به‌رهمه‌کانی

هممو به‌رهمه‌کانی یاقوت ده‌کړی وه که سەرچاوه‌ی زانستی وه‌ری بگرین چونکه هه‌لگری لایه‌نیک‌ی دیار و په‌رهمه‌ندوی تیا‌یه سه‌باره‌ت به‌زانستی جوگرافیا و نه‌ده‌ب و می‌ژوو و باب‌ه‌تی جو‌راوجو‌ر، که ده‌کړی بکړیت به‌ بنچینه بو لی‌کۆلینه‌وه و نووسین، به‌لام هه‌ندی له‌و به‌رهمه‌مانه‌ی که می‌ژوونووسان ناویان هیناوه، که‌راندوویانه‌ته‌وه بو خاوه‌نه‌که‌ی، که یاقوت حمه‌ویه. هه‌ندی‌کیان له‌بهرده‌ست نین و به‌رچاو نه‌که‌وتوون، ته‌نانه‌ت ده‌ست نو‌سه‌کانیشیان هه‌ر بزرن، بۆیه به‌رهمه‌کانی ده‌که‌ین به‌ دوو به‌ش:

١- به‌رهمه‌ به‌رده‌ستکه‌وتوو‌ه‌کان:

أ- (معجم الادباء):

یه‌کێکه له به‌رهمه به‌ پێ‌زه‌کانی یاقوت، که به‌ناوی جیا‌واز سەرچاوه‌کان ناما‌ژه‌یان بو کردووه، به‌لام هممو کۆکن له‌سه‌ر ته‌وه‌ی ناوه‌رۆکه‌که‌ی باس له ته‌دیه‌کان و زانا‌یان ده‌کات. به‌ ناوی (ارشاد‌الالباء الی معرفة‌ الادباء)^(١) یان ته‌نیا به‌ (الادباء)^(٢) یا کتیبی (حمفة‌ الادباء فی اخبار الادباء)^(٣)، هه‌روه‌ها به‌ (ائمة‌ الادب)^(٤)، یان (ارشاد‌الاریب الی معرفة‌ الادیب)^(٥)

(١) - الیافعی، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٨؛ الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ٤٥، ص ٦٦.

(٢) - الذهبي، نزهة الفضلاء، ج ٣، ص ١٦٧٨؛ السخاوي، الاعلان بالتوبيخ لمن ذم اهل التاريخ، ترجمة: صالح احمد علي، (بيروت: ١٩٨٦)، ص ١٨٦.

(٣) - حاجي خليفه، المصدر السابق، ج ٦، ص ٣٩٩.

(٤) - ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ٩، ص ١٩٨.

(٥) - معجم الادباء، ج ١، ص ٣٩؛ ابن المستوفي الاريلي، المصدر السابق، ق ١، ص ٣٢٢.

له‌گه‌ل (طبقات النحاة)^(۱) ش ناویردراوه، نهم جیاوازییه‌ی که لهم ده‌سته‌واژانه‌ی به‌دی ده‌کریت ته‌وه ناگه‌یه‌نیت که هه‌ریه‌که‌یان به‌ره‌مه‌ی سه‌ریه‌خۆن یان جیاوازن، له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا هه‌ندیک له‌میژوونوسان دابه‌شی ده‌که‌ن بۆ دوو به‌ره‌م هه‌روه‌کو (ابن المستوفی الاربلی)^(۲) وه‌سفی کتیبه‌که ده‌کات به‌ نا‌وی (ارشاد الاربیب الي معرفة الادیب)،^(۳) به‌لام دواتر له‌پیزی به‌ره‌مه‌ی یاقوت ناوی (معجم الادباء) ی به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی تری یاقوت داناره.^(۴)

لهم کتیبه‌دا باسیکی زۆری له‌ باره‌ی زانایانی زمان و ره‌چه‌له‌کناس و خاوه‌ن به‌ره‌مه‌ ته‌ده‌یه‌یه‌کان و نامه‌به‌ر تێدایه، هه‌ریه‌که‌ش به‌ نمونه‌ کراوه و خستراونه‌ته‌وه پوو.^(۵) به‌مه‌به‌ستی لی‌کۆلینه‌وه له‌ به‌ره‌مه‌کانیان^(۶)، ته‌نیا باس له‌ ته‌دیبی یه‌ک ناوچه یاخود سه‌رده‌م ناکات، به‌لکو به‌ شیوه‌ی گشتی ته‌نانه‌ت ناماژه به‌ هه‌وائی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌که ده‌کات زاناکانیان به‌ نمونه ده‌هینیتته‌وه، به‌تایبه‌تی ته‌وانه‌ی سه‌ودیان به‌ زانستی ناو

(۱) طاش کبری زاده، مفتاح السعادة والمصباح السیادة، (بیروت: ۱۹۸۵)، مج ۱، ص ۲۶۲ "القنوجی، ابجد العلوم والوشی المرقوم فی بیان الاحوال العلوم، ج ۲، تحقیق عبدا‌لجبار زکار، (بیروت: ۱۹۷۸)، ص ۳۶۴.

(۲) - ابن المستوفی الاربلی ناوی (الموهب بن غنیمه بن علی بن شمس الدین ابوالبرکات) له‌ سالتی (۵۶۴هـ/ ۱۱۶۸ز) له‌ دایک بووه، و له‌ (۶۳۷هـ/ ۱۲۳۹ز) کۆچی دوا‌یی کردوه. خاوه‌ن زانیاری بووه له‌ بواری فهرمووده و ته‌ده‌ب و زمان و رێزمان و عروز و به‌یان. به‌ره‌مه‌کانی وه‌کو (دیوان المتنبی وابی تمام، تاریخ اربل). ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۴، ص ۱۴۷. بروانه: ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۱۵۰؛ السیوطی، المصدر السابق، ج ۲، ص ۲۷۲.

(۳) - تاریخ اربل، ق ۱، ص ۳۲۲.

(۴) - المصدر نفسه، ق ۱، ص ۳۲۴.

(۵) - المصدر نفسه، ق ۱، ص ۳۱۹؛ معجم الادباء، ج ۱، ص ۲۹؛ عمر فروخ، المرجع السابق، ج ۳، ص ۳۹۱.

(۶) - معجم الادباء، ج ۱، ص ۲۷.

قورثان و فدرمووده‌کان گه‌یاننده^(۱). هدره‌ها سوودی زۆری له زانایان وەرگرتوه، جا چ زانایانی سهرده‌می خۆی بێت یاخود به‌رده‌می ئه‌و که‌سانه‌ی به‌چاروی خۆی نه‌بیینیون^(۲).

ب- المشترك وضعاً و المفترق صقعا؛^(۳)

ئهم به‌رده‌مه لای میژوونوسان هدر بهم ناوه ناسراوه، به‌لام یاقوت کاتێ خۆی ناماژه‌ی پێده‌کات، که‌مێک جیاوازی هه‌یه له ناوه‌که وه‌کو (المتفق و المفترق)^(۴) یان له باسکردنی دێری (عاقول)^(۵) ده‌لێت: ((له "المتفق خطا و ضبطا" باسم کردوه))^(۶). به‌لام یاقوت لێره‌دا به‌پێی ناوه‌رۆکی کتیبه‌که ئهم ده‌رپرینه‌و ناوه‌ی داوه‌تی. هه‌مان ئه‌و به‌رده‌مه بریتیه له جوړێک له‌دانانی (تالیف)، که سهرچاوه‌که‌ی (معجم البلدان)^(۷). به‌لام کورتکراوه‌ی ئهم کتیبه نییه، چونکه ئه‌و رایسپاردوه، که به هیچ جوړی کتیبه‌که‌ی کورت نه‌کرێته‌وه و نه‌شیۆتێرت به‌شیۆه‌یه‌ک که‌واتاو سووده‌که‌ی له‌ده‌ست بچێ^(۸).

(۱) - معجم البلدان ج ۱، ص ۳۲.

(۲) - یه‌کێک له‌و خاوه‌ن به‌رده‌مه‌ی که خۆی نه‌بیینوه ناوی (عبدالمک التاریخی) ناسراو به (سراج البغدادی)یه، که نه‌دییه‌کی خاوه‌ن چاکه و هه‌وال گێروه بووه ناسراوه به تاریخی، چونکه به‌رده‌وام خه‌ریکی میژوو بووه . السمعانی، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۲۲. یاقوتیش ناماژه به‌وه ده‌کات لاپه‌ره سپیه‌کانی کتیبه‌که‌ی به زانیاریه‌کانی ئهم زانییه ره‌ش کردوه. معجم الادباء، ج ۱، ص ۲۸.

(۳) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۹؛ ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ۵، ص ۱۲۲؛ حاجي خليفه، المصدر السابق، ج ۶، ص ۳۹۹.

(۴) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۷۸.

(۵) - دێری عاقول: ئه‌و دێریه له نێوان مه‌دانینی کسری و نعمانیه، دووری له به‌غدا نزیکه‌ی (۱۵ فرسه‌خ/ ۹۰ کم) ده‌بێت. معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۲۰.

(۶) - المصدر نفسه والصفحه.

(۷) - یاقوت الحموي، المشترك وضعاً و المفترق صقعا، اعداد: قاسم محمد رجب، (د/م: ۱۸۴۶م)، ص ۳.

(۸) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴.

ج- الخزل و الدال:

دواى دۆزینه‌وې ده‌ست نووسى نهم كتيبې و ليكولینه‌و له‌بارې دانهرى نهم
بهره‌مه، ليكولهره‌وان گه‌يشتوونه‌ته سهر نه‌وې كه نهمه بهره‌مى ياقوته، نه‌گهرچى
هيچ له سهرچاوه‌كان ناماژه‌ى به‌ناوى كتيبى ياقوت نه‌كردووه، كه به‌م ناوه بيت، به‌لام
به‌لگى نه‌و ليكولهرانه له‌م باره‌يوه روونه، كاتى ده‌ست نووسه‌كه‌يان شى كردوته‌وه،
وه‌كو ده‌ركه‌وتووه له‌لاپه‌رې په‌كم وسهره‌وې ده‌ست نووسه‌كه به‌خه‌تيكى (ثلثي)
عه‌ره‌بى نووسراوه (كتاب الخزل و الدال لياقوت رحمه الله)^(۱). ياخود دانهره‌كه ده‌لئى ((ناوم
لئى ناوه خه‌زل و دال له نيوان (دور و دارات و دير) په، به‌پشتيوانى خوا سوودمه‌ند
ده‌بيت، هه‌روه‌كو چۆن (معجم البلدان) سوودمه‌نده))^(۲). جگه له‌مه هه‌مان شيواز
وميتؤدى كتيبى (معجم البلدان)ه، كه كارى شيكردنه‌وه و زمانه‌وانى و به‌نمونه هيتانى
هوئراوه نه‌نجام داوه، له باسه‌كانى سوودى له‌چهندين كه‌سايه‌تى وه‌رگرتووه، له پي‌نكه‌ته‌ى
كتيبه‌كه‌دا وتاريك كه به‌كورتى باس له پيشه‌كى و سى به‌شى بهره‌مه‌كه‌ى ده‌كات،
پاشان له پيشه‌كيبه‌كه‌ى، نه‌و باب‌ه‌تانه‌ى (دور^(۳) و دارات^(۴) و ديره)^(۵) كه به‌شه‌كانى
كتيبه‌كه‌ى ليپي‌نكه‌تووه پوون ده‌كاته‌وه. به‌جوړيك وشه‌ى (دار) هه‌ر بؤ خانووى به‌كار
نه‌هيتاوه، به‌لكو بؤ (بلد) واتا ناوچه‌شى به‌كارهيتاوه، هه‌روه‌كو له قورشانى پيؤز

(۱) - ياقوت الحموى، الخزل و الدال، ق ۱، ص ۴۰.

(۲) - المصدر نفسه، ق ۱، ص ۴۰، ص ۴۶.

(۳) - دور: چاوكه‌كه‌ى (دار) ه، كه ماناى كوچه كه‌يله‌كوته واتا به‌گشتى ناوچه و گه‌ړه‌ك، هه‌ر شوينيك
خه‌لكى تيدا كوييتموه ده‌گرته‌وه، جوړيك ناوټيكى كوكراويه له نيوان نهم ده‌ستمواژانه. ابن المنظور،
لسان العرب، (القاهرة: ۲۰۰۳)، مج ۳، ص ۴۴۶.

(۴) - دارات: تاكه‌كه‌ى (داره) په مهبه‌ستى نه‌و ناوچه‌ميه‌يه، كه به شتيك ده‌وره درابيت، وه‌كو نه‌و رووناكيبه‌ى
له ده‌ورى مانگ دايه، پيى ده‌لئين خه‌رمانه‌ى مانگ ياخود نه‌و زه‌ويه له نيوان چياكانه. ياقوت الحموى،
الخزل و الدال، ق ۱، ص ۱۵۱؛ ابن المنظور، المصدر السابق، مج ۳، ص ۴۴۵.

(۵) - دير: واتا په‌بنگه‌كان و بونياټ تراوتيكه له زور شويندا هه‌يه و به‌و ماله ده‌وتريت كه په‌به‌نه‌كان (ليبرو
بؤ زيني دواى) په‌رستنى خواى تيدا ده‌كمن. الخزل و الدال، ق ۱، ص ۱۵۷.

داهاتووه، ﴿فأصبحوا في دارهم جاثمين﴾^(١) بدم شتیه هه‌موو بابه‌ته‌کانی ئەم کتیبه چەندین مانا و مەبەست وشوین لەخۆ دە‌گرت.

٢- بەرهمه چاپ نه‌کراوه‌کان و بەرده‌ستنه‌وتوو‌ه‌کان:

أ- (المقتضب في كتاب جمهرة النسب): (ابن خلکان) وه‌سفی ئەم سەرچاوه‌یه‌ی کردووه، که باس له ئەسل و فەسلی عەرەب دە‌کات و ناویشی بردووه به ^(٢)، (المقتطف في النسب) ش‌ناوی هاتووه. ئەم بەرهمه دە‌ستنوسێکی له شاری قاهیره‌ی ولاتی میسر‌دا بە‌رچاوه‌وتوو‌ه^(٤).

ب- (المبدأ و المال): ئەم بەرهمه باس له میژووی ئیسلام و گروپه ئیسلامیه‌کان دە‌کات، خۆیشی ئاماژه به سەرچاوه‌یه‌ی ده‌کات له‌کاتی باس‌کردنی هۆزه بە‌ر‌ه‌ره‌کان له (مبدأ و المال)ی زیاتری پوون‌کردۆته‌وه^(٥).

ج- (كتاب الدول): ناوی له‌ پیزی بەرهمه‌کانی یاقوت داهاتوو‌ه^(٦). بێ‌ نه‌وه‌ی هیچ زانیارییه‌که‌ ده‌ریاره‌ی بزانیت.^(٨)

د- (اخبار المتنبي).^(٩)

ه- (كتاب مجموع كلام ابي علي فارسي).^(١٠)

(١) - سورة هود: الاية ٦٧.

(٢) - وفيات الاعيان، مج ٦، ص ١٢٩؛ الزركلي، المرجع السابق، ج ٨، ص ١٣١.

(٣) - حاجي خليفة: المصدر السابق، ج ٦، ص ٤٠٠؛ البغدادي، المرجع السابق، مج ٢، ص ٥١٣.

(٤) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ١، ص ٣٠؛ ر.ن‌ له‌ی، یاقوت الحموي البغدادي، ص ٣٦.

(٥) - حاجي خليفه، المصدر السابق، ج ٦، ص ٣٩٩؛ ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ٥، ص ١٢٢؛

کامل سلمان الجبوري، المرجع السابق، ج ٦، ص ٢١؛ باقر امين‌ الورد، المرجع السابق، ج ١، ص ٢٥٦.

(٦) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٣٣.

(٧) - ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ٥، ص ١٢٢؛ البغدادي، المرجع السابق، مج ٢، ص ٥٠٣.

(٨) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ١، ص ٣١؛ ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٦، ص ١٢٩.

(٩) - ابن‌ العظم، المصدر السابق، ص ١٠٣؛ الزركلي، المرجع السابق، ج ٨، ص ١٣١.

(١٠) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٦، ص ١٢٩؛ ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ٥، ص ١٢٢.

- و- (عنوان الاغانى)^(١)، هدرودها به (المنتخب كتاب الاغانى)^(٢) ناوى هاتووه.
 ز- (اخبار الشعراء المتأخرين و القدماء)^(٣) به (معجم الشعراء)^(٤) ش هاتووه.
 ح- (كتاب نهاية العجب في الابنية لكلام العرب)^(٥) يان تهنيا (كتاب الابنية)^(٦).
 ط- (كتاب في الاشتقاق اسماء المواضع)^(٧).
 ى- (اخبار اهل الملل والقصص اهل النحل)^(٨).
 ك- (كتاب الاوزان الاسماء و الافعال الحاصرة للكلام العرب)^(٩).
 ل- (اخبار الحسن)^(١٠).
 م- (كتاب الانساب)^(١١) كه رهنگه هه مان كتيبي (المقتضب في النسب) بيت.
 ن- كتاب الرد على ابن جنى و كلامه^(١٢).

(١) - نفس المصادر والصفحة.

(٢) - ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ٩، ص ١٩٨.

(٣) - اليافعي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٨.

(٤) - ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ٩، ص ١٩٨؛ الزركلي، المرجع السابق، ج ٨، ص ١٣١.

(٥) - ر.ن. الهي، ياقوت الحموي البغدادي، ص ٣٨.

(٦) - ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ٩، ص ١٩٨.

(٧) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ١، ص ٣٥.

(٨) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٦٩.

(٩) - ياقوت الحموي، الخزل و الدال، ق ١، ص ٣٥؛ ابن القفطي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٨٥.

(١٠) - ابن العظم، المصدر السابق، ص ١٠٠.

(١١) - الذهبي، نزهة الفضلاء، ج ٣، ص ١٦٧٨.

(١٢) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ٤، ص ٨٥.

تموهری دووهم:

رېبازی نووسین و شیواز و شیکردنهوه له کتییی (معجم البلدان) دا

نهم بهرهمه په کیکه لهو دانسانه ی به رۆشنبری فراوانی زانستی جوړاجوړی
سدرده مهکان ده ناسریت. که سدرجه م لایه نه کانی جوگرافی و سیاسی و فله کی و
زمانه وانی و په چله کناسی و کومه لایه تی و میژووی و رۆشنبری نه ده بی له خۆده گرت،
باس له نازا و سدرکرده و پیاو چاک و خاوهن بهرهم و پاشماوه ی هه واله کان و نه فسانه و
شړینهواره میژوویه کان ده کات، که همر بهم ناوه، واتا (معجم البلدان)، ناوی هاتوه^(۱).

په کهم: هۆکاره کانی نووسینی کتییی (معجم البلدان):

هۆکاری راسته وخۆ و ناراسته وخۆ هه بوون بۆ نه وه ی یاقوت هانبدن بۆ داهیتانی نهم
بهرهمه، هدر خۆی له پیتشه کیی کتیبه کهیدا ده لیت: ((مه بهستم له دانانی نهم کتیبه
ناره زوو و ترس نه بوو، ههروه ها له بدر نه وه ش نه بووه، که دوور بووم له نیشتمان، نهم
کاره ی من هه وینی نهو زانسته یه، که خوی گه ووه و قورئانی پیرۆز ده ستیان گرم و
رینومايان کردوم و سدریان خستم))^(۲). بۆیه ده توانین په کیک له هۆکاره کان به باوه ری
ناینی و متمانه بوون به هاریکاری خودا دابنیتین.

(۱) - ابن المستوفي الاربلي، المصدر السابق، ق ۱، ص ۳۲۴؛ ابن الشعار الموصلي، المصدر السابق، ج ۹، ص

۱۹۸؛ ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۶، ص ۱۲۹. بروانه: ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ۵،

ص ۱۲۲؛ حاجي خليفة، المصدر السابق، ج ۶، ص ۳۹۹.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۷.

یه‌کټک له هۆکاره‌کانی تر گرنګیی زانستی ولاتناسی (علم البلدان)^(۱) یه، سوودی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی زانسته جۆربه‌جۆره‌کان هه‌یه، هه‌روه‌ها ناشنابوون به کتیب و کاری بازرګانی، که وه‌ک ده‌سکه‌وتی ژیا‌نی و پالنهر و پیداو‌یستی کتیب‌ه‌که سه‌یر ده‌کریت^(۲). به‌لام هۆکاری راسته‌وخۆ نه‌وه‌بووه، که خۆی ناما‌ژه پیده‌کات و ده‌لټت: ((یه‌که‌م هانده‌رم بۆ کۆکردنه‌وه‌ی نهم کتیب‌ه‌ نه‌وه‌ بووه، له سالی (۶۱۵هـ/ ۱۲۱۸ز) له شاری مه‌رو له کۆبوونه‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ پیاوما‌قولا‌ن دا له‌وانه‌ (ابو سعید تاج الاسلام) ناسراو به (ابن سعد السمعا‌نی)^(۳) بووه، پرسیا‌ری سه‌باره‌ت به (هه‌باشه‌) ی لیک‌کردم، به جۆرێک شو‌ینه‌که‌ی ناوی له‌ فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هاتوه، که بازا‌ریکی عه‌ره‌بانه له‌سه‌رده‌می جاهیلییه‌ت، بیروپای خۆم ده‌رپری وتم، وای بۆ ده‌چم (هه‌باشه‌) کۆمه‌له‌ خیلێک بیت له‌ چه‌ند هۆز و تیره‌یه‌ک پیکهاتجی، به‌لام یه‌کټک له‌ دانیه‌شتوانی کۆپه‌که‌ لټم راست بووه و گو‌تی هه‌باشه‌یه‌ نه‌ک هه‌باشه‌، زۆر سوور بوو له‌سه‌ر رایه‌که‌ی خۆی بـۆ نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کی هه‌بیت^(۴))).

سالی (۶۱۵هـ/ ۱۲۱۸ز) له‌مه‌رو ده‌ستی به‌ نووسینی نهم به‌ره‌مه‌می کردوه، سه‌ره‌تا به‌ دوا‌ی زانیاری کۆکردنه‌وه‌ گه‌راوه و دواتر له‌ سالی (۶۲۱هـ- ۱۲۲۴ز) دا نهم به‌ره‌مه‌می

(۱) - زانستی ولاتناسی، نه‌و زانسته‌یه‌ باس له‌ هه‌موا‌لی رینگه‌میا‌نی ولاتان چ و‌شکا‌نی یا‌ن ناوی، ده‌شتایی یا چیا‌کان ده‌کات، هه‌روه‌ها زانیاری ده‌ریاره‌ی ناوچه‌کان له‌هه‌ممو روو‌نیکه‌وه‌ له‌خۆوه‌ ده‌گریت، به‌تایه‌ستی نه‌میا‌نتایه‌ی که‌ که‌ناوه‌دانه. طاش کبری‌ زاده، المصد والسابق، مج ۱، ص ۳۶۱. بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه: حکیم احمد مام بکر، الکرد و بلادهم عند البلدان و الرحالة المسلمين (۲۳۲-۶۲۶هـ/ ۸۴۶-۱۲۲۹م)، (دمشق: ۲۰۰۹)، ص ۱۳.

(۲) - به‌روانه: نهم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ۱۰-۱۲.

(۳) - ابو سعد السمعا‌نی: ناوی (عبدالکریم بن محمد بن منصور بن المظفر) له‌ سالی (۵۰۸هـ/ ۱۱۱۴ز) له‌ دایک بووه. بۆ زیاتر زانیاری به‌روانه‌نهم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ۴۶.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۰ "ابو الفتوح محمد التوانسی، المرجع السابق، ص ۱۰۱" عبد العال عبدالمنعم الشامي، مدن مصریة و قراها عند ياقوت الحموي، (کویت: ۱۹۸۱)، ص ۹.

- Wadie Gwaidein, The Introductory Chapters Of(Yaquṭs Mujaṃ Al Buldan) (Brill: 1967) P 9.

ته‌واو ده‌کات^(۱) و دانه‌یه‌کی ده‌ست‌نووسه‌که‌ی پیش‌که‌ش به وه‌زیر (ابن القفطی) کردووه^(۲). به‌لام پیش مردنی وه‌سیه‌تی بۆ (عزال‌دین ابن الاثیر)^(۳) کردووه، که‌کۆ‌کراوه‌که‌ی و به‌رهمه‌کانی بیاته مزگه‌وتی زه‌یدیه له به‌غداد^(۴). وادیاره یاقوت متمانه‌ی به (ابن الاثیر) بووه و هه‌روه‌ها هاور‌تشی بوو، بۆیه‌ش ویستویه‌تی به‌رهمه‌کانی بیاته به‌غدا شه‌وکات زۆر زانای به‌ناویانگ لیوه نیشته‌جیبوون، جگه له‌مه‌ش شوینی زانست و زانیاری بوو.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ناویراو وه‌سیه‌ته‌که‌ی یاقوتی به‌جی نه‌گه‌یانده‌وه، به‌رهمه‌کانی به‌سه‌ر خه‌لک دابه‌ش کردووه^(۵). نه‌مه تاراده‌یه‌ک گومان تیدا هه‌یه. له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ندی به‌رهمه‌می به‌شیوه‌ی پوخت به‌رده‌ستن و، له‌وانه‌شه به‌رهمه‌کانی گه‌یانده‌یتته به‌غدا، به‌لام گۆزانکاری بارودۆخی وه‌یرشی داگیرکه‌ران له‌ناوچونی کتیب‌خانه‌کان کاریگه‌ری هه‌بوویتی بۆ له‌ناوچونی هه‌ندی به‌رهمه‌کانی یاقوت.

دووه‌م: هه‌لسه‌نگاندنی زانستی پیشه‌کیه‌که:

دارشتنی پیشه‌کی نه‌م کتیبه له‌سه‌ر شیواز و پێبازیکی فراوانی زانستی بووه، چونکه له‌کاتی خۆتندنه‌وه‌یدا هه‌ست به‌وه ده‌کری، که‌ پابه‌ند بووه به (پێبازی زانستی) پیشه‌کی، به‌تایبه‌تی هۆکاری هه‌لبژاردنی باب‌ه‌ت و پالنه‌ر و هانده‌رانی و چ ئامانجیکی هه‌یه له‌به‌رهمه‌که‌ی، جگه له‌ ئاماژه کردنی به‌بابه‌تی ناوه‌رۆک و چۆنییه‌تی رێکخه‌ستی باب‌ه‌ته‌کان^(۶).

(۱) - یاقوت الحموی، الخزل و الدال، ق ۱، ص ۱۴.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴ "نقولا زیاده، المرجع السابق، ص ۶۲.

(۳) - ابن الاثیر: ناوی (ابو حسن علي بن محمد بن عبدالکریم) ناسراو به (ابن الاثیر الجزیری). بۆزیاتری زانیاری بپروانه‌ته‌م لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ۴۶.

(۴) - ابن القفطی، انباه الرواة، ج ۴، ص ۸۴.

(۵) - المصدر نفسه والصفحة.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۰-۱۵.

کښه‌مه‌ش له‌خاله گرینگه‌کانی نویسی پېشه‌کی زانستیه^(١) و کاریگری سدرچاوه‌کان وچون و چی به‌کاره‌یتاوه، ده‌کریټ بلیټن پابه‌نده به‌مدرجه‌کانی نویسی پېشه‌کی زانستی که‌له‌سدرچاوه‌ی هاوکات دا هدژماریان کردوه^(٢).

له پېشه‌کی (معجم البلدان) یشدا هندی له مدرجه‌کان به‌دی ده‌کښن، وه‌کو دیاریکردنی هژکار و پالټنره‌کانی^(٣)، هدره‌ها نامانجه‌کی ټوره به‌دیارد‌ه‌خات که خه‌لک پیوستی به سدرچاوه‌یه‌که، که ورد و پوخته و پیکخواو بیت^(٤). له‌گه‌ل چوټیټی پشت به‌ست به سدرچاوه کاریگری زانستی سدرچاوه‌کان و ناو هیټان و جیاکردنه‌ویان^(٥). جگه له ده‌ست نیشانکردنی بابه‌تی ناوه‌ژکه‌کی، که سدره‌تا له چهند به‌ش پیک دیت، هدر کورته به‌شیک باسی چی ده‌کات^(٦).

سییهم: شیوازی دارشتنی کتیبه‌که:

خستنه پړوی شیواز و دارشتنی زانیاری کتیبی (معجم البلدان)، رټبازټکی تایبه‌مهند و جیاوازی هدی، له‌گه‌ل به‌رهمه‌کانی پیش خوټی، که پیکهاتوه له پېشه‌کییه‌ک و چهند به‌شیک، وه‌کو به‌رای (تهید) کتیبه‌که نزیکه‌ی (سی) لاپه‌ره‌ی بۆ تدرخان کردوه، دواتر شیوازی ناوه‌ژکه‌کی له‌سدر بنه‌مای پیتی عدره‌بی (هجائی) وټه‌لفا بی‌ی سدرچاوه‌کان پوټلین کردوه، بۆ هدر (٢٨) پیته عدره‌بییه‌که، هدر یه‌کیټکیان ده‌کاته (٢٨) به‌ش وه‌کو: پیتی سدره‌تای وشه‌که ← ټه‌لف + با ← ریزه‌ندی پیتی هجائی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک

(١) - محمد عبدالغنی و محسن احمد خضري، الاسس العلمية لكتابة رسائل الماجستير والدكتوراه، (مصر: ١٩٩٢)، ص ٢٣.

(٢) - علي ابراهيم حسين، استخدام المصادر و الطرق البحث، (القاهرة: ١٩٨٠)، ص ٢٧.

(٣) - برونه: ٤٧-٢٩. ٤٧-٢٩.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٠.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ١١.

(٦) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٥.

وه‌کو (آبار)^(١)

یاخود پیټی سهره‌تای وشه‌که ← با + همزه ← ریزه‌ندلی پیټی هجائی وه‌کو (بشر ارما)^(٢).

به‌لام نه‌وی ټیټینی ده‌که‌یت هر (٢٨) پیټه‌که، ٢٨ به‌ش ته‌واو ناکمن، نه‌مه‌ش له‌بهر نه‌بوونی وشه یان ناو یان زانیاری، که پیټی سهره‌تا له‌گه‌ل پیټه‌که‌ی دواپی وه‌کو (بی+ فی) یان (تی له‌گه‌ل حی).

هه‌روه‌ها ریزه‌ندلی هاویه‌شی بۆ وشه‌یه‌ک کردووه به‌جۆره:

(وشه‌ی هاویه‌ش+ ناوه‌که ← به‌پیټی ریزه‌ندلی پیټی هجائی ناوه‌که‌یه). وه‌ک (قلعه/ قه‌لّ) قه‌لّی (ابی حسن)^(٣) قه‌لّی (ابی طویل)^(٤) قه‌لّ (نجم)^(٥)... هتد، به‌هه‌مان شیوه بۆ وشه‌کانی (تل (ته‌پۆلکه)، جبل (چیا)، دار (مال)، دیره، به‌یره (ده‌ریاچه)... هتد دووباره ده‌بیټه‌وه.

چوارهم: شیکردنه‌وه‌ی ناوه‌رۆکی کتیبی (معجم البلدان):

أ- خستنه‌ رووی به‌راییه‌که:

پوونکردنه‌وه‌ی بابه‌ت و زانستی به‌راییه‌که، له‌ پینچ کورته به‌ش پیکهاتوه، هه‌ریه‌کیکی بۆ زانستیکی گشتی جۆراوجۆر تاییه‌ت کردووه، له‌گه‌ل به‌روابهری خۆی

(١) - آبار: کۆکراوه‌ی بیره (کارێز) و کوریه‌که له‌ شاری واست. معجم البلدان، مج ١، ص ٤٩.

(٢) - (بشر ارما): کارێزکه‌ دووری له‌ شاری مه‌دینه (سّی میله/یه‌ک فرسه‌خه). معجم البلدان، مج ١، ص ٢٩٨.

(٣) - قه‌لّی ئه‌بی حه‌سهن، قه‌لّیه‌که‌ له‌ که‌ناره‌کانی نزیک شاری صه‌یدا له‌ ولّاتی شام. معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٨٩.

(٤) - قه‌لّی ئه‌بی طویل: قه‌لّیه‌که‌ له‌ نه‌فریقایه و گه‌ریه‌ پارێزگاری له‌ شاری قه‌یره‌وان ده‌کرد. معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٩٨.

(٥) - قه‌لّی نه‌جم: قه‌لّیه‌کی قایمه‌ ده‌وره‌ دراوه به‌رووباری فورات. معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٩١.

له‌گه‌ل و به‌روای زانا‌کان تی‌ک‌هه‌ل‌کیش کردووه، (به‌شی یه‌که‌م) باس له‌خه‌سه‌له‌ت و پی‌که‌ه‌ته‌ی زه‌وی له‌پرووی شی‌وه‌ی ده‌شتایی یان بان یان شی‌وه‌ی ترده‌کات.^(۱)

به‌روای جیا‌واز سه‌باره‌ت به‌قه‌باره‌ی چه‌ندی‌یه‌تی زه‌وی ده‌خاته‌روو، وه‌کو پای (ب‌طلموس)^(۲) که‌چۆن زه‌وی دابه‌ش کردووه بۆ رۆژه‌ل‌ات و رۆژ‌نا‌وا هیل‌ی ناوه‌پراستی‌ش له‌نی‌وانیانه^(۳). هه‌روه‌ها باس له‌رووبار و چیا‌کانیش ده‌کات، به‌جۆر‌یک پ‌ووباره‌کان له‌کو‌ت‌وه هه‌ل‌ده‌ق‌ول‌ین، بۆ کو‌ی هه‌ل‌ده‌ر‌ژ‌ین، هه‌رواش باس له‌خه‌سه‌له‌ته‌کانی ناوی رووباره‌کان ده‌کات له‌رووی پاکی و شیرینی و سو‌تری و پی‌که‌ه‌ته‌ی ژ‌یر زه‌وی. به‌شی دووه‌می به‌رایه‌که له‌باره‌ی حد‌وت هه‌ر‌یمه‌ ناوه‌دانه‌کی زه‌وییه، که‌یه‌که‌یه‌کیان روون ده‌کاته‌وه، سنو‌وری نه‌و ناوچانه‌ی ده‌که‌ونه‌چ هه‌ر‌یم‌یک دیاری ده‌کات، له‌گه‌ل دیاری کردنی هیل‌ی در‌ژ‌ی و پانی، هه‌روه‌ها در‌ژ‌ی ماوه‌ی شه‌و ور‌ژ‌ له‌هه‌ر هه‌ر‌یم‌یک‌دا^(۴). له‌به‌شی سی‌یه‌میش‌دا باس له‌شیک‌ردنه‌وه‌ی زاراوه‌به‌کاره‌ات‌وه‌کان ده‌کات، بۆ غ‌وونه (فه‌ر‌سه‌خ)^(۵) (کوره)^(۶) (روستاق)^(۷) (غه‌نیمه)^(۸).. هه‌ت‌د. که‌پیناسه‌یان ده‌کات و مانا‌که‌شیان شی ده‌کاته‌وه، به‌شی دوات‌ری به‌رایه‌که بریتی‌یه له‌باس‌کردنی هو‌کی زه‌وی و وته‌ی زانا‌کان و

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶.

(۲) - به‌تلموس، یه‌کی‌که له‌و زانا به‌ناویان‌گه یۆنانه‌ی که‌زانیاره‌کانی کاری‌گه‌ر بووه له‌سه‌ر رۆژه‌ل‌ات و رۆژ‌نا‌وا له‌ول‌اتی میسر له‌دایک بووه، بۆ زیاتر زانیاری پ‌روانه: نه‌م لی‌ت‌کۆل‌ینه‌ویه، ل ۲۹.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۹.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ص ۲۵-۳۳.

(۵) - فه‌ر‌سه‌خ: له‌فه‌ر‌سه‌نگی فارسی‌مه‌وه‌هات‌وه، له‌رووی زمانه‌وانی به‌مانای ماوه‌یه‌که‌دیت، وه‌که‌فه‌ر‌سه‌خی رۆژ و شه‌و و کاته‌کانی‌یه‌تی، به‌لام یه‌که‌یه‌کی پ‌توانیمه‌به‌گه‌شتی بۆ پ‌توانی در‌ژ‌ی به‌کار دیت، یه‌که‌فه‌ر‌سه‌خیش سی‌میله (۴۸۲۷)مه‌تره. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۵.

(۶) - کوره: ناوی‌کی فارسی‌یه و نه‌و ناوچه‌فراوانه‌یه گوند و شار و شارۆچکه و شاره‌دی له‌خۆه‌ ده‌گر‌یت. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۶.

(۷) - روستاق: له‌وشه‌ی رۆژه‌فستای زمانی فارسی‌مه‌وه‌هات‌وه، له‌هه‌ر شو‌ت‌یک سه‌وزاییه‌کی لی‌بوایه‌که‌م‌یک خه‌ل‌کی لی‌نیشته‌جی‌بوایه، پ‌ینان ده‌گوت روستاق. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۷.

(۸) - غه‌نیمه: نه‌وده‌ست‌که‌وته‌یه موسلمانه‌کان له‌زه‌وی و بی‌باوه‌ره‌کان به‌ده‌ستیان ده‌هیتا، له‌دوای سه‌مرکه‌وتن دابه‌شیان ده‌کرد به‌سه‌ر هاوه‌له‌کان، دوای ده‌کردنی پ‌یت‌ج یه‌کی بۆ جه‌نگاوه‌ران، معجم البلدان، مج ۱، ص

بری باج و سهرانه له سهرده‌می فتوحاتی ئیسلامی و له هه‌مان کاتدا باس ده‌کات^(١). له به‌شی پینجهم کۆتایی به‌راییه‌که باس له پیکهاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی کردوه، که خه‌لک له ناوچه و شاره‌کان به‌چی به‌ناویانگن، له‌گه‌ڵ وه‌سف کردنی مه‌لیک و سهرکرده جیا‌جیا‌کان^(٢).

ب- میتۆدی زانستی ناوه‌رۆکه‌که:

ئهو خه‌سله‌ت و تاییه‌مه‌ندیانه‌ی که شارو ناوچه‌کانی پێ باس ده‌کات له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ی روون ده‌بیته‌وه.

١- سه‌لماندن و چه‌سپاندنی ناوه‌کان له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه: سهره‌تا له‌کاتی خسته‌ رووی زانیاری ده‌ریاره‌ی ههر شوێنیک، شیکردنه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی بۆ ناوی شوێنه‌که ده‌کات، هه‌ندێ جاریش ناوی شوێنه‌که‌ی بۆ ده‌گه‌ڕێنێته‌وه، وه‌کو له‌ شاری (ئامه‌د)دا ناوه‌که‌ی بۆ (فعل) ی چاوگی (آمد) ده‌گه‌ڕێنێته‌وه، که وشه‌که پۆمییه و له‌ زمانی عه‌ره‌بی به‌مانای درێژ دیت^(٣). به‌م جوژه تا بۆی کرایت بنج و بنه‌وانی ناوی شاره‌کان و وشه‌کانی بۆ زمانی عه‌ره‌بی گه‌ڕاندۆته‌وه، ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌و هه‌له زانستیانه‌ی که تێی که‌وتوه.

هه‌روه‌ها ئاماژه به‌ ههر گۆڕانه‌کارییه‌ک له‌ پسته‌کانی ناوی ناوچه‌که ده‌کات که چی به‌سهر دیت، وه‌کو (اشب) نه‌گه‌ر (ناشه‌ب) بیته‌ شوێنیکه له‌ (طالقان)^(٤)، به‌لام (ناشیب) بیته‌ ئه‌وا قه‌لایه‌کی ولاتی هه‌کارییه^(٥).

٣٩. یاخود ئهو ده‌ستکه‌وته‌یه موسلمانان له‌کاتی فتح کردنی به‌ جه‌نگ له‌ مالتی پێ باوه‌ران به‌ ده‌ستیان ده‌هینا. الماوردی، الاحکام السلطانیة، تحقیق: عصام فارس، محمد ابراهیم، (بیروت: ١٩٦٦)، ص ٢١٧.

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٤-٤٦.

(٢) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٤٧-٤٨.

(٣) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٥٦. دوورنیه وشه‌یه‌کی کوردی بیته، له‌ئومیده‌وه هاتیبته.

(٤) - طالقان: ناوچه‌یه‌که له‌ خوراسان له‌ نیوان مه‌رو و به‌لخه. معجم البلدان، مج ٤، ص ٦.

(٥) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٥٤.

یاخود ناوی شوټنه‌کانی بڼو و شديه گهړاندوټه‌وه، که زمانه‌وانان باسیان لټوه کردووه، وه‌کو ناوی (اریل/ هه‌ولیر) (الاصمعی)^(۱) بڼو چاوگه‌کدی (ریل) گهړاندوټه‌وه، ناوی پرووه‌کټکه گه‌لای به‌بی باران سه‌وز ده‌یټ، له‌م ناوچه‌یه‌ش پرواوه^(۲). هه‌ندی جار ناوه‌کانی برگه به‌برگه شیکردوټه‌وه، که هدر پرگه‌یه‌ک مانای چی ده‌گه‌یه‌نیټ، وه‌ک (ایران شهر) که ده‌سته‌واژه‌یه‌کی فارسییه له دوو برگه پټک دټ، یه‌که‌میان ناوی پاشای ولاته و دووه‌میان به‌مانای شار یان ناوچه دټ^(۳). به‌لام هه‌ندی جار به‌بی هیچ گزړانکاریه‌ک له‌ناوی شوټنه‌که، که‌چی ده‌که‌وټه دوو ناوچه‌ی جیاواز، واتا دوو ناوچه به هه‌مان ناو هه‌ن^(۴).

۲- هه‌لکه‌وته‌ی ناوچه‌کان له پرووی فله‌کټیه‌وه:

پرووکاری فله‌کی و به‌روپای ته‌ستیره‌ناسان به‌شټوه‌یه‌کی ناشکرا و به‌رچاو ده‌رده‌که‌وټ، که ته‌مه‌ش بڼو گرنگی ته‌م زانسته ده‌گه‌رپټه‌وه و کاریگه‌ری و سوودی له سهر زانستی ولاتناسیدا، ته‌نانه‌ت یاقوت خزای ناماژه به‌وه ده‌کات هیچی له زانسته‌کانی تر که‌متر نییه، بڼو سوود گه‌یاندن به ولات و ناوچه‌کان و به پیچ‌ه‌وانه‌شده‌وه ته‌ستیره‌ناسانیش بڼو زانینی خولگه وشوټنی ته‌ستیره‌کان پټو‌یستیان به زانستی ولاتناسی هه‌یه^(۵)، هدر بڼو‌یه زانیا‌ری فله‌ک ناسان له چنده‌ین شوټنی (معجم البلدان) دا به‌رچاو ده‌که‌وټ، وه‌ک له باسکردنی شاری هه‌ران^(۶).

(۱) - الاصمعی، ناوی (ابو سعید بن عبد‌الملکی بن قریب بن عبد‌الملک بن الاصمعی)، له شاری به‌سره له دایک بووه. پروانه‌ته‌م لټکل‌ولټنه‌ویه، ل ۳۵.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۷.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۹۸.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۸۸.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۹.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۳۵.

٣- یه‌که کارگێڕیه‌کان:

له باسی یه‌که ئیداریه‌کانی ئهم به‌رهمه‌ تیکه‌لاییه‌کی به‌رچاوی پتوه‌ دیاره‌ چونکه‌ نه‌ ده‌سته‌واژانه‌ی که‌ به‌یه‌که‌ی ئیداری ناویراون (المدینه/شار)- (بلد/شارۆچکه‌)- (بلیده‌/شاره‌دئ)- (قریه‌/گوند)- (ناحیه‌)- (موضع/شوینگه‌)- (قصبه‌/مه‌لبه‌ند)- (کوره‌)- (روستاق)...هتد به‌هیچ شتویه‌که‌ جیاکردنه‌وه‌ له‌ نێوانیان دا نییه‌، به‌ جۆرێک یه‌کیکیان گه‌ره‌ تربیت یاخود به‌ پیچ‌ه‌وانه‌وه‌، هه‌ندئ جار شارێک که‌ به‌ (بلد)ی ناویردوه‌^(١)، که‌چی ناوچه‌یه‌کی تر، که‌ نه‌گه‌یشتۆته‌ ئاست شار نه‌ویش هه‌ر به‌ (بلد) ناو ده‌بات^(٢). که‌واته‌ یاقوت له‌ زۆر شوێندا ناوی (بلد)ی به‌ زۆر شوێندا لکاندوه‌وه‌، ته‌نیاش مه‌به‌ستی شار نییه‌. یا وشه‌ی (ناحیه‌)ی به‌رامبه‌ر (اقلیم/هه‌ریم) داناوه‌^(٣). واته‌ هه‌ندئ جار هه‌ریمه‌که‌ به‌ ناحیه‌ ی به‌کار هێناوه‌^(٤)، ته‌نانه‌ت له‌ جیاتی شاریش هه‌م دیسان به‌ ناحیه‌ی ناویردوه‌وه‌. له‌ گه‌ل به‌کارهێنانی دوو ده‌سته‌واژه‌ بۆیه‌که‌ ناوچه‌^(٥)، تیکه‌لاییه‌که‌شی له‌وه‌یه‌، نازانریت ئایا نه‌وه‌ی مه‌به‌ستیه‌تی شار بووه‌ یان بچووکتره‌ له‌ شار (ناحیه‌) یان گونده‌. که‌ نه‌مه‌ به‌شتویه‌یه‌کی به‌رچاو دیاره‌، وای له‌کۆکراوه‌که‌ی کردوه‌وه‌، رێبازیکی ووردی لهم‌ باره‌یه‌وه‌ نه‌بیت له‌به‌ر نه‌وه‌ی گۆرانکاری به‌سه‌ر ناوچه‌کان هاتوه‌وه‌.

جگه‌ له‌ دیارکردنی شوێنی به‌رپتوه‌بردنی یه‌که‌ ئیداریه‌کان، هه‌روه‌کو له‌ هه‌ندئ سهرده‌مدا (دار الاماره‌) به‌ یه‌که‌یه‌کی به‌رپتوه‌بردنی سیاسی و کارگێڕی داده‌نرا. یاقوتیش له‌ هه‌ندئ ناوچه‌دا ئاماژه‌ به‌ بوونی ئهم به‌رپتوه‌به‌رایه‌تییه‌ کارگێڕیه‌ کردوه‌وه‌^(٦).

(١) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٥٢.

(٢) - المصدر نفسه، مج ٣، ١٨٩.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٢٦٢، ص ٣٦٤.

(٤) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٣٩٩.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٤٧.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٢٣٥.

۴- گه‌پاندنه‌وی ناوی شوینه‌کان بۆ یه‌که‌مین بنیاتنه‌ری، یاخود جینشینی وه‌کو (همه‌دان)^(۱) و (تسه‌فه‌هان)^(۲) ناویان بۆ کوپی سام کوپی نوح (سه‌لامی خویان له‌سەر بی) ده‌گه‌رپته‌وه. یاخود دیاریکردنی ده‌سه‌لاتدارانی رۆژگاری خۆی، واتا تاسه‌ده‌ی هه‌وته‌می کۆچی سیانزه‌ی زایینی، تایا نه‌و شوینه تا نه‌وکاتی ماوه‌ته‌وه^(۳)، جگه له‌وه‌ی هه‌ولتی داوه ناوی شاره‌کان به‌پی یه‌که یه‌که له‌وشه‌کانی ناوه‌که به‌سهر بۆرۆ ژێر بچه‌سپینیت وه‌کو (اریل/هه‌ولێر)، (سنگار/سینجار)، (امد/نامه‌د)، (حصن کیفا/حیصن که‌یفه‌) ....هتد^(۴).

۵- میتۆدی یاقوت له‌باره‌ی زانستی جوگرافیای ناوچه‌کان به‌شێوه‌یه‌کی پوون و ناشکرا به‌دیار ده‌که‌ویت، ته‌نانه‌ت نه‌م به‌رهمه له‌ بواری جوگرافییه‌وه گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، چونکه له‌ هه‌موو روویه‌کی جوگرافییه‌وه باسی ناوچه‌کان ده‌کات، وه‌کو شوینیان له‌ هه‌وت هه‌رێمه ناوه‌دانه‌کی زه‌وی، ماوه‌ی نێوان ناوچه‌کان و سروشتی ناوچه‌که و ئاو و هه‌وا و پووبار و ده‌ریا و چیاکان، رووی زه‌وی به‌گشتی، له‌گه‌ڵ درێژی و پانی، نه‌مانه به‌گشتی له‌ باسکردنی شاری موسل به‌دی ده‌کری^(۵).

۶- گێڕانه‌وی پووداوه میژوویه‌کان وه‌کو میتۆدیکی زانستی نه‌م به‌رهمه سه‌یر ده‌کری^(۶)، چونکه هه‌ندی بارودۆخی میژوویی له‌ زۆر ناوچه باسکراوه، بگه‌ هه‌ر له فتوحاتی ئیسلامیه‌وه تاكو خاوه‌نداریه‌تی ناوچه‌کان و گه‌وره پساوان و خه‌لیفه و ده‌سه‌لاتداران، له‌گه‌ڵ دیاریکردنی کات و ساتی میژوویی و هه‌روه‌ها دژه ده‌سه‌لاتی داگیرکاری دوا‌ی سه‌رده‌می یاقوت باس کراوه، له‌ هه‌ر یه‌کیکیان تایبه‌ته‌ندی به‌رچاو

(۱) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۴۱۰.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۰۶.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۲، ص ۱۴۶.

(۴) - په‌یره‌وی ده‌ربیرینی ناوی شاره‌کان په‌پی چۆنیته‌ی ده‌ربیرینی یاقوته که‌پابه‌ندی نه‌لفا بی سهرچاوه‌کانه مه‌به‌ست له‌ته‌لف بیتش فته‌وه زه‌مه‌و که‌سه‌ری عه‌ره‌بیی یه. که له‌به‌شی دووه‌مه‌وه کارمان پێکه‌ردوه. بۆزیاتر زانیاری بروانه: به‌شی سییه‌می نه‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه.

(۵) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۲۳.

ده‌که‌وی له گێڕانه‌وه‌ی بابته‌کان، وه‌ك چۆنییه‌تی به‌رپۆه‌چوونی پرۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامی له‌ناوچه‌كان^(١). یاخود به‌سه‌رهات و‌کاری خه‌لیفه‌كان وه‌كو باسی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (ابو جعفر المنصور) (١٣٦-١٥٨ه‌/ ٧٥٠-٧٥٥ز)، كه‌ چۆن نه‌یوانی کیسرای رووخاندووه‌.^(٢)

له‌گه‌ل نه‌و شوێنه‌ی كه‌ ناكۆکیان تیا‌دا روی داوه‌ وه‌كو (باجه‌میرا)^(٣) ناوچه‌ی به‌ره‌نگاری‌بوونه‌وه‌ی هێزی نێوان (مصعب بن زبیر)،^(٤) له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی (عبدالملك بن مروان) (٦٥-٨٦ه‌/ ٦٨٥-٧٠٥ز) بووه‌. جگه‌ له‌ هێرشێ داگیر‌كهران بۆ ناوچه‌كان^(٥)، له‌گه‌ل خستنه‌رووی شوێنه‌واره‌ میژووینه‌كان^(٦).

٧- میتۆدی لایه‌نی شارستانی خۆی له‌ باس‌کردنی باری بیناسازی ناوچه‌كان و باری تایی‌نی و پۆشن‌بیری و ئابووری ناوچه‌كان ده‌بینیت‌ه‌وه‌.

٨- دیاری‌کردن و باس‌کردنی زانا‌وناودارانی ناوچه‌كان، وه‌ك ده‌بینین له‌سه‌رچاوه‌كه‌ی یاقوت دا له‌ كۆتایی باس‌کردنی هه‌ر ناوچه‌یه‌ك باسی چهند كه‌سایه‌تییه‌ك ده‌كات، كه‌ زۆریه‌یان ره‌چه‌له‌کیان بۆ نه‌و شوێنه‌ ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌، كه‌ ناوی هێناوه‌ جا چ كه‌سایه‌تی زانستی یان خاوه‌ن ده‌سه‌لات و پله‌و پایه‌ به‌رزه‌كان بێت، هه‌ندێ جار باس له‌ كورته‌ی ژیا‌نیشیا‌ن ده‌كات، وه‌ك له‌شاری مه‌راغه‌ ده‌رده‌كه‌وت^(٧).

(١) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٢٨. بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: نه‌م لێكۆلینه‌وه‌یه، ل ١٥٦-١٦٢.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ٢٩٤.

(٣) - باجه‌میرا: شوێنێكه‌ له‌ نزیک تکریت. معجم البلدان، مج ١، ص ٣١٤.

(٤) - موسعه‌بی كوری زبیری كۆری عه‌وامی كۆری خوه‌یلده، ناسراو به‌ نه‌بو عه‌بدوللا له‌ لایه‌ن براكه‌ی(عبدالله بن زبیر) له‌سالی (٦٧ه‌/ ٦٨٧ز) كرا به‌ والی عێراق و له‌ نێوان ساڵانی (٧٢-٧٢ه‌/ ٦٩١-٦٩٢ز) مردووه‌. ابن عساكر، تاریخ دمشق، تحقیق: محمدالدين ابي سعيد، (بیروت: ١٩٩٥) ج ٥٨، ص ٢١٠-٢٢٥؛ الذهبي، تاریخ الاسلام، ج ٥، ص ٥٢٤.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٩، ص ٢٠١، ص ٣٧٩.

(٦) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٦٥، مج ٢، ص ٨٤.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٩٣.

۹- بدلگه هینانه‌وه و روونا‌ک‌کردنه‌وهی باسه‌کانی به ثایه‌تی قورشان و فدرمووده پیرزه‌کان، وه‌ک له‌روون‌کردنه‌وهی بۆ هۆزی (به‌رهر) به‌دیار ده‌که‌ویت^(۱).
 قسه‌کانی به هۆزراوه‌ی شاعیرانیش روون ده‌کاته‌وه، وه‌ک له باسی ناران. ناماژه به هۆزراوه‌ی شاعیریک ده‌کات، که ده‌لی^(۲):

بلادالله واسعہ فضاها   رزق الله في الدنيا فسيح
 فقل للقاعدين على هوان   اذا ظاقت بكم ارض فسيحوا
 ((به‌رفراوانه زه‌وی خوا، زۆرو زه‌ونده له‌وجیهانه بۆتوی خوا،

بۆلین به‌دانیش‌توان بۆ پەروا، برۆنه نهم وولاته گهر ته‌نگیان پته‌له‌چنرا))
 لیږه دا مه‌به‌ستی پان و به‌رینی وولاتی ناران لیکۆله‌رانیش ژماره‌ی نه‌و دپره شیعره به کارهاتووانه‌یان له ناو (معجم البلدان) به پینج هه‌زار دپره شیعریان هه‌ژمار کردوه^(۳).

۱۰- بابته نه‌فسانه‌یه‌کان له‌م کتیبه‌دا دووباره ده‌بیته‌وه، ته‌نانه‌ت خۆی ناماژه به‌وه ده‌کات، که هه‌ندی شتی باس کردوه عه‌قل ره‌تی ده‌کاته‌وه، چونکه له‌گه‌ل نه‌ریته باوه‌کان ناگۆبه‌ی و گومانیشی لی هه‌یه^(۴). به‌لام نه‌و میتۆده‌ی گرتویه‌تییه به‌ر بۆ گپه‌پانه‌وه‌ی نهم بابته خۆی لی بۆ به‌ری ده‌کات و ده‌یگه‌رپه‌نته‌وه بۆ نه‌و که‌سه‌ی لی وهرگرتوه^(۵).

۱۱- نه‌گه‌ر به‌وردی له‌زانیاری ناوچه‌کان به‌گشتی بکۆلینه‌وه، نه‌وا هه‌مو‌نه‌و بابته‌تانه‌ی له‌سه‌ره‌وه ناماژه‌مان بۆ کرد باسی لیوه نه‌کراوه، گهر بیت و لایه‌نی زمانه‌وانی و جوگرافی به‌رده‌وام باسیان لیوه‌کرا‌بیت، به‌لام زانسته‌کانی تر هه‌ندی جار به‌رده‌وام نابیت، یازۆر به‌کورتی تیشک خراوه‌ته‌سه‌ر، جگه‌له‌مه‌ قسه‌کردن له‌سه‌ر هه‌ندی بابته یا ناوچه چه‌ندلا‌په‌ره‌یه‌کی کتیبه‌که‌ی بۆته‌رخان کراوه، که‌چی له‌هه‌ندی شویندا زۆر به‌کورتی به‌چه‌ند دیریک کۆتای پیداییت، نه‌مه‌ش بۆ زانیاری وتاییه‌ته‌ندی وگرینگی بابته‌که‌ ده‌گه‌رپه‌نته‌وه.

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۶۹.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۶.

(۳) - محمد مؤنس، المرجع السابق، ص ۷۵؛ نه‌بز مه‌جید نه‌مین، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ۴۷.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۴۷۵.

پینځهم: سمرچاوه‌کانی کتیبی (معجم البلدان)

١- سمرچاوه ئاماژه پیکراوه‌کانی له پېشه‌کی (معجم البلدان) دا:

*** فه‌له‌کناس

١- به‌تلمیوس:

یه‌کێک له‌و زانیانه‌ی کاریگمیری له‌سەر رژژه‌لآت و رژژناوا هه‌بووه، له‌ میسر هاتۆته‌ دونیاهه، سالتی (١٧٠ ز) مردووه، به‌ خاوه‌ن کتیبی (عجس‌طی) ناسراوه^(١)، (ابن قفطی) باسی لێوه‌ ده‌کات و ده‌لێت: ((کتیبه‌که‌ی سه‌باره‌ت به‌ زانستی فه‌له‌ک و جووله‌ی نه‌ستی‌ره‌کانه))^(٢). جگه‌ له‌وه‌ به‌رده‌می تری هه‌بووه‌ وه‌ک (الموالید، الحرب و القتال، استخراج السهام، المرض و شرب و الدواء، سیر سبعة) هتد^(٣). کتیبی (الملحمة) ی ناوبراو له‌ ئینسوکلۆپیدیایه‌که‌ی یاقوت زانیاریه‌کانی به‌رچاوه^(٤). زیاتر له‌ شه‌شت جار پشتی پێ به‌ستراوه‌.

*** سمرچاوه‌ی که‌شتیار و ولاتناسان:

أ- (ابن خرداذبه) ^(٥):

ناوی (ابوقاسم عبدالله بن عبدالله بن ابن خرداذبه) یه‌ له‌سالتی (٢٠٥/ک / ٨٢٠ز) له‌دایک بووه^(١)، له‌ (٣٠٠/ک / ٩١٣ز) مردووه^(٢)، پله‌ی ئیداری و ده‌وله‌ت (نامه‌به‌ری و

(١) - عمر فروخ، تاریخ العلوم عند العرب، (بیروت: ١٩٨٠)، ص ٤٩.

(٢) - اخبار العلماء باخبار الحکماء، (مصر: ١٣٢٦هـ)، ص ٦٩.

(٣) - ابن النديم، الفهرست، ضبطه: يوسف علي طویل، (بیروت: ٢٠٠٢)، ص ص ٤٣٠ - ٤٣١؛ ابن القفطی، اخبار العلماء، ص ٧٠.

(٤) - بۆنونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ١٩؛ مج ٢، ص ٣٩؛ مج ٣، ص ٥٩.

(٥) - ابن خرداذبه، المسالك و الممالك، تحقیق: محمد محزوم، (بیروت: ١٩٩٨)، مقدمه‌ محقق، ص ٨.

هه‌واڵتیری) له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (المعتمد) (۲۵۶-۲۷۹ک / ۸۷۰-۸۹۲ز) هه‌بوو. ره‌چه‌له‌کی بۆ خه‌لکی فارس ده‌گه‌رێته‌وه^(۳)، خاوه‌ن به‌رهمه‌می جو‌راوجۆر بووه^(۴)، به‌لام نه‌و به‌رهمه‌می، که یاقوت سودی لێ بینیوه و ناماژه‌ی بۆکردوه، کتێبه‌ و لاتناسییه‌کی (المسالک و الممالک) ه^(۵)، که به‌هۆی شاره‌زای که‌سایه‌تی و تاقیکردنه‌وه و جێبه‌جێ کردنی پێداویستییه ئیدارییه‌کان ته‌م به‌رهمه‌می لێ پێکه‌یناوه^(۶).

ب- (اليعقوبي):

ناوی (احمد ابن يعقوب بن اسحاق بن جعفر وهب) بووه^(۷)، ناسراوه به‌ ته‌سفه‌هانی و ته‌خباری و به‌ناویانگه به‌ یه‌عقوبی^(۸) مێژووی له‌دایک بوونی نادیاره، له شاری به‌غدا هاتۆته‌ دونه‌یاوه^(۹)، سه‌ره‌پای ته‌وه‌ی ژیا‌نی له‌ میسر و مه‌غریب بر‌دۆته‌ سه‌ر، گه‌شتی کردوه بۆ ئه‌رمینیا و ئیتران و هندستان و شام، به‌روای جیاوازه‌یه سه‌باره‌ت به‌کۆچی دوا‌ی کردنی هه‌ندێکیان ناماژه به‌وه ده‌که‌ن له (۲۸۷ک - ۸۹۱ز) مردوه^(۱۰). به‌لام به‌پێی زانیاری کتێبه‌کی له (۲۹۲ک / ۸۹۵ز) کۆچی دوا‌ی کردوه‌وه، ته‌مه‌ش به‌راسته‌ ده‌زانرێت. له‌به‌رهمه‌مه به‌رچاوه‌کانیشی (تاریخ الکبیر، اسماء البلدان، مشکاة الناس

(۱) - کراتشکوفسکی، المرجع السابق، ق ۱، ص ۱۵۶.

(۲) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۸.

(۳) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۲۳۹؛ شوقي ابو خليل، الحضارة العربية الاسلامية، (بيروت: ۲۰۰۰)، ص ۴۹۲.

(۴) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۲۳۹.

(۵) - بۆنونه پروانه: معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۴۷؛ مج ۵، ص ۱۷۳.

(۶) - طه عبدالمقصود، الحضارة الاسلامية، (بيروت: ۲۰۰۴)، مج ۱، ص ۲۷۰.

(۷) - معجم الادباء، ج ۲، ص ۸۲.

(۸) - اليعقوبي، البلدان، وضحه: محمد امين ضناوي، (بيروت: ۲۰۰۲)، مقدمه محقق، ص ۵.

(۹) - علي عبدالله الدفاع، رواد العلم الجغرافي، (بيروت: ۱۹۸۷)، ص ۷۸.

(۱۰) - الزركلي، المرجع السابق، ج ۱، ص ۹۵؛ زكي محمد حسين، المرجع السابق، ص ۳۵.

لزمانهم^(۱) یاقوت بۆ زانیاری کتیبه‌که‌ی، سوودی له بهره‌مه جوگرافیه‌که‌ی ثم زانیاه به‌ناوی (بلدان)^(۲) وه‌رگرتوه^(۳).

ج- (ابن الفقيه الهمداني):

ناوی (احمد بن محمد بن اسحاق الهمداني)، ناسراوه به ئین فهقیه‌ی و نازناوی حالان بووه^(۴).

میژووی له‌دایک بوونی وکۆچی دوا‌ی نادیاره^(۵). به‌لام له نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی نۆیه‌می زاینی ژیاوه^(۶)، (ابن النديم) وه‌سفی ده‌کات ده‌لیت: ((یه‌کێکه له ئه‌ده‌ب دۆستان و خاوه‌ن بهره‌م، وه‌کو(البلدان، سلخ کتاب الجیهانی، ذکر شعر و شعراء))^(۷). زانیاریه‌کانیشی له کتیبه‌که‌ی یاقوت په‌نگی داوه‌ته‌وه^(۸).

د- (ابو زيد البخلي):

ناوی (احمد بن سهل بلخی)، ناسراوه به ته‌بوزه‌ید^(۱) له سالی (۲۳۵/ک/۸۴۹ز) له‌دایک بووه^(۲). له (۳۲۲/ک/۹۳۴ز) مالتاوا‌ی له‌ژیان کردووه^(۳). دانراوه‌کانی

(۱) - معجم الادباء، ج ۲، ص ۸۲.

(۲) - البلدان: ثم کتیبه زانیاری ده‌ریاره‌ی همواتی ولاتان، پیتوانی نیتوان ناوچه‌کان و بارودۆخ و داب و نه‌رتی نایینی، ده‌سه‌لاتدارانی ناوچه‌کان تیتدایه، که به‌شاری به‌مغدا ده‌ستی پیتده‌کا، پاشان ناوچه‌کان ده‌کاته‌ چوار چاره‌ک و بری خه‌راج و فته‌ج کردنی ناوچه‌کان له‌خۆوه ده‌گرت. بۆ زیاتر زانیاری پروهانه کتیبه‌که.

(۳) - بۆمونه پروهانه: معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۴۸.

(۴) - معجم الادباء، ج ۱، ص ۶۰۱.

(۵) - محي زهراني و سعيد العسري، نصوص لم تحق من كتاب اخبار البلدان، (د/م: ۲۰۰۳)، ص ۱۲.

(۶) - علي عبدالله الدفاع، المرجع السابق، ص ۸۳؛ طه عبدالمقصود، المرجع السابق، مج ۱، ص ۲۷۲.

(۷) - الفهرست، ص ۸۳؛ معجم الادباء، ج ۱، ص ۲۰۶.

(۸) - بۆمونه پروهانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۶؛ مج ۲، ص ۴۲؛ مج ۳، ص ۱۶۵.

فهلسه‌فی و ته‌ده‌بی بوون^(۴). که نزیکه‌ی شه‌ست بدره‌مه‌ن^(۵)، جگه له کۆمه‌لێک لهو نامانه‌ی که کۆیکردوونه‌ته‌وه به‌ به‌لگه‌نامه‌ی چاخه‌که‌ی ده‌ناسرێت به‌یده‌که‌وه له‌کتیبی (رسائل) دایناوه^(۶). بدره‌مه‌ی (صور الاقالیم) ی به‌یده‌که‌مین کتیبی قوتابخانه‌ی کلاسیکی جوگرافیناسه عه‌ره‌بییه‌کان داده‌نرێت، که وێنه‌ی هه‌رێمه ئیسلامییه‌کانی له شێوه‌ی نه‌خشه‌نامه (اطلس) کیشاوه^(۷). یاقوت بدره‌مه‌که‌ی له‌زانیاری ئهم زانیایه بێ به‌ش نه‌کردووه^(۸).

هـ- (الجیهانی):

ناوی (احمد بن محمد بن نصر الجیهانی) یه^(۹)، زێد و میژوو و له‌دایک بوونی نادیاره، به‌لام له سالی (۳۶۷/ک/ ۹۷۷ز) له پله‌ی وه‌زیریه‌تی دوورکه‌وتۆته‌وه^(۱۰). که وه‌زیری (نصر بن احمد) (۳۰۱-۳۳۱/ک/ ۹۱۳-۹۴۲ز) سامانی خاوه‌نی خوراسان بوو، هه‌ندێ له بدره‌مه‌کانی وه‌کو (العهد الخلفاء، ایین، المسالك و الممالك)... هتد^(۱۱). یاقوت بۆ کۆکراوه‌که‌ی پشته به زانیارییه‌کانی به‌ستووه^(۱).

(۱) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۱۲۲؛ معجم الادباء، ج ۱، ص ۳۷۴؛ الداودي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۲.

(۲) - نقولا زباد، المرجع السابق، ص ۳۱؛ علي عبدالله الدفاع، المرجع السابق، ص ۹۲.

(۳) - الداودي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۴.

(۴) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۲۲۴؛ شاکر مصطفى، تاريخ العرب المؤرخون، (بيروت: ۱۹۷۹)، مج ۱، ص ۷۸.

(۵) - معجم الادباء، ج ۱، ص ۳۷۵.

(۶) - شاکر مصطفى، المرجع السابق، مج ۱، ص ۷۸.

(۷) - احمد سوسة: الشرف الادريسي في الجغرافية العربية، (بغداد: ۱۹۷۴)، باب ۱، ص ۶۸.

(۸) - بۆغونه پروانه: معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۱۵؛ مج ۴، ص ۳۳۳.

(۹) - معجم الادباء، ج ۱، ص ۵۹۶؛ آدم متر، الحضارة الاسلامية في قرن الرابع الهجري، نقله الى العربية: عبدالهادي ابو ريدة، (بيروت: ۱۹۶۷)، مج ۲، ص ۸.

(۱۰) - علي عبدالله الدفاع، المرجع السابق، ص ۱۱۰.

(۱۱) - الصفدي، المصدر السابق، ج ۸، ص ۳۶.

(صورة الارض)^(۱) خستوته ړوو، له سالي (۳۶۷ك/۹۷۷ز) مردووه^(۲). زانستی
بدره مده كى له كتيبي ياقوت به كار هاتوه^(۳).

ح- (المقدسي):

ناوى (شمس الدين بن محمد بن ابي بكر البناء)^(۴)، له نيوان سالانى (۳۳۴-
۳۳۵ك/۹۴۶-۹۴۷ز) له دايك بووه، نازناوى جزراو جزرى هه بووه، وه كو مه قدسى،
شامى، به غدادى.. هتد^(۵). به بازرگانى خهريك بسووه، بژ ژور ناوچه گه راوه،
زانيارى وه رگرتووه و له كتيبي (احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم)^(۶) كوى
كردوتهوه، كه ناويانگى زوى پتوه ده ر كړدووه و ياقوتيش نزيكه پنه جا جار
زانياريسه كانى له كتيبه كى خستوته ړوو^(۷). له سالي (۳۷۵ك/ ۹۸۵ز) كوتايى
به ژيانى هاتوه^(۸).

(۱) - (صورة الارض): زانيارى نهم كتيبه ده ربارى ولا تانى ئيسلاميه، به شتوه تايهت لمسر شتوازي به
هه ريم كردنى ناوچه كان كه هه وال و زانيارى ميژووي و زانستى جزراو جزور، داب و نه رته
كومه لايه تيبه كانى پميوست به ميتودى ورد و به لگى بينين تيدايه، بژ زياتر زانيارى پروانه: كتيبه كه.

(۲) - علي عبدالله الدفاع، المصدر السابق، ص ص ۱۰۳ - ۱۰۴.

(۳) - بؤغونه پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۴؛ مج ۳، ص ۴۱۸؛ مج ۴، ص ۳۲۴.

(۴) - الزركلي، المرجع السابق، ج ۵، ص ۳۱۲. بژ زياتر زانيارى پروانه: المقدسي، احسن التقاسيم في معرفة
الاقاليم، علق عليه: محمد ضناوي، (بيروت: ۲۰۰۳)، مقدمة محقق، ص ۵.

(۵) - فلاح شاکر، المقدسي، (بغداد: ۱۹۸۸)، ص ۷.

(۶) - (احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم): نهم بهرهمه زانستى و جوگرافى نابوورى و ميژووي و كومه لايه تى
و سياسى مه مله كمتى ئيسلامى لى بدي ده كريت. كه دابهشى ده كات بژ سر چوارده هه ريم، كه هه موو
بارودوخى هه ريمه كان ده خاته ړوو، پيتاسه ناوچه و شار و گوند و مال، خاوه نه ميژووييه كان و جيساوازي
ره گز و ناين و زمان ومه زهه ب ده كات، ته نانهت باس له جزوى خوراك، كه مو كوريسه كان ده كات. بژ زياتر
زانيارى پروانه: كتيبه كه.

(۷) - بؤغونه پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۳؛ مج ۲، ص ۶۰؛ مج ۳، ص ۱۶۷؛ مج ۴، ص ۱۸.

(۸) - فلاح شاکر، المرجع السابق، ص ص ۷-۸.

ط - (المهلبی):

ناوی (حسن بن احمد او محمد مهلبی) به خاوه‌نی کتیبی (المسالک و الممالک) ناسراو به (العزیزی) ^(۱) دانراوه، نه‌مه‌ش دانراوێکه بۆ خەلیفە فاتی (العزیزی) ^(۲) که له سالی (۳۸۰/ک / ۹۹۰ز) مردووه ^(۳). یاقوت چەند جارێک ناوی موهه‌له‌بی و کتیبه‌که‌ی ده‌هینیت، که چۆن سوودی لێوه‌رگرتووه ^(۴).

ی - (ابو عبید البکری):

ناوی (ابو عبید بن عبدالله بن ابی زید محمد بن ایوب البکری) ناسراو به ئه‌بو‌عو‌یه‌یده‌ی نه‌نده‌لوسی ^(۵)، له‌سالی (۴۳۲/ک / ۱۰۴۰ز) له‌دایک بووه، له‌سالی (۴۸۷/ک / ۱۰۹۴ز) کۆچی دوا‌ی کردووه ^(۶).

(۱) - ئه‌م سەرچاوه‌ی موهه‌له‌بی (المسالک و الممالک) به‌ سەرچاوه‌یه‌کی جوگرافی و ه‌سفی داده‌نرت، چونکه له‌باس کردنی ه‌رم و شاره‌کان زیاتر تیشک خراوه‌ته‌سەر لایه‌نی جوگرافیا‌که‌ی، نه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ی ئیستا له‌به‌رده‌سته‌ته‌نیا له‌ کتیبه‌کانی یاقوت و (ابوالفداء) کۆکراوه‌ته‌وه‌ جگه‌ له‌مه‌ش ه‌ندی له‌ده‌ست نووسه‌که‌ی دۆزراوه‌ته‌وه، لێکۆلمه‌ه‌وان ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن باس له‌یه‌هودی و فته‌ح کردنی ناوچه‌کانی میسر و شام ده‌کات، ه‌مه‌وه‌ها گرنگیه‌کی تایه‌تی ه‌یه‌ به‌ بۆ میژووی سودان. بۆ زیاتر زانیاری ب‌ه‌روانه‌ ئالمهلبی، المسالک و الممالک، جمعه و عقله‌ علیه: تیسر خلف، (دمشق: ۲۰۰۶)، صلاح الدین المنجد، قطعة من الكتاب المفقود المسالک و الممالک، مجله‌ معهد المخطوطات العربیة، مج ۴، ج ۱، ص ۶۶-۶۷، ادم متز، المرجع السابق، مج ۲، ص ۱۶.

(۲) - عزیزی فاطمی: دووه‌مین خەلیفە فاتیمة‌کانه له‌ میسر ناوی ئه‌بو مه‌نسووری کوری نزار کوری مه‌د له‌ سالی (۳۴۴/ک / ۹۵۵ز) له‌ دایک بووه، له‌ سالی (۳۶۵/ک / ۹۷۵ز) بووه‌ته‌ جیشینی خەلیفه، ه‌م له‌م ساله‌ش بۆته‌ خەلیفه تا سالی (۳۸۶/ک / ۹۹۶ز) کۆچی دوا‌یی ده‌کات. ابی عبدالله قضا‌عی، تاریخ القضاء‌عی، (معرف با‌عین المعارف)، تحقیق: احمد فریق الزیدی، (بیروت: ۲۰۰۴)، ص ۱۶۵.

(۳) - حاجی خلیفه، المصدر السابق، ج ۵، ص ۲۲۵؛ احمد سوسه، المرجع السابق، باب ۱، ص ۱۷۴.

(۴) - بۆنونه‌ ب‌روانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۸۴؛ مج ۲، ص ۹؛ مج ۴، ص ۲۰۳.

(۵) - البکری، المسالک و الممالک، حقه: جمال طلبه، (بیروت: ۲۰۰۳)، مقدمة‌ محقق، ص ۵.

(۶) - الصفدی، المصدر السابق، ج ۱۷، ص ۱۵۶؛ الخوانساری، روضات الجنات فی الاحوال العلماء و السادات، تحقیق: اسدالله اسماعیلان، (تهران: د/ت)، ج ۵، ص ۱۱۷۰.

بدره‌مه‌کانیشی وه‌کو (اعیان النباتات، التدريب و التهذيب في ضروب احوال الحروب، معجم ما استعجم، المسالك و الممالك)^(۱). یاقوت ناماژه به سود وهرگرتنی له هه‌ردو به‌ره‌می (معجم ما استعجم)^(۲) و (المسالك و السمالك)^(۳) ده‌کات. زیاتر له شه‌ست جار زانیارییه‌کانی شه‌م کتیبانه‌ی خستۆته روو^(۴).

*** سه‌رچاوه‌کانی زمانه‌وانه جوگرافی ناسه‌کان:

أ- (الاصمعي):

ناوی (ابوسعید بن عبدالمک بن قریب بن عبدالمک بن علی الاصمعی)^(۵) له‌شاری به‌سه‌ره له نیتوان سالانی (۱۲۲-۱۲۳ک/ ۷۴۰-۷۴۱ز) له دایک بووه^(۶). له نیتوان سالانی (۲۱۶-۲۱۷ک/ ۸۳۱-۸۳۲ز) مردووه^(۷). له بواری زمان و رێزمانه‌وه

(۱) - الصفدي، المصدر السابق، ج ۱۷، ص ۱۵۶؛ عبدالله يوسف الغنيم، مصادر البکری و نهجه الجغرافي، (القاهرة: ۱۹۷۴)، ص ۲۴.

(۲) - معجم ما استعجم: شه‌م کتیبه له شێوه‌ی کۆکراوه‌یه‌کی زمانه‌وانی و جوگرافیه، چونکه جگه له زانیاری له‌باره‌ی جوگرافیای ناوچه شوێنه‌واره‌کان، شی کردنه‌وی زمانه‌وانیشی بۆ کردوون. بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: معجم ما استعجم، حقه: جمال طلبه، (بیروت: ۱۹۹۸).

(۳) - المسالك و الممالك: باس له دروست بوونی زهوی و ناسمان و خه‌لق کردنی شاده‌م و نه‌وه‌کانی، هه‌وائی عمره‌به‌کان له پێش نیسلام و دوا‌ی هاتنی نیسلام ده‌کات، جگه له باسکردنی زهوی و رووبار ده‌ریا و حموت هه‌رمه‌که‌ی زهوی و بېروای فه‌له‌کناسه یۆنانیه‌کان، هه‌روه‌ها به‌گشتی مه‌مله‌که‌ت و فه‌رمانه‌په‌واکان باس ده‌کات. بپروانه، کتیبه‌که.

(۴) - بۆنونه بپروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۰۰؛ مج ۲، ص ۳۳؛ مج ۳، ص ۱۴۱؛ مج ۴، ص ۱۷۶.

(۵) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۱۵؛ ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۳، ص ۱۷۵. بپروانه: الزبيدي الاندلسي، طبقات النحويين و اللغويين، تحقيق: محمد ابی الفضل، (القاهرة: د/ت)، ص ۱۶۷.

(۶) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۳، ص ۱۷۵.

(۷) - الداودي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۳۵۵؛ عبدالحميد شلقاني، الاصمعي اللغوي، (القاهرة: ۱۹۸۲)، ص ۱۰۲.

زانستی زۆری پێ بووه، جگه له‌مه به که‌سیکی خاوه‌ن چیرۆک و خولیا ی هۆنراوه یان شاعر داده‌نریت^(١). به‌راوه‌یه‌کی یه‌کجار زۆر زانیاریه‌کانی له‌لای یاقوت به‌کارهاتوه، به‌تایبه‌ت نه‌و باب‌ه‌تانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌ شیکردنه‌وه‌ی زمانه‌وانی ناوی ناوچه‌کان^(٢).

ب- (ابن درید):

ناوی (ابوبکر محمد بن حسین بن درید الازدی)^(٣)، سالی (٢٢٣/ک/ ٨٣٧ز) له به‌سه‌ره له‌دایک بووه، له عه‌مان پێگه‌یشتوه^(٤)، شاعیریکی زمانزان بسوه و له هۆنراوه‌کانی زانیاری په‌نگی داوه‌ته‌وه^(٥)، خاوه‌ن به‌ره‌م بووه (الاشتقاق، الامالی، الانباء، الانواء، البنین والبنات،، تقویم اللسان، التوسیط، جهره اللغة، خیل الصغیر، خیل الکبیر، رواد العرب، رواة العرب، سلاح، غریب القرآن، فعلت وافعلت)^(٦) و له سالی (٣٢١/ک/ ٩٣٣ز) مردوه^(٧). شی کردنه‌وه زمانه‌وانیه‌کان و هۆنراوه و زانیاری تر له‌کۆکراوه‌که‌ی یاقوت به‌رچاو ده‌که‌وت^(٨).

ج- (الهمدانی):

ناوی (حسن بن محمد بن یعقوب الهمدانی) به‌ نه‌بی یه‌عقوبی هه‌مه‌دانی ره‌چه‌له‌کناس ناسراوه، له‌شاری (صنعاء) سه‌نعا سالی (٢٨٠/ک/ ٨٩٣ز)

(١) - الانباري، نزهة الباء في طبقات الادباء، تحقيق: ابراهيم سامرائي، (عمان: ١٩٨٥)، ص ١٠٠.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ٧٧؛ مج ٢، ص ٥٨؛ مج ٣، ص ٢٤.

(٣) - معجم الادباء، ج ٥، ص ٢٩٥؛ الزبيدي الاندلسي، المصدر السابق، ص ١٨٣.

(٤) - الانباري، المصدر السابق، ص ١٩٣.

(٥) - ابن دريد، الاشتقاق، تحقيق: عبدالسلام محمد، (القاهرة: ١٩٥٨)، مقدمه محقق، ص ٢٢.

(٦) - معجم الادباء، ج ٥، ص ٣٠١.

(٧) - الانباري، المصدر السابق، ص ١٩٣.

(٨) - بۆفونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٦٤؛ مج ٢، ص ٧١؛ مج ٣، ص ٥٣.

هاتوته‌دونیاوه^(۱). هدر له گرتووخانه‌ی نهم شاره له سالی (۳۳۴/ک/۹۴۵ز) مردووه^(۲). بدره‌می هه‌بووه وهک (الابل، اخبار، اسماء‌الشهور، الايام، الاکلیل، الانساب، جزيرة العرب، صفة جزيرة العرب، عجائب اليمن) هتد^(۳). یاقوتیش باسی له کتیبی (صفة جزيرة العرب) ده‌کات، که‌له ناوی ولاتان و نیشته‌جی بووه‌کانی پیکهاتووه^(۴). هدریوه بۆ به زانست بوونی کتیبه‌که‌ی زانیارییه‌کانی به‌کاره‌یتاوه^(۵).

د- (ابوسعید السیرافی):

ناوی (ابوحسن بن عبدالله المرزبانی سیرافی)^(۶)، سالی (۲۸۰/ک/۸۹۳ز) له‌دایک بووه له (۳۶۸/ک/۹۸۷ز) مردووه^(۷). زانیارییه‌کانی ده‌ریاره‌ی ریزمانزانی که‌م وینه بووه^(۸). بدره‌می هه‌بووه وهک (کتاب شرح سیبویه، الفات القطع، الاخبار، النحویین و البصریین، کتاب الشواهد)^(۹)، یاقوت زۆر سوودی لیه‌رگرتووه^(۱۰).

(۱) - الهمدانی، صفة جزيرة العرب، تحقیق: محمد علي الاکوع، (بیروت: ۱۹۸۳)، مقدمه محقق، ص ص ۷-۸.

(۲) - ابن القفطي، اخبار العلماء، ص ۱۱۳.

(۳) - السيوطي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۸۹.

(۴) - معجم الادباء، ج ۲، ص ۴۱۳.

(۵) - بۆغونه پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۹۹؛ مج ۲، ص ۹۷؛ مج ۳، ص ۱۱۲.

(۶) - معجم الادباء، ج ۲، ص ۵۴؛ الزبيدي الاندلسي، المصدر السابق، ص ۱۱۹.

(۷) - کارل بروکلمان، تاريخ الادب العربي، نقله الى العربي عبدالحليم النجار، (القاهرة: د/ت)، ج ۲، ص ۱۸؛ عمرفروخ، تاريخ الادب العربي، ج ۲، ص ۵۱۵.

(۸) - الانباري، المصدر السابق، ص ۲۸۸.

(۹) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۲، ص ۷۸؛ معجم الادباء، ج ۲، ص ۵۰۷؛ کارل بروکلمان، المرجع السابق، ج ۲، ص ۱۸۷.

(۱۰) - بۆغونه پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۰۵؛ مج ۲، ص ۳۱۹؛ مج ۳، ص ۲۶۵.

هـ-(الغندجانی):

ناوی (محمد بن احمد بن ابوندا غندجانی) ناسراو په (اسود غندجانی)^(۱)، به‌رهمه‌کانی وه (الرد علی السیرافی، فی شرح الابیات الکتاب، الرد علی ابی علی فی تذکره، الرد علی ابن الاعرابی، اسماء الاماکن)...هتد^(۲). گێڤه‌یه‌کی به‌توانا بووه، یاقوت ناماژه به‌وه ده‌کات، که زۆریه‌ی ریوایه‌ته‌کانی له غندجانی وه‌رگرتوه^(۳)، له‌به‌رهمه‌که‌ی نه‌مه پروون ده‌بیته‌وه^(۴).

و-(ابو زیاد الکلابی):

ناوی (یزید بن عبدالله حره) عه‌ره‌بیکی کۆچهری و خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی جوړاوجۆر بووه، له‌وانه (کتاب النوادر، الفرق، الابل، خلق الانسان)^(۵)، به‌لام سه‌رچاوه‌کان ناماژه به‌میژووی له‌دایک بوونی مردنی ناکه‌ن. یاقوت به‌ زانیاریه‌یه‌کانی نه‌م زانیه کتیه‌که‌ی ده‌وله‌مهند ده‌کات^(۶).

ز-(هشام الکلبی):

ناوی (هشام بن محمد بن سائب کلبی البشری)، ناسراو به‌ ته‌بو منذری ته‌خباری، که‌سایه‌تییه‌کی راستگۆ و جینگای باوه‌ر بووه، بۆ گێڤانه‌وه‌ی هه‌وائی عه‌ره‌ب و به‌رچه‌لکناسیش ناسراوه^(۷). له‌ سالی (۲۰۴ک / ۸۱۷ز) مردووه. به‌رهمه‌که‌انی

(۱) - معجم الادباء، ج ۵، ص ۱۰۸.

(۲) - السيوطي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۹۹؛ الصفي، المصدر السابق، ج ۲۱، ص ۲۹۳.

(۳) - معجم الادباء، ج ۵، ص ۱۰۸.

(۴) - بۆغونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۲؛ مج ۲، ص ۲۰؛ مج ۳، ص ۵؛ مج ۴، ص ۵۰.

(۵) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۷۰.

(۶) - بۆغونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۰۱؛ مج ۲، ص ۲۰؛ مج ۳، ص ۵؛ مج ۴، ص ۵۰.

(۷) - معجم الادباء، ج ۵، ص ۵۹۴؛ الاتباري، المصدر السابق، ص ۷۶.

نزیکه‌ی (١٥٠) بهره‌م بووه^(١). زانیاریه‌کانی بهره‌دیه‌کی زۆر له
ئینسکلزپیدیایه‌کی یاقوت ره‌نگی داوه‌ته‌وه^(٢).

ح-(الزمخشري):

ناوی (محمد بن عمر بن محمد الزمخشري)^(٣) یه، له نیوان سالانی (٤٦٧-
٥٣٨هـ/١٠٧٤-١١٤٢ز) ژیاوه. له (زهمه‌خشر)^(٤) پینگه‌یشتوه، پاشان بهره‌و
به‌غدا چووه^(٥)، بهره‌مه‌کانی وه‌ک (الکشاف من حقیقة التنزیل فی التفسیر،
الامکنه الجبال و المیاء، المفصل فی النحو) هتد^(٦). نه‌وه جار زیاتر یاقوت
زانیاریه‌کانی بۆ فره‌ه‌نگه‌ زانستیه‌کی به‌کاره‌یتاوه^(٧).

ط-(العمرانی):

ناوی (علی بن محمد بن احمد بن ابو حسن عمرانی) له سالی (٥٦٠هـ/١١٦٥ز)
مردوه^(٨)، هژنراوه بهره‌می زۆر بووه، له‌وانه (المواضع البلدان، فی التفسیر

(١) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ١٥٥.

(٢) - بۆغونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٨١؛ مج ٢، ص ٧؛ مج ٣، ص ٢٤؛ مج ٤، ص ٩.

(٣) - معجم الادباء، ج ٥، ص ٤٨٩. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: دلداری غفور محمدامین، التفسیر الکشاف

الزمخشري، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ١٩٩٦)، ص ٤.

(٤) - زهمه‌خشر: گونديکی گه‌وره‌یه له‌گونده‌کانی خواره‌زم. ابو الفداء، تقويم البلدان، (باريس:

١٨٤٠)، ص ٤٧٩.

(٥) - السيوطي، طبقات المفسرين، تحقيق: علي محمد عمر، (القاهرة: ١٩٧٠) ص ١٧٠؛ احمد احمد الخوفي،

الزمخشري، (القاهرة: ١٩٦٦)، ص ٣٠.

(٦) - الانباري، المصدر السابق، ص ٢٩٠؛ السيوطي، طبقات، ص ١٢١.

(٧) - بۆغونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٦٦؛ مج ٢، ص ١١٤؛ مج ٣، ص ٢٢٩.

(٨) - الداودي، المصدر السابق، ج ١، ص ٣٠؛ الخوانساري، المرجع السابق، ج ٥، ص ٢٢٩.

القران، الاشتقاق الاسماء^(١)، زانیاریه کانیسی بدرچاوه له هه‌موویه شه‌کانی کتیبه‌که‌ی یاقوت^(٢).

ی- (ابن النجار البغدادي):

ناوی (محمد بن محمود بن حسن هبه الله محاسن النجار البغدادي)^(٣) به . یاقوت باسی لیوه کردووه، به‌وی که میژوونوس و نه‌دی بی پی‌نگه‌بشتوی له سالی (٥٧٨هـ / ١١٧٩ز) له‌دایک بووه^(٤). له سالی (٦٣٤هـ / ١٢٤٥ز) مردووه، به‌ره‌مه‌کانی وه (تاریخ بغداد ذیل علی تاریخ مدینه سلام، المتفق المفتق، معجم الشيوخ)^(٥)، هه‌روه‌ها یاقوت به زانستی ته‌م هه‌رویه‌ی به‌ره‌مه‌کانی و گه‌په‌ره‌یه‌کانی زانیاری خزی زیاد کردووه^(٦).

ئ- (حازمی):

ناوی (محمد بن عثمان بن موسی ابوبکر حازم الحمذانی) له سالی (٥٤٨هـ / ١١٥٣ز) له‌دایک بووه^(٧)، له هه‌مه‌دان نیشته‌جی بووه و زانیاری له‌سه‌رده‌ستی

(١) - معجم الادباء، ج ٤، ص ٢٣٠؛ الصفدي، المصدر السابق، ج ٢٢، ص ٦٢.

(٢) - بۆنونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٧٩؛ مج ٢، ص ٢١؛ مج ٣، ص ٢؛ مج ٤، ص ٣٣؛ مج ٥، ص ١٧.

(٣) - الکتبی، فوات الوفيات، تحقیق: احسان العباس، (بیروت: د/ت)، مج ٤، ص ٣٦؛ الصفدي، المصدر السابق، تحقیق و اعتناء، درید ینغ، (د/م: ١٩٩١)، ج ٥، ص ٩.

(٤) - معجم الادباء، ج ٥، ص ٤٤٣.

(٥) - الکتبی، المصدر السابق، مج ٤، ص ٣٦.

(٦) - بۆنونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٥٢؛ مج ٢، ص ٢٩؛ مج ٣، ص ٢٠٢.

(٧) - الذهبي، سير اعلام النبلاء، حققه: بشار عواد، مجي هلال، (بیروت: ١٩٨٦)، ج ٢١، ص ١٦٧.

زانایانی به‌غدا زیاد کردوه^(۱). له (۵۸۴هـ / ۱۱۸۹ز) مردووه^(۲). یاقوتیش له لیستی خاوه‌ن زانیارییه‌کانی کتیبه‌که‌ی دایناوه^(۳).

ل- (ابوموسی الاصفهانی):

ناوی (ابوموسی بن ابی بکر بن عمر ابی عیسی الاصفهانی المدینی) به پیشه‌وایه‌کی چهرخی خزی دانراوه له نه‌سفه‌هان، سالی (۵۰۱هـ / ۱۱۰۷ز) له دایک بووه، له سالی (۵۷۲هـ / ۱۱۷۶ز) مردووه^(۴). به‌رهمه‌کانی وه‌ک (معرفة الصحابة، الطولات، تتمه الغرین، الوظائف البطائف، عرض فی کتاب علم الحديث)^(۵)، زانیارییه‌کانی و گێڕانه‌وه‌کانی لای یاقوت بیست و پینج جار دووباره ده‌بیته‌وه^(۶).

م- (ابو فتح الاسکندر النحوی):

ناوی (نصر بن عبدالرحمن بن اسماعیل حسین) نه‌حه‌ویه و خه‌لکی شاری نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی میسر بووه، له به‌غدا خوێندوویه‌تی و گه‌شتی کردووه بـۆ خوراسان و له نیسابور گیرساوه‌ته‌وه^(۷). به‌رهمه‌می هه‌بووه وه‌ک (امکنه المیاه و الجبال والاثار و نواحيها)^(۸) سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست ئاماژه‌یان به‌سالی له‌دایک بوون و مردنی ناکه‌ن. یاقوت بیرۆکه‌ی بۆ زانستی کتیبه‌که‌ی لێ وه‌رگرته‌وه.

(۱) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۴، ص ۲۹۴.

(۲) - الصفدي، المصدر السابق، اعتناء: دريد ينغ، ج ۵، ص ۸۸.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۱.

(۴) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۴، ص ۲۸۶.

(۵) - الصفدي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۱۷۴.

(۶) - بۆنونه‌ی پروانه: معجم البلدان، مج ۱، ص ۷۰؛ مج ۲، ص ۱۸۲؛ مج ۳، ص ۱۵؛ مج ۴، ص ۲۳۶.

(۷) - ابن القفطي، انباه الرواة، ج ۱، ص ۳۳۵ - ۳۳۶.

(۸) - الزركلي، المرجع السابق، ج ۵، ص ۲۴.

ن-(ابو عبیده السکونی):

ناوی (احمد بن حسن بن اسماعیل ابو عبدالله سکونی الکندی) یه ره‌چه‌له‌ک ناس و خاوه‌ن به‌رهم بووه^(١)، یاقوت ناماژه به به‌رهمه‌که‌ی (اسماء میاه العرب) ده‌کات، به‌بی شه‌وی سلی له‌دایک‌بوون و میژووی ژبانی بکات، له‌گه‌ل شه‌وه‌ش زانیاری لی‌وه‌رگرتووه^(٢). له کتیبه‌که‌ی روون ده‌بیته‌وه^(٣).

ص-(ادریس بن ابی حفصه):

ناوی (ادریس بن یحیی ابی حفصه)^(٤) یه یاقوت له فەرهنه‌گه زانستیه‌که‌ی ناماژه به زانیاریه‌کانی ده‌کات^(٥).
ع-(ابوالاشعث الکندی):^(٦)

تا پاده‌یه‌ک یاقوت زانیاریه‌کانی خستۆته روو^(٧).

٢- بینین و هزر و تیرامان:

بینین هۆیه‌کی دیکه‌ی یاقوت بوو بۆ باسکردن و لیکۆلینه‌وه له‌و باب‌ه‌تانه‌ی که‌خۆی گه‌ره‌کی بووه، مرۆڤ له‌ ریگه‌ی چاو وینه‌ی و تیبینی له‌ زاکیه‌ی خۆی تۆمار ده‌کات، هه‌رواش سه‌باره‌ت به‌ هزر و تیرامان، که‌ هه‌م بینین و هه‌م هزر و تیرامان که‌ره‌سته‌ی بیرکردنه‌وه‌ی مرۆڤن له‌تۆمارکردنی تیبینه‌کان، یاقوتیش یه‌کیک له‌و سه‌رچاوانه‌ی که‌

(١) - الصفدی، المصدر السابق، ج ٦، ص ١٩١.

(٢) - معجم الادباء، ج ١، ص ٣٤٢.

(٣) - بۆڤونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٩٤؛ مج ٢، ص ٦٨.

(٤) - ناماژه به‌زێلو میژووی له‌دایک‌ بوونی و مردنی ناکات. الصفدی، المصدر السابق، ج ٢، ص ١٢٨.

(٥) - بۆڤونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٩٣؛ مج ٢، ص ٦٠؛ مج ٣، ص ٢٤.

(٦) - ژبانی له‌ سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست ناماژه‌ی بۆ نه‌کراوه.

(٧) - بۆڤونه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٣٤٩؛ مج ٢، ص ٩٣؛ مج ٣، ص ٧٤؛ مج ٤، ص ٣٢٦.

به كاري هيناوه له پر كړدنې زانياري كتيبه كهي، تيراماني خوي بې ناوچه كان دهرپړوه كه نه مدهش له ريگهي سوپانه وه بې زور ناوچه و سدران كړدنيان^(١).

نډو زانياريانه ي، كه لږم ريگهيده تواماري كړدوه بې راستي بابت و گزپانكاريه كاني، به راوردې كړدوه له گڼل سدرچاوه كاني تر، هډوه كو له شاري بهرزه عده له هدرتمي ناراندا^(٢)، زانياري وولاتناس (الاصطخري) ي دهرباري نډم شاره خستو ته پړو، پاشان گزپانكاريه كاني روژگاري خوي باس كړدوه.

هډوه ها هډر لږم ريگهيده توانيويه تي پيواني دريژي و ماوه ي نيوان ناوچه كان، به تاييه تي نډو شويانه ي كه پيدا تپه پړوه بپيوي، به جوړيك كاتي سدراني شاري نورميده (ورمي) له سالي (٦١٧ك/١٢٢٠ز) دهكات، نيوان له گڼل هډريه ك له شاري ته وريژ (تبريز) و هوليژ (اريل) دپاري دهكات^(٣). هډوه ها نډو زانياريانه ي كه لږم ريگهيده به دهستي دهيتا، ته نيا جهختي له سډر خودي بينيني خوي نه كړدوه، به لكو زانياري لهو كه سانهش وهركتوه، كه سدراني شويي مدهستي ي كړدوه. ته نانه ت له هډندي ناوچه ناماژه بهو دهكات كه پرياري لهو كه سانه كړدوه، كه بې شويي مدهست چوون، يان پيدا روژشتوون^(٤).

٣- گواستنه وه و وهركرتني زاره كي:

وهركرتني زانست و زانياري په يوه سته به ناستي نډو كه سډي شته كان ده گپرتي ده، چونييه تي هډلډهنگاندني وته كانيان و زانسته كانيان كه گپراويه تپه وه، كاري وهركره كهي، نډو بهرپرسه له زانستيتي گپراوه كاني.

ياقوت تا راده يه كي زور پشتي به زانستي گپره وه كان به ستوه، جا چ خه لكي ناوچه كان بيت، يان خاوه ن زانست يا ده سلاتداران ... هتد، به له بهرچاوگرتني وشه كاني

(١) - پروانه: نډم ليكوليتنهويه، ل ١٣-١٤؛ پاشكوي ژماره (٦).

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩.

(٣) - بونگونه پروانه: المصنر نفسه، مج ١، ص ١٥٩.

(٤) - بونگونه پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ٢٤٥.

(حدثنی، ذکر، قال). نه‌گهرچی ره‌نگ نییه هه‌موویان گێڤه‌وه بن، به‌لام دووباره بوونه‌وه‌ی وشه‌ی (حدثنی/باسبیژه‌کان) به‌پاده‌یه‌کی به‌رچاو نه‌مه به‌دیار ده‌خات، جا نه‌و گێڤه‌وانه‌ش ته‌نیا بۆ یاقوت زانیاریه‌کانیان باس نه‌کردوه‌و، به‌لکو هه‌ندئ جار بۆ که‌سانی پیش سه‌رده‌می یاقوتن، به‌لام ناویراو بۆ سوودی ئینسکلۆپیدیاکه‌ی به‌کاریه‌یناون.

هه‌روه‌ها له گێترانه‌وه‌کانی ناوه‌ره‌هه‌نگی ولاتناسی (معجم البلدان)، ته‌نیا له‌یه‌ك چین زانیاری وه‌رنه‌گێراوه‌، به‌لکو هه‌ندئ جار خه‌لكی ناوچه‌كه‌ بسون، وه‌كو (حدثنی اهل همدان^(١)) (حدثنی اهل الشام)^(٢) (حكی عن مشایخ الاهواز^(٣)) یا (حدثنی بعض التجار^(٤)) (حدثنی بعض النصارى^(٥)) و گێترانه‌وه‌کانی ته‌نیا بۆ یه‌ك چینی خاوه‌ن زانست وه‌رنه‌گرتوه‌و لی‌یان ناگێرتته‌وه‌، به‌لکو (قال اهل النحویون^(٦)) (حدثنی اصحاب السیر^(٧)) (قال بعض الرواة^(٨)) (قال المنجمون^(٩)) ده‌ر ده‌كه‌ون. هه‌روه‌ها هه‌ندئ جار تی‌بینی ئاستی متمنه‌نای نه‌و كه‌سایه‌تییه‌ی كردوه‌و، كه‌ زانسته‌كه‌ی لی‌وه‌رگرتوه‌و، وه‌كو (حدثنی من ائق به‌^(١٠)). جاری واش هه‌بووه‌ ته‌نیا راستیه‌كانی له‌سه‌ر قسه‌ی یه‌ك گێڤه‌وه‌ نه‌چه‌سپاندوه‌و، به‌لكوله (حدثنی غیر واحد^(١١)) دوا‌ی نه‌وه‌ی زانیاریه‌كه‌ی لی‌ وه‌رگرتون، پاشان هه‌ول‌ی داوه‌ پوانینی خۆی بۆ بابه‌ته‌كه‌ ده‌ری‌پ‌یت وشه‌ی (أظنه)^(١٢) ده‌بین‌یت، پاشان له‌گه‌ژ

(١) - بۆ‌غونه‌ بروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ١٦٣.

(٢) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ١٦٨.

(٣) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٢٨٦.

(٤) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٢٠٦.

(٥) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٢٨.

(٦) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٨٩.

(٧) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ١٨٣.

(٨) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٥١.

(٩) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٢٨٣.

(١٠) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٣١٤.

(١١) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٦٦.

(١٢) - بۆ‌غونه‌ بروانه: المصدر نفسه، مج ٢، ص ١٢٩، ص ١٧١.

٤- سه‌رچاو هکانی زانیاری له‌باره‌ی ناوچه کوردنشینه‌کان:

أ- (الواقدي):

(٥) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ١٥٧.

الشام و العراق.. هتد) ^(١). یاقوت زانیاری زۆری ده‌یاره‌ی فته‌ت کردنی ناوچه‌کان لێوه‌رگرتوه، به‌تایبه‌تی له‌ناوچه کوردیه‌کان، وه‌کو له‌هه‌ریمی جه‌زیره‌دا به‌دیاری ده‌که‌وت ^(٢).

ب- (المداثنی):

ناوی (ابو حسن علی بن محمد بن عبدالله المداثنی) له‌ سالی (١٣٥/ک/٧٥٢)ن دایک بووه، له‌سالی (٢١٥/ک/٨٧٨)ن کۆچی دوا‌ی کردوه ^(٣). به‌ره‌مه‌می وه‌کو (اخبار القریش، في اخبار الخلفاء، في اخبار النساء، في فتوح اخبار العرب... هتد) ^(٤) هه‌بووه، زانیاریه‌کانی له‌ فته‌ت کردنی نازه‌ریایان به‌دی ده‌کریت ^(٥).

ج- (السرخسی):

ناوی (احمد بن طیب السرخسی)، ناسراو به (فرانقی ^(٦)) ی ره‌وانبیژ و خاوه‌ن به‌ره‌م، له‌ سالی (٢٨٦/ک/٨٩٩)ن مردوه ^(٧). به‌ره‌مه‌کانی وه‌کو (كتاب السياسة، الدخل في صناعة النجوم، كتاب الموسيقى الكبير، الموسيقى الصغير، المسالك و الممالك، رحلة المعتضد ^(٨)) یاقوت زیاتر ناماژه به (الرحلة المعتضد) ده‌کات، به‌تایبه‌تی له‌ناوچه کوردیه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره ^(٩).

(١) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ١٥٨؛ معجم الادباء، ج ٥، ص ص ٣٩٤-٣٩٥.

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٣٤.

(٣) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ١٦١.

(٤) - معجم الادباء، ج ٤، ص ٢٢٧.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٢٧.

(٦) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ٤٢١؛ معجم الادباء، ج ١، ص ٢١٩.

(٧) - الصفي، المصدر السابق، ج ٧، ص ٥.

(٨) - الزركلي، المرجع السابق، ج ١، ص ٢٥.

(٩) - بۆغۆنه‌ پروانه: معجم البلدان، مج ١، ص ١٣١، ص ٣١٢؛ مج ٥، ص ٢٨٨.

د- (البلاذری):

ناوی (ابو حسن بن یحیی بن جابر بن داود البلاذری^(۱)) له شاری به‌غدا له کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی دووه‌می کۆچی له‌دایک بووه، به شاعیر و گێڤه‌وه‌و ږه‌چه‌له‌کناس ناسراوه^(۲)، له سالی (۸۹۲/۲۷۹ز) مردووه^(۳). به‌رهمه‌م‌کانی وه‌کو (کتاب البلدان الصغير و الكبير، الاخبار و الانساب، معجم اوردشیر، ترجمة الشعرية^(۴)).

به‌لام یاقوت ته‌نیا سوودی له کتیبی (فتوح البلدان^(۵)) بینیه‌وه^(۶)، له‌هم‌موو سه‌رچاوه‌کان زیاتر پشټی پټیه‌ستووه، به‌تاییه‌تی له‌کاتی باسکردنی پرۆسه‌ی فتوحاتی ناوچه کوردنشینه‌کان^(۷).

ه- (ابن الفقيه الهمداني)^(۸):

له باسی ناوچه‌جیا‌جیا‌کانی کوردنشینه‌کان زانیاریه‌کانی ده‌بینریت، وه‌کو له شاری به‌رزه‌عه‌دا به‌رچاو ده‌که‌ویت^(۹).

(۱) - ابن النديم، المصدر السابق، ص ۱۰۸. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: البلاذری، فتوح البلدان، حققه: رضوان محمد رضوان، (بیروت: ۱۹۷۸)، مقدمة محقق، ص ص ۷-۱۶.

(۲) - معجم الادباء، ج ۲، ص ۵۰.

(۳) - الزركلي، المرجع السابق، ج ۱، ص ۲۶۷.

(۴) - الصفي، المصدر السابق، ج ۸، ۱۵۷؛ الزركلي، المرجع السابق، ج ۱، ص ۲۶۷.

(۵) - بلدان: يه‌کټکه له به‌رهمه‌م‌کانی به‌لازری به‌(بلدان) ناسراوه، زانیاری تیروته‌سه‌لی ده‌رباره‌ی فتوحاتی نیسلا‌می بۆ هه‌موو ناوچه‌کانی تیندایه، له‌گه‌ڵ دیاری کردنی دیوانه‌کان و رټ‌ک‌خسته‌ن کۆمه‌لایه‌تییه‌کان. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: کتیبه‌که.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۱.

(۷) - بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی رټ‌ه‌که‌ی پروانه: تپاشکۆی ژماره (۵).

(۸) - پروانه: ل ۳۱، ته‌م لټ‌کۆلټنه‌وه‌یه، .

(۹) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۷۹.

و- (البخاري) ^(١):

له‌وه‌سفی هه‌رتمی خۆزستان (هوان) ناماژه به زانیارییه‌کانی کراوه ^(٢).

ز- (مسعر بن مهلهل):

ناوی (ابودلف بن مسعر بن مهلهل) ناسراو به خه‌زه‌جی ^(٣)، په‌چه‌له‌کی بۆ هۆزی خه‌زه‌جی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، نه‌و هۆزه رۆژنکی گرنگیان له‌شاری مه‌دینه بینیه ^(٤). سالی له‌دايک بوونی نادیاره، به‌لام سه‌ره‌تای گه‌شته‌کانی له سالی (٣٣٣/ك / ٩٤٣ز) ده‌ستی پێکړدوه ^(٥). سه‌ردانی ناوچه جیاوازه‌کان ده‌کات ^(٦).

یاقوتیش سوودی له زانیاری گه‌شته‌کانی وه‌رگرتوه، ناماژه به به‌رده‌مه‌کی (الرساله ^(٧)) ده‌کات، وه‌ک له‌باسکردنی ده‌ریاچه‌ی ئورمیه به‌دیار ده‌که‌وت ^(٨).

ح- (المسعودي):

ناوی (علی بن حسین بن علی بن حسن المسعودي) ^(١)، خه‌لکی وڵاتی مه‌غریب بووه و له‌میسر سالی (٣٤٦/ك / ٩٥٦ز) مردوه ^(٢)، خاوه‌ن به‌رده‌می جۆراوجۆره، له‌وانه (مروج

(١) - پروانه: ل ٣١، نه‌م لیکۆلینه‌ویه .

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٠٥.

(٣) - محمد زکی حسین، المرجع السابق، ص ٣٣، علي عبدالله الدفاع، المرجع السابق، ص ١١٧.

(٤) - حسام الدین علی غالب النقشبندی، الرسالة الثانية للمسعر بن مهلهل، گۆفاری زانکۆی سلیمانی، ژ ٨، سال ٢٠٠١، ل ٢١٠.

(٥) - ادم متر، المرجع السابق، مج ٢، ص ١٥.

(٦) - محمد زکی حسین، المرجع السابق، ص ٣٣.

(٧) - (الرساله یا الرسالة الثانية): بریتیه له سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی زانستی وجوگرافی و میژوویی و بابه‌تی سه‌رسوره‌تیه‌ر، لایه‌نی ثابینی و پزیشکیش له خۆوه ده‌گرت.

(٨) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٥١.

الذهب ومعادن الجواهر، التنبيه والاشراف، اخبار الزمان، ذخائر العلوم، الاستذكار لما مرمن الاعصار، التاريخ، اخبار الخوارج، الرسائل، المقالات في اصول الديانات)..^(۳) هتد.
 یاقوت له روون کردنه‌وه‌ی ده‌ریاره‌ی روویاری خابور، ناماژه به بۆچوونه‌کانی مه‌سعودی ده‌کات^(۴).

ط-(الاصطخري)^(۵):

ده‌قی زانیارییه‌کانی به‌رچاو و دیاره له ناوچه کوردنشینه‌کان، وه‌ک له باسکردنی هه‌ندێ شاری رۆژناوای هه‌رێمی چیاکان^(۶).

ی-(المقدسي)^(۷):

زانیارییه‌کانی له ناماژه‌کردن به‌کوردیه‌کانی هه‌رێمی فارسدا به‌دیار ده‌که‌وێت^(۸).

ک-(شیروقبن شهردار):

کۆپی شیروێ فه‌نا خه‌سه‌ره‌وه، ناسراویه (ابوشجاع الدیلمی^(۹))، یه‌کیکه له میژوونوسه‌کانی شاری هه‌مه‌دان له سالی (۴۴۵هـ / ۱۰۵۳ز) له‌دایک بووه^(۱)، له سالی (۵۰۹هـ / ۱۱۱۵ز) مردووه^(۲).

(۱) - معجم الادباء، ج ۴، ص ۵۰؛ السبكي، طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد، عبدالفتاح محمد، (د/م: ۱۹۶۴)، ج ۳، ص ۴۵۶.

(۲) - المصدر نفسه والصفحة؛ الصفدي، المصدر السابق، حققه: احمد الارناؤوط، تركي مصطفى، ج ۲۱، ص ۵.

(۳) - معجم الادباء، ج ۴، ص ۵۰؛ الصفدي، المصدر السابق، حققه: احمد الارناؤوط، تركي مصطفى، ج ۲۱، ص ۵.

(۴) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۴.

(۵) - پروانه: ل ۳۲، ثم ليكتولينموهيه.

(۶) - بۆفونه پروانه: معجم البلدان، مج ۳، ص ۴۳۹.

(۷) - پروانه: ل ۳۳، ثم ليكتولينموهيه.

(۸) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۹) - السبكي، المصدر السابق، ج ۷، ص ۱۱۱.

خاوه‌نی بهره‌می (الفردوس) یش بووه^(٣)، زانیاریه‌کانی سه‌باره‌ت به‌هه‌مه‌دان^(٤) و ناوچه‌کانی سهر به‌هه‌مه‌دان^(٥) له زانیاری شی‌ره‌وی، له کتیبه‌که‌ی یاقوت بێ به‌ش نه‌بووه.

ل- (ابوسعبد السمعانی):

ناوی (عبدالکریم یحیی بن محمد بن منصور بن المظفر السمعانی) له‌سالی (٥٠٨هـ/ ١١١٤ز) له دایک بووه، له (٥٦٢هـ/ ١١٦٦ز) مردووه^(٦). بهره‌مه‌کانی وه‌ک (ذیل تاریخ بغداد، الانساب، مجمع‌الشیوخ^(٧))، یاقوت به‌شی‌وه‌یه‌کی زۆر به‌رچاو سودی له زانیاریه‌کانی وه‌رگرتووه، جا چ گێڕانه‌وه‌کانی بی‌ت، یان به‌کارهێنانی کتیبه‌کانی، ناوچه کوردیه‌کانیش لیتی بێ به‌ش نه‌بووه، وه‌کو له باسی شاری موصل ده‌رده‌که‌وت^(٨).

م- (ابن عساكر):

ناوی (ابوالقاسم بن علی بن ابی محمد حسین) ناسراو به‌ (ابن عساكر) و نازناوی دیمشقی بووه^(٩). له‌ سالی (٤٩٩هـ/ ١١٠٥ز) له‌دایک بووه، له (٥٧١هـ/ ١١٧٥ز) مردووه^(١٠)، گه‌شتی کردووه و کتیبی به‌سوودی هه‌بووه^(١١)، وه‌کو (الاشراف فی معرفة

(١) - المصدر نفسه والصفحه.

(٢) - الصفدي، المصدر السابق، ج ١٦، ص ١٢٨.

(٣) - السبكي، المصدر السابق، ج ٧، ص ١١١.

(٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤١١.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٨٠؛ مج ٣، ص ٢٦١، ص ١٨٨.

(٦) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٣، ص ٢٠٩.

(٧) - المصدر نفسه والصفحه.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ١٨٤.

(٩) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٣، ص ٣٠٩.

(١٠) - معجم الادباء، ج ٤، ص ٤٠؛ ابن عساكر، المصدر السابق، مقدمه محقق، ص ١١.

(١١) - ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٣، ص ٣٠٩.

الاطراف، معجم الشيوخ، التذهيب المسلمين)، ... هتد^(١). زانياريه كانى لاي ياقوت بۆ شوين هه لکه وهى گوندیک له نه سیین (نصیبین) به کارهاتوه^(٢).

ن-(ابو طاهر السلفي):

ناوى (احمد بن محمد بن ابراهيم سلفي)^(٣) ناسراو به (الاسدين ابو طاهر سلفي)، سالى (١٠٧٩/ك / ١٠٧٩) له ئه سفدهان هاتۆته دونياوه، له (٥٧٦/ك / ١١٨٠) له ميسر مردوه^(٤).

له بهر هه مه كانى (معجم مشيخه الاصفهان، معجم الشيوخ بغداد، معجم السف)^(٥) زانياريه كانى له لاي ياقوت به ديار ده كهوت، وهك له باسكردنى (الز)، ناحيه كه له هه مه دان^(٦).

ص-(ابن الاثير الجزري):

ناوى (ابو الحسن بن على بن محمد بن عبدالكريم) ناسراو به (ابن الاثير الجزري) و نازناوه كهى (عزالدين) بووه^(٧)، له جهزيرهى ثيب عومر له سالى (٥٥٥/ك / ١١٦٠) له دايك بووه، له موصل نيشته جى بووه^(٨). بهر هه مه كانى وهك (تاريخ الكبير) الكامل في التاريخ، اسد الغابة في معرفة الصحابة، كتاب الانساب (اللباب في تهذيب الانساب)^(٩).

(١) - معجم الادباء، ج ٤، ص ص ٢٣ - ٤٢.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٦.

(٣) - ابن خلكان، المصدر السابق، مج ١، ص ١٠٥.

(٤) - البغدادي، المرجع السابق، مج ١، ص ٨٧.

(٥) - الزركلي، المرجع السابق، ج ١، ص ٢١٦.

(٦) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٠٤.

(٧) - ابن القفطي، ابناه الرواة، ج ٣، ص ٢٥٩.

(٨) - الصفدي، المصدر السابق، ج ٢٢، ص ٨٧.

(٩) - ابن خلكان، المصدر السابق، ج ٣، ص ٢٦٠. بۆ زانيارى زياتر پروانه: كرفان محمد احمد، الكرد في كتابات

المورخ ابن الاثير الجزري، (اريل: ٢٠٠٦)، ص ص ٢٣ - ٢٥.

یاقوت بزیاسی ناوچه کوردنشینه‌کان لی ی سودمه‌ند بووه^(١)، روون کردنه‌وه‌کانی به‌دی ده‌که‌ین.

(١) — بۆڤونه پروهانه: معجم البلدان، مج ٤ ص ٤٥٢.

بهشی دووهم

جوگرافای هریمی کوردنشینهکان

له کتیبی (معجم البلدان) دا

تهوهری یهکهه:

هه لکهوتهی ناوچه کوردنشینهکان له دهوت هریمهکهدا

تهوهری دووهم:

هریمه کوردنشینهکان

(هریمی جهزیره، هریمی چیاکان، هریمی نازهربایجان،

هریمی ئاران، هریمی ئرمینیا، هریمی خوزستان)

تهوهری سییهه:

کورد له هریمهکانی تر

(هریمی فارس، هریمی خوراسان، هریمی کرمان، وولاتی

شام ومیسر)

تهوهری چوارهه:

دیارده سروشتی وئابووریهکانی هریمه کوردنشینهکان

(بهزری و نزمی زهوی، ئاو و ههوا، باری ئابووری)

جوگرافیای ههریمی کوردنشینهکان له کتیبی (معجم البلدان)دا

بۆ باسکردنی ههریم و شوین و جوگرافیای ناوچه کوردنشینهکان، نه‌گهر به‌ته‌نیا سه‌یری تیپوانینی یاقوت بکه‌ین، ئەوا ناتوانین هه‌موو ئەو ناوچانه‌ی که کوردی تیدا ژیاون به شوینی تایبەت به کوردی دابنیت، چونکه بوونی ره‌گه‌زی کوردی له چەند ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا داده‌نیت. بۆیه بۆ دیاریکردنی جوگرافیای ههریم و ناوچه کوردنشینهکان ده‌بیت پشت به سەرچاوه‌کانی پیش یاقوت به‌ستین، جا میژوویی بیت یا به‌ره‌می جوگرافی، کهوا زانیاری لیکۆلینه‌وه‌کانی لێوه به‌ره‌م هاتوه، نه‌گه‌رچی ناوبراو زۆر له سەرچاوه‌کانی پیش خۆی کردۆته هه‌وینی به‌ره‌مه‌که‌ی، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا به تیپوانینی خۆی له گه‌شته‌کانی و گۆزانکارییه‌کانی سه‌رده‌م، زانیاریه‌کانی کتیبه‌که‌ی ده‌وله‌مندتر کردوه .

سه‌باره‌ت به‌بۆچونه‌کانیشی ده‌ریاره‌ی ئەو ههریمانه‌ی له‌سه‌رده‌مانی زوه‌وه کوردی لێ نیشته‌جین، ئەوا به‌شێوه‌یه‌کی گشتی زۆر لایه‌نه‌کانی له‌خۆگرتوه، له‌پرووی جوگرافیشه‌وه هه‌لکه‌وتنی ناوچه‌کان له‌حه‌وت ههریمه‌ ناوه‌دانه‌که‌ی زه‌وی ده‌ست نیشان ده‌کات، هه‌روه‌ها کاریگه‌ریی ناوی ههریمه‌کان له‌رووی زمانه‌وانی و واتایه‌وه، له‌گه‌ڵ سروشتی جوگرافیاکه‌ی و سەرچاوه‌ ئابورییه‌کان دیاری ده‌کات.

تهوه‌ری یه‌که‌م

هه‌لکه‌وته‌ی ناوچه کوردنشینه‌کان له هه‌وت هه‌ریمه‌که‌دا

ئه‌گه‌ر سه‌یری هه‌وت هه‌ریمه‌که‌ی زه‌وی له (معجم البلدان) دا بکه‌ین، ده‌رده‌که‌وته‌ی یاقوت سه‌ره‌تا زانیاری له سه‌رچاوه‌کانی گه‌ردوونناسان و جوگرافیناسان کۆکردۆته‌وه، که ئه‌وانیش ناوچه‌کان به‌سه‌ر هه‌وت هه‌ریم دا دابه‌ش ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها زانیاریه‌کانی زاناکان تێکه‌ه‌لده‌که‌شیته‌ و هه‌ر له روانگه‌ی ئه‌وانیشه‌وه بۆچوونه‌کانی خۆی ده‌رخستوه^(١).

ئه‌ودابه‌شکردنه‌ی یاقوتیش که‌کردووه‌تی ده‌بینین له‌هه‌ریمی چواره‌م و به‌شیك له‌هه‌ریمی پێنجه‌می ناوچه کوردنشینه‌کانی تێدا به‌دیاری ده‌که‌وته‌ی^(٢)، به‌تایبه‌تی له هه‌ریمی چواره‌م، که به‌گه‌رنه‌ترین ناوچه و نێوه‌ندی ئهم هه‌وت هه‌ریمه ده‌زانرێت^(٣).

ناوچه‌کانیش ئه‌مانه‌ن: (هه‌مه‌دان، شه‌هره‌زور(شاره‌زور)، ماسب‌دان (ماسه‌به‌زان)، نصیبین (نه‌سیب‌ین)، دارا، روها، نازه‌ریایان، مه‌راغه)^(٤)، ئه‌گه‌رچی یاقوت به‌شیوه‌ی تاکه تاکه ناوی ناوچه‌کانی هێناوه، به‌لام له هه‌ندێک سه‌رچاوه‌کان به‌شیوه‌ی کۆ، واتا له‌یه‌ک شوێن زیاتر به‌گه‌ڕێته‌وه، ناوی ناوچه‌کان ده‌هێتن وه‌ک، موسل(موسل) و ئاقور^(٥)، یا کۆی ناوچه چیاپه‌یه‌کانی (موسل)^(٦).

(١) - بروه‌نه: ئهم لیكۆلێنه‌وه‌یه، ل ٢٨-٣٩.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٠-٣١.

(٣) - المسعودي، التنبيه والاشراف، (بیروت: ١٩٩٣)، ص ٤٧-٤٨.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٠. هه‌روه‌ها بروه‌نه: ابن رسته، الاعلاق النفیسه، (لیدن: ١٨٩١)، ص ٩٧؛ البکری، المسالك والممالك، ج ١، ص ١٣٤. تێبینی لهماو هێتان و دووباره بوونه‌وه‌ی ناوی هه‌ر شارێک، که که‌وتبێته‌ سنووری ناوچه کوردنشینه‌کان ئه‌وا بروه‌نه: به‌شی سییه‌می ئهم لیكۆلێنه‌وه‌یه.

(٥) - المقدسي، المصدر السابق، ص ٧٥.

(٦) - سه‌راب، کتاب عجائب الاقالیم السبعه الى نهاية العمارة، اعطني بتصحيحه، هانس فون فريك، (فینا: ١٩٢٩)، ص ٢٤-٢٥؛ الهمداني، المصدر السابق، ص ٤٨.

هه‌روه‌ها له هه‌ریمی پێنجه‌میشدا شاری ده‌یه‌ند ویرذعه (به‌رزه‌عه) ومیافاقین (مەیافارقین) و خلاط (خیلات) و دوین له خاکی ئه‌رمینیا^(۱). به‌لام ته‌گه‌ر سه‌رنج به‌دین کاتی باسی هه‌ر شاریک ده‌کات، زانیاریه‌کانی ناوچه‌که ده‌خاته روو وه‌له رووی فه‌له‌کییه‌وه باسی ده‌کات جیاوازه وه‌ک له‌وه‌ی که له هه‌وت هه‌ریمه‌که خستویه‌یه‌ پوو. وه‌کو نازه‌ریایجان له هه‌ریمی پێنجه‌می داده‌نیت^(۲) به‌لام له باسکردنی هه‌وت هه‌ریمه‌که‌دا ده‌یخاته هه‌ریمی چواره‌م. ته‌گه‌رچی هه‌ندی له ولاتناسان کۆکن له‌سه‌ر شوینی نازه‌ریایجان له هه‌ریمی پێنجه‌مدا^(۳).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۱.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۲۸.

(۳) - الخوارزمي، صورة الارض، اعطني بتصحيحه: هانس فون فريك، (فينا: ۱۹۲۶)، ص ۲۶؛ ابن رسته، المصدر السابق، ص ۹۵.

ته‌وه‌ری دووهم

هه‌ریمه کوردنشینه‌کان:

له سه‌رچاوه‌کانی میژوونوسان و ولاتناسان له به‌دواداچوون و سنووری ناوچه کورد نشینه‌کان له هه‌ریمه‌کاندا نه‌توانراوه سنوورێک بۆ ئهو شوێنانه دیار بکریت که کوردی تیدا ژیاوه، سه‌ره‌پای ئهمه له سه‌رچاوه‌کانیان دا ئاماژه به چهندان شوێنی نیشه‌جیتی کوردی ده‌که‌ن، به جوړێک دابه‌شیان کردوون بۆ چهند هه‌ریمێک، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان زۆرینه‌ی دانیشه‌توانه‌که‌ی کورد بوون، هه‌روه‌ک له هه‌ریمی جه‌زیره، که هه‌ر له دێژه‌مانه‌وه کوردی لێ ژیاوه^(١)، هه‌روه‌ها به‌شێکی سنووری ولاتی کوردان ده‌که‌وتیه ئهم هه‌ریمه و به (دورگه‌ی کورده‌کان)^(٢) یش ناسراوه، ولاتناسانیش ناوچه جیا‌جیا‌کانی ئهم هه‌ریمه به زۆرینه‌ی دانیشه‌توانی کورد ده‌ستنیشان ده‌که‌ن^(٣)، له‌گه‌ڵ هه‌موو ئهو به‌لگه‌ میژوویانه‌ی که میژووناسان دانیان پێدا ناوه^(٤).

هه‌روه‌ها کورده‌کان له هه‌ریمی چیا‌کانیشه‌وه نیشه‌جی‌بوینه، به‌تایبه‌تی له به‌شی رۆژئاوای ئهم هه‌ریمه^(٥). جگه له‌مه هه‌ر له‌سه‌ره‌تای فتوحاتی ئیسلامیه‌وه

(١) - زینوفون، الاناباسیس او حمله العشرة الاف (حملة فارس)، ترجمه: یعقوب افرام منصور، (الموصل: ١٩٨٥)، ص ص ١٦٦ - ١٨٠؛ انور مانی، الاكراد في بهدینان، (الموصل: ١٩٦٠)، ص ص ٤١ - ٤٢.

(٢) - ابن شداد، الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة، تحقيق: يحيى العبارة، (دمشق: ١٩٧٨)، ق ١، ج ٣، ص ٢١٣؛ محمد فريد وجدي، دائرة معارف القرن العشرين، مادة كردستان، (بيروت: ١٩٧١)، مج ٨، ص ١١٥.

(٣) - ابن الفقيه الهمذاني، المصدر السابق، ص ١٧٧؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ١٩٥؛ الانصاري، نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، (د/م: ١٨٦٥)، ص ١٩٠؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٢٧٤.

(٤) - بېروانه: فائزة محمدعزت، الكرد في اقليم الجزيرة و شهرزور، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ١٩٩١)، ص ص ٨٠ - ١٣٠.

(٥) - به‌شی رۆژئاوای هه‌ریمی چیا: سنووره‌که‌ی له‌نه‌خشه‌ی جوگرافی ئیستادا به‌شی ناوه‌راست و گه‌وره‌ی کوردستانی رۆژه‌ه‌لات ده‌گرته‌وه، پارێزگاکانی کرمانشان و هه‌مه‌دان و باشووری رۆژئاوای نازه‌ربایجان و

له‌وه‌رگاگانیان له ناوچه جیاجیاکانی ئهم هه‌رێمه به‌دی‌کراون^(١)، ته‌نانه‌ت له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زاینیدا به‌ زێ‌لو نشینه‌گی کورده‌کان (دارالاکراد^(٢)) وه‌سف کراوه، هه‌ر له‌م سه‌ده‌یه‌شدا هه‌رێمه‌کانی نازه‌ریایان و ئاران و ئه‌رمینیا وه‌ک پێ‌گه‌و و شوێنی هۆزی کوردی^(٣) و ده‌سه‌لاته‌ خۆجێیه‌کان و^(٤) له‌گه‌ڵ سه‌ره‌ه‌لدانی مه‌رئشه‌یه‌کان له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی له‌م هه‌رێمانه به‌دی‌کراون^(٥)، شایه‌نی باسه‌ خوزستانی‌ش (اهواز) به‌ هه‌رێمێکی گرنگی نه‌ته‌وه‌ی کورد داده‌نرێت، به‌تایبه‌تی به‌شی باکووری، که‌ به‌ نیشتمانی هۆزێکی کوردی دانراوه^(٦). جگه‌ له‌و شار و ناوچه جیاجیاکانی ئهم هه‌رێمه،

زه‌وی ئاراک و زه‌نجان له‌په‌ژوه‌لات، هێلی میانده‌ب و مه‌هاباد و په‌رانه‌ر له‌ باکووری‌هوه و لورستانی‌ش له‌ باشووری‌هوه. نیشتمان بشیرمحمد. الاحوال السیاسیه و الاجتماعیه و الاقتصادیه لغربی اقلیم الجبال، رساله‌ ماجستیر، کلیه‌الاداب، جامعه‌ صلاح الدین، (ارییل: ١٩٩٤)، ص ١٨.

(١) - ابن الفقیه الهمدانی، المصدر السابق، ص ٤٩٥؛ البلاذری، المصدر السابق، ص ٣٠٧.

(٢) - الیعقوبی، المصدر السابق، ص ٢٠، بروانه: ل ٧٢، ل ٧٥، ل ٨٨ هه‌مان سه‌رچاوه.

(٣) - هه‌ندی له‌ شاره‌کانی ئهم هه‌رێمانه به‌ پێ‌گه‌و شوێنی نیشته‌جێی هۆزی کوردی داده‌نرێت، وه‌ک هه‌زبانیه‌کان له‌ نازه‌ریایان و تیره‌یه‌ک له‌ ره‌واده‌یه‌کان له‌ ئاران. ابن العبري، تاریخ مختصر الدول، وضحه و حواشیه: خلیل منصور، (بیروت: ١٩٩٧)، ص ١٨-١٩، ابن الاثیر، تاریخ الباهر فی الدوله‌ الاتابکیه، تحقیق: عبدالقادر احمد طلیعات، (القاهرة: ١٩٦٣ م)، ص ١١٩، منجم باشی، جامع الدول، تحقیق: مینورسکی، (کیمبرج: ١٩٥٧)، ص ١.

(٤) - ده‌یه‌م کوری ئیبراهیمی کوردی، خاوه‌ن ئهو ده‌سه‌لاته‌ خۆجێیه‌ کوردیه‌ بوو که‌ له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زاینی له‌ نازه‌ریایان سه‌ری هه‌لدا، له‌گه‌ڵ هه‌ندی به‌شی ئاران و ئه‌رمینیا له‌ ماوه‌ی نێوان سالانی (٣١٥ ک- ٣٤٥ ک/ ٩٢٦-٩٥٦ ز). مسکویه، تجارب الامم، اعتنی بالنسخ و التصحیح: ه. ف. آمد روز، (مصر: ١٩١٤)، ج ٢، ص ٣١-٣٣؛ ابن الاثیر، الکامل فی التاريخ، حقه و اعتنی به: عمر عبدالسلام تدمري، (بیروت: ٢٠٠٦)، ج ٢، ص ٢٠٢. بۆ زیاتر زانیاری بروانه: زرار صديق توفیق، الكرد فی عصر العباسي حتي مجي البويهيين، رساله‌ ماجستیر، کلیه‌ الاداب، جامعه‌ صلاح الدین، (ارییل: ١٩٩٤)، ص ١٥٥؛ قادر محمد حسین، الامارات الکوردیه فی العهد البويعي، رساله‌ ماجستیر، کلیه‌ الاداب، جامعه‌ صلاح الدین، (ارییل: ١٩٩٩)، ص ١٣-١٦.

(٥) - بروانه: احمد عبدالعزيز محمود، الامارة الهذليانية الكردية في اذربيجان و اربيل والجزيرة و الفراتية، من (٢٩٣-٦٥٦ ه/ ٩٠٥-٢٥٨ م)، (ارییل: ٢٠٠١)؛ اسماعیل شکر رسول، الامارة شدادية الكردية في بلاد ئاران من (٣٤٠-٥٩٥ ه/ ٩٥١-١١٩٨ م)، (ارییل: ٢٠٠١).

(٦) - الاصطخري، صور الاقالیم، مخطوطة مصورة، ص ٥١.

که کوردی لیبووه^(۱).

ئەو زانیاریانی که یاقوت لە باسی ئەم هەریمانەدا خستونەتیه روو که لەسەرەوه ناماژەمان پیکردووه، تایبەتە و چرمان کردۆتەوه لە چۆنییەتی ناولێنانیان و دیاریکردنی سنووری شارەکانی ئەم هەریمانە و هەلکەوتنی شوێنی جوگرافی و سەرباری چەند زانیاریەکی تری گشتی :

۱- هەریمانی (جَزیرَة أَقور/جەزیرە ی ئاقور):

وہ کہ دہ بینین یاقوت ئەم هەریمانە بە (جەزیرە ی ئاقور) ناودەبات^(۲). کہ بە (جەزیرە)ش ناویراوه^(۳). یاخود ئابور^(۴)، جگە لەم ناوانە بە دەستەواژە ی تریش وەکو، جەزیرە ی فوراتی^(۵)، جەزیرە ی عیراقی، باسکراوه،^(۶) هەروەها (زەخشری) (م: ۵۸۳/ک ۱۸۷) ز یش بە جەزیرە ی شام ناوی دێنیت^(۷).

سنووری ئەم هەریمانە بەشیوەیەکی گشتی لە نێوان هەردوو ڕووباری دیمەل و فورات لە

(۱) - وەکو لە ناوچە ی کەنارەکانی رووباری (جور)، هەروەها لەشاری جندی سابوور، گوندەکانی دەورووبەری رامهرمز. بپوانە: ابن الاثیر، الکامل، ج ۷، ص ۹۳، ابن الوردی، تاریخ ابن الوردی (بیروت: ۱۹۹۶)، ج ۱، ص ۲۶۴، المقدسی، المصدر السابق، ص ۳۰۴، ابن بطوطة، رحلة ابن بطوطة، (بیروت: ۲۰۰۷)، ص ۱۱۱.

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۴. دەربارە ی وشە ی ئاقور لەسترنج دەلیت: "بەو ناوچانە و تراوه، که کەوتۆتە باکووری ولاتی نێوان دوو رووبار"، بەلام لە رایەکی تردا دەیگەرێتیتەوه بۆ وشە ی ناشوور و گۆردراوه بۆ ئاقور. بلدان الخلافة الشرقية، ترجمة و صححه: بشیر فرنیس، گورگیس عواد، (بیروت: ۱۹۸۵)، ص ۱۱۴، محمد جاسم حمادی، الجزيرة الفراتية والموصل، (بغداد: ۱۹۷۷)، ص ۳۶.

(۳) - الاضطخري، المسالك و الممالك، تحقيق: جابر عبدالعال الحسني، (القاهرة: ۱۹۶۱)، ص ۵۲؛ ابن رسته، المصدر السابق، ص ۱۰۳؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۱۸۷؛ البكري، المسالك و الممالك، ج ۲، ص ۲۶۰؛ القزويني، اثار البلاد و اخبار العباد، (بیروت: د/ت)، ص ۳۵۱.

(۴) - المشترك وضعاً، ص ۱۰۲.

(۵) - محمد جاسم حمادی، المرجع السابق، ص ۳۸.

(۶) - المرجع نفسه والصفحه.

(۷) - الامكنه والجبال والمياه، تحقيق: ابراهيم السامرائي، (د/م د/ت)، ص ۶۱.

تەك شام دیاری ده‌گرت^(۱). به‌لام نه‌گەر لای پۆژه‌ه‌لانی پوواری دیله و لای پۆژناوای پوواری فورات بیت^(۲)، که یاقوت تەنیا نه‌می دیاری‌کردوه، به‌بی ده‌ستنیش‌ان‌کردنی لای باکور و باشووری، نه‌گەرچی له‌سەرچاوه‌کانی تریشه‌وه لای باکووری نه‌م هه‌رته دیاری نه‌کراوه، له‌بەر هۆکاری بارودۆخی نه‌م ناوچه‌یه و هاوسیه‌تی له‌گه‌ڵ ولاتی پۆم^(۳). به‌جۆرتک شاری (شمشاک) له‌ کۆتایی ولاتی پۆمه و هاوتای جه‌زیره‌ی فوراتیه و شاری (سمیساک)یش به‌پێچه‌وانه‌وه له‌ کۆتایی هه‌رێمی جه‌زیره‌یه و هاوتوخی ولاتی پۆمه^(۴). به‌لام له‌به‌شی باشووری له‌گه‌ڵ پوواری دیله درێ ده‌بیت‌ه‌وه تاكو ده‌گاته ناوچه‌کانی تکریت، له‌گه‌ڵ فوراتیش تاكو ده‌گاته شاری هیت^(۵).

نه‌م هه‌رته‌ خۆی له‌ دیاری به‌کر و موزهر (مجر) و ره‌بیه‌ه پیتک دیت^(۶). به‌لام یاقوت تەنیا دیاریه‌کروموزری داناوه^(۷)، که شاره‌کانی (حیصن کهیف) (حصن کیفا) و تاهمه‌د (امد) و مه‌یافارقین (میافارقین)، وسعد، وحیزان، وحبنی، هه‌ران و ره‌قه (الرقه) و ته‌ل موزن (تل موزن) و سروج) له‌خۆوه ده‌گرن^(۸). که‌چی له‌ باس‌کردنی دیار ره‌بیه‌دا، که ناوچه‌کانی نیتوان موسل و ره‌ئسولعه‌ین (راس‌العین) ده‌گرت‌ه‌وه^(۹). واتا نه‌وناوچه‌یه‌ی که (راس‌العین) له‌خۆیان ده‌گرت، هه‌ندیک له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی جه‌زیره ده‌که‌وت‌ه‌ نه‌م چوارچێه‌وه نێوه‌نده،

(۱) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۴.

(۲) - البکری، معجم ما‌ستعجم، ج ۲، ص ۲۵؛ معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۴؛ القزويني، المصدر السابق، ص ۳۵۱.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۴.

(۴) - هالا عبدالحمید، الحیاة الاجتماعية والاقتصادية في الجزيرة الفراتية، رسالة ماجستير، كلية الدراسات العليا، جامعة الاردنية، (عمان: ۲۰۰۱)، ص ۱۳.

(۵) - الاصطخري، المسالك والممالك، ص ۵۲؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۲۷۳.

(۶) - المقدسي، المصدر السابق، ص ۱۲۵؛ القزويني، المصدر السابق، ص ۳۵۱؛ الانصاري، المصدر السابق، ص ۱۹۱؛ القلقشندي، صبح الاعشى في صناعة الانشاء، (بيروت: ۱۹۸۷)، ج ۴، ص ۳۱۸.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۴.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۹۴.

(۹) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۹۴.

که‌وا خۆی دیاریکردووه، وه‌ک هه‌ران، روهاو، ره‌ئسولعه‌ین، نه‌سیبێن، سینجار(ژه‌نگار) و خابور، ماردین و، ئامه‌د و مه‌یافارقین و موسل^(۱). که‌واته‌ دیار په‌ییه‌ش له‌م هه‌رێمه‌یه

هه‌روه‌ها یاقوت دانیشته‌وانی ئه‌م هه‌رێمه‌ی به‌ خاوه‌ن پا‌بردوویه‌کی میژوویی درێژ وه‌سف ده‌کات^(۲). وه‌باسی کۆچکردنی هۆزه‌ عه‌ربه‌کان له‌ هه‌رێمی شامه‌وه‌ بۆ ئه‌م ناوچه‌یه‌ و دواتر پوویه‌رپوونه‌ویه‌یان له‌ گه‌ڵ پاشای ساسانی(شاپوری کوری ئه‌رده‌شیر^(۳)) وه‌کو نمونه‌یه‌کی میژوویی له‌م هه‌رێمه‌ ده‌کات^(۴)، که‌ ئه‌میش بۆ گرنگی شوێن هه‌لکه‌وته‌نی جوگرافیاکه‌ی ده‌گه‌رێته‌وه^(۵).

۲- هه‌رێمی (الجبال/چیاکان):

وه‌ک ئاشکرایه‌ له‌ میژوودا ناوی ئه‌م ناوچه‌یه‌ی که‌ چیا‌ی سه‌خت و به‌رز ده‌پروانیته‌ سه‌ریان به‌ هه‌رێمی چیاکان ناوه‌به‌ران، تاوه‌کو سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچی یانزه‌ی زانییدا

(۱) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳۴.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳۴.. ره‌نگه‌ بۆ هۆکاری هه‌لکه‌وته‌نی شوێنه‌که‌ی بێت، که‌ مه‌له‌به‌ندی خاکی دلێران و سوارچاکان، پیاوچاکان و په‌یامبه‌ران بووه‌. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۱۹۰؛ المقدسی، المصدر السابق، ص ۱۲۴.

(۳) - شاپوری کوری ئه‌رده‌شیر، یه‌کیکه‌ له‌ پاشاکانی ده‌وله‌تی ساسانی بۆ ماوه‌ی سی ساڵ حوکمی کردووه‌ جه‌ن‌دین شارو ناوچه‌ی بنیات ناوه‌و ناوی شوێنه‌کانی بۆ ده‌گه‌رێته‌وه‌ وه‌به‌ره‌نگاری زۆر له‌ پاشاکانی جیه‌هان بۆته‌وه‌. المسعودی، مروج الذهب، ج ۱، ص ۱۶۹. حمزه‌ الاصفه‌انی، تاریخ سنی ملوک الارض، (د/م: ۱۸۶۶)، ص ۱۲.

(۴) - لێره‌دا (بنی قضاة) به‌ نمونه‌ ده‌هێنێته‌وه‌. معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۴.

(۵) - هه‌لکه‌وته‌نی جوگرافیاکه‌ی که‌وتۆته‌ سه‌ر هێله‌کانی گمیان‌دنی نیوان عێراق و ئه‌نازول و عێراق و سووریا، له‌سه‌ر دوریانی گه‌وره‌ی ناسراو به‌ (الهلل الخصب). شترک، دائرة معارف الاسلامیه، (ماده‌ الجزیره)، مج ۱۱، ص ۴۳۴.

بهم ناوه ناسرابوون^(۱). نه‌گەرچی له سه‌ده‌کانی پیش زانییدا به ولاتی میدیا^(۲) و هه‌روه‌ها به ولاتی په‌هله‌ویه‌کانیش بهر له ئیسلام ناوی هاتوه^(۳).

یاقوتیش تیشک ده‌خاته سه‌ر ئهم هه‌ریمه و له رۆژگاریدا به عێراقی عه‌جهم ناسرابوو^(۴). ئهم ناوه‌ش بۆ هوکمپانی ئهو کاته‌ی عێراق ده‌گه‌ڕێتته‌وه، که عه‌جهمی بوون بۆ وه‌لانی ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌بی له‌عێراق ئهم ناوه‌یان لێناوه، به‌لام بۆ سنووری ئهم هه‌ریمه ناویراو ته‌نیا تیشکی خستۆته سه‌ر به‌شه ناوخۆیه‌که‌ی، ئه‌میش به‌ دیاریکردنی شاره‌ گه‌وره‌کان وه‌کو (ئه‌سفهان)^(۵) و، (زه‌نجان)^(۶) و، قه‌زوین و، هه‌مه‌دان و، دینه‌وه‌ر و، قه‌رمیسین (کرمنشاه)^(۷).

سنووره‌که‌ی له‌گه‌ڵ ده‌وره‌یه‌یدا له‌به‌ری رۆژه‌ڵاته‌که‌ی بیابانی خوراسان و له‌ رۆژئاواکه‌شی هاوسنووره له‌گه‌ڵ عێراق و جه‌زیره‌ به‌شێک له‌ نازهریماجان، ولاتی ده‌یله‌م له‌باکووریه‌وه، وله‌باشووریشیه‌وه هه‌ریمی خۆزستان و فارسه^(۸).

نه‌گه‌ر سه‌یری بارودۆخی ئهم هه‌ریمه بکه‌مین که هاو سنووره له‌گه‌ڵ (ده‌یله‌م)^(۱) له‌لایه‌ک و عێراقیش له‌لایه‌کی تریه‌وه، بۆیه ده‌بینین هه‌ندێ شار راسته‌وخۆ ده‌که‌ونه

(۱) - الاصطخري، المسالك والممالك، ص ۱۱۵؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۰۴؛ المقدسي، المصدر السابق، ص ۳۸۹.

(۲) - الهمداني، المصدر السابق، ص ۷۹.

(۳) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۵۸؛ المقدسي، المصدر السابق، ص ۲۹۰.

(۴) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۹۹.

(۵) - ئه‌سفهان:شارێکی به‌ناویانگ وگه‌وره‌ی هه‌ریمی چیاكانه نۆزده روستاقی له‌خۆه‌ گرتبوو، هه‌ریه‌کیکیان شه‌ست گونده‌ بوجوک پێکهاتبوو. معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۰۶-۲۰۷.

(۶) - زه‌نجان:شارێکی هه‌ریمی چیاكانه‌وده‌که‌وێته‌باکوری رۆژئاوای ئهم هه‌ریمه، ره‌چه‌لێکی که‌سایه‌تی رۆشه‌نبیری بۆ ده‌گه‌ڕێتته‌وه. ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۱۷.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۹۹.

(۸) - الاصطخري، المسالك والممالك، ص ۱۱۵؛ مؤلف مجهول، حدود العالم، تحقيق: يوسف الهادي، (القاهرة: ۱۹۹۹)، ص ۱۰۶؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۵۸.

هه‌ریمی چیاکان، به‌لام له رووی کارگێڕییه‌وه خراونه‌ته سهر هه‌ریمیکی تر وه‌کو شاری حولوان، به‌یه‌کیک له شاره‌کانی سهر به عێراق ژمی‌دراوه^(۱)، یاخود به حولوانی عێراق ناسراوه^(۲).

له‌کتیی (معجم البلدان) دا به‌وشیوه‌یه‌ک وه‌سفی ئهم هه‌ریمه‌ کراوه، که چه‌ندین ناوچه‌ی فراوان له‌خۆده‌گرت^(۳).

سه‌باره‌ت به‌هه‌ر سێ هه‌ریمی ئازهره‌بیجان و ئاران و ئهرمینیا له‌لایه‌ن زۆریه‌ی ولاتناسان به‌یه‌که‌وه‌ باسکراون^(۴). هه‌ندێ جاریش به‌یه‌که‌وه‌ ناو براون به (اقلیم الرحاب^(۵)) به‌لام یاقوت جیا له‌و ولاتناسانه‌ هه‌ر هه‌ریمیکی به‌جیا باس ده‌کات، که له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا وابوو که ئهمه‌ش بۆ ئه‌و تایبه‌ته‌ندییه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه، که له‌ میتۆدی دهرشتنی بابه‌ته‌کان گه‌ڕویه‌تییه‌ به‌ر^(۶):

۳- هه‌ریمی (أذربيجان / ئازهره‌بیجان-ئازهره‌بیجان):

یاقوت ئه‌وه‌ی ده‌ریاره‌ی ئهم هه‌ریمه‌ تۆماری کردووه، سه‌ره‌تا شوینی له‌ هه‌وت هه‌ریمه‌ ئاوه‌دانه‌کی زه‌وی دیاری ده‌کات^(۷). پاشان له‌ پووی زمانه‌وانیییه‌وه‌ چه‌سپاندوویه‌تی به‌ (أذربيجان / ئازهره‌بیجان) به‌لام دوو بۆچوون بۆ بنه‌چه‌ی ئهم ناوه‌ ده‌خاته‌پوو، له‌ بۆچوونی

(۱) - ده‌یله‌م: ولاتیکه‌ له‌زه‌وی چیاگه‌شتی خاکه‌که‌ی چییایه، له‌نزیک قه‌زوین، له‌روژئاواکه‌ی ئازهره‌بیجانوه‌ له‌ باشوری قه‌زوین وله‌روژه‌ه‌لاتی شاری ره‌ی وته‌به‌رستان له‌باکوورییه‌ی ده‌ریای خه‌زه‌رو گه‌یلانه. القزوینی، اثار البلاد، ص ۳۳۰؛ أبو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۲۷.

(۲) - قدامة بن جعفر، الحراج و صناعة الكتاب، تحقیق: محمد حسین الزییدی، (بغداد: ۱۹۸۱)، ص ۱۳۵.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۹۰.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۹۹.

(۵) - المهلبی، المصدر السابق، ص ۱۳۹؛ الاضطری، المسالك والممالك، ص ۱۰۸؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ۲۸۵؛ مؤلف مجهول، المصدر السابق، ص ۱۱۹.

(۶) - المقدسی، المصدر السابق، ص ۲۸۱.

(۷) - پروانه: ئهم لی‌کۆلینه‌یه‌، ل ۲۴-۲۸.

(۸) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸.

یه‌که‌مدا بۆ ناوی (باذریاذبن ایران بن الاسود بن سام بن نوح) یان(اذباز بن بیوراسف) ده‌گه‌رێتته‌وه، گوایه یه‌که‌م که‌سه لێی نیشته‌جی بووه^(۱).

له بۆچوونی دووهم بۆ شیکردنه‌وه‌ی واتای برگه‌کانی گه‌راندۆتته‌وه، واتا (نازه‌ر- ناگر) و (بیجان- خانوو) به‌گشتی واتا (مالی ناگر) که‌وا نهم بۆچوونه‌ی به‌راست‌ر زانیوه^(۲).

سه‌باره‌ت به‌ سنوره‌که‌شی، یاقوت له‌به‌ری پۆژه‌ه‌لاتی نهم هه‌رێمه به‌رزعه‌ه و نه‌رزه‌نجانی داناوه له‌لای رۆژئاواکه‌شی به‌ستویه‌ته‌وه به‌ باکووری ده‌یلم و جه‌یلان و تهرم^(۳). به‌لام نهم دیاریکردنه نازانری له‌کام ئاراسته‌وه بووه، چونکه نه‌گه‌ر باکووری هه‌رێمی ده‌یلم و جه‌یلان بکه‌وێته لایه‌کی نهم هه‌رێمه، نه‌وا شاری به‌رزعه‌ه ناکه‌وێته پۆژه‌ه‌لاته‌که‌ی به‌لکو له‌ به‌شی باکووریه‌وه، نه‌رزه‌نجانی‌ش له‌ لای باشووریه‌وه^(۴).

راستی سنوره‌که‌ی له‌گه‌ڵ ده‌ورو به‌ریدا له‌به‌شی پۆژه‌ه‌لاتی ده‌یلم و جه‌یلان و تارم و رۆژئاوای ده‌ریای خه‌زه‌ره‌(قه‌زوین)، وه له‌به‌ری باشووری هه‌رێمی چیاو عی‌راق و به‌شێک له‌سنووری جه‌زیره‌یه، هه‌رێمی ئه‌رمینیا و گورجستانیش له‌لای رۆژئاوایه‌تی، لای باکووریشی چیاکانی قه‌وقاز و ئاران و ولاتی ئالانه^(۵).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸. بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه: حسام الدین علی غالب النقشبندی، آذربایجان، اطروحه دکتوره، مقدمه‌ الی مجلس کلیه‌ الاداب، جامعه‌ بغداد، (بغداد: ۱۹۸۴). ص ۳۴ - ۳۷.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸. له‌سه‌رچاوه‌ نوییه‌کان به‌شیویه‌کی تر برگه‌کان شی کراونه‌ته‌وه به‌ جۆرێک نازه‌ر (ناگر) بای (زه‌وی به‌ بیت) جان (گه‌وره‌ی ناوچه‌که) بووه. محمود علی اسماعیل، مختصر تاریخ آذربایجان، ترجمه: رفیق علیوف، رامز مرسالوف، عنی النص الی العربی: نزار اباضه، (دبی: ۱۹۹۵)، ص ۱۰.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸.

(۴) - النقشبندی، آذربایجان، ص ۳۷.

(۵) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۳۸۶-۳۸۷؛ سباهی زاده، اوضح المسالك الی معرفه‌ البلدان والممالك، تحقیق تالمه‌دی عید الرواضیه، (بیروت: ۲۰۰۸)، ص ۱۳۴؛ النقشبندی، آذربایجان، ص ۳۷.

ه‌دروها یاقوت، ته‌بریز(ته‌وریز) و ه‌دراغه و خوئ و نورمیه و ته‌رده‌بیل و ه‌دروندی به شاره گه‌دروه‌کانی ه‌دریمی تازه‌ریایمان ه‌ژمار کردوه ^(۱).

ناوبراو وه‌سفی دانیشتوی ته‌م ه‌دریمه ده‌کات، به ج‌واروج‌وری نه‌ته‌وه و جیاوازی تایینی، ب‌یه ه‌دیمشه پیگه‌یه‌کی ناکۆکی و ململانی ب‌وه ^(۲) و ه‌دروها به شوینی یاخیبوان له ده‌سه‌لاتی داده‌نیست ^(۳). یه‌کێک له کاریگه‌ریه‌کانی ته‌م بارودۆخه ب‌ۆ ه‌لکه‌وته‌ی شوینه‌که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه، که هاوسنوره له‌گه‌ل ولاتی ده‌یله‌مدا ^(۴).

ع - ه‌دریمی (أَرَان / ئاران):

ته‌م ه‌دریمه به‌شیکه له ه‌دریمی ته‌رمینیای گه‌وره ^(۵). یاقوتیش ته‌مه ده‌خاته روو ^(۶). به‌لام له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا به ناوچه‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆ باسی کردوه. سه‌ره‌تا ناوه‌که‌ی ب‌ۆ بنه‌چه‌ی ناوکی عه‌جه‌می ده‌گه‌رینه‌ته‌وه ^(۷). له‌سه‌رده‌می یۆنان و رۆمانیش به (ئه‌لبانیا) ^(۸) ناسرابوو، هاوکات واتا (نه‌ته‌وه‌ی ته‌رمه‌ن) ^(۹).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸. ده‌ریای ه‌درو شاره‌کانی ته‌م ه‌دریمه پ‌روانه: النقشبندی، اذربيجان، ص ص ۵۱-۸۲.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳؛ مج ۳، ص ۲۰۴.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۶۱.

(۵) - اليعقوبي، المصدر السابق، ص ۲۰۸؛ ابن الفقيه الهمناني، المصدر السابق، ص ۵۸۴.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۶. له‌بهرته‌وه‌ی ئاماژه به‌وه‌ کراوه، ناوه‌که‌ی ووشه‌یه‌که عه‌جه‌می ب‌وه، ب‌یه دوورنیه کوردی ب‌یت، به‌ج‌ۆرێک له‌کوردی به‌مانای کۆستان د‌یت.

(۸) - سنووری ناوچه‌ی ئه‌لبانیا، له باشووری رووباری ئاراس و له باکووری زنجیره چیاکانی قه‌وقاز، نیریا له رۆژه‌لاتی و رووباری ئازان له رۆژئاواکه‌ی. محمود عباس، المرجع السابق، ص ۱۶.

(۹) - جمال رشيد احمد، لقاءالکرد في بلاد الباب و الشروان، (اربيل: ۲۰۰۱)، ص ۴۷، ص ۵۱.

له رووی پێژمانییوه له‌لای یاقوت به (اران) هاتوه^(۱). به‌لام له هه‌ندێ سەرچاوه‌ی تر به (الران) باسیان کردوه^(۲). سه‌باره‌ت به شوێنه جوگرافیه‌که‌ی له‌لای ناویراو ده‌که‌وتته باکووری رۆژئاوای رووباری ئاراس، نه‌و رووباره‌ی هه‌ریمی ئاران و نازه‌ربایجان لێک جیا ده‌کاته‌وه^(۳).

به‌لام سنووری به‌گشتی له‌گه‌ڵ ده‌رووبه‌ره‌که‌ی، که یاقوت دیاری نه‌کردوه به‌م شتیه‌یه‌، له‌لای رۆژه‌لاتی ده‌ریای قه‌زوینه‌و باشووره‌که‌شی هه‌ریمی نازه‌ربایجان له باکووریدا زنجیره چیاکانی قه‌وقاز(قبق) له‌به‌ری رۆژئاواکه‌شی ئه‌رمینیا و به‌شێک له گورجستانه(بلادکرج)^(۴).

ناویراوشاره‌کانی ئهم هه‌ریمه به‌گه‌نجه(جنزه)و به‌رزه‌عه و، شه‌مکور و به‌یله‌قان و، ده‌ست نیشان ده‌کات^(۵). به‌لام له‌کاتی باسکردنی ناوچه‌کان شاری تریش ده‌خاته‌سەر ئهم هه‌ریمه^(۶)، وه‌کو شاری ته‌فلیس^(۷).

۵- هه‌ریمی (إِرْمِینِیَّة/ئیرمینیه-ئهرمینیا) :

یاقوت ناوه‌که‌ی له‌ رووی پێژمانییوه به (ئیرمینیه) چه‌سپاندوه، ره‌چه‌له‌کی بۆ ناوی(ارمینابن لظا بن اومرین یافت بن نوح)، یه‌که‌مین دانیشتیوی ئهم شوێنه، گه‌رانده‌وه^(۸).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۶. هه‌روه‌ها بڕوانه: ابن الفقيه الهمداني، المصدر السابق، ص ۵۸۴.

(۲) - الاضطري، المسالك والممالك، ص ۱۰۸؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۸۷.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۶.

(۴) - الاضطري، المسالك والممالك، ص ۱۱۰؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۸۵؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۳۸۶.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۶. بۆ زانیاری ده‌رباره‌ی ئهم شارانه بڕوانه: اسماعیل شکررسول، المرجع السابق، ص ۳۹-۴۴.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۸۲، ص ۴۹۱.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۳۵.

(۸) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰. بڕوانه: ابن الفقيه الهمداني، المصدر السابق، ص ۵۸۳.

له ږووی جوگرافیشده دابه‌شی کردوه بڼ نهرمینیاۍ گه‌وره ونهرمینیاۍ بچوک^(۱) به جۆرتک سنووری نهرمینیاۍ بچوک له‌شاری به‌رزه‌عه وه بڼ دهرینه‌ند له‌لایه‌ک و لاکه‌ی تری ولاتی رډم و چیاکانی قه‌وقاز(قبق) و ناوچه‌ی ولاتی سدریر (بلاد السیریر)^(۲) ده‌ست نیشان ده‌کات^(۳) به‌لام سنووری نهرمینیاۍ گه‌وره به‌ ناوچه‌کانی شاری خیلات (خلاط) و دهرویه‌ری نهرمینیاۍ بچوک، تاکو شاری ته‌فلیس ده‌ست نیشان ده‌کات^(۴). پاشان ناوچه و شاره‌کانی نهم هدریمه ده‌کاته چوار به‌شده^(۵). به‌لام هندی له ولاتناسان ده‌یکه‌ن به سی به‌شده^(۶).

سنووره گشتیه‌که‌ی نهم هدریمه له‌گه‌ل دهرویه‌ریدا، ولاتی گورجستان و ږڅه‌لانی نازه‌ریایمان ده‌که‌ونه به‌شی ږڅه‌لانی نهم هدریمه، به‌ری ږڅناواکه‌ی سنووری ولاتی ږڅمه، له باکوویه‌وه ولاتی که‌ره‌ج و له‌گزوچیاکانی قه‌وقازه، به‌شیک له سنووری هدریمی جهریره‌ش له‌لای باشوویه‌ویه^(۷).

نهم هدریمه ژماره‌یه‌کی زور له نه‌ته‌وه جیاوازه‌کان تییدا ژیاون، هه‌روه‌کو یاقوت ناوی چهند نه‌ته‌ویه‌ک دینیت، وهک سوغد و فارس، که ده‌سه‌لاتداری نهم ناوچه‌یه بوونه^(۸).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰؛ رشیا برهوش، مختصر تواریخ الارمن، ترجمه من الارمنیه الی العربیه؛ انطون خانجی، (اورشلیم: ۱۸۶۸)، ص ۸.

(۲) - بلاد السیریر: مه‌مله‌که‌تیکۍ فراوانه له نیوان تالان و (باب الابواب) دهرینه‌نده. معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۱۹.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۶۰.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰.

(۵) - په‌کیتکیان (به‌یله‌قان وقه‌به‌لمو شه‌روان)، دووه‌میان(جورزان وصغه‌بیل و دهرینه‌ده فمیرو زقویاد وله‌کز) به‌شی سییه‌میان(به‌سفرجان وده‌بیل وسراج ویرغوند ونه‌شموی)چواره‌میش(شمشاط، قالیقا، نهرجیش، باجنیس، له‌گه‌ل کوره‌ی ئاران)بهم شتویه دابه‌ش کراوه. معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰. هه‌روه‌ها پروانه: ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۰۸؛ ابن الفقیه‌ه‌مذانی، المصدر السابق، ص ۵۸۳-۵۸۴.

(۶) - الیعقوبی، المصدر السابق، ص ۲۰۸.

(۷) - حمدالله مستوفی قزوینی، نزهة القلوب، (تهران: ۱۳۴۲)، ص ۱۱۱؛ القلقشندي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۳۵۴؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۳۳۰.

(۸) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۰-۱۶۱.

هه‌ریزه‌ش به هه‌ریتمیکی خاوه‌ن چه‌نده‌ها سه‌رک‌رده وه‌سفکراوه^(۱).

۶- هه‌ریتمی (خوزستان / خوزستان) - الاهواز:

ئه‌م هه‌ریتم به یه‌کتیک له هه‌ریتمه کوردنشینه‌کان داده‌نریت^(۲)، که‌وا سنوره‌که‌ی به‌شیه‌یه‌کی پوون له‌لایه‌ن لیکۆله‌ران دیاریکراوه، له‌لای پۆژه‌ه‌لاتی ئه‌م هه‌ریتمه ئه‌سه‌هان و هه‌ریتمی فارسه، پۆژئاواکه‌ی کوره‌ی (واسط)ی سه‌ر به‌عیراقه، باکووری‌شی هه‌ردوو کوره‌ی (صیمه) و (لوپی) سه‌ر به هه‌ریتمی چیاکانه. هه‌روه‌ها ئه‌و هیلدی که له (واسط) بۆ عه‌بادان ده‌چیت له‌لای باشووریه‌تی^(۳).

به‌شیککی ئه‌م هه‌ریتم به پیتگه و مه‌قامی کوردی دانراوه، به‌تایبه‌تی لای باکووری، که هۆزی (لور)^(۴)ی تیدا نیشته‌جی بووه، که‌وا یاقوت به‌خاوه‌ن نیشتمانی داناون^(۵). له‌پووی پێژمانیه‌وه ناوی هۆزه‌که‌ی (اللور)^(۶)، شوینی هۆزه‌که‌ش، به (لور) ده‌رخستوه^(۷).

(۱) - المصدر نفسه و الصفحة.

(۲) - پروانه: ل ۵، په‌راوێزی ژماره (۵)

(۳) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۲۵؛ القلقشندي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۳۳۸.

(۴) - لور: هۆزیککی گه‌وره‌ی کوردی یه، له هه‌ریتمی لورستان نیشته‌جی بوون. المسعودي، المصدر السابق، ص ۹۴؛ ابن العربي، تاريخ الزمان، نقلة الى العربية: اسحاق ارملة، (بيروت: ۱۹۸۶)، ص ۲۹۴؛ معجم البلدان، مج ۵، ص ۱۶. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: رمضان شريف زير، لورستان الكبرى (۵۵۰- ۸۲۷/۱۱۵۵-۱۴۲۴م)، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ۱۹۹۴)، ص ۱۷، ص ۳۶-۳۷؛ پروانه: به‌شی چواره‌می ئه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه.

(۵) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۱۶.

(۶) - المصدر نفسه و الصفحة.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۵. مانای ئه‌م وشه‌یه له زمانی کوردی ئه‌و چیا‌یه‌ی که به جه‌نگه‌ل ده‌وره درابیت. بۆ ده‌گوتریت (لور). حمدالله المستوفي القزويني، تاريخ گزیده: باه‌تام: عبدالله حسين نوائي، (ته‌ران: ۱۳۸۱)، ص ۵۳۸.

لهرووى جوگرافيهوه به (لورستان)ى^(١) ناوېردوه^(٢). وه به يه كېك له ولايه ته كاني هدرېمى كوردستان ده ژمېردرين^(٣). ناوېراو سنوره كې له نيوان نه سفه هان و خوزستان داناوه^(٤).

نه گهرچى سدر به هدرېمى خوزستانه^(٥). به لام شوينه كې په يوه سته به هدرېمى چياكانه وه^(٦). چونكه راسته وخو ده كه وېته هم هدرېمه.

نه وه تا له ديارى كردنى شوينى هوزى خوږيه كان، كه خوزستانه، لوړى خستو ته لايه كى ناوچه كه يان^(٧)، جگه له مەش چەند بېرورايه كى خستو ته پروو، كه ناماژه به وه ده كهن خوزستان ناوچه ي چيايى لى نيه^(٨). وانا لهم هدرېمه كورد له به شى باكوورى زياتر بووه.

(١) - لورستان: نه وه هدرېمه سنوره كې له لاي پوژه لاتى نه سفه هان و فارسه، له باكوورى كرماشان و هممه دانه، له پوژناواكهى روژناواى هدرېمى چياكانه، له باشووريشى خوزستانه. رمضان شريف زيير، المرجع السابق، ص ١٩.

(٢) - معجم البلدان، مج ٥، ص ١٦.

(٣) - ويلايه تى كوردستان: نه وه هدرېمه سنوره كې له سهرده مى سولتان سه نجهرى سه لوقي (٥١١- ٥٢٢ هـ/ ١١١٧-١١٧٥ ز) ديارى كراوه. بو زياتر زانيارى پروانه: رمضان شريف زيير، المرجع السابق، ص ١٩. به لام وشه كوردستان بو يه كه مجار له لايين گه شتيارى نيالى ماركوپولو (٧٣٤ هـ/ ١٣٢٧ ز) هاتووه و چەند جارتك دووباره كړدوتموه له كتيبه كې به چيشنى هدرېك له كوردستان و لوړ به يه كيك له ههشت مهمله كه ته كې ولاتى فارسى هم ژمار كړدوه.

- Marco polo, travels of Marco polo (London: 1927), pp 37, 53.

(٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ١٦.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٢٥.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٠٥.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٠٤.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٠٥.

ئوه‌ره‌ی سییه‌م:

کورد له هه‌ریمه‌کانی تردا

یاقوت دوا‌ی ئه‌وه‌ی باس له‌و ناوچانه ده‌کات و به شوینی گرنگی کوردی دانراون، جگه له‌مه‌ش باس له هه‌ندی هه‌ریم و ولاتی تریش ده‌کات، که سه‌رده‌مانی کوردی تیدا ژیاوه، بۆیه به‌پیتی کتیه‌که‌ی ناویراو پتویسته ئاماژه‌یان بۆ بکه‌ین:

أ- له هه‌ریمی فارس دا:

یه‌کی‌ک له‌و فاکته‌رانه‌ی، که بۆته هۆی ئه‌وه‌ی ئهم هه‌ریمه به‌شوینی نیشته‌جیتی کوردی دابنریت هه‌بوونی ئه‌و زومه کوردییانه‌یه که لهم ناوچه‌یه‌دا دیاریکراون^(١). ئه‌گه‌رچی به‌ر له‌ناو هیتانی ئه‌و زومانه، کورده‌کان لهم هه‌ریمه نیشته‌جیبوینه، به‌تایبه‌تی له‌کاتی فتوحاتی ئیسلامی بۆ ئهم ناوچه‌یه^(٢). به‌هه‌مان چه‌شن یاقوت بۆجوونی ولاتناسانی وه‌ک (ابن خرداذبه^(٣)) (ابن الفقیه‌ الهمذانی^(٤)) (الاصطخري^(٥))، (ابن حوقل^(٦))، (المقدسی^(٧)) دووباره کردۆته‌وه، به‌لام ته‌نیا له‌بری به‌کاره‌یتانی زوم که به (رَم/

(١) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ٥١؛ ابن الفقیه‌ الهمذانی، المصدر السابق، ص ٤١٠؛ الاصطخري،

المسالك و الممالك، ص ٧٢؛ الانصاري، المصدر السابق، ص ١٧٩.

(٢) - ابن الاثير، الكامل، ج ٢، ص ٤٢٢.

(٣) - المسالك و الممالك، ص ٥١.

(٤) - البلدان، ص ٤١٠.

(٥) - المسالك و الممالك، ص ٧٢.

(٦) - صورة الارض، ص ٢٣٦.

(٧) - احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، ص ٣٢١.

رهم^(۱)ی ناوی بردووه^(۲).

ناوی ټو ره‌مانه به‌شیوه‌ی کۆکراوه‌یی (رموم)ه، ناویراو سهره‌تا ناوی چواریانی له‌گه‌ل شاری (شیراز)^(۳) هی‌ناوه سنووریان بۆ دیاری ده‌کات^(۴)، به‌لام ته‌گهر سهرنج بده‌ین له کتیبی (معجم البلدان)دا له‌سهره‌تای باسکردنی ټو ره‌مه کوردیانه هه‌مان زانیاری کتیبه‌که‌ی (ابن خرداذبه)(المقدسی)ی دووباره بۆته‌وه^(۵). جگه له‌وه یاقوت به‌شیوه‌یه‌کی فراوانتر باسی لهم په‌مانه کردووه که ته‌میش له‌بۆچوونه‌کانی (الاصطخري)یه‌وه خۆی ده‌بنینیته‌وه، که‌وا بۆ پینج په‌م دابه‌شی کردووه و ناوی به‌که‌یه‌کانی هی‌ناوه، وهک (رم جیلویه- الرمیجان)^(۶) (رم شهریار- بازفجان)^(۷) (رم دیوان- حسن بن صالح)^(۸) (رم اللواجان- احمد بن لیلیث)^(۹) (رم کاریان)^(۱)، سنووره گشتیه‌که‌ی هه‌ر به‌کتیکیانی له‌گه‌ل ته‌م هه‌رته‌م دیاریکردووه^(۲).

(۱) - رهم: وشه‌یه‌کی کوردیه، له زمانی عهره‌بی گوزارشت له (حی) واتا ناوایی ده‌کات، له زمانی فارسی هاومانای مال و خانوو دیت. المشترك وضعا، ص ۲۱۱، معجم البلدان، مج ۳، ۷۱.

(۲) - المصدر نفسه و الصفحه.

(۳) - شیراز: شارێکه له هه‌رمی فارس، دووری له‌گه‌ل ته‌سفه‌هان (حموتاو دوو فهرسه‌خه/۴۳۲کم). المهلبی، المصدر السابق، ص ۱۲۷.

(۴) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۵) - المسالك و الممالك، ص ۵۱ احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، ص ۳۲۱.

(۶) - رهمی ریمیجان: ده‌که‌موتته دواوه‌ی شاری ته‌سفه‌هان له لایه‌کی کوره‌ی ئوستوخره لاکه‌ی تری کوره‌ی شابوو به‌کتیک له لایه‌کانی کوره‌ی نه‌رجانه، که‌له‌شاری (به‌یضا) کۆتایی دیت. معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۷) - شهریار: ته‌م ره‌مه هاوسنوره له‌گه‌ل په‌می په‌میجان، که‌چهند گوندیک و ناوچه‌یه‌که‌ له‌خۆوه ده‌گریت. معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۸) - دیوان: ته‌م په‌مه ده‌که‌موتته کوره‌ی سابوری هه‌رمی فارس له‌لای خواروه‌ی سنووره‌که‌ی کوره‌ی نه‌رده‌شیر خوره‌یه. معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۹) - له‌واجان: ته‌م په‌مه که‌موتته کوره‌ی نه‌رده‌شیر خوره. معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

جگه له‌و پرهمه کوردییانه، چەندان ناوایی کوردی له‌م هەریتمه به‌دی کراون، که نزیکه‌ی له (۵۰۰) هه‌زار خانووی چرو جه‌نجالی له‌خۆگرتبوو، که خەلگه‌که‌ی به‌ پیشه‌ی ئاژه‌لداری خەریک بوون و گەرمیان کۆیستانیان ده‌کرد^(۳). ناوی هەندی له‌و ئاوايانه له‌سه‌رچاوه‌کاندا ئاماژه‌ی بۆ کراوه وه‌ک کرمانیه و پامانیه... هتد^(۴).

هەر له‌همان ئەم هەریتمه‌دا له‌ شاری (بیضاء)^(۵)، گوندیک هه‌بوو به‌ناوی (کورد)^(۶)، هه‌روه‌ها یاقوت باسی قه‌لایه‌کی ئەم هەریتمه‌ له‌ ناوچه‌ی (شه‌رستان)^(۷) ده‌کات به‌ناوی (دنبلا)^(۸)، که ئەمه‌ش ناوی هۆزیکێ کوردی نیشته‌جیی ولاتی شام بوون^(۹)، که‌واته‌ دوور نییه‌ ئەم قه‌لایه‌ بۆ ئەم هۆزه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌.

ب- له‌ هەریتمی خوراسان دا:

سه‌باره‌ت به‌ بوونی کورد له‌م هەریتمه‌دا، ئەوا له‌ چەند ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا نیشته‌جیی بوون، به‌تایبه‌تی له‌ هەندی شار و ناوچه‌کانی وه‌ک (اشترج)^(۱۰). (اندخذ)^(۱۱)، شارۆچکه‌یه‌ک بوو له‌ بیابانی ئەم هەریتمه‌^(۱۲).

(۱) - کاریان: ئەم رهمه‌ که‌وتۆته‌ ئه‌رده‌شیر خوره‌ و له‌لایه‌کی رهمی بازنجانه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌ کرمان و ئه‌رده‌شیر خوره‌ و که‌ناره‌کانی ده‌ریای فارسی (عه‌ره‌بی) سنووره‌کانی تری ئه‌و رهمه‌ن. معجم البلدان، م‌ج ۳، ص ۷۱.

(۲) - المصدر نفسه و الصفحة. هه‌روه‌ها ب‌روانه: الاضطخري، المسالك و الممالك، ص ۷۱-۷۲.

(۳) - معجم البلدان، م‌ج ۱، ص ۲۷۷. ب‌روانه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۳۶.

(۴) - الاضطخري، المسالك و الممالك، ص ۷۲؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۴۰.

(۵) - بیضاء: شارێکه‌ له‌ هه‌ریمی فارس له‌ کوره‌ی ئوستوخو، نیتوانی له‌ گه‌ل شیراز (هه‌شت فه‌رسه‌خه‌ / ۴۸ کم) بووه‌. المهلبی، المصدر السابق، ص ۲۶؛ معجم البلدان، م‌ج ۱، ص ۵۲۹.

(۶) - المصدر نفسه، م‌ج ۲، ص ۴۵۰.

(۷) - شه‌رستان: مه‌ل‌به‌ندی کوره‌ی سابووره‌ له‌ هه‌ریمی فارس. معجم البلدان، م‌ج ۳، ص ۳۷۶.

(۸) - المصدر نفسه، م‌ج ۳، ص ۳۷۷. هه‌روه‌ها ب‌روانه: المقدسی، المصدر السابق، ص ۳۲۰.

(۹) - المسعودی، مروج الذهب و معادن الجوهر، تحقیق: یوسف البقاعی، (بیروت: د/ت)، ج ۲، ص ۳۳۸.

(۱۰) - ئه‌شته‌ج: شارێکی ب‌ج‌ووک بوو، له‌ به‌رزاییه‌کانی مه‌رو، ئاسراو بووه‌ به‌ ئه‌شته‌نجی بالا. معجم البلدان، م‌ج ۱، ص ۱۹۶.

یاقوت دواى ئەوهی ئەم هەریتمە دەکاتە چوار چاریگ^(٣)، یەکه‌مینی چاریگی (ئیران شەهر^(٤))، که نیسابور و قوهستان و تەبەرستان (طبرستان) و هەرات (هراة) و بوشەنج و بادغیش و توس (طوس) و تابران، دەگریتهوه، شوینی کوردیشی لەم چاریگە داناهه، بەتایبەتی لەناوچە (قوهستان) بە دیاری خستوون^(٥)، کەوا کورەیه‌کی خوراسانه و کەوتۆتە ناوچه بیابانه‌کانی ئەم هەریتمە^(٦).

ج- له هەریتمی کرمان:

یاقوت ئەم هەریتمە بە ناوچه‌یه‌کی پان و پۆر و ئاوه‌دانی هەمه‌ چه‌شن وه‌سف کردوه، که له‌ چه‌ند گوند و شار پێک هاتوه، ده‌که‌وتیه‌ نێوان فارس و مه‌کران و سه‌جستان و خوراسان^(٧).

وولاتناسان په‌یه‌ندیی کورد به‌م هەریتمه‌وه ده‌گه‌ڕێننه‌وه بۆ ئەو هه‌وت هۆز و تیره‌یه‌ی که له‌ چیاکانی (قفص) نیشته‌جی بوون، کەوا به‌ره‌یه‌کیان به‌ کورده‌کان دانراون^(٨) و ژماره‌شیان زۆر بووه^(٩)، سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که ئاوییان له‌م شوینه‌دا هه‌بووه^(١٠).

(١) - نەندخوز: شارۆچکه‌یه‌ك بوو له‌ نێوان به‌خ و مه‌رو . معجم البلدان، مج ١، ص ٢٦٠.

(٢) - الاصطخري، المسالك و الممالك، ص ١٥٣.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٥١.

(٤) - ئیران شەهر: ناوچه‌كانی نێوان هەریتمی فارس و عێراق و چیاکانی هەریتمی خوراسان له‌ ژێر ئەم ناوه، كۆ ده‌کاتوه . معجم البلدان، مج ١، ص ٢٨٩. (ابن رسته) ناوچه‌یه‌کی زۆر فراوانتر له‌ ژێر ئەم ناوه كۆده‌کاتوه. الاعلاق النفیسه، ص ١٠٥.

(٥) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٤١٦.

(٦) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٤٤٤.

(٧) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٤٥٤. ئەم ناوچانه‌ش به‌ شێوه‌یه‌ك لایه‌كانی ئەم هەریتمه‌ پێك دێنن: له‌ رۆژه‌لاتی خاکی مه‌كرانه و رۆژئاواشی هەریتمی فارسه و لای باكووره‌كه‌ی بیابانی خوراسان و سه‌جستانه و لای باشووریشی ده‌ریای عه‌ره‌یه‌یه. مؤلف مجهول، حدود العالم، ص ٩٧؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٦٧؛ الحميري، الروض المعطار في خبر الاقطار، حققه: احسان عباس، (بيروت: ١٩٨٤)، ص ٤٩.

(٨) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٦٩؛ المشترك وضعاً، ص ٣٥٦؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٣٣٥. سه‌باره‌ت به‌م چیایه، بڕوانه: ته‌وه‌ری سێیه‌می ئەم به‌شه.

که‌چی خودی تییینه‌کانی یاقوت ناماژهی به‌وه نه‌کردوه که کورد یه‌کێک ییت له هۆزه‌کانی نهم ناوچه‌یه، به‌لکو هه‌ردوو تیره‌ی (قفص) و (بلوص) به‌هاوشیوه‌ی کورده‌کان داده‌نیت، که‌وا لهم ناوچه‌یه‌دا ده‌ژیان^(٣)، به‌پیتی نه‌و بۆ‌چوونه‌ی یاقوتیش دهرده‌که‌ویت په‌نگه‌ کورد لهم ناوچه‌یه هه‌بویت.

د- کورد له ولاتی شام و میسر:

جیی وه‌بهره‌یتانه‌وه‌یه کورد وه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ر پرووی زه‌وی خاوه‌ن می‌ژوویه‌کی تاییه‌تی خۆیه‌تی و پۆلی به‌رچاو و بی وینه‌ی له‌ هه‌مجۆلی شارستانی و سیاسی و سه‌ربازی و ناییندا، له‌ ناوچه‌کانی خۆی و هاوسنووره‌کانی و ولاتانی تر بینیه‌وه. وه‌کو ولاتی شام و میسر به‌ حوکمی به‌شداری کردنی له‌ به‌ره‌نگاریبونه‌وه و به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی له‌شکرکیشیه‌کانی دوژمنان، هه‌ر نهم فاکته‌رانه‌ بۆته‌ هۆی گیرسانه‌وه‌ی کورده‌کان لهم دوو ولاته^(٤)، به‌تاییه‌تی ولاتی شام به‌ شوینی نیشته‌جیبوونی زۆر له‌هۆزه‌ کوردیه‌کان دانراوه، وه‌ک هۆزی دونبولی و چه‌ندینی تر^(٥). که له‌ ناوچه‌ی حه‌له‌ب و چیا (جبل السماق)^(٦) دابوون، ولاتناسانی سه‌ده‌ی پینجه‌میش دان به‌ هه‌بوونی کورد لهم ولاته‌دا داده‌نیت^(٧).

هه‌روه‌ها به‌ گوێره‌ی نه‌و لی‌ها‌توویه‌ی سه‌رکرده و نه‌میره کوردیه‌کان نیشانیان داوه له‌ ولاتی میسر و شام، که چه‌ندین رۆلی سه‌ربازی و کارگێریان بینیه‌وه، نه‌مه‌ش بۆته

(١) - الانصاري، المصدر السابق، ١٧٦.

(٢) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٦٩.

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٩١؛ مج ٤، ص ٤٠٤.

(٤) - سه‌باره‌ت به‌ گرنه‌گرتین نه‌و هۆکارانه‌ بڕوانه: قادر محمد حسن، اسهامات الکورد في الحضارة الاسلاميه، دراسة عن الكرد الحضاري في مصر و بلاد الشام خلال عهد الممالك البحريه (٦٤٨-٧٨٤هـ/١٢٥٠-١٣٨٢م)، (اريل: ٢٠٠٩) ص ٣٩-٥٥.

(٥) - بڕوانه: ل ٦١، په‌راوێزی ژماره (٤)؛ ابن فضل الله العمري، مسالك الابصار في ممالك الامصار، اصدار: فؤاد سزكين، (استانبول: ١٩٦٠)، ج ٣، ص ١٢٦.

(٦) - چیا سماق: چیايه‌کی گه‌وره‌یه ده‌که‌ویته به‌شی رۆژناوای شاری حلب. معجم البلدان، مج ٢، ص ١٠٢.

(٧) - البكري، المسالك و الممالك، ج ١، ص ٢٦١.

هۆكارىكى راستهوخۆى ناشنايتى كوردهكان بهم ناوچانه^(۱)، له ديدى ياقوتيشهوه ههمان نهم هۆكارانه بهرچاودهكهون، بهجۆرىك ناوبراو رهچهلهكى كهسايهتیی مههكانى ولاتى شام، كه نهيبويهكان بوون، بۆ ناوچهى دوينى هدرىمى ناران گهراندۆتسهوه^(۲). هۆزىكى كوردى بهناوى (كورده شاميهكان) نهم ولاته كردوه^(۳)، گرنگى دهسهلاتى سويابى (سهلاحهدينى نهيبوى)^(۴) له چهند قهلا و قولغىك وشارىك، وهك، (صيدا)^(۵) له نهيبى ههسهن و نهجم^(۶) له قولغى (برزويه)^(۷) گوندى (حطين)^(۸) و (شفرعم)^(۹) بهديارههخات.

ههروهها كوردى به يهكىك له نيشتهجيپوانى ولاتى ميسرىش داناوه، به پشت بهستن به زانباريهكانى نهبو سهلت نهندهلوسى^(۱۰)، بهههمان شتوه باس له فهرمانپهوايهتیی سهلاحهدين لهم ولاته دهكات كه چۆن رۆلى سهريازى و بيناسازى بينيه، وهك له

(۱) - گرنگرين نمو كهسايهتیه كوردانه، كه رۆل و پۆستى سهريازى و كارگيزيان بينيه، ههروهكوله دهولتهتى فاتيميهكان (۲۹۷-۵۶۷هـ/ ۹۰۹-۱۱۷۱ز) له ولاتى شام لهوانه (ابوالثريا) و (احمد بن ضحاک الكردى) هتد. بۆ زياتر زانبارى بروهانه: مهدي عوسمان حسين، رۆلى سهريازى كورد له دهولت و ميرنشينه ناكورديهكان له سهردهمى عهباسيدا (۱۳۲-۶۵۶هـ/ ۷۴۹-۱۲۵۸ز)، (ههولتير: ۲۰۰۸)، ل ل ۲۳۰-۲۶۰. خانزاد صباح محى الدين، علاقه الدولة الفاطمية بالكرد، دراسة السياسية الحضارية، مقدمة الى مجلس كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اريل: ۲۰۰۹).

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۹۱.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۳۶.

(۴) - بروانه: ابن خلكان، المصدر السابق، مج ۷، ص ۱۲۹-۲۱۸.

(۵) - صيدا: شارىكه له كهناوهكانى ولاتى شام سهري بهشارى ديمشق، له پۆژههلاتى شارى (صوره). معجم البلدان، مج ۳، ص ۴۳۷.

(۶) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۸۹، ص ۳۹۱.

(۷) - برزويه: قولغىكه له ولاتى شام لهسهريگهى چيايهكى بهرز. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۸۳.

(۸) - حطين: گونديكه له نيوان نهروسوف و قيساريه له ولاتى شام. معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۷۳.

(۹) - شفرعم: گونديكى گمورهيه به دوورى (يهك فهرسهخ/كم) له گملى شارى عهكا. معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۵۳.

(۱۰) - الرسالة المصرية، منشورة ضمن كتاب (نوادير المخطوطات)، تحقيق: عبدالسلام هارون، (القاهرة: ۱۹۷۲)، ج ۱، ص ۲۳-۲۴؛ معجم البلدان مج ۵، ص ۱۴۰.

دروستکردنی گوندی (طود^(۱)) و بنیاتنانی قه‌لا و شوروی شاره‌کانی (القاهره^(۲)) و (الفسطاط^(۳)) به دیار ده‌که‌ویت^(۴).

(۱) - طود: گوندیکه له شاری صمعیلی سه‌روو له‌ناوچه‌ی (قوص) له ولاتی میسر. معجم البلدان، مع‌ج، ص ۴۷-۴۶.

(۲) - شاریکه له‌ته‌ک (فسطاط) له‌ولاتی میسر. معجم البلدان، مع‌ج، ص ۳۰۱.

(۳) - فسطاط: شاریکی ولاتی میسر و ده‌که‌ویتته رۆژه‌لاتی رووباری نیل. مؤلف مجهول، حدود العالم، ص ۱۳۱.

(۴) - معجم البلدان، مع‌ج، ص ۲۶۶. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: به‌شی چواره‌می ئهم لیکۆلینه‌وه‌یه.

ته‌وه‌ری چواره‌م: دیاردە سروشتی و ئابووریەکانی هەریمه کوردنشینەکان

یه‌که‌م- رووی زه‌وی.

ا- چیاکان.

ب- رووبار و سه‌روچاوه‌ ئابووریەکان.

یه‌که‌م: رووی زه‌وی:

تێپۆگرافیای ناوچه کوردنشینەکان له‌ناوچه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ناوچه‌یه‌کی تر جیاوازه‌، له‌ رووی به‌رزی و تزمیه‌وه‌ چیاو ده‌شتایه‌کی ته‌خت، له‌گه‌ڵ چه‌ندین گردوته‌پۆلکه‌ له‌خۆوه‌ ده‌گریت. هه‌روه‌ها خاکه‌که‌ی به‌ ئاو ده‌وڵه‌مه‌نده‌، شه‌مه‌ش به‌دیار ده‌که‌وێت له‌ رووباره‌ که‌وره‌کان و سه‌روچاوه‌ گرنگه‌کان، به‌لام به‌گشتی زیاتر له‌ نیوه‌ی کوردستان به‌ ناوچه‌ شاخاویه‌کان داپۆشراوه‌^(۱).

هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و هه‌ریمانه‌ی که‌ ناوچه‌ کوردیه‌کان له‌خۆوه‌ ده‌گریت به‌ناوچه‌ی شاخاوی و به‌رز وه‌سف کراون، وه‌ک هه‌ریمی چیاکان به‌شیکی زۆری بریتیه‌ له‌چیاو لوتکه‌ی به‌رزو بلێد^(۲)، هه‌روه‌ها هه‌ریمی ئازهریایمانیش به‌هه‌مان شیوه‌^(۳) و له‌ هه‌ریمی

(۱) - عه‌بدوڵڵا غه‌فور، جوگرافیای کوردستان، (هه‌ولێر: ۲۰۰۵)، ل ۲۵.

(۲) - ابن حوقل: المصنر السابق، ص ۳۱۵؛ الحمیری، المصنر السابق، ص ۴۴۷؛ درک کنان، کرد و کردستان، ترجمه‌ جواد هاتفی، (ته‌هران: د.ت)، ص ۵؛ علی اکبر وقایع نگار، جغرافیا و تاریخ کردستان، (ته‌هران: ۱۳۸۸)، ص ۶۹.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸؛ ابوالفداء، المصنر السابق، ص ۳۸۶.

نهرمینیاش بان و ته‌پۆلکه‌ی چیاکان درێژ ده‌بنه‌وه وه‌کو سنورێکی سروشتی نهم هه‌رێمه سه‌یر ده‌کریت^(١). هه‌رێمی ئارانیس خۆی له به‌رزاییه‌کانی نهرمینیا هه‌لکه‌وتوو^(٢). شایانی باسه‌ ئهو چیاپانه‌ی، که له‌لایه‌ن یاقوت باس کراون^(٣)، که‌وا ده‌پروانه‌ سه‌ر ئهو هه‌رێمانه‌ی ئاماژه‌مان پێکرد ئه‌مانه‌ن:

أ- چیاکان

١- بارما/باریا:

چیاپه‌که‌ له‌ نیوان تکریت و موصل (موصل) به‌ چیا ی (حه‌مرین^(٤)) و (مکه‌ول) ده‌ناسریت،^(٥) که‌ لای پۆژه‌لاتی درێژ ده‌بیته‌وه‌ بۆ ناوه‌راستی هه‌رێمی جه‌زیره‌، له‌لای رۆژئاواکه‌شی تاكو ناوچه‌کانی کرمان کۆتایی دیت، له‌ وێدا به‌ ماسه‌به‌زان ده‌ناسریت. پرویاری دیله‌ش نهم چیاپه‌ ده‌کات به‌ دووبه‌ش^(٦).

٢- تنین/تینین:

چیاپه‌کی به‌ناوبانگه‌ له‌ نزیک چیا ی جودی^(٧).

(١) - ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٣٨٧. بۆ زیاتر زانیاری پروه‌: صلاح الدین امین طه‌، الحیاة العامة في ارمینية (٣٠-٢٤٧هـ/٦٥١-٨٦٧م)، اطروحة دکتورا، مقدمة الى مجلس كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٩)، ص ص ٢٤-٢٦.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٦.

(٣) - بروانه: نه‌خشه‌ی ژماره‌ (٢)، (٤)، (٨).

(٤) - چیا ی حه‌مرین: نهم چیاپه‌ هاوکات له‌ رۆژئاوای شارۆچکه‌ی مهنده‌لیسه‌. عه‌بدوللا غه‌فور، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٣٦.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٢٠.

(٦) - المصدر نفسه و الصفحه‌.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٥٤.

۳- جودی^(۱) - (چای سپی)^(۲):

نهم چیايه كهوتۆته نزيك جه‌زيره‌ی ئیبن عومەر، درێژ ده‌بیته‌وه بۆ لای رۆژه‌لاتی دیبله و ناوچه‌کانی ده‌وروپه‌ری موسل(موصل)^(۳). بهره‌وام ده‌بیته له نامید و مه‌یافارقین هه‌تا وه‌كو ناوچه سنووریه‌کانی شاری هه‌لبه له‌وی به (لكام) ده‌ناسرته^(۴).

۴- داسن/ داسین^(۵):

چیايه‌کی گه‌وره‌یه ده‌روانیته باکووری شاری موسل(موصل) له لای رۆژه‌لاتی رووباری دیبله، ناوه‌کشی بۆ هۆزه کوردیه نیشه‌جی بووه‌کشی نهم ناوچه‌یه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه^(۶).

۵- ساتیدما:

چیايه‌که له نێوان مه‌یافارقین و سهرده که شوین و پیگی مه‌لیکی رۆم هرقل بووه له هۆنراوه‌یه‌کیش به‌دیار ده‌که‌وته^(۷).

(۱) - ناویانگی چای جودی بۆ که‌شتیه‌کی نوح پیغه‌مبه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، که له‌سه‌ری له‌نگه‌ری گرتووه، له قورئانی یه‌زێش ناوی هاتووه. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۰۶؛ المقدسی، المصدر السابق، ص ۱۲۴؛ القزويني، عجائب المخلوقات و غرائب الموجودات، (مصر: ۱۹۵۶)، ص ۹۹؛ الخزل و الدال، ق ۱، ص ۳۱۳.

(۲) - هاوکات ناوی چای جودی چای سپیه، به‌جۆریک درێژده‌بیته‌وه له شاری ده‌وک و ده‌وروپه‌ری ژماره‌یه‌کی زۆرقله‌لاو شوینه‌واره می‌توویه‌کان له‌خۆده‌گرت، به‌رزیه‌کشی (۱۳۰۲م) ده‌بیته. درویش یوسف حسن، بلاد هه‌کاری (۳۳۴-۷۳۷هـ) (۹۴۵-۱۳۳۶م)، دراسة سياسية وحضارية، (ارییل: ۲۰۰۵)، ص ۲۱.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۷۹.

(۴) - ابن فضل الله العمري، مسالك الابصار في ممالك الامصار، تحقيق: احمد زكي، (القاهرة: ۱۹۲۷)، ج ۱، ص ۶۰.

(۵) - هاوکات نهم چیايه ده‌روانیته ناحیه‌کانی ده‌وروپه‌ری نه‌تروش. درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۲۲.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۳۲.

(۷) - وهرقلا یوماذی ساتیدما - من بني برجان ذي الباس رجع. معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۶۹.

٦- چیاى نامده:

چیايه کى به‌ناویانگه، ده‌که‌وتته شاری نامده^(١)، سهرسوره‌ینه‌ری ئهم چیايه له‌مه‌دایه، درزیکی تیايه ئهو درزه‌ش شمشریکی لی دانراوه، که هیزیکی زۆری راکیشانی هیده، زیاتر له هیزی موگناتیس^(٢).

٧- طُورعَبْدین/تورعه‌بدین:

ئهم چیايه هه‌لکه‌وتووه له‌ناوچه‌ی (طور عبدين)^(٣)، که ده‌پروانیتته سهر شاری نه‌سَبَبین(نصبین)، به‌ستراوته‌وه به چیاى جودی^(٤)، له شاری دارا تا شاری به‌له‌دله‌هه‌رتمی جه‌زیره درژ ده‌بیته‌وه^(٥).

٨- حَبْثُون/حببتون (هفتون)^(٦):

چیايه که ده‌که‌وتته ناوچه‌کانی موصل(موصل)^(٧).

٩- سَلَق/سه‌لق (لاهيجان)^(٨):

چیايه کى به‌رزه ده‌پروانیتته سهر زى، که مه‌به‌ست زى گه‌وره‌یه(زاب الاعلى)، ناحیه‌کانی موصل(موصل) ده‌به‌ستیتته‌وه به‌ناوچه‌کانی شه‌ره‌زور(شاره‌زور)^(٩).

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٩، ص ٥٦.

(٢) - المصدر نفسه و الصفحة. هه‌روه‌ها پروانه: ابن الفقيه الهذلي، المصدر السابق، ص ١٨١.

(٣) - تور عابدين(طور عابدين) ياخود (میديات) ناوچه‌یه که سهر به‌شاری نه‌سَبَبین له سهر چیايه‌ک

هه‌لکه‌وتووه، چیاکه‌ش هه‌ر به‌ناوی ناوچه‌که ده‌ناسریت. معجم البلدان، مج ٤، ص ٤٨ (٤) - المصدر نفسه و الصفحة.

(٥) - سهراب، المصدر السابق، ص ١١٦.

(٦) - کورد به‌هه‌فتون ناوی ده‌بات، که له‌هه‌فتاوه هاتووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندى جار پیتی(ح) له‌کوردی ده‌گۆزیت بۆ (ه)، وه‌کو هه‌ریر بۆته هه‌ریر. فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ٥٦، هامش(*).

(٧) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢١١.

(٨) - النقشبندی، الكرد في الدينور و شهرزور، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد:

١٩٧٥)، ص ٤٩.

(٩) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٣٨؛ عبدالحق البغدادي، مراصد الاطلاع، تحقيق: علي محمد البجاوي،

(د/م: ١٩٥٤)، ج ٢، ص ٧٢٨.

۱۰- شَعْران/ شه‌عران چیای هه‌ورامان:

چیایه که له نیوان ناوچه‌کانی موسل (موسل) و شه‌هره‌زورور^(۱)، واتا له نیوه‌ندی ئەم دوو ناوچه‌یه دایه و درزییه‌که‌ی (۳۰ میل، ۱۰ فەرسه‌خ،)^(۲) ه، له‌گه‌ل ئەمه‌شدا به‌چیایه‌کی ناوچه‌ی (باجرمق)^(۳)، که به‌قه‌ندیل ناسراوه، داده‌نریت^(۴)، بۆیه‌ش پیتی گوتراوه شه‌عران له‌بەر چری دارودره‌ختی سەر ئەم چیایه و به‌ته‌مه‌نترین چیای هه‌بوونی میوه‌جاتی زۆر و نه‌توانه‌وه‌ی به‌فری لوتکه‌که‌ی به‌ناویانگه^(۵).

۱۱- مَتّی/ مدتا^(۶):

ئەم چیایه له‌ پۆژه‌هلّاتی شاری موسله، به‌رزه و ده‌روانیته سهرده‌ورویره‌که‌ی^(۷).

۱۲- چیای سینجار(سَنجار)/ژه‌نگار:

چیایه‌کی به‌رزه، یاقوت دیسان بنه‌چه‌ی وشه‌که‌ی بۆ زمانی عه‌ره‌بی ده‌گه‌رنیته‌وه، که‌ گویا که‌شتی نوح خۆی پیاکی‌شاهه و کاتی به‌ ته‌کی رۆیشتوه، وتویه‌تی (سن جبل جار علینا)^(۸)، ئەم چیایه‌کی سه‌خته و به‌رزییه‌که‌ی (۱۴۶۳م)^(۹).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۴۹، ص ۳۷۵.

(۲) - الخوارزمي، المصدر السابق، ص ۵۴؛ قدامة بن جعفر، المصدر السابق، ص ۱۵۰.

(۳) - باجهرمق: کوره‌یه‌که‌ی فراوانه‌ داقویش به‌شه‌کیه‌تی. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۱۳. له‌به‌رته‌وه‌ی له‌ناوچه‌کانی نیوان موسل و شه‌هره‌زورور زنجیره‌ چهند چیایه‌ک درێژ ده‌بیته‌وه، ره‌نگه‌ ئەمه‌ش یه‌کێک له‌چیاکانی ئەم زنجیره‌یه‌ بیته، هه‌ریۆیه‌ش هاوکات ناتوانریت به‌شیوه‌یه‌کی ورد ده‌ست نیشانی ئەوه‌ بکریته، که‌نایا شه‌عران کام چیایه. له‌گه‌ل ئەوه‌ش چهند بۆچونیک هه‌ن.

(۴) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۴۹. هه‌روه‌ها پروانه: ابن الفقيه‌ الهمداني، المصدر السابق، ص ۱۷۹.

(۵) - له‌زمانی فارسیدا، ناوی به‌ (ته‌خت شیروه) هاتوه. معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۴۹؛ الجوهري، الصحاح، (بیروت: ۱۹۹۰)، ج ۳، ص ۵۵.

(۶) - هاوکات ناسراوه به‌مه‌تینه، له‌لای رۆژه‌هلّاتی پیتی ده‌لین (سه‌ری‌تاميیدی). درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۲۲.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۳۲.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۲۶۲؛ ابن بطوطة، المصدر السابق، ص ۱۳۸.

(۹) - موسى مصطفى، سنجار، (أرييل: ۲۰۰۵)، ص ۲۶.

(ابوالفدا) (م: ٧٣٢/ک/١٣٣١ز) ش به پیتترین چیا، که کهوتۆته باکووری شاری سینجار، وه‌سفی ده‌کات^(١).

١٤- چیا ی ماردین:

چیا به‌کی به‌ری له هه‌رمی جه‌زیره و شاری ماردین له‌سه‌ر هه‌لکه‌وتوه، ده‌روانیته سه‌ر شاری دوونه‌سه‌ر و دارا و نه‌سین^(٢). به‌ری به‌کی (دووه‌سه‌خ/١٨ کم) ده‌بیته^(٣).

١٥- چیاکانی هه‌کاری^(٤):

ده‌که‌وتۆته باکووری شاری موصل (موصل)^(٥) ده‌روانیته سه‌ر ناوچه‌کانی سه‌ر به‌م شاره‌و گوندی جوژه‌ی که‌وتۆته سه‌ر^(٦).

١٦- آروند / نه‌روه‌ند- نه‌لوه‌ند:

ئه‌م چیا به‌ ده‌که‌وتۆته شاری هه‌مه‌دان^(٧)، درێزیه‌که‌ی (٣٠٠٠) پێیه (٢٤٠٠م)،^(٨) کیتۆکی سه‌وز و شوین که‌شت و گوزار^(٩) و خاوه‌ن سه‌رچاوه‌ی ئاویه^(١٠). بۆته جیی شانازی خه‌لکی هه‌مه‌دان و شاعیریکیش وه‌سفی ده‌کات ده‌لیته^(١١).

(١) - تقویم البلدان، ص ٢٨٣؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٣٩٨.

(٢) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٣٩. هه‌روه‌ها بروه‌ه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ١٩٤؛ مؤلف مجهول، حنود العالم، ص ٣٠.

(٣) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ١٩٤؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٥٧٢.

(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٨٤.

(٥) - سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٦٤٧.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٨٤.

(٧) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٦٣؛ القزوينی، عجائب المخلوقات، ص ٩٨.

(٨) - احمد میرزا میرزا، غریب اقلیم جبال فی صدر الاسلام، رساله ماجستير، کلیة الاداب، جامعة صلاح الدین، (ارییل: ١٩٩٥)، ص ٢٨.

(٩) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٦٣. هه‌روه‌ها بروه‌ه: ابن الفقیه الهمدانی، المصدر السابق، ص ٢٧٣.

(١٠) - شهاب الدین الابشهی، المستطرف فی کل فن مستطرف، تحقیق: درویش الجویدی، (بیروت: ٢٠٠٨)، ج ٢، ص ٣١.

(١١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٦٣.

تذکرت من ارونډ طیب نسیمه

فقلت لقلب بالفراق سلیم

سقی الله ارونډا و روض شعابه

ومن حلة من ضاعن ومقیم

((شنه‌ی بۆن خوڅی نمروده‌ندم هاته‌وه یاد، به‌دلّی جودابووی خۆم ووت به‌ئارامی،

خودایه خاك ومیترگی ئاویده‌ی، خاكه‌شیرینه‌كه‌ی لیّ وون نه‌كه‌ی))

۱۷- به‌ستون / به‌هه‌ستون- به‌یستون:

چیاپه‌كه‌ی بڵند و سهركه‌شه، سهركه‌وتنی بۆسهر لوتكه‌كه‌ی سه‌خته^(۱)، ده‌كه‌وێته
نزیک شاری قهرمیسین(كرمانشا) به‌ دووری هه‌شت فهرسه‌خ (۴۸ كم)^(۲)، پروه‌كه‌ی
له‌سهره‌وه بۆ خواره‌وه داتاشراره و لوسه، هۆكاره‌كه‌شی کیسراویه‌كان به‌م جوړه
دایانتاشیوه، تاكو ببیته شوێنی بازرگانی گه‌وره‌وه ده‌سه‌لایان تیا بنوێتن،
سهره‌چاوه‌ی ئاویشی پێدا تیپه‌ر ده‌بیّت^(۳).

۱۸- خۆزۆن / خوره‌زن :

چیاپه‌كه‌ له‌ ده‌روازه‌ی شاری هه‌مه‌دان، له‌سهر ئه‌م چیاپه‌ وێنه‌ی شیرێکی له‌سهر
دروستكراره، وه‌ك په‌نهانیك (ته‌لیسم/طلسم)، گواپه‌ گوزارشته‌ له‌ پاراستنی
ئافاته‌كان ده‌كات^(۴).

۱۹- تین / ته‌مین :

چیاپه‌كه‌ له‌ نێوان هولوان و هه‌مه‌دان^(۵).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۱۵.

(۲) - الاضطري، المسالك و الممالك، ص ۱۱۵.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۱۵. هه‌روه‌ها بڕوانه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۱۶.

(۴) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۰۰؛ مج ۵، ص ۴۱۵.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۶۹.

۲۰- زَلَم / زه لَم (گژهی زهلم):

چیاپه که له نَزِک شاری شههره زور^(۱)، سه‌بارت به ناوه‌کی یاقوت ده‌یگر پښتته‌وه بۆ ناوی جوړه پووه کیټک که لَم چیاپه‌دا ده‌پوټ^(۲).

۲۱- چیاپ نه‌هاوه‌ند (زاگرۆس):

نَم چیاپه ده‌که‌پوټه شاری نه‌هاوه‌ند، سه‌روچاوه‌ی ناوټکی لییه، که ده‌پوټ به دوو لِق^(۳)، لِقِیکیان بۆ نه‌هاوه‌ند، لقه‌کی تر بۆ دینه‌وه ر ده‌چیت^(۴). په‌نهانیکی (طلسم) به‌فرینی له‌سه‌ر شیوه‌ی ماسی و مانگایه‌ک بۆ پارێزگاری کردنی له‌که‌م بوونه‌وه‌ی ناوی سه‌ر نَم چیاپه^(۵)، بۆ دروستکراوه.

۲۲- سِن سَمِیره / سین سومه‌یره^(۶):

چیاپه که له دواوه‌ی شاری قهرمیسین (کرمانشا)^(۷)، ده‌که‌پوټه نیوان دینه‌وه‌ر و قهرمیسین^(۸).

۲۳- چیاکانی هه‌مه‌دان:

شاری هه‌مه‌دان، زنجیره چیاپه‌ک له‌خۆ ده‌گریت، که‌چه‌ندان قه‌لا و ناوچه‌ی ده‌که‌پوټه سه‌ر^(۹).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۷۵.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۱۴۶.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۹۶؛ مج ۲، ص ۳۱۳.

(۴) - القزويني، عجائب المخلوقات، ص ۱۰۷.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۹۶؛ مج ۵، ص ۳۱۳. هه‌روه‌ها بېروانه: ابن الفقيه الهمداني، المصدر السابق، ص ۵۲۷.

(۶) - ناوی نَم چیاپه له‌وه هاتووه، کاتێ سوپای موسلمانەکان بۆ فه‌تح کردنی ناوچه‌کانی نه‌هاوه‌ند گه‌یشتوونه‌ته چیاپه‌ک، که به‌رزتر بووه له چیاکانی ده‌ورو به‌ری، بۆیه وتوویه‌نه نَم چیاپه له ددانی سومه‌یره ده‌چیت، که ئافره‌تیکی به‌نی معاویه‌ی کوری که‌عب بوو. معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۶۹.

(۷) - المصدر نفسه والصفحه.

(۸) - سهراب، المصدر السابق، ص ۱۱۴.

(۹) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۶۸؛ مج ۱، ص ۱۶۹.

۲۴- سَبَلان/ سده‌لان:

چیا به کی گه‌وره‌یه، ده‌روانیته سهر شاری نهرده‌بیل له‌سهر خاکی نازه‌ریایمان^(۱)،
به‌دریوایی سال به‌فر دایووشیوه^(۲)، له قه‌د پال‌ه‌کانی سهرچاوه‌ی کانزایی هه‌یه^(۳).

۲۵- اَبَرَشَتَویم-اَرَشَق/ته‌بره‌شته‌ویم و نهرش‌ه‌ق:

دوو چیان له شاری (بذ)^(۴) له نزیك موقان له هه‌ریمی نازه‌ریایمان^(۵) وه‌ك
پیتگه‌یه‌کی (بابه‌ك خوره‌می)^(۶) بووه.

۲۶- الحارث و الحویرث/حارس و حوه‌یرس (زنجیره چیاکانی ئارارات):

ئهم زنجیره له هه‌ریمی نهرمینیا به^(۷)، كه هه‌مان چیا ی ئارارتی گه‌وره و
بجووكن^(۸)، لوتكه‌یه‌کی به‌رزیان هه‌یه^(۹). وه‌كو مزارگه‌ی پاشاكانی نهرمینیا
بووه^(۱۰).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۸۶؛ عبدالحق البغدادي، المصدر السابق، ج ۲، ص ۶۹۰. هه‌روه‌ها پ‌روانه:
مؤلف مجهول، حدود العالم، ص ۲۹.

(۲) - المهلي، المصدر السابق، ص ۱۳۹؛ معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۸۶.

(۳) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۸۸.

(۴) - بذ: كوره‌یه‌كه یا خودشارێكه له هه‌ریمی نازه‌ریایمان. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۶۱.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۶۵، ص ۱۵۲.

(۶) - باب‌ه‌ك خوره‌می: ئهو كه‌سایه‌تییه بوو سه‌ره‌رشتی جموجۆلی خوره‌مییه‌كانی ده‌كرد له‌ناوچه‌ی نازه‌ریایمان
و نهرمینیا، له دژی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له سالی (۲۰۱-۲۲۲/ك/۸۱۶-۸۳۱ز) بانگه‌وازی نایینی
خوره‌می ده‌كرد دواتر له‌لاین خه‌لیفه‌له‌سالی (۲۲۳هـ/۸۳۲ز) كوژراوه. البغدادي، الفرق بين الفرق، تحقيق:
محمد محي الدين عبد الحميد، (بيروت: ۱۹۹۵)، ص ۲۶۶-۲۶۷.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۰۵. هه‌روه‌ها پ‌روانه: الاصطخري، المسالك و الممالك، ص ۱۱۲.

(۸) - بو زیاتر زانیاری پ‌روانه: اسماعیل شکررسل، المرجع السابق، ص ۳۶.

(۹) - القزويني، اثار البلاد، ص ۴۹۶.

(۱۰) - الاصطخري، المسالك و الممالك، ص ۱۱۲؛ معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۰۵.

۲۷- قَبَق / قَدَبَق - قَوْقاز :

چیاپه که له لایه‌ک به‌شاری ده‌ریه‌ند (باب الابواب) به‌ستراوه^(۱)، له لاکه‌ی تری به ولاتی پۆم، درێژ ده‌بیته‌وه بۆ سنووری ولاتی خه‌زه‌ر و ئالان^(۲)، یاقوت زانیاری له کتیبه‌که‌ی (ابن الفقیه الهمدانی) وه‌رگرتوه، که خه‌لکانی ئهم چیاپه خاوه‌ن هه‌فتاو دوو زمانن^(۳)، که‌گوزارشته له فره‌یی ره‌گه‌ز و ئاین و زمان له‌م ناوچه‌یه دا. درێژه‌که‌ی (پینج سه‌د فره‌سه‌خه / ۳۰۰۰ کم).^(۴)

۲۸- بُعال/بوعال:

چیاپه که له ده‌وری ئه‌رمینیا^(۵).

۲۹- سنک اسفید / سنک نه‌سفید :

چیاپه پته‌وه له نزیک شاری خیلان (خلاط) مه‌لازگرد (مه‌لازگرد)^(۶).

۳۰- نُقان/نوقان:

ناوی چیاپه که له هه‌ریمی ئه‌رمینیا^(۷).

۳۱- چیاکانی لورستان (پشته‌کوه):

ناوچه‌ی لورستان زۆریته‌ی خاکه‌که‌ی به چیا داپۆشراوه^(۸)، له پروانگه‌ی یاقوتیشه‌وه ناوچه‌یه‌کی چیاپه، هه‌روه‌کوچۆن چیاکانیشی ده‌پروانه سه‌ر ناوچه‌کانی (اندامش)^(۹)

(۱) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۰۶. به (قیتق) ش ناوی هاتوه. سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۱۰۹.

(۲) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۰۶.

(۳) - البلدان، ص ۵۹۱؛ معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۰۶. پروانه: المسعودی، مروج الذهب، مج ۱، ص ۹۱.

(۴) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۰۶.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۴۵۲.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۲۶۸.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۹۷.

(۸) - القلقشندي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۳۴۵.

(۹) - نه‌ندامش: ناوچه‌یه‌که له نیوان چیاکانی لور و جندیسابور. معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۶۰.

و (ایذج^(۱))، لوتکه‌شیان سدرکه‌شه‌و هه‌میشه به‌فری زۆری لی ده‌بارت^(۲).
 ۳۲- قُفص/ قوفس:

نهم چیا به ده‌که‌وتته هدریمی کرمان^(۳)، ناسراوه به چیا ی کورده‌کان^(۴)، سه‌بارت به سنووره‌که‌ی، یاقوت زانیاری له کتیبه‌که‌ی (المقدسی) وهرگرتووه، که‌وا ناوچه‌کانی جروم و جیفرت و رۆزبار ده‌که‌ونه دواوه‌ی نهم چیا به، هه‌روه‌ها ته‌خواس و بیابانی نیوان قفس و مه‌کران ده‌که‌ونه لای پۆژه‌ه‌لاتی و لای پۆژئاواکه‌شی به‌لوس و هورمه‌^(۵).

ب - رووبار و سه‌رچاوه‌ی ئاوییه‌کان

یه‌کێک له‌و تاییه‌مه‌ندیانه‌ی رووی زه‌وی ناوچه کوردن‌شینه‌کان، هه‌بوونی پانتایی ئاوییه، که به‌چه‌شنیک له‌ رووبارو ده‌ریاچه و سه‌روچاوه‌ی گه‌وره و گرنگ به‌دیارده‌که‌وتت، له‌لاین یاقوت ناماژه به‌مانه‌ی خواره‌وه کراوه.
 ۱- دَجَلَة/ دجله.

بۆ ناوی نهم رووباره یاقوت زانیاری له هه‌مزه ته‌سفه‌هانی وهرگرتووه ده‌لیت: له‌شیکراوه‌که‌ی وشه‌ی (دلید)وه هاتووه. به‌ناوی تریش ناویردراوه وه‌ک (ته‌رنه‌کروز وکو ده‌ریا) یا ده‌ریای بچوک^(۶)، نهم رووباره له‌ چیاکانی ئامید هه‌لده‌قوڵیت^(۷)، له‌ شوێنیک پیی ده‌لیت:

(۱) - نیزج: کوریه‌که له نیوان خوزستان و ته‌سفه‌هان. معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۸۸.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۸۸.

(۳) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۸۱.

(۴) - المشترك وضا، ص ۳۵۶؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۳۳۵.

(۵) - احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، ص ۳۴۱؛ معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۸۱.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۴.

(۷) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۴۹؛ البکری، المسالك والممالك، ج ۱، ص ۱۷۶-۱۷۷. که‌چی له‌هه‌ندی سه‌رچاوه ده‌رچه‌که‌ی له‌ولاتی رۆم داده‌نن. سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۸۲.

(هلسورس)^(١)، یه‌که‌مین ناو که ده‌پرژێته ئهم پووێاره له خاکی (شمشاط)ه، له خاکی پۆم، پیتی ده‌لێن پووێاری (کلاب)^(٢)، هه‌روه‌ها پووێاری (ذیب) که سه‌روچاوه‌که‌ی له ئهرمینیایه^(٣)، ژماره‌یه‌کی زۆر له چه‌م تیکه‌لی ده‌بیته، وه‌کو ساتیدما و زور، به‌لام به‌ره‌به‌ره ئاوه‌که‌ی زیاد ده‌کات، کاتی چه‌می په‌زمی ده‌پرژێته ناو.

کاتی ده‌گاته شاری به‌دلیس و ده‌ورو به‌ری خیلات ناوی تری تیکه‌لاو ده‌بیته، وه‌ به‌شاره کوردن‌نشینه‌کان نامده و مه‌یافارقین و حیصن که‌یفا و جه‌زیره‌ی نیبن عومه‌ر دا تیپه‌ر ده‌بیته و دواتر بۆ به‌له‌د و موسل درێژ ده‌بیته‌وه بۆ (حدیشه)^(٤) و سن(فتحه)^(٥) به‌رده‌وام ده‌بیته، تا‌کو ده‌گاته شاری به‌غدا^(٦)، به‌مجۆره پووێاری دیجله به‌ ناوچه‌یه‌کی زۆری خاکی کوردستان تیپه‌ر ده‌بیته^(٧).

١- هِرْمَاس/ هِرْمَاس:

پووێاری‌که له شاری نه‌سیبێن به‌ جوړێک ده‌رچه و سه‌رچاوه‌که‌ی هه‌ر له‌م شاره‌یه^(٨)، کێلگه‌کانی ئاودێر ده‌کات^(٩)، له به‌ر زۆری ئاوه‌که‌ی ئهم پووێاره به‌به‌رد و

(١) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٤١.

(٢) - المصدر نفسه والصفحه.

(٣) - المقدسي، المصدر السابق، ص ١٣١؛ البكري، المسالك والممالك، ج ١، ص ١٧٧.

(٤) - حدیشه: شارۆچکه‌یه‌ک بووه له‌سه‌ر دیجله، جیاوازه له‌گه‌ل حدیسه‌لی شاری نه‌نبار. معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٣.

(٥) - سن: ناوچه‌یه‌که له‌په‌رژه‌ه‌لاتی دیجله، معجم البلدان، مج ١، ص ٣٢٠.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٤١؛ الانصاري، المصدر السابق، ص ٩٥-٩٦؛ ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، تحقيق: احمد زكي، ج ١، ص ٧٩.

(٧) Kerim Yildiz, The Kurdistan Iraq, (London:2004) P.9.

(٨) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٣٣٩. هه‌روه‌ها بیروانه: المهلي، المصدر السابق، ص ١١٢.

(٩) - سهراب، المصدر السابق، ص ١٢١.

پټکها ته‌ی کاربۆن داخراوه، بۆ پاراستنی شاره‌که له ژیر ناوکه‌وتنی^(۱). ناوه‌که‌شی به‌شپۆه‌یه‌کی پټک و پټک له نیتوان (ثرثار) و (خابور) دابه‌ش ده‌ییت^(۲).
 نه‌و به‌شه‌ی که بۆ پروویاری (ثرثار) ده‌چیت، پیتی ده‌لټین پروویاری نه‌سیبټین^(۳)، دواتر ده‌پژټه ده‌یله^(۴)، به‌شه‌که‌ی تری بۆ‌خابور له (قرقیسیا)^(۵) ده‌پژټه پروویاری فورات^(۶).

۲- ساتیدما^(۷):

پروویاری‌که له نزیک شاری نه‌رزن^(۸)، ده‌رچه‌که‌ی له ولاتی رۆمه^(۹)، ناوی پروویاری مه‌یافارقینیش له‌خۆده‌گرټ^(۱۰).

۳- خابور/خابور^(۱۱):

ناوی پروویاری‌کی گه‌وره‌یه له نیتوان شاری ره‌ئسولعه‌ین(راس العین)و فورات^(۱۲)، که له ره‌ئسولعه‌ین ده‌رده‌چیت وانا سه‌ره‌تای ناوه‌که‌ی له‌م شاره‌یه^(۱۳)، له نزیک

(۱) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۹۹؛ القزويني، اثار البلاد، ص ۳۶۸.

(۲) - محمد جاسم الحمادي، المرجع السابق، ص ۶۳.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۷۵. بروانه: سهراب، المصدر السابق، ص ۱۲۱.

(۴) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۳۹؛ الحميري، المصدر السابق، ص ۵۹۵.

(۵) - قرقيسيا: شارټکه ده‌که‌وتنه رۆژه‌لاتی پروویاری فورات. المهلبی، المصدر السابق، ص ۱۱۲.

(۶) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۲۷؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۳۸۱.

(۷) - ناسراوه به (بطمان سو). لیسترنج، المرجع السابق، ص ۱۴۳.

(۸) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۶۹.

(۹) - المصدر نفسه والصفحه؛ مج ۲، ص ۴۴۱.

(۱۰) - نه‌و پروویاره‌ی، که ده‌رچه‌که‌ی له‌مه‌یافارقینه به (باسانقایه) ناوی هاتوه. سباهی زاده،

المصدر السابق، ص ۸۴.

(۱۱) - لقه گه‌وره‌که‌ی نه‌م پروویاره هاوکات ناوی هیزله. عمبدوللا غه‌فور، سه‌رچاوه‌ی پټشو، ل ۸۸.

(۱۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۴.

(۱۳) - المهلبی، المصدر السابق، ص ۱۱۱.

قەرئیسیا تیکه‌لاوی فورات ده‌بیټ، به گرنګترین ناوی پروویاری هرماس ده‌ژمیردریټ^(١).

٤- خَابُورِ الْحَسَنِیَّة/خابوور حسینییه(زاخو)^(٢):

پروویاریککه ده‌که‌ویته چیاکانی شاری موسل، سه‌ره‌تا ناوچه و گوندی چیاکانی موسل ناودیټر ده‌کات، دواتر ده‌پرژیتته دیجله^(٣)، به‌لام له پایه‌کی تر دا یاقوت له کتیبه‌که‌ی (المسعودی) وه‌رگرتوه به‌شیویه‌ک نهم پروویاره ده‌رچه‌که‌ی له خاکی ئه‌رمینیا یه و ده‌پرژیتته دیجله له نیوان باسورین و فیشابور^(٤) له ناوچه‌کانی باقردای له‌خاکی موسل^(٥).

٥- کُرثَار/ سه‌رسار:

روویاریکی گه‌وره‌یه له هه‌ریمی جه‌زیره، کاتی له‌گه‌ل هرماس، روویاری نه‌سیټین پیک دینن به شاری هه‌زهر (حض)^(٦) تیپه‌ر ده‌بیټ و دواتر ده‌پرژیتته پروویاری دیجله، له‌ویوه ده‌گاته (تکریت)^(٧)، به‌لام کاتی ناوه‌که‌ی که‌م ده‌بیټه‌وه، ته‌نیا له‌شیویه گومیتیکی خویواوی ده‌میټیټه‌وه، له وشکانیه‌کانی نیوان سینجار و تکریت^(٨).

(١) - ابن رسته، المصدر السابق، ص ٩٤؛ البکری، المسالك والممالك، ج ١، ص ١٧٨.

(٢) - نهم پروویاره به شارۆچکه‌ی زاخو له باکووری رۆژه‌لاتی موسل تیپه‌ر ده‌بیټ، ده‌پوات له‌گه‌ل نه‌زیل سوو تیکه‌لاو ده‌بیټ و ئینجا له پروویاری دیجله ده‌پرژي، عبداللّا غه‌فور، سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ل ٨٨، درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٥٤.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٣٥.

(٤) - فیشابور: ناوچه‌یه‌که له ناحیه‌کانی موسل له رۆژه‌لاتی دیجله. معجم البلدان، مج ٤٠، ص ٢٨٤.

(٥) - المسعودی، مروج الذهب، ج ١، ص ٧١؛ معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٣٥.

(٦) - هه‌زهر: شارۆککه له نیوان تکریت و سینجار. القزوينی، اثار البلاد، ص ٣٤٥.

(٧) - تکریت: شارۆکی به‌ناویانگه له‌نیوان موسل و به‌غدا، نیوانی له‌گه‌ل شاری به‌غدا (سی فهرسه‌خ/١٨٠کم). معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٨.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٧٥.

۶- بلیخ/بلیخ:

پوویاریکه له سه‌روجاوه‌ی (ذهبانیه) له شاری حدپان هه‌لده‌قولی و ده‌رژتته پوویاری فورات^(۱). هاوکات له‌وولاتی سوریا‌یه.

۷- خازر/خازیر:

ئهم پوویاره به نێوان شاری هه‌ولێر (ئیرله) و موسل (موسل) تیپه‌ر ده‌ییت، له نێوان زئی گه‌وره و بچووک درێژ ده‌ییته‌وه^(۲). پێشی ده‌وتریت (بریشق)^(۳)، سه‌ره‌تای ئهم پوویاره له (اریون)ی ناوچه‌کانی (غلا-نه‌هلا)یه^(۴)، پاشان ده‌چیتته چهند ناوچه‌یه‌کی چیا‌یی^(۵)، دواتر ده‌رژتته زئی گه‌وره^(۶).

۸- زاب‌الاعلی‌والاسفل/زئی گه‌وره و بچووک:

ئهم دوو زئی له هه‌رێمی جه‌زیره‌ن، زئی گه‌وره له نێوان موسل و ئیرله، ده‌رچه‌که‌شی له سنووری نێوان (بابغیش)^(۷) و نازه‌ریایحانه^(۸)، یاخود به‌شێوه‌یه‌کی گشتی له‌خاکی ئه‌رمینیا هه‌لده‌قولیت^(۹)، له‌بهر تیژپه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی به‌شیت ناسراوه^(۱۰)، به‌لام زئی بچووک له چیا‌کانی سلق (لاهیجان) له شه‌هره‌زوور

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۴۹۳. هه‌روه‌ها بڕوانه: ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۵۰.

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۷. به‌ریش و شه‌یه‌کی ئارامیه به‌مانای چۆمی سه‌ره‌کی دیت. درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۲۷، هامش رقم (۸).

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۴۰۶؛ مج ۲، ص ۳۳۷.

(۴) - نه‌هلا ناوچه‌یه‌که له رۆژه‌لاتی موسل له نزیک خازر، هاوکات ده‌که‌وتته نێوان ئاکری و ئامیدی. معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۷۶؛ درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۴۹.

(۵) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۷.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۷۶.

(۷) - بابغیش: ناحیه‌یه‌که له نێوان نازه‌ریایحان و ئه‌رده‌بیل. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۰۸.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۱۲۳؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۸۴.

(۹) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۵۰؛ المسعودی، مروج الذهب، ج ۱، ص ۷۱.

(۱۰) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۲۴؛ القزوينی، عجائب المخلوقات، ص ۱۱۰؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۸۴.

هه‌لده‌قوتی، له‌وتوه‌ تێپه‌ر ده‌بێت به‌ ئیبریل (هه‌ولێر)، ئینجا درێژ ده‌بێت‌وه‌ بۆ ناوچه‌کانی سن (فتحه)، پاشان ده‌رژێته‌ دیچه^(۱).

۱۰- حَوسَر / خه‌وسه‌ر

دۆلێکه‌ له‌ پۆژه‌ه‌لاتی موسل، ناوه‌که‌ له‌ پوواری دیچه‌ به‌تال ده‌بێت و ناوه‌رۆکه‌شی بۆ گوندی باجه‌بارا له‌ پۆژه‌ه‌لاتی موسل ده‌روات^(۲).

۱۱- جُلاب / جولا‌ب:

ناوی پوواریکه‌ له‌ شاری هه‌ران ده‌رچه‌که‌شی له‌ گوندێکه‌ پیتی ده‌لێن (دب) دواتر ده‌رژێته‌ به‌لیخ^(۳).

۱۲- حَشاك / حه‌شاك:

دۆلێکه‌ یان پوواریکه‌ له‌ هه‌رێمی جه‌زیره‌ له‌ نێوان دیچه‌ و فورات، ناو له‌ هه‌ماسه‌وه‌ وه‌رده‌گرێت^(۴).

۱۳- صَنْجَة / سه‌نجه‌

پوواریکه‌ له‌ نێوان دیارموز و دیاره‌کر، پرديکی به‌ناویانگی له‌سه‌ربوه‌^(۵). جگه‌ له‌مانه‌ ناوی ژێر زه‌ویش یه‌کیکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ناوییه‌کانی ئهم هه‌رێمه‌، که هه‌ندی ناوچه‌کان پشستی پی ده‌به‌ستن، وه‌ک له‌شاری ئیبریل (هه‌ولێر)^(۶) و

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۲۴.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۱۴؛ مج ۲، ص ۴۰۶.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۴۹. رهنه‌ ناوه‌ په‌سه‌نه‌کی گولاو بێت، چونکه‌ له‌پووی واتایه‌وه‌ (جولا‌ب) له‌زمانی کوردی گولاوه‌ واتا ته‌عریب کراوه‌. جگه‌ له‌مه‌ش له‌پووی پێزمانیه‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ وشه‌ی (گ) له‌عه‌ره‌بی نیه‌ گۆردراییت بۆ (ج) وه‌کو گه‌لایه‌ بۆ جه‌لایه‌.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۶۲. وه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناو له‌هه‌رماسه‌وه‌ وه‌رده‌گرێت بۆیه‌ به‌ (حه‌شاك) ی عه‌ره‌بی ناویردراوه‌، که به‌مانای ده‌مه‌وانه‌ دیت له‌کوردی، بۆیه‌ ده‌توانین بلێن رهنه‌گه‌ ئهم ناوه‌ش به‌عه‌ره‌بی کرابێت.

(۵) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۴۲۵. هاژه‌ی ناوی ئهم پوواریه‌ به‌رز بووه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناوی ژۆرسووه‌ پردي بۆدروستکراوه‌، هه‌ر بۆیه‌ش کاتی ناوی بۆ عه‌ره‌بی گۆراوه‌ بۆته‌ (صنجه‌) واتا دروستکهری ده‌نگ له‌زمانی کوردیدا.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸.

(برطلی)^(۱) و(برقعید)^(۲)، جگه لهو سه‌روچاوانه له نامیدو ره‌سولعه‌ین دا هه‌یه^(۳).

هه‌روه‌ها ده‌ریاچه و رووباره‌کانی هه‌ریمی چیاکان به‌شارو ناوچه کوردیه‌کانی نهم هه‌ریمه تیپه‌ر ده‌بن، وه‌کو له گوندی (باایوب)^(۴)، ده‌ریاچه‌یه‌کی بچوکی هه‌یه‌و ناوی تیدا زۆره^(۵).

رووباریکی گه‌وره و فراوانیش ده‌رچه‌که‌ی له چیاکانی شه‌هره‌زوره^(۶) و له شاری هه‌مه‌دانیش ده‌ریاچه‌ی (فرهان) به‌دووری (چوارفهرسخ/ ۲۴ کم) ه، که کیلگه‌کانی هه‌مه‌دان سوودی لی‌وه‌رده‌گرن^(۷). شاری بچوکی (جزدان) له شاری شه‌هره‌زوردا خاوه‌ن ده‌ریاچه‌یه‌که^(۸)، هه‌روه‌ها شاری نه‌هاوه‌ند خاوه‌ن رووباریکیه‌ جو‌ره قورپکی ره‌ش له‌سه‌ر که‌ناره‌کانیه‌تی بۆ خه‌تم دروستکردن به‌کاره‌یتراوه^(۹). له (مسعر بن مه‌له‌ل) هوه وه‌ریگرتوه، سه‌روچاوه‌یه‌ک له گوندی (ولاسجرد)^(۱۰) هه‌یه بۆ ناوچه‌کانی هه‌مه‌دان ده‌چیت^(۱۱).

وه نه‌رووبار و سه‌رچاوه‌ ناویانه‌ی له هه‌ریمی تازه‌ریایمان و ئاران و شه‌رمینیاش له‌کتیبی (معجم البلدان) دا به‌ ناوچه‌کوردنشینه‌کان تیپه‌ر ده‌بن، له‌خۆوه ده‌گرن نه‌مانه‌ن:

(۱) - (برطلی) به‌رتولی/به‌رتله: گوندیکه له‌ده‌وریه‌ری موسل. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۸۵.

(۲) - به‌رقعید: شاره دێیه‌که له‌ته‌نیش بقاء موسل له‌لای نه‌سیین. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۸۷.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۵۶، مج ۳، ص ۲۶۲.

(۴) - بائیوب: گوندیکه له‌نیوان کرماشان و هه‌مه‌دان، معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۰۲.

(۵) - المصدر نفسه و الصفحه.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۷.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۲۵۸.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۷۵. هه‌روه‌ها پروانه: مسعر بن مه‌له‌ل، المصدر السابق، ص ۱۹.

(۹) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۱۳.

(۱۰) - ولاسجرد: له‌ناحیه‌کانی ده‌وریه‌ری هه‌مه‌دانه. معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۸۳.

(۱۱) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۳۸۳.

۱۵- رَس/رِهس- ناراس:

نهم پوویاره ده‌رچه‌کمی له شاری قالیقلايه، به هه‌ریمی نهرمینیا تیپه‌ر ده‌بیته و به‌رهو شاری (ورثان)^(۱) و به‌یله‌قان تاكو ده‌گاته پوویاری (الکر)، به‌یه‌که‌وه ده‌ریای خه‌زه‌ر پیتك دیتن^(۲). شاری (برزند)^(۳) و به‌رزه‌عه ده‌پریت^(۴). به‌شپوه‌یه‌کی گشتی ده‌که‌وێته نیتوان نازه‌ربایمان و نهرمینیا.^(۵)

۱۶- کُر/کور:

نهم پوویاره له نیتوان نهرمینیا و نارانه، شاری (تفلیس)^(۱) شق ده‌کات، نیتوانی له‌گه‌ل به‌رزه‌عه‌ش (دوو فهرسه‌خه/۱۲ کم)^(۲). پوویاریکی سازگاره و زانیاری له (الاصطخري) به‌وه وهرده‌گریت، که چۆن نهم پوویاره به‌هیتمی و به‌پوونشینش به‌ ولاتی (جرزان)^(۳) و ئینجا (ابحاز)^(۴) و ناوچه‌کانی ئالان تیپه‌ر ده‌بیته^(۵).

۱۷- کلان رُوذ/ که‌لان روزه:

(۱) - کۆتایی سنوری لای باکووری هه‌ریمی نازه‌ربایمانه، نیتوانی له‌گه‌ل پوویاری ناراس (دوو فهرسه‌خه/۱۲ کم). معجم البلدان، مع ۵، ص ۳۷۰-۳۷۱.

(۲) - المصدر نفسه، مع ۳، ص ۴۴. هه‌روه‌ها پروانه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۶۹.

(۳) - به‌رزه‌ند: شاریکه له‌باکویری رۆژه‌لاتی هه‌ریمی نازه‌ربایمان، به‌لام یاقوت به‌شاریکی ده‌رویه‌ری ته‌فلیس له نهرمینیا داده‌نیت، په‌نگه مه‌به‌ستی به‌رزه‌نجی هه‌ریمی ناران بیته، چونکه نه‌و نزیک‌تره له‌شاری ته‌فلیس. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۰۰، معجم البلدان، مع ۱، ص ۳۸۲. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: النقشبندی، اذربيجان، ص ۷۳-۷۴.

(۴) - مسعر بن مه‌له‌ل، المصدر السابق، ص ۱۳؛ معجم البلدان، مع ۳، ص ۴۴.

(۵) - القزوينی، اثار البلاد، ص ۲۸۵، ص ۴۹۵.

(۶) - ته‌فلیس: به‌پیتی بیروای یاقوت شاریکی کۆنه یا ده‌که‌وێته ناران یان نهرمینیا، له‌به‌رته‌وه‌ی ناران به‌شیک بووه له‌نهرمینیا، که‌واته هه‌ردوو ده‌ستنیشان کردن یه‌ك شوینی شاره‌که‌یه. معجم البلدان، مع ۲، ص ۳۵.

(۷) - المصدر نفسه، مع ۴، ص ۴۵۱؛ القلقشندي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۴۰۰.

(۸) - ناحیه‌یه‌کی فراوانی هه‌ریمی نهرمینیا، وه‌کو ناران به‌شیک فراوانی نهرمینیا پیک‌دیتیت و مه‌ل‌به‌نده‌که‌شی ته‌فلیسه. معجم البلدان، مع ۲، ص ۱۲۵.

(۹) - ناوی ناحیه‌یه‌که له‌چای قۆقاز له‌ته‌ك شاری ده‌به‌نده. معجم البلدان، مع ۱، ص ۶۴.

(۱۰) - المسالك و الممالك، ص ۱۱۱؛ معجم البلدان، مع ۴، ص ۴۵۱.

پووباریکه له نازهربایمان له نزیك شاری به ز^(۱).

۱۸- إسبیلروز/ نیسبیزروز (سبیلروز)

به پووباری سپی به‌ناویانگه له هه‌ریمی نازهربایمان^(۲).

۱۹- رووباری کورد:

ئهم رووباره له‌شاری دوینه و می‌رگه‌کانی ئهم شاره ئاودیر ده‌کات^(۳).

* هه‌روه‌ها ده‌ریاچه‌ش له ناوچه کوردن‌شینه‌کان له کتییی معجم البلداندا به‌دی

ده‌کریت.

ا- اَرْمِيَّة / ده‌ریاچه‌ی ئورمیه:

ئهم ده‌ریاچه‌یه دووری له شاری ئورمیه (دوو فهرسه‌خ/ ۱۲ کم)^(۴)، که به‌ناوی

جۆراوجۆر باسکراوه، وه‌ك (طروج)^(۵) (تلا)^(۶) (کبودان) وچیچست. ^(۷) ئاوه‌که‌شی

به‌وه وه‌سف کراوه که تاله و هه‌یج گیاندارنکی تیدا نازیت^(۸).

ب- زَرَاوَنْد / ده‌ریاچه‌ی زه‌راوه‌ند:

ده‌ریایه‌ی ئهم ده‌ریاچه‌یه یاقوت زانیاری له (مسعر بن مه‌له‌ل) وه‌رگرتوه، که

له‌شاری سه‌لماسه‌وه درێژ ده‌بیته‌وه به ئورمیه‌ش تیپه‌ر ده‌بیته‌ و یۆ شویتنیک

ده‌چیته‌ که به (وادی الکرد) ناسراوه^(۹).

(۱) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۴۷۵.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۷۲-۱۷۳.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۴۶.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۵۹.

(۵) - حمدالله المستوفي القزويني، نزهة القلوب، ص ۲۲۳-۲۲۴، ص ۲۴۱.

(۶) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ۳۹۷؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۶۷.

(۷) - احمد عبد العزيز، المرجع السابق، ص ۳۹.

(۸) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۵۹.

(۹) - الرسالة الثانية، ص ۱۴، معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۳۶.

ج- اُرچیش / ده‌ریاچه‌ی نه‌رجیش^(۱):

نهم ده‌ریاچه‌یه به خیل‌تیش (خلاط) ناسراوه^(۲)، که‌وتوته به‌شی رۆژه‌لاتی نهم شاره^(۳)، هاوکات ناسراوه به ده‌ریاچه‌ی (وان)^(۴) وه به یه‌کێک له ده‌ریاچه سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌کانی نه‌رمینیا ده‌ژمی‌ردیت^(۵).

له‌هه‌رتمی فارسیدا یاقوت زانیاری له (المقدسی) وهرده‌گریت، که په‌مه کوردیه‌کان پوواری تیدا بووه^(۶)، به‌لام له بیابانی خورسان سه‌رچاوه‌ی ناوی کورده‌کان له بیه‌کان بووه^(۷).

پووی زه‌وی کوردن‌شینه‌کان، جگه له‌و دوو پینکه‌ته‌یه‌ی که ناماژه‌مان پینکرد، ناوچه‌ی ده‌شتایش زۆر پانتایی خاکی پینک هیناوه، به‌تایبه‌تی نه‌گهر به‌شپوه‌ی گشتی سه‌یری نهم هه‌رتمانه بکه‌ین له چوارچۆیه‌ی سنووری جوگرافیکه‌یدا. به‌جۆرێک له هه‌رتمی جه‌زیره‌دا شاری هه‌ران (له‌سه‌ر پانتایی زه‌وی دروستکراوه^(۸)) (شاری ئه‌ربلیش (هه‌ولێر) که‌مێک له‌ناست زه‌وی به‌زرتیه^(۹))، له هه‌رتمی چیا‌دا ناوچه‌کانی ئاریۆجان (پانتاییه^(۱۰)) له هه‌رتمی ئاران شاری به‌رزعه (له‌سه‌ر زه‌وی بنیاتنراوه^(۱۱))، له‌گه‌ڵ ته‌مه‌شدا خوزستان به

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۵۰. هه‌روه‌ها پروانه: الاضطخري، المسالك والممالك، ص ۸۲؛ ابرالفداء، المصدر السابق، ص ۴۲.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۵۰. هه‌روه‌ها پروانه: ابن الفقيه الهمداني، المصدر السابق، ص ۵۹۱.

(۳) - سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۶۶.

(۴) - ده‌ریاچه‌ی وان به گه‌وره‌ترین ده‌ریاچه له کوردستان داده‌تریت. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: حکیم عبدالرحمن زبیر، مدینه خلاط، (ارییل: ۲۰۰۵)، ص ۳۴.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۵۰؛ حکیم عبدالرحمن زبیر، المرجع السابق، ص ۳۴-۳۵.

(۶) - احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، ص ۳۲۱؛ معجم البلدان، مج ۳، ص ۷۱.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۴۱۶.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۳۵.

(۹) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۷.

(۱۰) - ئاریوجان: کوریه‌کی ماسه‌بزانه له‌لای راستی حولوان. معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۶۷.

(۱۱) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۷۹.

خاکیکې مسی وه‌سف کراوه^(۱). پشت به‌ستنی خه‌لکی ناوچه‌کان به ناوی بیره‌کان به‌لگه‌یه
بو ده‌شتایی خاکی کوردستان^(۲).

دووهم - ناو وه‌هوا:

له کتیبه‌کې یاقوت زانیاری ده‌رباره‌ی ناو و ه‌ه‌وای ناوچه‌کوردنشینه‌کان بڼی
که موکورتی نییه، له‌بهر نه‌وه‌ی له وه‌سفی ه‌ر ناوچه‌یه‌کدا به‌شپوه‌یه‌کې تایبته‌ی ناو و
ه‌واکه‌ی دیار ناکات، به‌لام له به‌ده‌رخستنی ه‌ندئ له‌و باسانه‌ی، که کاریگه‌ری
راسته‌وخ‌زی له‌سهر پله‌ی ساردی و گه‌رمی ه‌دیه، ئیمه ده‌توانین ناووه‌ه‌وای
ناوچه‌کوردنشینه‌کانی تپدا به‌رجه‌سته بکه‌ین و ه‌ندئ له‌و ه‌وکارانه‌ی، که کاریگه‌ری،
له‌سهر ته‌م باره سروشتیه‌ی ناوچه‌کان ه‌دیه، (وه‌کو پووی زه‌وی و چیاکان و پوویه‌ره‌کان و
سهرچاوه‌ ناویه‌کان و ریژه‌ی به‌فر و باران بارین)، ه‌روه‌کو له ه‌دیتمی جه‌زیره، له‌سهر
لوتکه‌ چپای شه‌ران به‌فریکې زوری لی‌ده‌بارت و ناتوت‌ه‌وه^(۳). چیاکانی نامیدیش
سهرچاوه‌ی ناوی لی ه‌لده‌قولیت^(۴)، له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا (المقدسی) شئام‌اژه به‌ساری
ناووه‌ه‌وای شاری نامده‌ده‌کات. ^(۵) بوونی کاریز و بیر له ه‌ندئ ناوچه‌ی ته‌م ه‌دیتمه^(۶)،
ته‌وانه به‌لگن بو ته‌وه‌ی که ته‌م ناوچه‌یه به‌فرویارانی زوری لی ده‌بارت.

ه‌روه‌ها ه‌ندئ ناوچه‌ش ناو و ه‌ه‌وای مام ناوه‌ندییه، وه‌ک له شاری موسل، زستانی
سارد و هاوینی گه‌رمه^(۷)، ته‌نانه‌ت زستانی ته‌م شاره به‌زستانیکی سه‌خت و ه‌ه‌وای

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۸۶.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۷، ص ۳۸۵، ص ۳۸۷.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۴۹.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۴۱.

(۵) - حسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، ص ۱۱۲۹.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۸، ص ۳۸۵، ص ۳۸۷.

(۷) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۲۴. ه‌روه‌ها (ابن الاثیر) نام‌اژه به‌ناووه‌ه‌وای ناوچه‌کانی سهرمه‌شاری موسل
ده‌کات، که‌چون باران تا کو‌تابی وه‌زی به‌هار به‌رده‌وامه. الکامل، ج ۱۰، ص ۴۰۶.

دژواروسارد وه‌سف کراوه. ^(۱) هه‌روه‌ه‌ادوو که‌ژه‌که‌ی تر که‌شه‌که‌ی مام ناوه‌ندییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ندی ناوچه‌ی ئه‌م هه‌ریمه به شوینی گه‌شتوگوزار وه‌سف ده‌کات، وه‌ک باقردا ^(۲)، بۆیه ده‌بیته ناوه‌ه‌واکه‌ی نه‌سارد و نه‌گه‌رم بیته.

هه‌روه‌ها له هه‌ریمی چیاکاندا پرشته‌ی شاخه‌کان کاریگه‌ره بۆ سه‌ختی ناوه‌ه‌واکه‌ی، له‌کتیبه‌که‌ی یاقوتیشدا به هه‌مان شیوه کوشنده‌ی هه‌واکه‌ی و پرته‌ی به‌فر بارینی زۆر به‌دیار ده‌که‌وت ^(۳). هه‌روه‌کو چۆن حولان و نه‌هاوه‌ند و هه‌مه‌دانیش به ناوچه‌یه‌کی هه‌واسارد و ناله‌بار وه‌سف ده‌کات ^(۴). هه‌ریمه‌کانی وه‌ک نازه‌ربایمان و ئاران و نه‌رمینیش ناوو هه‌وای زستانه‌یان به‌سهردا زاله له‌به‌ر ئه‌وه‌ی یاقوت هه‌ندی ناوچه‌ی به‌ ناوی سازگار و هه‌وای سارد وه‌سف ده‌کات ^(۵)، جگه له‌وه‌ی ناوچه‌کانیان شاخوایه.

سییه‌م - سه‌رچاوه ئابوورییه‌کان:

نه‌گه‌ر به وردی کتیی (معجم البلدان) به‌وێتیه‌وه ئه‌وا بارودۆخی ئابووری هه‌ندی ناوچه کوردنشینه‌کانمان بۆ روون ده‌بیته‌وه، که تیایدا به‌ره‌مه‌ کشتوکالییه‌کان و به‌ره‌مه‌ نازه‌لییه‌کان و کانزاکانی باس کراوه.

به‌چه‌شنیک یاقوت تیشکی خستۆته‌سه‌ر ئه‌م لایه‌نه، جا چ به‌ زانیاری وه‌رگرتن بیته‌ یان وه‌سف کردنی شوینه‌کان، که خۆی چاوی پیکه‌وتن، ته‌نانه‌ت گرنگی دان به‌م لایه‌نه‌ پروون ده‌بیته‌وه کاتی سه‌ردانی شاری نه‌رده‌بیل ده‌کات، ئاماژه‌ی به‌وه کردووه که ناوه‌که‌ی سازگاره و هه‌واکه‌ی پاکه و که‌چی هیچ به‌ره‌مه‌مێکی چاندرای لی ناپویت ^(۶). یاخود له

(۱) - القزوينی، اثار البلاد، ص ۴۶۱.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۷.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۹۹.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۹۶، مج ۲، ص ۲۹۱، مج ۵، ص ۴۱۲.

(۵) - المصدر نفسه، ص ۱۲۸، ص ۱۴۵.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۵.

هندئى شوئندا به‌گشتى بارودوخى تابوورى پروون ده‌کاته‌وه، نه‌ميش به‌ده‌رپرینی نه‌وه‌ی که خيروبیتری تیدا زۆره^(۱)، یا چیتندرای تیدا زۆره^(۲).

۱- به‌رهمه‌ کشتوکالییه‌کان و نازهلای:

یاقوت باس له‌ کشتوکال و به‌رهمه‌کانی ده‌کات له‌ هندئى ناوچه‌دا و پروونی ده‌کاته‌وه، که‌ خاوه‌ن بیستان^(۳). به‌تایبه‌تی له‌ ناوچه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ شاری موسل^(۴)، چینی جوتیار له‌ ناوچه‌کان و ده‌ستی کاریان له‌ بواری تابووریسه‌وه هۆکاریکه‌ بۆ نه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی کشتوکالی لیوه‌به‌رهم بیت^(۵)، هندئى شاریش تایبه‌ت ده‌کات به‌یدک جوړ به‌رهم، ه‌دروک شاری خیلات به‌ میوه‌جات^(۶)، شاری سینجار به‌ مزره‌مه‌نییه‌کان^(۷)، شاری به‌دلیس به‌ سیو^(۸)، هندئى به‌ریووم وک زه‌یتون له‌ (باعشيقا^(۹)) پاقله‌مه‌نییه‌کان له‌ به‌رتله،^(۱۰) له‌ (باصفرا) ره‌زی ترئى ده‌ست نیشان کردوه^(۱۱) و له‌گه‌ل له‌ (شقلاباذ^(۱۲)).

(۱) - مج البلدان مج ۱، ص ۲۸۳؛ مج ۲، ص ۴۵، ص ۱۳۴، ص ۴۸۰.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۱۵، ص ۱۳۸، ص ۵۴۵.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۵۶، ص ۱۳۸؛ مج ۲، ص ۱۳۸، ص ۴۱۸؛ مج ۵، ص ۱۰۰.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۴، مج ۲، ص ۳۲۸.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۸، مج ۳، ص ۲۰۷.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۳۸۰.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۲۶۲.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۵۹.

(۹) - باعشيقا: گونديکي موسله و په‌یوه‌سته به‌ ناوچه‌کانی نه‌ینه‌وا له‌ رۆژه‌لاتی موسل. معجم البلدان،

مج ۱ ص ۳۲۴.

(۱۰) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۵.

(۱۱) - باصفرا: گونديکي گموره‌یه له‌ رۆژه‌لاتی موسل. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۴.

(۱۲) - شقلاباز(شه‌قلاوه): گونديکي گموره‌یه له‌ ده‌رویه‌ری ئیریل، نیوانیشیان (۸ فهرسه‌خ/۴۸کم). معجم

البلدان، مج ۳، ص ۳۵۵.

به‌روو له‌حیزان^(۱) و به‌رزعه به‌تووه خۆر سکه‌که‌ی و هه‌غه‌یریش به‌ناویانگ به‌ووه^(۲)، به‌روبوومی خورما له (سلامیه^(۳)) و به‌عشیق و حولان و ته‌له‌عفر^(۴) قه‌یسی له ته‌بریز^(۵)، هه‌روه‌ها هه‌غه‌یر له‌ناوچه‌کانی ده‌رویه‌ری پرویاری ئاراس و حولان^(۶)، هه‌ناریش له (قوریشیه^(۷)) و هه‌رمی نازه‌ریایان و قه‌لای شوش^(۸)، برنج له‌ ناوچه‌کانی (جوجر^(۹))، حولان کونجیسی لی هه‌بووه^(۱۰). زافه‌ران (زعفران) ش له (روزراور)^(۱۱) و نه‌هاند^(۱۲) یاقوت باسی هه‌ندئ به‌رهمی کشتوکالی له‌ ئه‌رمینیا و (دیرجیس)^(۱۳) ده‌کات، دلتیا نییه که چ به‌رهمه‌میکه، به‌لام به (باوی) ده‌چووتنیت^(۱۴).

یه‌کێک له‌و پێشانه‌ی که کورده‌کان خه‌ریکی بوینه، به‌خێوکردنی مه‌رومالات به‌ووه، که یاقوت تیشکی خستۆته‌ سه‌ر، به‌تاییه‌تی له‌ناوچه‌ی (سیسر^(۱۵)) و ولاتی فارس، که‌خواه‌ن کێلگی نازه‌لی بوون^(۱۶)، له‌ ده‌ریاچه‌ی ناوچه کورده‌نشینه‌کانیش ماسی و جۆره‌کانی هه‌بوون^(۱۷)، وه‌ک له‌ پرویاری کوپ جۆره ماسیه‌کی لی ده‌ژیا، که به (دواقن-

(۱) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۱.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۷۹.

(۳) - سلامیه: گونڤیکی گه‌ره‌یه له‌ ناوچه‌کانی موسل. معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۳۴.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۴، مج ۲، ص ۳۹، ص ۲۹۰.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۹۰، مج ۳، ص ۱۴۴.

(۷) - قوریشیه: گونڤیکی نزیک جه‌زیه‌ی ئین عومره. معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۳۷.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۴۴، ص ۳۷۲.

(۹) - جوجر: گونڤیکی په‌یوه‌سته به‌ قه‌لاکانی (عه‌قه‌ی هه‌میدی). معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۷۸.

(۱۰) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۹۰.

(۱۱) - روزراور: کوره‌یه که نزیک له‌نه‌هاوه‌ند له‌هه‌رمیه‌ چیاکان. معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۳۶.

(۱۲) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۳۱۳.

(۱۳) - دیری جهرجیس: نه‌و دیره له‌ جه‌زیه‌ی ئین عومره. معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۳۵.

(۱۴) - المصدر نفسه و الصفحة، مج ۱، ص ۱۶۰.

(۱۵) - سیسر: ناوچه‌یه که له‌ نێوان هه‌مه‌دان و نازه‌ریایان. معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۹۷.

(۱۶) - المصدر نفسه و الصفحة، مج ۴، ص ۲۲۷.

(۱۷) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۶۰، مج ۳، ص ۴۴.

عشب) ناسراو بوو^(۱). که وهک دهسکه و تیکي نابووری سدير ده کریت، یاقوت له وهسفی وهرن (کبش)ی ولاتی میسر ده چوینیت به وهرنی کوردی^(۲)، که دیاره به ناویانگ بووه.

۲- کانزا و بهرهمه پیشه‌سازیه‌کان

کانزا و بهرهمه‌کانی له ناوچه کوردنشینه‌کان به‌دی کران، به‌تاییه‌تی کبریت^(۳)، به‌شیره‌یه‌ک یاقوت وهسفی چهند ناوچه‌یه‌ک ده‌کات به‌وهی خاکه‌که‌ی یا ئاوه‌که‌ی کبریتیه^(۴)، یا کانزاییه^(۵)، جگه له‌سەرچاوه‌ی نه‌وت به‌رهمه‌میکی گرنگی خانیقین^(۶) و سن،^(۷) و (باکویه)یه^(۸).

کانتزای زیریش وزیوه‌هالاوی زیو زرنیخ (مەرگه‌مووش) له‌شاری (شیز)^(۹) و زیر (الران)^(۱۰) و (صرعون)^(۱۱)، ه، ناسنیش له (حانی)^(۱۲) و (هرور)^(۱۳) (بالو)^(۱۴) و ئاریوجان،^(۱۵) قیریش له ماسه‌به‌زان^(۱)، کانتزای زه‌راوند له ده‌ریاچه‌ی زه‌راوند هه‌بووه به (البورق الزراوندی) ناسراوه.^(۲)

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۷۹.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۱۵۹.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۴۱.

(۴) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۲، ص ۲۹۰، ص ۲۹۹.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۸.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۳۴۰.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۰.

(۸) - باکویه: شاریکه له ناوچه‌کانی ده‌ریه‌ند. معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۳۸.

(۹) - شیز: ناحیه‌یه‌کی تازه‌ریایجانه له نێوان مه‌راغه و زه‌نجان و شه‌ره‌زور و دینه‌مه‌ر. معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۸۳.

(۱۰) - الران: شاریکه له نێوان مه‌راغه و زه‌نجان. معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۸.

(۱۱) - صرعون: شاریکه کۆنه له ناوچه‌کانی ده‌رویه‌ری موسل. معجم البلدان، مج ۳، ص ۴۰۱.

(۱۲) - حانی: شاریکه ناسراوی دیاریه‌که‌ه. معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۰۸.

(۱۳) - هرور: قولغیکه پته‌وه له‌باکوری شاری موسل. معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۰۳.

(۱۴) - بالو: ناوچه و قه‌لایه‌که له خاکی نهرمینیا، معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۳۰.

(۱۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۶۷.

ئەو بەرھەمە ئابووریانەیی لە بواری پیشەسازی بەکار هاتوون، وەك پیشەسازی دەرمان لەو ناوچانەیی کە خاکەکەیی کبریتی بوو، وەك لە شاری حولان^(٣). جگە لەبەرھەمی پەمۆکە بۆ جل ویدرگ بەکارهاتوو، لەناوچەیی (حزە^(٤)) و قامیشی شەکر لە (غیضة^(٥))، پیشەسازی دروست کردنی جلویەرگیش، شاری تەبریز پتەوی بەناویانگ بوو^(٦).

٣- بازارگانی:

شوێنە کوردنشینەکان هەلکەوتۆتە ناوچەییکی جوگرافی ستراتیژی بازارگانی، بەهۆی بەیدەک بەستنه‌وه‌ی هەموو ئەو رێگاویانە جیاوازانەیی کە دەوریکی بالاییان هەبوو لە هەمووێکی بازارگانی و بۆتە تۆپێکی فراوان لە نێوان رینگا و شکانییەکانی نێوان ولاتان و هەریەکان لەناوخواو دەرەو، بەمەبەستی بازارگانی دەستکەوتە زێدەکانی کشتوکالی و پیشەسازی و بەرھەمەهاتووکانی گیانەوهری^(٧). ئەگەر تەنیا لە پێوانگەیی بازارگانی سەیری کتییی یاقوت بکەین، ئەم بابەتە چەند خالێک کۆی کردۆتەو، یەکیك لەو خالە گرنگانە بوونی بازارە، کە پەییوەستییه‌کی پتەوی بە بازارگانییەو هەیه، یاخود دیاریکردنی هەندێ ناوچە بەشوێنی بازارگانان^(٨)، هەروەها ئەو بەرھەمە ئابووریانەیی کە لەناوچەکان

(١) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٤١.

(٢) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ١٣٦.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٢٩٠.

(٤) - حزه: ناوچەییە کە لە نزیک شاری هەولێر. معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٥٦.

(٥) - غیضة، ناحیه‌یە کە لە پۆژەه‌لاتی موسل. معجم البلدان، مج ٤، ص ٢٢١.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ١٣.

(٧) - بۆ زیاتر زانیاری دەربارەیی بازارگانی لە ولاتی کوردستان بێوانه: اکو برهان محمد، التجارة والنظم المالية في كردستان (٤-١٠هـ/١٣م)، اطروحه دکتورا، مقدمة الى مجلس كلية العلوم الاجتماعية، جامعة کوبه، (کۆتیه: ٢٠٠٧).

(٨) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٣٠.

ناماژه‌یان پیده‌کات، زیده‌ی بهره‌مه‌کان بازرگانی پیکراوه له گه‌ل دیاریکردنی هندی رینگای ناوچه ستراتیژییه‌کانی بازرگانی.

أ- بازار:

گرنگترین نهو بازارانه‌ی که یاقوت ناماژه‌ی بۆ کردوون له ناوچه‌کانی وهک (دوغان)^(۱)، که بازاری تیدا هه‌بووه و خه‌لکه‌که‌ی له مانگی جاریک تیدا کۆده‌بوونه‌وه، له به‌رتولی بازاره‌که‌ی کپین و فرۆشتنی تیدا ده‌کرا ته‌نانه‌ت داهاتی سالانه‌ی بیست هه‌زار دینار بوو^(۲)، له بازاره‌کانی (باشزا)^(۳) پلۆانی دوشه‌مه و پینج شه‌مه‌ش داده‌خرا، له باعشقا دا بازار و قه‌یسه‌ری هه‌بوو^(۴)، له (افرمه)^(۵) نزیکه‌ی دووسه‌د دوکانی تیدا هه‌بووه، شاری به‌رزعه‌ش، که به بازاری (کرکی) به‌ناویانگ بوو، ته‌نیا رۆانی یه‌کشه‌مه بازرگانه‌کان تیدا کۆده‌بوونه‌وه و هه‌موو جۆره خه‌لکێک پووی تیده‌کرد^(۶).

ب- کالاً هه‌ناردهو هاتوووه‌کان:

نهو بهره‌مانه‌ی، که کالای زیده بهره‌مه‌هاتوو بوون بازرگانی پیده‌کرا، بهره‌مه‌ کشتوکالییه‌کان وهک هه‌رمی له توشنۆ(شنۆیه)^(۷)، سیو له‌شاری به‌دلیس^(۸)، چه‌ند میوه‌جاتیک له به‌رزعه‌ ده‌کرا به هه‌ناردو بۆ فارس و خوزستان(اهوان)^(۹)، هه‌روه‌ها بهره‌می ناژه‌لی وهک ماسی له ده‌ریاچه‌ی شه‌رجیش زۆر بوو، ده‌ناردرا بۆ ناوچه‌کانی

(۱) - دوغان: گونئیکی گه‌وره‌یه له نێوان ره‌شولعه‌مین و نه‌سیین. معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۸۴.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۵.

(۳) - باشزا: شاره دێیه‌که له کوره‌ی بقعانی موسل نزیک به‌رقمعه‌ید. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۲.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۴.

(۵) - نه‌زرعه‌مه: گونئیکه له ده‌ورو به‌ره‌کانی شاری موسل. معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۱.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۷۹.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۰۱.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۵۹.

(۹) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۷۹.

ده‌وریه‌ر و تاكو هندستان^(۱)، به‌رهمه‌ پيشه‌سازيه‌كان وه‌ك جل و به‌رگ له ته‌بريز بۆ ناوچه‌كانی ده‌وریه‌ری بازرگانی پتده‌كرا^(۲)، خوئ له ده‌ریاچه‌ی فره‌ان له‌همه‌دان كورده‌كان بۆ ناوچه‌ی جیا‌جیان ده‌برد^(۳)، كانزای ناسن بۆ ده‌وریه‌ری (حانی) و جیهانی نیسلا‌می ره‌وانه‌ده‌كرا^(۴)، جگه‌ له‌مه‌ش هه‌ندی جار ناوچه‌ كوردن‌شینه‌كان، به‌رهمه‌كانی ده‌وریه‌ر ده‌بون به‌ هاورده‌ بۆ شاره‌ كوردیه‌كان، وه‌ك ئیریل پشته‌ی به‌به‌رهمه‌می ده‌وریه‌ری ده‌به‌ست^(۵).

ج- ماوه‌ی نیتوان ناوچه‌كان به‌ دیار ده‌خات، جگه‌ له‌ تیشك خسته‌نه‌ سه‌ر هه‌ندی رتگا كه‌ رتیه‌وی بازرگانی بوون وه‌ك:

۱- رتگای ناوه‌خزی ناوچه‌ كورد نشینه‌كان:

ئیریل (هه‌ولیر)	←	ئورمیه (ورمی) ^(۱)
ئیریل (هه‌ولیر)	←	ئوشنۆ (شنۆیه) ^(۲)
ئیریل (هه‌ولیر)	←	نازه‌ریایان ^(۳)
موسل (موصل)	←	نه‌سیبین (نسیبین) ^(۴)
نه‌سیبین (نسیبین)	←	ره‌ئسولعه‌ین ^(۵)
هه‌مه‌دان	←	قه‌رمیسین (کرماشان) ^(۶)

(۱) - معجم البلدان ، مج ۱، ص ۳۵۰.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۲۵۸.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۰۸.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱ ص ۱۵۹.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۰۱.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۵.

(۹) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۷.

(۱۰) - المصدر نفسه ، مج ۴، ص ۹۲.

هه‌مه‌دان ← حولوان^(۲)

۲- رینگای ده‌ره‌کی شاره کوردنشینه‌کان:

ئیربل (هه‌ولێر) ← به‌غداد^(۳)

هه‌مه‌دان ← به‌غداد^(۴)

*****

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۱۵.

(۲) - المصدر نفسه و الصفحة.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۵۹؛ مج ۴، ص ۳۵.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۳۴۰؛ مج ۴، ص ۳۵۸.

به‌شی سییه‌م

شارو ئاواپی و رواله‌ته ته‌لار سازه‌کانی ناوچه کورد نشینه‌کان
له‌کتییی (معجم البلدان) دا

ته‌میری یه‌که‌م:

شار و ده‌وروبه‌ره‌کانی.

ته‌میری دووهم:

سیماکانی (قه‌لاکان، قو‌لفه‌کان، شوره‌کان، ده‌زگا دامه‌زراوه‌کانی تر)

شارو ئاوی و رواله‌ته ته‌لار سازیه‌کانی ناوچه کورد نشینه‌کان له‌کتیبی (معجم البلدان) دا

ئاوه‌دانی و ته‌لار سازی دوو هۆکاری په‌یوه‌ست به‌یه‌کن
له‌هه‌ر ولات و شویتیکدا بن، گوزارشت له‌ به‌ره‌و
پیشه‌وه‌چوونی نه‌قل و لیکدانه‌وه‌ی دانشتوانی نه‌و شویتنه
ده‌کات، واته‌ هه‌موو نه‌و کارانه‌ی له‌مه‌ر بیناسازیدا بۆ
ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ هاتوونه‌ته‌ کایه‌وه‌، په‌نگدانه‌وه‌ی پله‌ی
زیره‌کی و شارستانیته‌ی نه‌وشویتنه‌یه‌، بۆیه‌ هه‌ر میلله‌تیک
گرنگه‌ پاده‌ی توانایی خۆی بزانی له‌ پووی بیناسازییه‌وه‌،
تا بزانی ناستی پابردووی تا چ پاده‌یه‌ک ده‌توانی کاریگر
بیت بۆ سه‌ر ژبانی ئاینده‌، کتیبی (معجم البلدان)
یه‌کێکه‌ له‌و سه‌رچاوه‌ گرنگانه‌ی که‌ به‌شیکێ گرنگی
په‌یوه‌سته‌ به‌ لایه‌نی بیناسازی کوردستان و ناوچه
کوردنشینه‌کان، که‌تیایدا به‌شیوه‌یه‌ک ته‌م دیاردانه‌
لیکدراونه‌ته‌وه‌، وه‌ک بلی پوویکی گشتی شارستانییه‌تی
ته‌م ناوچانه‌ بن، شارستانییه‌که‌ش له‌وه‌داخۆی دۆزیوه‌ته‌وه‌
که‌ بریتی بۆ له‌بوون و بونیات نانی شارو‌ده‌یات و قه‌لا و
قولغ و شوره‌ و کاروانسه‌راکان و دامه‌زراوه‌کانی تر، هه‌موو
نه‌و شتانه‌ به‌م شیوه‌یه‌ خۆی له‌ (معجم البلدان) دا
نواندوه‌، که‌ ئیحه‌ له‌ خوازه‌وه‌ یه‌که‌ یه‌که‌ باسیان ده‌که‌ین:

تەوهری یەكەم

شار و دەورەبەرکانی (اعمال)^(١)

یاقوتی حمەوی له کتیی (معجم البلدان) دا بەهەمان ئەو تاییە ئەندێسی که زانیاریەکانی خۆی پێ خستوونەتە پوو، بەهەمان شیوە باس له ناوچه کوردی و کوردنشینه‌کانیش دەکات^(٢)، هەرۆکو ناماژەمان بۆ کردووه، که چۆن ناوی زۆریە ناوچه‌کان بۆ زمانی عەرەبی دەگەڕێتێتەوه، له‌گەڵ تێبینی و شیکردنەوهی زمانەوانە عەرەبەکان، جگە لەمە کاتێ باسی هەندێ شار دەکات بەتەواوی شوێنی هەلکەوتنی دیاری نەکردووه، که راستەخۆ دەکەوتتە چ هەرمێک وانا هەندێ جار له نێوان دوو هەرم دەستیشانی دەکات، وەله‌بەر ئەوهی شوێنی کورد تەنها له هەندێ ناوچهی دیاریکراودا بەدیار دەخات . بۆیه لێره‌دا پشتمان به هەندێ توێژینه‌وهی زانستی بەستووه، له‌گەڵ چەند دەقیکی میژوویی لەمەڕ دیاریکردنی شارە کوردنشینه‌کان^(٣)، له‌گەڵ ئەوه‌شدا هەر بەوه ئەوه‌ستاوه که تەنیا باس له بارودۆخی ناوه‌وهی ناوچه‌که بکات، بەلکو باس له هەموو ئەو دیهات و شوێن و شارۆچکه و کوره و ناحیه‌کانی دەورووبەری دەکات، که له پڕوی ئیدارییه‌وه سەر به شارە کان بوون:

(١) - یاقوت (اعمال)ی بۆ ئەو دەورووبەرانی به‌کارهێناوه، که پێوه‌ستن به‌ شارە‌که، واته هەر شارێکی گه‌وره چەند شاروشارۆچکه و تاخ و گه‌ڕێک له‌خۆوه ده‌گرت.

(٢) - بۆ زیاتر زانیاری بگه‌ڕێوه سەر به‌شی یه‌که‌می ئەم لیکۆلینه‌وهیه.

(٣) - لیکۆلینه‌وه‌کانیش وه‌کو : فاتزه محمد عزت، المرجع السابق ؛ النقشبندی، الکورد فی الدینور و شهرزور، اذر بیجان؛ حکیم احمد مام بکر، المرجع السابق؛ صلاح الدین امین طه، المرجع السابق؛ احمد میرزامیرزا، المرجع السابق. بۆ ده‌قه میژوویه‌کانیش له‌ باس کردنی هەر شارێک به‌رچاو ده‌کەوت .

یه‌که‌م // شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره:

۱- آمد/ ئامهد - دیاربهر:

بۆ پیناسه‌کردنی ئەم شاره یاقوت یه‌که‌م جار هه‌ولتی داوه بئه‌چه‌ی وشه‌ی ناوی شاره‌که له‌ ڕووی زمانه‌وانیه‌وه لیکبداوه و ڕه‌گه‌زی دروستبوونی ناوه‌که‌ی بۆ دیاربهر بھات^(۱). له‌ گه‌ڵ ئەمه‌شدا هه‌ندێ له‌ سه‌رچاوه‌کان هه‌مان ئەم وشه‌یه ده‌بهنه‌وه سه‌رناوی ئەو که‌سه‌ی که ئەم شاره‌ی دروست کردوه^(۲). که یه‌که‌که له‌ شاره‌ کۆنه‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره و گه‌وره‌ترین شاری دیاربهری ئەوکات بووه^(۳). ده‌که‌وتته سه‌ر چیا له‌ رۆژئاوای ڕووباری دجله‌دا^(۴). هه‌مان ئەو رووباره له‌ شێوه‌ی ده‌مه‌داس (هه‌لال) له‌ سێ لاره‌ ده‌وره‌ی داوه^(۵).

۲- میافارقین/ مه‌یافارقین:

به‌ناویانگه‌ڕین شاره له‌ دیاربهری هه‌ریمی جه‌زیره‌دا^(۱). به‌لام له‌بهر ئەوه‌ی ئەم شاره‌ که‌وتۆته سنووری نیوان هه‌ریمی جه‌زیره و ئه‌رمینیا^(۲). هه‌ندێ جار شوێنه‌که‌ی به‌خاکی ئه‌رمینیا ژمی‌دراوه^(۳)، یاقوت ناوه‌که‌شی بۆ دوو ڕه‌گه‌شی ده‌کاته‌وه. ڕه‌گه‌ی یه‌که‌م (میا) که ناوی که‌چی بنیاتنه‌ری شاره‌که‌یه و (فارقین) به‌مانای جیاکردنه‌وه دیت وانا (بارجین) به

(۱) - بروه‌نه: ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ۲۴.

(۲) - ئامیدی کوپی مالک یان ئامیدی کوپی سه‌مید که یه‌که‌مین که‌س بووه ئەم شاره‌ی بنیات ناوه. ابن شداد، المصنر السابق، ق ۱، ج ۳، ص ۲۵۳؛ الهروي، الاشارات الي معرفة الزيارات، تحقيق: جبانيت سورمل، (دمشق: ۱۹۵۳)، ص ۶۶.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۶؛ مج ۲، ص ۱۳۴.

(۴) - ابن حوقل، المصنر السابق، ص ۲۰۱؛ الحميري، المصنر السابق، ص ۳.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۶.

(۶) - المصنر نفسه، مج ۲، ص ۱۳۴؛ مج ۵، ص ۳۵.

(۷) - الحميري، المصنر السابق، ص ۵۶۷.

(۸) - الادريسي، نزهة المشتاق في ذكر الامصار والاقطار والبلدان، (د/م: د/ت)، ص ۲۸۴.

زمانی فارسی^(۱) بده‌شنیک یه‌کیک شوینه‌کدی جیا بکاته‌وه و یاخود پته‌وی بکات. به‌لام (الانصاری) (م: ۷۲۷/ک ۱۳۲۶ز) له‌سه‌ره‌تا به‌فارقینی دانا‌وه، دواتر بۆته عه‌ره‌بی واته بۆته (مه‌یافارقین)^(۲). له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا یاقوت ناوکی تریشی خستۆته پوو، که بریتیه له (مدود صالا) که به‌زمانی عه‌ره‌بی مانای شاری شه‌یدان دیت^(۳). کورده شامیه‌کان به یه‌کیک له‌پیکهاته‌ی دانیش‌توانی شاره‌که داده‌نیت^(۴).

۳- جَزِيرَةُ ابْنِ عُمَرَ / جەزیرە ی ئیبن عومەر-بۆتان:

یاقوت وای بۆ ده‌جیت که یه‌که‌مین که‌س بنیاتی نابێ، (حسن بن عمر بن الخطاب التغلبي) (م: ۲۵۰ ک - ۸۶۵ز) بووه^(۵). به‌لام له رایه‌کی تر دا هاتوه که نه‌م که‌سایه‌تییه دووباره بنیاتی ناوه‌ته‌وه^(۶)، که بۆ‌چونیک په‌سه‌ند تر دروست تره، چونکه هه‌ندی سهرچاوه دروست بوونی نه‌م شاره بۆ سه‌رده‌می دوا‌ی لافاوی (طوفان) ی نوح ده‌گه‌رێنه‌وه^(۷). ناویشی (جَزَرَتَاد کَرْدُو) بووه^(۸). واتا (جه‌زیره‌ی کورده‌کان)^(۹). کاریگه‌ری ناوی پوواری دیمله یان بوونی دۆل و خه‌ره‌ند و چال له‌م شاره که به‌ناو

(۱) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۳۵ - ۲۳۶.

(۲) - غبة الدهر، ص ۱۹۱. بروانة تلمسترنج، المرجع السابق، ص ۱۴۳.

(۳) - نه‌م ناوه پۆمه‌کان لییان ناوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتی ناوکی له‌گه‌ل مه‌لیکی فارسی (سابورزو الکتاف) له‌م ناوچه‌یه رویداوه، ژماره‌یه‌کی زۆر له‌خه‌لکی مه‌سیحی تیدا‌کوژراوه، بۆیه نه‌م ناوه‌ی پێ ووتراه. معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۳۷.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۳۶.

(۵) - په‌نگه مه‌به‌ستی نه‌وه بووین، ناوه‌که بۆ زمانی عه‌ره‌بی بگه‌رێنیت. المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۳۸.

(۶) - ابن شداد، المصدر السابق، ق ۱، ج ۳، ص ۲۱۳؛ الانصاري، المصدر السابق، ص ۱۹۱.

(۷) - الهروي، المصدر السابق، ص ۶۸. بۆ زانیاری زیاتر برونه: سلام حسن طه، جزيرة ابن عمر (بۆتان)،

(همولیر: ۲۰۰۶)، ص ۲۵-۳۱.

(۸) - هارتمان، دائرة المعارف الاسلامیة، مادة (جزيرة ابن عمر)، مج ۱۱، ص ۴۴۶.

(۹) - ابن شداد، المصدر السابق، ق ۱، ج ۳، ص ۲۱۳.

دهوره دراوه، بۆیه به جهزیره ناویراوه.^(۱) شوێنه‌که‌ی له باکووری شاری موسل (موصل) دایه^(۲).

۴- حِیزَان/حِیزان-هیزان^(۳) :

شارێکه له دیاربهری هەرێمی جهزیره و له نزیک شاری (سعد/سعرت)^(۴) دایه^(۵). له کۆنهنه کوردی تێدا نیشته‌جێ بووه، به تایبه‌تی هۆزی حاربوختی کوردی^(۶).

۵- حِصْن کِیفا/ حِصن کەیفَا:

یاقوت ناوی ئەم شارە‌ی بۆ وشه‌یه‌کی ئهرمه‌نی گه‌راندۆته‌وه، که (که‌یفا) یه^(۷). ئهرمه‌نییه‌کانیش به‌م قولغه‌یان وتوه (کیفی)^(۸) پێشی وایه ده‌که‌وێته‌ نێوان جهزیره‌ی ئێهن

(۱) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۸.

(۲) - المصدر نفسه و الصفحة؛ المشترك وضعاً، ص ۱۰۲؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۲۰۷.

(۳) - له‌هه‌ندێ سەرچاوه‌ ناوه‌که‌ی بۆ (حیزان بن انوش بن شیت بن ادم علیه السلام) ده‌گه‌رتنهنه‌وه. سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۳۰۳. وه‌له‌ رۆژگاری نه‌مڕۆدا به (هیزان) ناسراوه، که وشه‌یه‌کی کوردیه‌یه‌ وه‌ مانای هۆز دیت. عبدالرقيب يوسف، الدولة اللوستكية، (بغداد: ۱۹۷۲)، ج ۱، ص ۲۲.

(۴) - سعد: شارێکی گه‌وره‌یه‌ له دیاربهره‌ کر نزیک ئهرزهن. الشابشتي، الديارات، تحقيق: كوركيس عواد، (بيروت: ۱۹۸۶)، ص ۱۹۸.

(۵) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۳۱.

(۶) - الفارقي، تاريخ الفارقي، حققه وقدم له: عبد اللطيف عوض، راجعه محمد شفيق غريال، (القاهرة: ۱۹۵۹)، ص ۴۹، ص ۵۹.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۶۵. (حمدالله مستوفي قزوینی) بنیاتنانی ئەم شارە بۆ پاشای فارسی ئهرده‌شير بابکان ده‌گه‌رتنیتته‌وه. نزهة القلوب، ص ۱۰۳.

(۸) - پروانه: سپیان حسن علي، حصن كيفا، (اربيل: ۲۰۰۵)، ص ۲۵-۲۷.

عومەر و شاری نامید^(۱). ناویراو وه‌سفی پرده‌که‌ی نهم شاره ده‌کات، که له‌لایه‌ک کهوتوته سمر پروویاری دیله، نهم پرده هاوشیوه‌ی نییه له هیچ شوینیک^(۲).

۶ - دارا:

ناوه‌که‌ی بۆ پاشای فارسی (دارا بن دارا بن قویاذ)^(۳) ده‌گه‌رپته‌وه^(۴). کهوتوته بناری چیاکانه‌وه^(۵)، مده‌ست له‌چیای ماردینه^(۶) له نیوان شاری نه‌سیبێن و ماردین^(۷) به‌ دوری (بی‌نج فەرسه‌خ/۳۰ کم) له شاری نه‌سیبێن^(۸). نیشته‌جی‌بووانی کورد له ده‌وریه‌ری نهم شاره به‌دی کراون^(۹).

(۱) - معجم البلدان، ج ۲، ص ۲۶۵. که‌چی له هه‌ندێ سەرچاوه له نیوان معیافارقین و جه‌زیه‌ی نیین عومەر دانراوه. القلقشندي، المصدر السابق، ج ۴، ص ۳۲۰؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۲۹۵.

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۶۵.

(۳) - دارا کورپی دارا وه‌له‌لای فارسه‌کان به‌دارای سییهم ناسراوه له‌نیوان (۳۳۶-۳۳۰ پ.ز) حو‌کمی کردووه، دواتر نه‌سکه‌نده‌ری مه‌کلۆنی کووشتیویه‌تی. المسعودی، مروج الذهب، ج ۱، ص ۱۵۶.

(۴) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۱۸؛ المشترك وضعاً، ص ۱۶۷.

(۵) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۱۸. به‌هه‌مان شیوه (الاصطخري) باسی کردووه. المسالك و الممالك، ص ۵۳.

(۶) - المشترك وضعاً، ص ۱۶۶؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۲۸۱؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۳۲۳.

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۱۸.

(۸) - الحميري، المصدر السابق، ص ۲۳۰.

(۹) - ابن جبير، رحلة ابن جبير، المعروف ب(تذکیره باخبار عن اتفاقات الاسفار)، (بيروت: ۱۹۵۹)، ص ۲۱۵.

۷- الرُّها / روها - ئورفه:

ياقوت ناوی نهم شاره بۆ (رها بن الروم بن لنطی بن سام بن نوح) ده‌گه‌رینیتته‌وه^(۱). له‌لایهن رۆمه‌کانیش به (اذاسا) ناویردراوه^(۲). ده‌که‌وێته نیتوان موسل و شام به دووری (شه‌ش فهرسه‌خ ۳۶ کم)، له هه‌ریه‌کیکیان^(۳).

۸- زوزان / زوزان^(۴):

ياقوت سه‌ره‌تا به کورهدیه‌کی به‌ناویانگ له نیتوان چیاکانی شه‌رمینیا و خیلات و نازه‌ریایمان و دیاریه‌که‌ر و موسلی داده‌نیت^(۵)، به‌لام دواتر زانیاری له (ابن الاثیر) وه‌رده‌گریت، که‌وا ناحیه‌یه‌کی فراوان بووه له پۆژه‌ه‌لاتی دیمه‌له له نزیک جه‌زیره‌ی شین عومهر، سه‌ره‌تای سنووره‌که‌ یشی به دووری دوو پۆژ له‌شاری موسل ده‌ست پێده‌کات و تا شاری خیلات و له‌نازه‌ریایمان کۆتایی دیت^(۶). خه‌لکه‌که‌ی شه‌رمه‌نی بووه و کوردیش به‌خاوه‌ن قه‌لا و مه‌مله‌که‌ت له‌م ناوچه‌یه‌ ناسراوه^(۷).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۰۶

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۲۷؛ مج ۳، ص ۱۰۶؛ ابن عبدالحق البغدادي، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۶.

(۳) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۰۶

(۴) - زوزان وشه‌یه‌کی کوردیه و به‌ناوچه‌یه‌کی ناووه‌ه‌وای سه‌خت و سارد ده‌لێتن، واتا کۆتستان. حکیم احمد‌مام بکر، المرجع السابق، ص ۱۶۲، هامش رقم (۲).

(۵) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۵۸.

(۶) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۵۸

(۷) - المصدر نفسه و الصفحه

٩- سنجار / سینجار-شه‌نگار:

سه‌بارت به‌ناوه‌کە یاقوت له دوو رادا چپى ده‌کاتمه. یه‌کێکیان بۆ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (سلّوی خوای لیّی)، که یه‌که‌مین دروستکاری شاره‌که بووه^(١). به‌لام له راکه‌ی تردا بۆ که‌شتیه‌کە ی نوح (سلّوی خوای لیّی)، که به‌ته‌ک چای سینجار رۆشته‌وه^(٢). شویته‌که‌شی ده‌که‌وتته‌ بناری چیا و له پۆژه‌ه‌لاتی هه‌رێمی جه‌زیره و پۆژئاوای شاری موسل وله‌باشووری نه‌سیبێن دایه^(٣)، که دووری نیوانیان سی پۆژه‌ری یه. هه‌ر له‌کۆنیشه‌وه به‌شاری نیشته‌جێبوانی کورد دانراوه^(٤).

١٠- ماردین :

یاقوت ناوی ئەم شاره‌شی بۆسه‌ر زمانی عه‌ره‌بی گه‌رانده‌وه، گوايه وشه‌که کۆیه‌و بۆ چاوگی یان کاری (مارد) ده‌گه‌رتته‌وه، که به‌مانای سه‌رکه‌ش دێوه‌زمه) دیت، ره‌نگه له‌به‌ر نه‌وه بیته هه‌لکه‌وتنی شاره‌که له‌سه‌رچیا‌یه‌کی به‌رزدايه^(١). به‌لام هه‌ندێ سەرچاوه‌ش ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ناوی (ملودین)، که ناوی یه‌کێک له کوره‌کانی پاشایه‌کی فارسه که له‌م ناوچه‌یه نیشته‌جێ بووه^(٢).

(١) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٢٦٢

(٢) - المصدر نفسه والصفحه ٤ القزويني، اثار البلاد، ص ٤٩٣.

(٣) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٦٢؛ سباهي زادة، المصدر السابق، ص ٣٩٨.

(٤) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٦٢.

(٥) - ابن بطوطه، المصدر السابق، ص ١٣٨.

(٦) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٣٩. همروه‌ها پروانه : ابن جبیر، المصدر السابق، ص ٢١٥؛ القزويني، اثار

البلاد، ص ٢٥٩؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٢٧٩.

(٧) - پاشای فارسی دواي نه‌وه‌ی کوره‌کە نه‌خۆش ده‌که‌وت، پزیشکه‌کان چیا‌یه‌کی به‌رزی بۆ ده‌ست نیشان

ده‌که‌ن، تاكو چاك بیته‌وه که شویته‌ی شاری ماردین بووه. الماردینی، تاریخ ماردین فی کتاب (ام‌العبر)

تحقیق: حمدي عبدالمجيد السلفي، تحسین ابراهیم الدوسکی، (دهوک: ٢٠٠٢)، ص ١١.

ناوچه پتهو و قايمه كې له هدرېمې جەزيرە دەرپوانيتته سدر شارى نه سېين و داراو دونهيسەر^(۱). بهلام يەكيتك لهو خاسييه تاندى نەم شاره كه ياقوت ناماژى پى ده كات، خانووه كانى چين له سدر چين گونجاوه به جۆرېك هدر چينيتك وه ستاوه له سدر نهوى ژيرهوى خۆى^(۲).

۱۱- دُنيسر / دونهيسەر _ قزل تهپه (خوسرى):

شاريكي گه ورهيه له هدرېمې جەزيرە له نزيك شارى ماردین، نيوانيان (دوو فدرسه خه / ۱۲ كم) ياقوت دووجار سدر دانی نەم شاره ي کردووه، سدره تا له گوند چووه، دواتر گزپرانكارى گه ورهيه به سدر دا هاتووه دواى تپه پيوونى سى سال ژماره ي دانىشتوانى زيادى کردووه و بازاړى فراوانى لى دروستبووه^(۳).

۱۲- نصيبين / نه سيبين:

شاريكي هدرېمې جەزيرەيه له سدر ريگاي نيوان موسل و شام، دوورى له گه ل شارى موسل شهش پلژه پته^(۴). ده كه وپته باكوورى شارى سينجار^(۵) و، نيوانيشيان (نۆ فدرسه خه / ۵۴ كم)^(۶).

به يه كيتك له شاره كوردن نشينهكان داده نريت^(۱)، به تايبه تى له يه كيتك لهو ناوچانه ي، كه سدر بهم شاره بووه^(۲).

(۱) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۹

(۲) - المصدر نفسه و الصفحه

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۷۸. همدروها (ابن جبير) به هه مان شيوه وه سفى ده كات، جگه لهوى كاروانه رتي بازرگانان بووه. رحله ابن جبير، ص ۲۱۶؛ سوادى عبد محمد، الاحوال الاجتماعيه والاقتصاديه فى بلاد الجزيرة الفراتيه خلال القرنين السادس الهجرى الثانى العشر الميلادى، (بغداد: ۱۹۸۹)، ص ۶۲-۶۳.

(۴) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۸۸.

(۵) - ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۲۸۳؛ سباهى زاده، المصدر السابق، ص ۶۲۵.

(۶) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۸۸؛ القزويني، اثار البلاد، ص ۴۶۷.

١٣- مَوْصِل / (مه‌وسیل) موسل:

یاقوت ناوی ئەم شارە بۆ هۆکاری شوێن هەلکەوتنه‌که‌ی گه‌ڕاندۆته‌وه‌، که‌چۆن شوێنی به‌یەک گه‌یاندنی ناوچه‌کانی هه‌رتیمی جه‌زیره و عێراقه‌، یاخود له‌نیوان پرویاری دیجله‌ و فورات، ^(٣) له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا به‌نیوه‌ندیکێ نیوان سینجار و هه‌دیسە یه‌ ^(٤). هه‌روه‌ها به‌ناوچه‌یه‌کی نیوان جه‌زیره و شامیش داده‌نرێت ^(٥). هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌که‌ی ناماژه به‌ناوی پاشایه‌ک ده‌کات که‌ ناوی (موسل) بووه‌ ^(٦). که‌رهنگه‌ بۆ ئەو به‌گه‌رتنه‌وه‌. به‌لام پاری یه‌که‌می که‌زیاتر به‌په‌سه‌ند زانیوه‌، ئەمیش بۆ واتای وشه‌که‌ له‌زمانی عه‌ره‌بی به‌دیاری ده‌که‌وێت. جگه‌ له‌و ناوه‌ جیاوازانیه‌ی بۆ شاری موسلی داناوه‌ ^(٧).

له‌ دیدی یاقوتدا که‌وتۆته‌ سه‌ر لایه‌کی رووباری دیجله‌ ^(٨)، به‌شیوه‌یه‌ک له‌به‌ره‌ پۆژناواکه‌ی هه‌لکەوتوه‌ ^(٩)، رۆژه‌ه‌لاته‌که‌ی به‌ نه‌ینه‌وا ناسراویوه‌ ^(١٠). له‌به‌ر ئەوه‌ی

-
- (١) - ابن جیبر، المصدر السابق، ص ٢١٥.
- (٢) - به‌تایه‌تی (طور عابدين-میدیات) که‌ کورده‌کان هه‌منێ له‌ هۆزی عه‌ره‌بی شه‌ییانی له‌م ناوچه‌یه‌ نه‌شته‌جێ بوینه‌. الهمدانی، المصدر السابق، ص ٢٤٧.
- (٣) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٢٣.
- (٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٢٣.
- (٥) - ابن الفقیه‌ الهمدانی، المصدر السابق، ص ١٧٦.
- (٦) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٢٣. به‌لام (المقدسی) ناماژه به‌وه‌ ده‌کات که‌ناوه‌که‌ی خۆڵان بووه‌، ، به‌لام کاتی عه‌ره‌ب لێی نه‌شته‌جێ بوون گۆزیویانه‌ بۆ موسل. احسن التقاسیم فی معرفه‌ الاقالیم، ص ١٢٦. له‌وانه‌شه‌ وشه‌ی خۆلان کوردی بیته‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌وشه‌ی خۆلانه‌وه‌ نزیکه‌ ومانای موسلیش له‌وه‌سفه‌ جوگرافیه‌که‌ی گوزارشت له‌ به‌یه‌ک‌گه‌یاندن و خۆلانه‌وه‌ی ناوچه‌کان ده‌کات.
- (٧) - وه‌کو ناوی (أشور) له‌سه‌رده‌می فارسه‌کان به‌ نوارد شیرو ناوی هاتوه‌، (حلبا) ی بۆ ناوی شاری موسل گه‌ڕاندۆته‌وه‌. معجم البلدان، مج ١، ص ٩٢، مج ٥، ص ٢٢٣، مج ٢، ص ٢٢٧؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ١٣٠.
- (٨) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٢٣.
- (٩) - القزوینی، اثار البلاد، ص ٤٦١؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٦١١.
- (١٠) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٢٣.

(۷) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ۱۹۰. به‌لام (ابن خرداذبه) به‌یه‌کیک له ناحیه‌کائی (طسوج) ی (سواد) / رسته‌خاک ی داناوه. المسالك والممالك، ص ۱۸. به‌بنکه‌میه (قاعیده) ی گرینگى شه‌ره‌زوریش ژمی‌دراوه. ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۱۳؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ۱۳۶.

ناویراو باس له‌خه‌لکی شاره‌که ده‌کات، که کورد بوونه دواتر به‌عهره‌بی کراوه (استعربوا) ^(١). به‌لام به‌شیوه‌ی گشتی به‌عهره‌ب نه‌کراوه، به‌لکو ناویراو له‌گه‌ل چینیک قسه‌ی به‌عهره‌بی کردووه و نه‌وانیش به‌همان زمان وه‌لامیان داوه‌توهه بۆیه وایزانیووه هه‌موو خه‌لکه‌که به‌عهره‌بی قسه‌یان کردووه، په‌نگه‌ نهم توێژه‌ش چینی رۆشه‌نبیرو زاناکان بووین، چونکه یاقوت له‌گه‌شته‌کانی بۆ هه‌ر ناوچه‌یه‌ک وویستویه‌تی چاوی به‌ زاناکان بکه‌ویت، وزانیاریان لیوه‌ریگریت، جگه له‌مه‌ش خوێندن به‌گشتی له‌وکاته بۆ خوێنده‌واران به‌عهره‌بی بووه زیاتریش خوێندنیک ئاینی بوو. به‌لام بۆ باسکردنی سروشتی قهومی نهم شاره که کورده هۆنراوه‌یه‌کی به‌نمونه ده‌هینیتوهه که به‌شیوه‌یه‌کی خراب وه‌سفیان کراوه، نه‌گه‌رچی ناماژه به‌وه‌ده‌کات که شعیریکی گالته‌وگه‌پی (نوشیروان البغدادی) ناسراو به (شیطان العراق الضری) ^(٢) و وه‌هۆنراوه‌یه‌که‌یشی به‌لگه‌یه‌ک نیه بۆ دیارکردنی ئاکارخه‌لکی نهم شاره چونکه هه‌ر نهم شاعیره په‌شیمان ده‌بیته‌وه و له‌هۆنراوه‌یه‌کی تردا به‌سهر یان داوه‌لده‌لیت. ^(٣)

١٥- بَلَد - بَلط ^(٤) / به‌له‌د:

نهم شاره له‌سهرده‌می فارسه‌کان (شهرآباد) ی پیتی وتراوه ^(٥). ده‌که‌ویت به‌باکووری شاری موسل و له‌ رۆژئاوای دیله‌دایه: یاقوت به‌یه‌کیتک له‌ ناوچه‌کانی سه‌ر به‌شاری موسلی داناوه، که دوورییه‌که‌ی له‌گه‌ل نهم شاره (حه‌وت فهرسه‌خ/ ٤٢ کم) بووه، له‌گه‌ل شاری نه‌سیبین (بیست و سی فهرسه‌خ/ ١٣٨ کم) بووه ^(٦). نه‌گه‌ر چی یاقوت ناماژه به‌وه ناکات

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٨؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ١٩٠.

(٢) - سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌ست باس له‌ژیانی ناکه‌ن

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٩.

(٤) - معجم البلدان، مج ١ ص ٤٨٤.

(٥) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٤٨١. له‌سهرده‌می ئاشوورییه‌کان به (بلدای یان بلطای) هاتوه، بۆ زیاتر

زانیاری پروهانه: عبدالله امین اغا، بلد (اسکی موصل)، (موصل: ١٩٧٤)، ص ١٣.

(٦) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٨٨.

که‌نهم شارو ناوچه‌ی تر کوردی تیدا ژیاوه، به‌لام هدریمی جه‌زیره به‌هه‌رییکی کوردی داده‌نریت، بزیه ره‌نگه کورد لهو ناوچانه‌ی که ناویراو کوردی لی‌به‌دیار نه‌خستوه هه‌بویت،

١٦- حَران/ حه‌ران:

یاقوت ناوی نهم شاروش بۆ زمانی عه‌ره‌بی ده‌که‌پیتته‌وه، به‌لام ناماژه به‌ پایسک ده‌کات که یه‌که‌مین که‌س (هاران) سووه دروستی کردوه، که ره‌نگه بۆ نهم ناوه بکه‌پیتته‌وه^(١). شارێکی به‌ناویانگی جه‌زیره‌یه‌و سه‌ره‌ پێگای موسل و شام و پۆم بووه^(٢).

١٧- سَرُوج/سه‌روج:

شارێکه له نزیک هه‌ران له هدریمی جه‌زیره^(٣).

١٨- الرِّقَّة- (ره‌قه):

ناوی نهم شاره به‌ رۆمی کالینکوس بووه^(٤)، ده‌که‌وێته هدریمی جه‌زیره له سه‌ر فورات، نیوانی له‌گه‌ڵ هه‌ران سی رۆژه پێیه^(٥). یاقوت ناماژه به‌ له‌ناوچوونی نهم شاره ده‌کات و ناوه‌که‌ی خستۆته سه‌ر پافقه، هه‌ردوو ناوچه به‌گشتی پیتی وتراوه په‌قه^(٦).

(١) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٣٥

(٢) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٢٣٥.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٢١٦

(٤) - المصدر نفسه، مج ٤، ص ٤٣٢

(٥) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٥٩.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ١٥.

گرتووه، که ژماره‌یه‌ک له خه‌وارمه‌کان له‌سنوری نێوان جه‌زیره‌و چیاکان و عێراق دا چالاکیه‌کانی خزیان به‌رتوه ده‌برد^(٢)، نهم شاره‌ش له‌نێوان هه‌رسی ناوچه‌دا هه‌لکه‌وتووه، جگه له‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وی دوور بووه له‌ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتی نه‌مه‌ویه‌کان.

٢٢ - بَنْدَنِجَيْن / به‌نده‌نیجه‌ین - مه‌نده‌لی:

سه‌باره‌ت به‌ م شاره یاقوت له زانیاری (حه‌مزه نه‌سفه‌هانی)یه‌وه وه‌رگرتووه که نهم شاره ناوچه‌یه‌که له هه‌ریمی عێراق و له‌پال چیا و کاروباره‌کانی سه‌ر به‌ شاری به‌غدا بووه^(٤).

به‌لام (المقدسی) له ریز شاره‌کانی حولانی داناوه^(٥). هه‌روه‌ها یاقوت له‌زاری (العماد بن کامل البندنجی)یه‌وه گێترویه‌تیه‌وه، که به‌نده‌نیجه‌ین چه‌ند گه‌ره‌کیکی ناوه‌دانی له‌یه‌ک دوور، که هه‌یج کامیان له‌ته‌ک یه‌که‌وه نه‌بوون، ده‌گرتیه‌وه.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ناوه‌که‌ی ناوبراو له‌سه‌ره‌تادا ئاماژه‌ی به‌ناوی (وندینکان) کردووه، پاشان هه‌ر نهم ناوه بۆ عه‌ره‌بی (به‌نده‌نیجه‌ین) گۆردراوه^(١)

(١) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٥٩؛ حمد الله مستوفي قزوینی، نزهة القلوب، ص ٤١. به‌لام له‌هه‌ندی سهرچاوه له‌ریز شاره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره دانراوه. ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٢٨٧؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٣٢٨.

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٥٩.

(٣) - یه‌کێک له‌مو بزوتنه‌وانه (شیبان بن عبد العزیز الحروزی الخارجی) له‌سه‌رده‌می دواخه‌لیفه نه‌مه‌ویه‌کان (مه‌روانی کوری محمد) له‌سنوری نهم ناوچه‌نه‌ به‌رتوه ده‌برد. خلیفه بن خیاط، تاریخ خلیفه ابن خیاط، راجعه و ضبطه و صححه و حواشه و فهرسته، مصطفى نجیب، حکمت کشلی، (بیروت، ١٩٩٥)، ص ٢٤٥-٢٤٦؛ ابن الاثیر، الکامل، ج ٤، ص ٣٥٦-٣٥٨. بۆ زیاتر زانیاری پروهانه احمد میرزامیرزا، المرجع السابق، ص ١١٤-١٢١.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٩٩. هاوکات سنوره‌که‌ی له‌باکووری پۆژه‌هاتی شاری به‌غدایه، به‌دووری (٥١) کم وه به‌شی پۆژناوایشی چیا پشته‌که‌وه، له‌سه‌ر سنوری نێوان عێراق و ئێرانه. محمد جمیل بن‌دی رۆژیانی، مدن کوردیه قديمه، (السليمانية: ١٩٩٩)، ص ٨٩.

(٥) - احسن التقاسيم فی معرفة الاقاليم، ص ١٠٧.

٢٣- خانقین / خانیقین:

شاریکه له ناحیه‌کانی ره‌شه‌خاک له کوره‌ی (شاه فیروز)^(١) له پتگی‌ای همه‌دان بۆ به‌غدا،^(٢) به‌لام سەرچاوه‌کانی پیتش یاقوت به‌گه‌وره گوندیکی سەر به‌حولان^(٣)، یاخود گوندیکی هه‌رمی عێراقیان داناوه^(٤)، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا به‌یه‌کیک له ناوچه‌کانی سەر به‌هه‌رمی چیاکانی نزیک شه‌هره‌زووریش ژمی‌دراوه^(٥).

٢٤- جَلُولَا / جهلولا:

یاقوت ناوه‌که‌ی بۆ رووداوی (جهلولا)^(٦) ده‌گه‌رنیتته‌وه‌وه، وانا دیسانه‌وه خۆی ده‌خاته ناو هه‌له‌ی زانستی، به‌شێوه‌یه‌ک پیتی وایه‌ نه‌م ناوچه‌یه‌ وه‌کو گۆره‌پانی لاشه‌ی دوژمنانی ئیسلام بووه، واته‌اله وشه‌ی (جللها)هاتوه^(٧). نه‌م شاره‌ به‌ناحیه‌ی (گسوج-

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٤٩٩. توێژه‌ران له‌پاڵ پاو و راڤه‌ کردنی ناوی نه‌م شاره‌ پایی خۆیان ده‌په‌برن، به‌جۆریک ناوی به‌نده‌نیجین له‌ (به‌نده‌نیگان) گۆراوه‌ بۆ عه‌ره‌یی بۆته‌ (بندنیجین)، که‌ چه‌ند به‌نداوتیکی لیوه‌دروست کراوه‌ به‌مانای (به‌ریه‌ستی گلدانه‌وه‌ی ناو) دیت. محمد جمیل بندی رۆژیانی، مدن کردیه‌ قدیمه‌، ص ٨٤-٨٥.

(٢) - شاه فیروز: کوره‌یه‌که‌ له‌ ناحیه‌ی سه‌واد، که‌ هه‌ندی‌له‌شاره‌ دێیه‌کانی چیا‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ن، ویه‌شوتنی کورده‌کان دانراوه‌. ابن خرداذبه‌، المصدر السابق، ص ١٨، ابن الفقیه‌ الهمدانی، المصدر السابق، ص ٣٨٧.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٤٠؛ المشترك وضا، ص ١٥١؛ سباهی زاده‌، المصدر السابق، ص ٢٠٧.

(٤) - ابن خرداذبه‌، المصدر السابق، ص ١٨.

(٥) - المهلبی، المصدر السابق، ص ١١٤.

(٦) - الحمیری، المصدر السابق، ص ٢١٠.

(٧) - رووداوی جه‌لولا: کاتێ پڕۆسه‌ی فتوحات ده‌گاته‌ نه‌م ناوچه‌یه‌، له‌سالی (١٦/٦٣٧ز) پوویه‌رووی فارسه‌کان ده‌بنه‌وه، بۆ موسوڵمانان سه‌رکه‌وتنێکی گه‌وره‌ بووه‌. البلاذری. المصدر السابق، ص ٢٦٧-٢٦٥.

(٨) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٥٦.

دیهستان^(١) په شه‌خاک ژماردوه، (ړیگای خوراسان)^(٢) ی پیدا تپهر ده‌بیت^(٣)، ماوه‌ی نیوانی له گڼل شاری خانیقین (حهوت فدرسه‌خ-٤٢/کم) ی داناوه^(٤).

سییم // شاره‌کانی رۆژناوای همریمی چیاکان:

٢٥- شَهْرُزُور / شه‌ره‌زوور (شاره‌زوور):

یاقوت ناوی نهم کوره‌یدی بۆ وشه‌یدی فارسی گه‌راندۆته‌وه، بړگه‌کانیشی شی کردۆته‌وه که (شه‌ه) به‌مانای شاریان ناوچه و (زور) ناوی پاشا فارسییه‌کی ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌ی شه‌ره‌زوور بووه^(٥).

کوره‌یدی فراوانیشه له نیوان تیربل و هه‌مه‌دان^(٦)، یاخود به‌شپۆه‌یدی تر له نیوان

(١) طسوج: یاقوت له ناست ناحیه‌ی داناوه. معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٧٣.

(٢) - ړیگای خوراسان: نهمو ړیگایه‌ بوو، که‌بازرگانان به‌کاریان ده‌یتنا له کاتی گه‌شته‌بازرگانیه‌کانیان له‌خۆراسانه‌وه بۆ ناوچه‌جیاچیاکانی تر تاکوده‌گه‌یشه‌وولاتی سین. وه‌ناسراویشه‌ به‌ (طریق الحریر العظیم). قحطان عبد‌الستار الهدیثی، خراسان فی عهد السامانی، دراسة فی الاحوال السياسية والادارية والاقتصادية من سنة ٢٠٤٠هـ/٨١٩م) الی (٣٨٩هـ/٩٨٨م)، اطروحه دکتورا مقدمة الی کلیة الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٨٠م)، ص ٤٨٥.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٥٦؛ المشترك وضعاً، ص ١٠٦؛ ابو‌الفداء، المصدر السابق، ص ٣٥٧؛ سباهی زادة، المصدر السابق، ص ٢٧٥.

(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٥٦؛ ابو‌الفداء، المصدر السابق، ص ٣٠٧. که‌چی هه‌ندێ سەرچاوه (نۆفهرسه‌خ/ ٥٤ کم) یان داناوه. قدامة بن جعفر، المصدر السابق، ص ٩٢.

(٥) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٥؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ١٨٤. بۆزیاتر زانیاری ده‌راره‌ی ناوی نهم شاره‌ه‌روانه: النقشبندی، الدینور وشهرزور، ص ٥١-٥٥. وه‌ له‌بهر نهمو‌ی کوره‌ه‌سوه‌ که‌شاری زۆروناوچه‌ی فراوان له‌خۆه‌ ده‌گریت، بۆیه له‌وانیه‌ ناوه‌که‌ی وشه‌یه‌کی کوردی بیت به‌مانای شاری زۆر بیت.

(٦) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٥؛ القزوينی، اثار البلاد، ص ٣٩٧. هاوکات باشووری رۆژه‌لاتی ناوچه شاخاویه‌کانی شاری سلیمانیه، له‌نزیک سنووری عیراق و ئیران ده‌گریتته‌وه. النقشبندی، الدینور وشهرزور، ص ٥٠.

موسل و هه‌مه‌دان^(١)، که هه‌مان مه‌به‌ستی شوێنی یه‌که‌مه‌، به‌لام له‌سه‌رچاوه‌کان ده‌بینن، له‌هه‌ندی کاتدا به‌ناوچه‌یه‌کی بچوک وه‌سف کراوه^(٢)، که‌په‌نگه‌ نه‌مه‌ش بۆکاریه‌گری بارودۆخی پامیاری و کارگێڕی بگه‌ڕێته‌وه‌.

خه‌لکه‌که‌ی ئهم شاره‌ له‌سه‌رده‌می یاقوت هه‌مووی کورد بوون^(٣). هه‌روه‌ها له‌سه‌ر زانیاری (مسعر بن مه‌هل^(٤)) ئهم ناوچه‌یه‌ چه‌ندشارۆچکه‌ و گوندی له‌ خۆ گرتوه‌^(٥).

٢٦- الصَّيْمَرَة و سَيْرَوَان/ سه‌یمهره و سیروان:

سه‌باره‌ت به‌ باسکردنی ئهم دوو شاره‌، یاقوت زانیاری (الاصطخری) ده‌خاته‌پوو^(٦)، که‌وا دووشاری بچوکن^(٧)، شاری سه‌یمهره‌ ده‌خاته‌ نێوان هه‌رێمی چیاکان و هه‌رێمی خوزستان^(٨). به‌ شاریکی کورده‌ی (مه‌ره‌ جان قذف)^(٩) ی داناوه‌^(١٠).

(١) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٤١٣.

(٢) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٣١٤؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٤١٣؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٤٢٧.

(٣) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٥. به‌ر له‌چاخی یاقوت ئهم شاره‌ به‌ کوردی دانراوه‌. مسعر بن مه‌هل، المصدر السابق، ص ١٠؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٣١٤.

(٤) - الرسالة الثانية، ص ص ١٨ - ١٩.

(٥) - وه‌ك ديلمستان(ديلمان) وپيرو دزدان. معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٥.

(٦) - المسالك و الممالك، ص ١١٨.

(٧) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٤٣٩.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٤٣٩.

(٩) - مه‌رجان قذف(مه‌رگان گچکه‌) ناوه‌که‌ی به‌عه‌ره‌بی کراوه‌: کورده‌یه‌کی فراوانه‌ نزيك له‌ سه‌یمهره‌ له‌ هه‌رێمی چیاکان له‌لای راستی ڕێگای حولان بۆ هه‌مه‌دان، چه‌ندان شار و گوند له‌خوه‌ ده‌گرت. معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٣٣. هه‌روه‌ها بڕوانه‌: ابن خرداذبه‌، المصدر السابق، ص ٤٧؛ اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٢.

(١٠) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٤٣٩. کورد يه‌کێك بووه‌ له‌پێکهاته‌ی دانێشتوانی ئهم شاره‌ له‌ کۆتای سه‌ده‌ی سێهه‌می کۆچی نۆیه‌می زاینی. اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٢. ته‌نازه‌ت توژه‌رتک ناوه‌که‌ی بۆ وشه‌یه‌کی زمانی کوردی وفارسی (سه‌د - مه‌ره‌) ده‌گه‌ڕێته‌وه‌. النقشبندی، الدينور وشه‌رزور، ص ٣٠، هامش رقم (٢).

واتا به‌گشتی کهوتزته سنوری هدریمی چیاکانه‌وه^(١). هه‌روه‌ها شاری سیروانیشی به‌ کوره‌یه‌کی یان گوندیکی کوردی ماسه‌به‌زان له هدریمی چیاکان ژماردوه‌وه^(٢).

٢٧- ماسَبَ‌دان/ ماسه‌به‌زان^(٣):

سه‌بارت به‌ ناوه‌که‌ی یاقوت بۆدوو پرگه (ماه- سبۆان) شیده‌کاته‌وه، پرگه‌ی یه‌که‌م به‌مانای مانگ (القمر) دیت،^(٤) به‌لام پرگه‌ی دوهم ناوی مه‌مله‌که‌تیکه، که‌فارسه‌کان ده‌ستیان به‌سهر داگرتوه، چونکه وشه‌ی (ماه) ده‌خرایه سهر ناوی مه‌مله‌که‌ته‌کانی فارسی.^(٥)

ناویراو به‌ کوره‌یه‌کی هدریمی چیاکان وه‌سفی ده‌کات^(٦)، که‌چی هه‌ندی‌تجار به‌شاریکی شوین پته‌و باسکراوه‌وله‌گه‌ل نه‌مه‌ش به‌یه‌ک ناوچه له‌گه‌ل شاری سیروان دانراوه^(٧). به‌لام دوو شوینی جیاوازن، وه‌نهم باسه‌ش په‌نگه له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت، چونکه له‌ته‌ک یه‌ک بوونه^(٨).

(١) -المشترك وضعاً، ص٢٨٩؛ الانصاری، المصدر السابق، ص١٨٤.

(٢) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٩٦؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٤٠٩.

(٣) - ماسه‌به‌زان: کوره‌یه‌که ده‌که‌ویته باشووری رۆژئاوای هدریمی چیاکان، هاوسنوره له‌گه‌ل خاکی عێراق له‌لای رۆژئاواکه‌ی له‌به‌ره‌ی باشووریشموه هدریمی خوزستانه. احمد میرزامیرزا، المرجع السابق، ص ٤٠.

(٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤١. له‌بیروری لیکۆله‌ره‌وان (ماه) وشه‌یه‌کی کوردیه یان به‌مانای شار دیت یاخود رینگای سه‌خت و دژوار به‌لام له‌شیکردنه‌وه‌ی وشه‌ی ماهی کوفه‌و به‌سه‌ره نزیکتره له‌وه‌ی به‌مانای شار بیت. النقشبندی، الدینور وشهرزور، ص ١٥؛ محمد جمیل بندی رۆژیانی، مدن کوردیه قديمه، ص ٢٠٩، هامش، رقم (٢٧).

(٥) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤٩.

(٦) - المصدر نفسه والصفحة.

(٧) - اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧١؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ١٨٤؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٤١٥.

(٨) -المشترك وضعاً، ص٢٩٤؛ القزوينی، اثار البلاد، ص ٢٦٠.

هه‌روه‌ها یاقوت باس له پیکهاته‌ی دانیش‌توانه‌کە‌ی ناکات، هه‌رچه‌نده له‌سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی تۆیه‌می زاینی کورد له‌دانیش‌توانی وێنده‌ری بوون.^(١)

٢٨ - حُلوان / حُلوان:

یاقوت، حُلوانی عێراقی ناو ناوه، چونکه به‌لاپاڵی چیا به‌سه‌ر عێراقدا ده‌پوانیته، به‌جۆرتک شوینه‌کە‌ی له سنووری ناوچه‌کانی ڕه‌شه‌خاک له دواوه‌ی چیاکان ده‌ستیشان ده‌کات^(٢). له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا به‌شارتکی هه‌رتمی چیاکان ژمێرداوه^(٣)، که ده‌که‌وتیه باشووری رۆژئاوای ئەم هه‌رتمه^(٤). به‌لام ناوبراو ئه‌وه‌ی چه‌سپاندووه که که‌وتۆته سنوری عێراق، ئەمه‌ش به‌وه‌ستان له‌سه‌ر رایه‌کە‌ی (ابو زید البلخی)، که ئەمه‌ پوون ده‌کاته‌وه، که حُلوان ده‌چیتته سه‌ر ناوچه‌کانی عێراق و تاکه شاریه‌تی که‌چیا ی لیبیت^(٥) ده‌رساره‌ی بنه‌ چه‌ی ناوه‌کە‌ی بۆ (حُلوان بن عمران بن الحاق بن قضاة) ده‌گه‌رێتته‌وه، که سه‌ره‌رشتیاری ئەم ناوچه‌یه بووه^(٦). به‌لام نازانریته خاوه‌نی چ پله‌یه‌کی نیداری بووه‌و، که‌ی ده‌سه‌لائی له‌م ناوچه‌یه هه‌بووه، بۆیه به‌پایه‌کی ده‌مارگیرانه سهرده‌کریته، چونکه له‌وانه‌یه ئەم که‌سایه‌تیه ناوی شاره‌کە‌ی وه‌کو نازناو وه‌رگریتیته.

(١) - اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٢؛ الاصحري، المسالك والممالك، ص ٢٨٢.

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٩٠؛ المشترك وضعاً، ص ١٤٢؛ ابن الاثير، الباب في تهذيب الانساب،

(بيروت: ١٩٨٠)، ج ١، ص ٣٨٠؛ سباهي زادة، المصدر السابق، ص ٢٩٧.

(٣) - اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٥؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٣١٧.

(٤) - قدامة بن جعفر، المصدر السابق، ص ١٧٣. واتا له‌و به‌شە‌ی خاکی کوردستانه، که‌ده‌که‌وتیه هه‌رتمی

چیاکان، جگه له‌وه‌ی به‌شارتکی کۆنی نيشته‌جیوانی کورد داده‌نریته و یاقوتیش هۆزێکی کوردی بۆ‌ئه‌م

شاره ده‌گه‌رێتته‌وه. اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٥، معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٨٤.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٢٩١. ته‌نانه‌ت به‌ ناوه‌ندی کوردی (شاذ فيروز قباد) دانراوه. ابن خرداذبه،

المصدر السابق، ص ١٨.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٩١. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا (البکری) ش بۆ وشە‌ی عه‌ره‌بی ده‌گه‌رێتته‌وه

به‌لام له‌رووی واتای وشه‌که‌وه، که مه‌به‌ست له‌ پاراستنی ناوچه ده‌شتایه‌کانه. معجم ما استعجم،

مج ١، ج ٢، ص ٩٦.

٢٩ - دینور / دینه‌وهر^(١):

شاریکه له هدریمی چیاکان، یاقوت به (ماه کوفه)^(٢) ش ناوی ده‌بات^(٣)، نزیکه له قهرمیسین و له‌باکووری پوژئاواي همدانه^(٤)، نیتوانیشیان (بیست فدرسخ / ١٢٠ کم) زیاتره، له گه‌ل شه‌هره‌زووریش چوار قو‌ناغه^(٥).

به‌لام پیکهاتدی نه‌توه‌کانی دیار نه‌کردووه، که له‌هه‌ندلی سدرچاوه‌ی تر به‌عه‌جهم و عدره‌ب یان داده‌نیتن^(٦)، عدره‌به‌کانیش له‌کاتی پوژسه‌ی فتوحات له‌م شاره نیشته‌جی بوون، مه‌به‌ست له‌عه‌جه‌می‌ه‌کانیش کوردیش ده‌گریته‌وه، چونکه شوینتی هوژی کو‌نی کوردی بووه^(٧).

(١) - یاقوت ناوه‌کو‌نه‌کی به‌دیناوه‌ران داده‌نیت، به‌جوړیک خه‌لکه‌کی له‌سمر ناینی زهرده‌شتی بوون. ته‌نانه‌ت محمدمه‌لاجیل روژیانی ناوی (دینه‌ور) بو سدرده‌می ناشوریه‌کان ده‌گریته‌وه له‌دو‌وپرگه پیکهاتووه (دین-ور) واتا (دین زاده). معجم البلدان، مج ٥، ص ٤٩، مدن کردیه قدیمه، ص ٢٠٤.

(٢) - (ماه کوفه) کوریه‌کی فراوانه له چمند شاروچکه و قعزا و ناحیه‌یک پیک هاتووه، له سنووری سهروری شاری دینه‌وهره له به‌ره‌ی پوژئاواشی کوریه‌ی حولوانه، کوریه‌ی ماسبه‌زان له‌باشووری پوژسه‌لاتی شاری همدان و باکووری هدریمی نازهریا‌یجان. قدامة بن جعفر، المصدر السابق، ص ١٧٣؛ النقشبندی، الدینور و شهرزور، ص ١٩.

(٣) - له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌و ناوه‌ی بو‌دانراوه چونکه نه‌و داها‌ته‌ی واتا باج و سمرانه‌ی نه‌م ناوچه‌یه بو خه‌لکی کوفه په‌وانه ده‌کرا. سدرچاوه‌کانی به‌ر له‌یاقوتیش به‌مه ناوزه‌دیان کردووه. ابن رسته، المصدر السابق، ص ١٦٦؛ المقنسی، المصدر السابق، ص ٢٩٠؛ معجم البلدان، ج ٢، ص ٥٤٥.

(٤) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٣٠٥؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٣٤٠.

(٥) - معجم البلدان، ج ٢، ص ٥٤٥.

(٦) - الیعقوبی، المصدر السابق، ص ٧٦.

(٧) - وه‌کو هوژی شو‌هیجانی کوردی. المسعودی، مروج الذهب، ج ٢، ص ٣٣٨؛ البکری، المسالك والممالك، ج ١، ص ٢٦٢.

٣٠- قُرْمِیسین/قهرمیسین- کرماشا:

ناوه بنچینه‌یه‌که‌ی (کرمانشاهان) ه و یاقوتیش ناماژهی به‌وه کردووه، بۆ (قهرمیسین)ی عدره‌بی گزراوه^(١). بونیاتنه‌ری ئەم شاره (قویاژ بن فیروز) (٤٨٨-٥٣١ز) پاشای فارس بووه^(٢).

هه‌روه‌ها به شاریکی به‌ناویانگی نزیک دینه‌وه‌ر له نیتوان هه‌مه‌دان و حولوان وه‌سفی ده‌کات. نه‌گه‌رچی له‌کاتی باسکردنی ئەو سه‌گزیه به‌ردینه‌ی که‌له‌م شاره‌دا هه‌بووه به شوێنی ده‌سه‌لاتداری پاشاکانی چین و تورک و پۆمی داده‌نیت^(٣). ئەمه ئەوه‌ناگیه‌نیت که‌ئه‌م شاره له‌دیروزه‌مانه‌وه شوێنی نیشته‌جیی کوردی هوکمرانانی نه‌بووه، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌ر له‌سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی نویه‌می زاینیدا زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌کوردو عه‌جهم پێک هاتوون^(٤).

٣١- هَمْدَان/ هه‌مه‌دان:

کاتی‌ک سه‌یری کتیی (معجم البلدان)، سه‌باره‌ت به‌م شاره ده‌که‌ین، ده‌بینین دانه‌ری کتیب چهند لاپه‌ره‌یه‌کی بۆ ته‌رخان کردووه، که‌وا هه‌ندی لایه‌ن و بارودۆخی ئەم شاره به دیار ده‌خات، بگه‌ر هه‌ر له‌ناوه‌که‌یه‌وه که‌بوچی ده‌گه‌رپێته‌وه^(٥). له‌گه‌ڵ ئەو جیاوازی بیروپایانه‌ی سه‌باره‌ت به‌م شوێنه هه‌بووه خسته‌ویه‌تیه‌ پوو، به‌شیوه‌یه‌ک جارێک به چاکترین و په‌فاهیت و پته‌وترین ناوچه‌ی مه‌لیکه‌کان دانراوه. جارێکی تر به‌ ناخۆلاترین

(١) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٣٠؛ الحمیری، المصدر السابق، ص ٤٥٦.

(٢) - ابن الفقیه‌ الهمدانی، المصدر السابق، ص ٤٢٢؛ معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٣٠. به‌لام له‌هه‌ندی سه‌رجاوه پاشا (به‌رام بن سابورزو الاکتاف) به‌ بنیاتنه‌ری ئەم شاره داده‌نرت. مؤلف مجهول، مجمل التواریخ والقصص، ص ٦٨.

(٣) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٣٣٠. هه‌روه‌ها (ابن الفقیه‌ الهمدانی) ناماژهی به‌ شوێنی سه‌گزی مه‌لیکه‌کان کردووه. البلدان، ص ٤٢٩.

(٤) - الیعقوبی، المصدر السابق، ص ٧٦.

(٥) - بروه‌نه‌ته‌م لیکۆلێته‌وه‌یه، ل ٢٦.

(اقبح) شار و (دۆزه‌خ دره) و اتا دره‌گای جه‌ه‌ن‌م وه‌سفی ده‌کات^(۱).
له ناوه‌راستی هه‌ری می چیاکان هه‌لکه‌وتوه‌و، به‌گه‌وره‌ترین ناوچه‌ی ئەم
هه‌ری مه‌داده‌نریت^(۲). له‌چه‌ندین شارۆچکه و گوند و ناوچه پێک دێت و، به‌نزیکه‌ی شه‌ش
سه‌د و شه‌ست گوند ده‌خه‌میلنریت^(۳). هه‌روه‌ها به‌گرینگترین شاره‌کوردیه‌کانی هه‌ری می
چیاکان داده‌نریت^(۴)، یاقوت کورده‌کان له‌م شاره‌به‌دیار ده‌خات^(۵).

۳۲- نَهَاوُئِد / نَهَاوَه‌ن‌د:

سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌که‌ی یاقوت دوو بیه‌ورا ده‌خاته به‌رچاو یانه‌وه‌تا ناوی بنیاتنه‌ری
شاره‌که نوح (سلاوی خوی لی‌بی) بووه^(۶). یان بۆ سروشتی بارودۆخی شاره‌که که خێرویه‌ری
زۆر بووه، بۆیه به‌ (نیوهاوند) و اتا (چه‌نده‌ها خێر) هاتوه^(۷). هه‌روه‌ها به‌(ماه بصره)^(۸) و
(ماه دینار)ش^(۹) ناوبردراوه. که‌وتۆته باشووری شاری هه‌مه‌دان^(۱۰)، و اتا لای باکووره‌که‌ی
ئەم شاره‌یه‌و و ئیوانیان (چوار فدرسه‌خ / ۲۴ کم) بووه^(۱۱).

(۱) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۱۲-۴۱۳.

(۲) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۷؛ السمعانی، المصدر السابق، ج ۵، ص ۶۴۹؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۱۷؛ سباهی زادة، المصدر السابق، ص ۶۴۸.

(۳) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۱۰.

(۴) - البکری، المسالك والممالك، ج ۱، ص ۲۶۲.

(۵) - هه‌روه‌کو له‌ده‌ریاچه‌ی فره‌ان ئەمه به‌دیار رده‌که‌وت. معجم البلدان، مج ۴، ص ۲۵۸.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۳۱۳. هه‌روه‌ها بروانه‌السمعانی، المصدر السابق، ج ۵، ص ۵۴۱؛ القزوينی، اثار البلاد، ص ۴۷۱.

(۷) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۹، ص ۳۱۳.

(۸) - له‌بهر ئەوه‌ی هه‌روه‌کو شاری دینه‌مهر ئەوه‌سکه‌وته‌ی که‌له‌خه‌لکی شاری نه‌هاوه‌ند کۆ ده‌کرایه‌وه بۆ شاری به‌سه‌ره‌ده‌ناردرا. معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۸؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ۱۸۳. هه‌ری‌یه‌ش ره‌نگه‌ ناوی شاره‌که بۆ سروشتی بارودۆخه‌که به‌گه‌ریته‌وه.

(۹) - بۆ ناوی ئەویاوه‌ فارسه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، له‌کاتی فته‌که‌ردنی ئەم ناوچه‌یه‌ ده‌ستگیر کراوه، دواتر موسوڵمانان له‌گه‌ڵی رێک که‌وتوون به‌سه‌پاندنی باج و سه‌رانه. معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۹.

(۱۰) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۰۵؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۱۷.

(۱۱) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۳۱۳.

۳۳- أسدآباد/ ئەسەد ئاباد- شیراوه^(۱):

نەم شارە دە‌که‌وتتە سەر ریڭای نیوان هە‌مه‌دان و عێراق و ماوه‌ی نیوانیان قۆناغیکە له‌گە‌ڵ هە‌مه‌دان^(۲)، بە‌لام (المهلبی) ماوه‌ی نیوانیان (تۆ‌فرسە‌خ/ ۵۴کم) ی داناوه^(۳).

۳۴- بروجرد/ بە‌روجیرد:

شاریکە له‌ نیوان هە‌مه‌دان و (کەرەج)^(۴) و ماوه‌ی نیوانی له‌گە‌ڵ یە‌که‌میان (هە‌ژدە فەر‌سە‌خ/ ۱۰۸کم) ی له‌گە‌ڵ کەرەجیش (دە‌ فەر‌سە‌خ/ ۶۰کم) ه^(۵). وه‌ شو جیا‌وازی‌ی له‌ نیوان کتیبە‌که‌ی یاقوت و زانیاری تر دە‌بینرێ‌ت ئە‌وه‌یه‌ ناوبراوه‌ ناما‌ژه‌ پێ‌دە‌کات، سەر‌ه‌تا گوند‌بووه‌ دواتر بۆ‌ته‌ شار^(۶). بە‌لام له‌ هە‌ندێ‌ سەر‌چاوه‌دا بە‌مه‌ڵ‌به‌ندیکی گرینگی کورە‌ی (ماه‌ البصره) باس‌کراوه‌^(۷).

۳۵- گنڭور/ کە‌نکیور^(۸):

گوندیکە له‌ نیوان هە‌مه‌دان و قەر‌مه‌سین^(۹)، یاقوت هە‌مان شوێ‌نه‌ به‌ (قصر اللصوص) شی‌ وه‌سف کرد‌وه^(۱۰).

(۱) - له‌بەر ئە‌وه‌ی دە‌که‌وتتە‌ به‌شی پۆ‌ژئا‌وا‌ی هە‌رمی‌ چیا‌کان و ئە‌وه‌یه‌ش زۆ‌ری‌ کورد بوون، هەر‌له‌بەر ئە‌مه‌ توێ‌ژه‌ری‌ک پیتی وایه‌ له‌سروش‌تی گێ‌ران‌ه‌وه‌کانی یاقوت زۆ‌ری‌ ناوی ناوچه‌کانی بۆ‌ زمانی عەر‌بی‌ گە‌ران‌ئۆ‌ته‌وه‌ و رە‌نگه‌ ئە‌مه‌شی کرد‌بێ‌ته‌ عەر‌بی‌. حکیم احمد مام بکر، المرجع السابق، ص ۱۸۰.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۷۶، بە‌لام (ابن رسته) له‌سەر ریڭای نیوان هە‌مه‌دان بۆ‌ ناوچه‌ی ره‌شه‌خاک ده‌ری‌پوه، که‌هە‌مان مە‌به‌ستی شوێ‌نه‌که‌ی یاقوته‌،، الاعلاق النفیسه، ص ۱۶۷.

(۳) - المسالك والممالك، ص ۱۴۵.

(۴) - کەرەج: شاریکە له‌ نیوان هە‌مه‌دان و ئە‌سفە‌هان، له‌ هە‌مه‌دان‌ه‌وه‌ نزیک‌تره‌، نیوانیشیان (سی‌ فەر‌سە‌خ / ۱۸کم) بووه‌، معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۴۶.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۴۰۴، مج ۴، ص ۴۴۶.

(۶) - المصدر نفسه والصفحه.

(۷) - قدامة بن جعفر، المصدر السابق، ص ۱۷۳.

(۸) - هاوکات گوندیکی گوریه‌ له‌لای باشووری قە‌دیا‌له‌کانی لوتکی‌ چیا‌ی ئە‌ل‌و‌ند. النقشبندی، اذربيجان، ص ۱۲۲.

(۹) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۶۳؛ القزوينی، اثار البلاد، ص ۴۸۸؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۵۲۲.

سەبارەت بە ناوی ئەم شوێنە ناویراوئەوه پوون دەکاتەوه، ئەوکاتە ی له ژێر دەسەلاتی فارسەکان بووه بە کەنکیور ناویردراوه ^(۱). بەلام دواى هاتنى سوپای نیسلام بۆ ئەم و نیشته‌جێبوونیان لەم ناوچه‌یه‌دا مالاته‌که‌یان توشی پراوپووتی هاتوو. له‌و کاتەوه‌ش به (قصر اللصوص) ناویردراوه ^(۲).

۳۶- سابورخواست / سابورخواست (شاپور خواست) - خورەم ئاباد ^(۳):

یاقوت ئەم شارە جارتیک به ویلایه‌تیکى نیتوان خوزستان و ئەسفەهان وەسف دەکات، ^(۴) هەندى جارىش بەشار ناوی دەبات ^(۵). دەکەوتتە باشووری شاری نه‌هاوهند ^(۶)، که ماوه‌ی نیتوانیان (بیست و دوو فەرسەخ / ۱۳۲ کم) بووه ^(۷). ناوه‌که‌شی بۆ بنیاتنەرەکه‌ی گەرانداوئەوه ^(۸).

(۱) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۶۳.

(۲) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۶۳.

(۳) - المصدر نفسه و الصفحة.

(۴) - هاوکات شارتیکی گرینگى هەرتەمى لوپستانەو دەکەوتتە باشووری پوژئاواى ولاتى شیران. النقشبندی، الدینور وشەرزور، ص ۳۱.

(۵) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۶۷.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۵۴.

(۷) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۰۷.

(۸) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۶۷.

(۹) - لەدووبرگه پێک هاتوو (سابور یاخود شاپوری کوری ئەمردەشێری پاشای فارسى) و برگەى دووهم پاشا کاتیك خۆى لەخەلك بزرکردوو خەلكانیك لەم ناوچه‌یه‌دا داواى ئەم پاشایەیان کردوو بەدواى گەراون. معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۶۷.

چوارهم // شاره کوردن نشینه‌کانی هه‌رسی هه‌ریمی نازه‌ربایجان و ئاران و ئه‌رمینیا:

٣٧- اُرمیه / ئورمیه - ورمی:

ئهو زانیاریانه‌ی که یاقوت خستویه‌تیه‌روو، به‌شاریکی کۆن له هه‌ریمی نازه‌ربایجاندا نراوه ^(١)، به‌شێوه‌یه‌ک که ده‌که‌وتیه کۆتا به‌شی رۆژئاوای ئهم هه‌ریمه ^(٢). هه‌روه‌ها ناوبراو ماوه‌ی نێوانی له‌گه‌ڵ ده‌ریاچه‌ی ئورمیه (فهرسه‌خێک و نیو / ١٢ کم) داده‌نیت ^(٣)، وه‌دوای ئه‌وه‌ی له‌سالی (٦١٧ ک / ١٢٢٠ ز) سه‌ردانی ئهم شاره‌ی کردووه و به‌ناوچه‌یه‌کی خاوه‌ن خێرو بێتری هه‌وا پاک و ئاوێ زۆر وه‌سفی ده‌کات، هه‌ر له‌وتیه‌وه‌گه‌راوه‌ته‌وه ئیبریل و ماوه‌نێوانیشیان هه‌وت رۆژه‌ پێی داناهه ^(٤). له‌میژوو شدا به‌شاریکی کوردی داده‌نیت ^(٥).

٣٨- اُشنه / ئوشنو-شنویه:

دوای ئه‌وه‌ی یاقوت ئهم شاره‌ی به‌وێرانی بینیه‌وه، وه‌سفی شیتنه‌هه‌له‌که‌وته‌نه‌که‌ی ده‌کات، که که‌وتۆته ئهو لایه‌ی هه‌ریمی نازه‌ربایجان که له‌به‌ری شاری ئیبریل دایه، واتا له‌به‌شی

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٩.

(٢) - سباهی زاده، المصدر السابق، ص ١٤٤. بروانه نه‌خشه‌ی ژماره (٧). له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا به‌یه‌کێک

له‌شاره‌کانی ئه‌رمینیا ژمی‌ردراوه المقدسی، المصدر السابق، ص ٢٨٢

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٩. ئهم ده‌ریاچه‌یه ده‌که‌وتیه باکووری رۆژئاوای شاری ئورمیه. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٨٩؛ أبو الفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٧.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٩.

(٥) - هه‌روه‌کو چۆن (مه‌سه‌ودی) هه‌ریمی نازه‌ربایجان به‌شوتنی نیشه‌جیبوانی هه‌زی هه‌زانی کوردی داده‌نیت، مروج الذهب، ج ٢، ص ٣٣٨. جگه له‌مه‌ش له‌شاری ئورمیه ده‌سه‌لاتی (ابی هه‌جاء بن ریب الهذبان) له‌سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچی یازده‌هه‌مین زاینیدا به‌رجاو ده‌که‌وت. ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون المسمى بـ (دیوان المبتدا والخبر فی تاریخ العرب والبربر ومن عاصرهم الشأن الاکبر)، ضبط المتن ووضع الحواشی والفهارس خلیل شحاده، (بیروت، ٢٠٠٠)، ج ٤، ص ٦٧٦-٦٧٧.

پۆژئاوای ئەم هەرێمه، دووریە کەشیان پێنج پۆژه پێ بسووه^(١). بەلام ئەو بارودۆخە وێرانکارییە هەرە کۆخۆی نەماوتەوه، بەلکو له پۆژگاری (حمدالله المستوفی القزوينی) دا گۆرانکاری بەسەرداهاوتوه و بارودۆخیکی مامناوەندی وەرگرتوه^(٢).
جگە لەوێ کەوتۆتە نێوان دوو شاری کوردی ئیبل و ئورمیه، بەلکوخۆی بەشوێنی هەرە گرینگی هۆزی هەزبانیه‌کان و زەرزاری کوردی دادەنرێت^(٣).

٣٩- تَبْرِيز / تَبْرِيز-تەوريز:

یاقوت لایەنە جوگرافیه‌کی ئەم شارە یەکلای نەکردۆتەوه، کە کەوتۆتە باکووری رۆژه‌لاتی دەریاچهی ئورمیه، نێوانیشیان نزیکەی (هەشت فەرسەخ / ٤٨ کم) ه^(٤)، بەلام له ریز شارە ناسراوه‌کانی هەرێمی ئازەریایانی داناوه^(٥). ئاماژەش بەو دەکات کە سەرەتا گوندیک بووه تا پۆژگاری خەلیفە عەباسی مەتووەکیل (٢٣٢-٢٤٧/ک / ٨٤٦-٨٦١ز) پاشان بنیات نراوه و قایمکاری بۆ کراوه، لەئەنجامدا چڕی دانیشتوانی ئەم شارە زیادی کردوه^(٦).

لەگەڵ ئەوێ هێچ دەقیکی راستەوخۆمان نیە لەسەرچاوه‌کان، کە ئاماژە بەو بکات کە ئەم شارە کوردی لێ ژیاوه بەلام لەتێبینیه‌کانی مینۆرسکی و، کە باس لەدەسه‌لاتی

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٢٠١. بەشیوه‌یه‌ک لای باشووری پۆژئاوای هەرێمی ئازەریایمانه‌و وەله‌به‌ری

باکووری شاری ئورمیه‌یه. بروانه: نەخشە ژماره (٧)،

(٢) - نزهة القلوب، ص ٨٦.

(٣) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٨٩؛ ابن فضل اللہ العمري، المصدر السابق، مخطوطة مصورة، ج ٣،

ص ١٢٥. بۆزیاتر زانیاری دەریارە ئەم هۆزانه بروانه: بەشی چواره‌می ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه.

(٤) - بارتولد، دائرة المعارف الاسلامیة، ماده (تبریز)، مج ٩، ص ١٧٣؛ النقشبندی، اذربيجان، ص ٥٢.

(٥) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٣.

(٦) - المصدر نفسه و الصحفة. (قدامة بن جعفر) و (ناسرخسرو) بەرله‌یاقوت باس لەم گۆرانکارییە بارودۆخە

کە دەکەن، بەجۆرێک تووشی یوومەله‌رزە هاوتوه. الخراج و صناعة الكتاب، ص ٣٨١ - ٣٨٢؛

سفرنامه، ترجمة: يحيى خشاب، (القاهرة: ١٩٤٥)، ص ١٠.

(حسین کوری محمد) ^(١) له‌سه‌دهی چواره‌می کۆچیه‌وه له‌م ناوچه‌یه ده‌کات، که هه‌ستاوه به بونیات نانه‌وهی ئه‌م شاره ^(٢) و به‌راورد کردنی له‌گه‌ل تییینه‌کانی (مسکویه) (م: ٤٢١/ک: ١٠٣٠ز) ^(٣) و پوونکردنه‌وهی لیکۆله‌رانیش ^(٤)، ئه‌وه‌مان بۆ به‌دیار ده‌خات ده‌سه‌لاتی میرنشینی کوردی له‌سه‌دهی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زاینیدا گه‌یشتۆته ئه‌م ناوچه‌یه، بۆیه له‌پیزی شاره کوردنشینه‌کانمان داناوه.

هه‌روه‌ها ناوچه‌ی (دشت) شوێنێکی نێوان ئه‌ربل و تیریز بووه، دانیش‌توانه‌که‌ی هه‌مووله کورد پێکهاتوه ^(٥).

٤٠- ع- سَلْمَاس / شَهْ لَمَاش ^(٦):

شارێکی به‌ناویانگی هه‌رێمی ئازهریايجانه ^(٧)، له نێوان شاری تیریز و ئورمیه‌یه ^(٨). نه‌گه‌رچی یاقوت به‌وێران بینویه‌تی، به‌لام په‌نگه ناویانگی ئه‌و باسکردنه‌ی بۆ سه‌رچاوه‌کانی تر و سه‌رده‌می زووتر بگه‌ڕێته‌وه. هه‌روه‌کو چۆن (المهلبی) به‌ شارێکی

(١) - حسین بن محمد: ناسراوه به (ابو الهیجاء الروادی) له‌سالی (٣٤٤/ک: ٩٥٥ز) ده‌سه‌لاتی ئازهریايجان هه‌بووه، وله سالی (٣٤٥/ک: ٩٥٦ز) ده‌ستی به‌سه‌ر ته‌وهریز داگرتوه. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٨٩. بۆزیاتر زانیاری بروه: نقادر محمد حسن، الامارات الکوردیه فی عهد البویه، ص ٢٥-٢٦.

(٢) Minorisky, studies in Caucasian history, (London:1953), p, 168.

(٣) - که‌هه‌ر له‌م سه‌ده‌یه‌دا ئاماژه به ده‌سه‌لاتی حسین کوری محمدی ره‌وادی کراوه که به (ابی هیجاء الروادی)ش ناسراوه له‌هه‌رێمی ئازهریايجان به‌دیار که‌وتوه. تجارب الامم، ج ٢، ص ١٨٠؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٨٩.

(٤) - بۆزیاتر زانیاری بروه: النقشبندي، اذریجان، ص ١١٣-١١٥؛ قادر محمد حسن، الامارات الکوردیه فی عهد البویه، ص ٢٥-٢٦.

(٥) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٤٥؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٣٢٧.

(٦) - بروه: ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ١٠٦-١٠٧؛ اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٨٠.

المقدسی، المصدر السابق، ٢٨٤؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٢٩١.

(٧) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٣٩؛ ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٧.

(٨) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٣٩؛ القزويني، اثار البلاد، ص ٣٩١.

که‌وره و شوێنێکی بازرگانی باسیکردوه^(١).

به‌شینی هۆزه کوردیه کۆنه‌کان داده‌نریت و ته‌نانه‌ت شه‌و هۆزانه به‌شداریان له پووبه‌پوونه‌وه‌ی هێرشکاری (حه‌مدانیه‌کان)^(٢) له‌سالی (٣٣٢/٩٤٣ ز) کردوه^(٣).

٤١- مَرْدُ/ مه‌ره‌ند:

شه‌و زانیاریانه‌ی که‌یاقوت سه‌باره‌ت به‌م ناوچه‌یه خستوونه‌تیه‌پوو، به‌شارێکی دیارو‌ناسراوی هه‌ریمی نازه‌ریایه‌انی داناوه^(٤)، سه‌ره‌تا گوندیک بووه^(٥)، به‌لام گۆپانکاری له‌فراوان و چری دانیشتوانی به‌دی کراوه^(٦). دواتر تووشی هێرش داگیرکاری هاتوه، ناوبراو کاوتکاریه‌که‌ی بینیه^(٧).

به‌لام به‌بێ دیاریکردنی ناوچه‌کانی ده‌ورووبه‌ری، که‌که‌وتۆته‌ ره‌ژه‌ه‌لاتی شاری (خوی)^(٨)، له‌گه‌ل میژووی ناوچه‌که‌ و نه‌ته‌وه‌ نیشته‌جیبه‌وه‌کانی و ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌که‌ که‌وه‌کو (عصمت کوردی) له‌سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی نزیه‌می زاینی ده‌سه‌لاتی له‌م ناوچه‌یه‌ هه‌بووه^(٩).

(١) - المسالك والمالك، ص ١٤٢.

(٢) - هه‌مدانیه‌کان: شه‌و بنه‌ماله‌یه‌ خاوه‌نی ده‌وله‌تی هه‌مدانی له‌موسل (٢٩٣-٣٩٢/٩٠٥-١٠٠١ ز) بووه، که‌ره‌چه‌له‌کیان بۆ هۆزی ته‌غلووی عه‌ره‌بی ده‌گه‌رته‌وه. جرجی زیدان، تاریخ الادب اللغة العربیة، (بیروت: ١٩٦٧)، ج ٢، ص ٥٣٦؛ بۆزیاتر زانیاری ب‌روانه: فیصل السامر، الدولة الحمدانية فی الموصل والحلب، (بغداد: ١٩٧٠)، ج ١، ص ٤٠.

(٣) - مسکویه، المصدر السابق، ج ٢، ص ٦٥.

(٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ١١٠.

(٥) - البلاذری، المصدر السابق، ص ٣٢٥؛ معجم البلدان، مج ٥، ص ١١٠.

(٦) - معجم البلدان، مج ٥، ص ١١٠.

(٧) - المصدر نفسه و الصحفه.

(٨) - شاری خوی: له‌ره‌ژناوای شاری مه‌ره‌ندی هه‌ریمی نازه‌ریایه‌انه‌و نیوانیشیان (دوانزه‌ فه‌رسه‌خ/٧٢ کم). المهلبی، المصدر السابق، ص ١٤١.

(٩) - شه‌م که‌سایه‌تیه‌ پالێشتی بابه‌ک خوره‌می (٢٢٠/٨٣٥ ز) ی کردوه به‌یه‌کتیک له‌سه‌رکرده‌ی سوپاکانی داده‌نریت، ته‌نانه‌ت بابه‌ک له‌م ناوچه‌یه‌ پشته‌ی پیسته‌توه. الدینوری، الاخبار الطوال، تحقیق: عبد المنعم

٤٢- مَرَاغَة / مهرآغه:

کۆنترین شاری هه‌رێمی نازهربایمانه^(١)، له‌سه‌ره‌تا ناوی (افراز هروژ)^(٢) بووه، به‌لام له‌و کاته‌وه بۆته مهرآغه، که وه‌کو له‌وه‌رگایه‌ک بۆ له‌وه‌راندنی مالا‌تی سوپای سه‌ربازانی خه‌لیفه‌ی نه‌مه‌وی (مه‌روانی کوری عه‌مه‌د) (١٢٧-١٣٢ ک / ٧٤٤-٧٤٩ز)، که نه‌وکات والی ئه‌رمینیا و نازهربایمان بوو، به‌کارهاتوه، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه یه یاقوت بنچینه‌ی ناوه‌که‌ی بۆ وشه‌ی عه‌ره‌بی (مَرَاغَة) ده‌گه‌ڕێنێته‌وه^(٣).

به‌لام له‌تێبینیه‌کانی ناوبراودا ده‌سه‌لا‌تی فارسه‌کان و عه‌ره‌به‌کان به‌تایبه‌تی به‌دیار ده‌که‌وێت، به‌بێ هیچ ئاماژه‌یه‌ک بۆ نه‌ته‌وه‌کانی تر، چونکه کورده‌کان له‌سه‌ده‌ی پێنجه‌می کۆچی یازده‌هه‌مین زاینیدا له‌م شاره تووشی کوشتاری زۆر هاتوون له‌لایه‌ن هه‌ژزی (غوز)^(٤) کاتی هێرشیان کردۆته سه‌ره‌رێمی نازهربایمان^(٥).

٤٣- نَشَوِي / نه‌شه‌وی- نه‌خچه‌وان^(٦):

سه‌ره‌تا یاقوت به‌شارێک له‌دوو‌رترین سنووری لای باکووری هه‌رێمی نازهربایمانی

العامر، مراجعه جمال الدين شبال، (القاهره: ١٩٦٠)، ص ٤٠٢؛ كوثر اسماعيل حسين، الحياة الاقتصادية والاجتماعية في اقليمى اذربيجان واراز خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين / العاشر وحادي العشر الميلاديين، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربيل: ٢٠٠٢)، ص ١١٥.

(١) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٩٣.

(٢) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٢٨.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٩٣؛ سباهي زادة، المصدر السابق، ص ٥٨٣.

(٤) - (الغز) هه‌ژتيكي تورك بوون، به‌سه‌لجوقيه‌كانيش ناسراون، كه نهم ناوه‌ش بۆ سه‌ركرده‌يتى يه‌كه‌مى سه‌لجوق كورى تفاق باپيره گه‌وره‌ى توركه‌كان ده‌گه‌ڕێته‌وه. ابن الفقيه الهه‌زاني، المصدر السابق، ص ٣٦، تamar تالوت رايس، السلاجقة، ترجمة: لطفى خورى، ابراهيم داقوقى، (بغداد: ١٩٨٦)، ص ١٨-١٩.

(٥) - ابن العبري، تاريخ مختصر الدول، ص ١٥٧؛ احمد خليل، تاريخ الكرد فى الحضارة الاسلامية، (بيروت: ٢٠٠٧)، ص ١٨٨.

(٦) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٧٦.

داده‌نیت^(١). له گەڵ ئەمەشدا بەپێی خستنه‌پرۆی ئەو پرایانه‌ی که پشتی پێ به‌ستوه، شارێکه له ئاران و ده‌کهوتنه کورده‌ی (بسفرجان)^(٢)، لکاوه به ئهرمینیای^(٣).

ده‌توانین به‌شارێکی کوردنشین داینین، ئەگەرچی یاقوت ناماژه‌ی بۆ نه‌کردوه، له‌بەر ئەوه‌ی بنه‌ماله‌یه‌کی کوردی به‌ناوی شه‌دادی له‌زۆر ناوچه‌ی هه‌رێمی ئاران نیشته‌جێبوونه، شاری نه‌خچه‌وانیش یه‌کیك بووه له‌م شارانه^(٤).

٤٤ - بَرْدُوعَة / به‌رزعه‌:

ناوی ئەم شاره له‌لای یاقوت له (به‌رده‌دار) وه‌هاتوه، له‌ زمانێ فارسی واته‌ ئەو شوێنه‌ی که ده‌ستی به‌سهردا ده‌گیرا، وه‌گه‌رانه‌وه‌ی ئەم ناوه‌ش بۆ فارسی لای ناوبراو، خۆی له‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌گرتوه، کاتی فارسه‌کان ده‌ستیان به‌سهر هه‌رێمی ئهرمینیاداگرت، له‌م ناوچه‌ی به‌رزعه‌ نیشته‌جێ بوون، ته‌نانه‌ت ناماژه‌ به‌وه‌ده‌کات (قوبادی پاشای فارسی) بونیاتی ناوه‌ به‌لام پایه‌کی تریش ده‌خاته‌ پرۆ که گومانی لێ هه‌یه، ئەویش گه‌راندنه‌وه‌یه بۆ پیشه‌ی (برذاع) وانا کورتان دروو، به‌لام رای یه‌که‌م به‌راستتر داده‌نیت^(٥). به‌لام له‌وانیه له‌ووشه‌ی کورتان دروو وه‌اتبیت، به‌جۆرێک خه‌لکی ناوچه‌که خه‌ریکی ئەم پیشه‌یه‌ بوون. ئەم شاره‌ی له‌ زویه‌کی ده‌شتایی له‌ خالی کۆتایی لای باکووری سنووری هه‌رێمی ئازهریایه‌انی داناوه^(٦). به‌لام جیاوازی له‌پایه‌کانیشی به‌دیار ده‌خات، به‌جۆرێک که (ابن

(١) - المصدر نفسة والصفحة.

(٢) - بسفرجان، کورده‌یه‌که له‌ زه‌وی ئاران. معجم البلدان، مج ١، ص ٤٢٢.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٢٨٦. به‌لام سه‌رچاوه‌کانی به‌ر له‌یاقوت و دوایی به‌شارێکی سنووری هه‌رێمی ئارانیا داناوه. ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٩٥؛ السمعانی، المصدر السابق، ج ٥، ص ٤٩٠؛ القزوینی، اثار البلاد، ص ٤٩٣؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ١٨٩.

(٤) - اسماعیل شکر رسول، المرجع السابق، ص ٤٥.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩. که‌چی له‌هه‌ندێ سه‌رچاوه‌ ناوه‌که‌ی بۆیه‌که‌مین نیشته‌جێبووی که (برذعة بن ارن بن یافث بن نوح) بووه ده‌گه‌رتنه‌وه. الانصاری، المصدر السابق، ص ١٨٩؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٢٠٠.

(٦) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٢٠٠.

الفقيه الهمذاني) به شارێکی هه‌ریمی ئارانی داناوه^(١). جگه له‌وه‌ی خۆی ناوچه‌ی (لصوب) به تزیکی به‌رزعه له زه‌وی ئاران وه‌سف ده‌کات^(٢). دووری نێوانی له‌گه‌ڵ شاری گه‌نجه (نۆ فدرسه‌خ / ٥٤ کم) بووه^(٣). هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ روویاری (سه‌رسور) یشه‌وه (یه‌ك فدرسه‌خ / ٦ کم)^(٤) بووه.

به‌لام بۆ وه‌سفکردنی شاره‌که پشت به زانیاری (الاصطخری) ده‌به‌ستیت، که‌وا چۆن به شارێکی گه‌وره‌و جوان و به‌ پیت، ئاوه‌دان و خاوه‌ن بازار، که‌کوردەکان ده‌وره‌ی بازاره‌که‌یان داوه‌و، یه‌کیک له‌ده‌ه‌رگای ئهم شاره‌یان به‌ناو بووه، به‌جۆرێک دوا‌ی شاری په‌ی و نه‌سفه‌هان به‌ناویانگ بووه، ته‌نانه‌ت بگه‌ له‌عیراقه‌وه بۆ خوراسان هه‌یج شارێک به‌ وێنه‌ی به‌رزعه نه‌بووه. نه‌گه‌رچی یاقوت ئهمه‌ی به‌ سیفه‌تیکی کۆنی داناوه. چونکه کاتی ئهم ناوچه‌یه‌ی بینیه‌و ته‌نیا پاشاوه‌ی وێرانکاری به‌رچاوه‌وتوو و بارودۆخی خه‌لکی ناوچه‌که خراب بووه^(٥). که‌نه‌مه‌ش بۆ بارودۆخی شه‌وکاتی جیهانی ئیسلامی ده‌گه‌ریته‌وه تووشی هه‌رشکاری دوژمنان هاتوووه.^(٦)

٤٥ - بِلْقَان / به‌یله‌قان (فیداکاران)^(٧):

ده‌ریاره‌ی ئهم شاره یاقوت ئامازه به‌وه ده‌کات، یه‌کیک له‌پاشاکانی فارسی دووباره ئاوه‌دان کردۆته‌وه^(١). به‌مه‌ش دێزینی ئهم شاره به‌دیار ده‌که‌وی، که‌پێش شه‌وی فارسه‌کان له‌و ناوچه‌یه‌ی بووین ئهم شاره هه‌بووه.

(١) - البلدان، ص ٥٨٣؛ معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩. هه‌روه‌ها بروه‌نه: المق‌سی، المصدر السابق، ص ٢٨١؛

ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٤٠٣.

(٢) - معجم البلدان، مج ٥، ص ١٧.

(٣) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٧٩. هه‌روه‌ها بروه‌نه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٩١.

(٤) - المسالك والممالك، ص ١٠٨، معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩.

(٥) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٧٩.

(٦) - بروه‌نه ئه‌ل ١٦٦-١٧٣، ئهم لیکۆلینه‌وه‌یه

(٧) - بروه‌نه: اسماعیل شکر، المرجع السابق، ص ٤٤.

ده‌که‌وتته نهرمینیاى گه‌وره له‌نزیک شاری ده‌ریه‌ند^(۲). سه‌باره‌ت به جیاوازی رایه‌کان رای خۆی ده‌خاته‌روو، په‌نجه ده‌خاته‌سر شه‌وی که له هه‌ندئ باسکراوکان به‌یه‌کیتک له‌شاره‌کانی هه‌ریمی (تاران)یان ژماردووه^(۳). به‌لام نازانریت نایا مه‌به‌ستی ناوبراوله‌نهرمینیاى گه‌وره لی‌ره‌دا چیه، چونکه تاران به‌شیک بووه‌له‌نهرمینیاى گه‌وره. په‌نگه وه‌کو ته‌نها جیاوازیه‌ک له‌چۆنیه‌تی ده‌ریین بۆ وه‌سف کردنی ئەم ناوچه‌یه بیت. لی‌ره‌دا ده‌توانین ئەم شاره‌ش له‌ریز شاره کوردن‌شینه‌کان دابنێن چونکه ده‌سه‌لاتی مێنشینى شه‌دادی کوردی (۳۴۰-۵۹۵ه‌/ ۹۵۱-۱۱۹۸ز) گه‌یشته‌ته ئەم ناوچه‌یه‌و بنه‌ماله‌که‌ی لی‌ نیشه‌جی‌بوونه^(۴).

٤٦- جَنْزَة - كَنْجَة / گه‌نجه:

یاقوت به‌شارتیکی گه‌وره‌ی هه‌ریمی تارانى داده‌نیت^(۵). که‌وتته نێوان (شمکور)^(۶) و به‌رزعه^(۷)، و نێوانی له‌گه‌ل دووه‌میان (۱۶ فهرسه‌خ/ ۹۶کم) بووه^(۸). له‌به‌ر شه‌وی له‌لای خه‌لك به‌گشتی که‌نجه بووه که‌نه‌مه‌ش وشه‌یه‌کی کوردیه‌و لی‌ره‌دا به‌مانای نوێ

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۳۳. به‌لام یه‌که‌مین بنیاتنه‌ری ئەم شاره بۆ (بیلقان بن ارمینی بن لنتی بن یونان) ده‌گه‌ریتمه‌وه که تیايدانیشه‌جی بووه. السمعانی، المصدر السابق، ج ۱، ص ۴۳۵؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۴۰۳.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۳۳.

(۳) - نه‌گه‌رجی یاقوت ناویان ناهینیت، به‌لام بۆ به‌لگه وته‌که‌ی هه‌ریه‌که له (البلاذري) و (ابن حوقل) شوینی به‌یله‌قانیان له سنوری هه‌ریمی تاران داناه. فتوح البلدان، ص ۱۹۸؛ صورة الارض، ص ۲۹۴.

(۴) - بۆ زیاتر زانیاری پروه: اسماعیل شکررسول، المرجع السابق، ص ۴۵.

(۵) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۷۱؛ مج ۴، ص ۴۸۲؛ القزوينی، الثار البلاد، ص ۵۲۲.

(۶) - شه‌مکور: شارتکی کۆنی هه‌ریمی تاران و نێوانی له‌گه‌ل به‌رزعه‌دا (یازده فهرسه‌خ/ ۶۶کم) بووه. معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۶۴.

(۷) - الاصطخری، المسالك والممالك، ص ۱۱۳.

(۸) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۷۱.

وتازه‌پینگه‌یشتوو دیت که ده‌توانین کورد نشینی شاره‌کمی پتوه بسم‌لینین.^(۱)
 به‌لام ناوبراو به‌شیویه‌ک له‌گه‌ل سنوری دهره‌وی هدریمه‌کمی سهری کردووه‌وله نیتوان
 شه‌روان و تازه‌ریایمانی داناو، له‌لای خه‌لکی نووسهر و شه‌دیب زیاتریه (جنزه)
 ناوبردراوه^(۲). که هاوکات ثم ناوچه یه (کهرنابادی) پیده‌لین^(۳).

۴۷- باب الابواب - الدرّ بند/دهریه‌ند:

شاریکه له که‌ناره‌کانی پوویاری خه‌زهر، له‌باکووری هدریمی نارانه^(۴)، وه‌کو پیگه‌یه‌ک
 بۆ خه‌لکی هدریمی ناران و ئهرمینیا و تازه‌ریایمان سهر کراوه، پتویستی به‌به‌رگری
 کردن نییه، که ئه‌مه‌ش بۆ چۆنیه‌تی دروست کردن وشوینی هه‌لکه‌وتنی شاره‌که
 ده‌گهریتته‌وه. یاقوت تیشک ده‌خاته سهر ثم بارودۆخه و هۆکاری دروستکردنی ثم شاره‌و
 نه‌ته‌وه و هوکمرانانی ثم ناوچه‌یه. به‌وه‌رگرتنی زانیاری له کتیبه‌کمی (الاصطخری)^(۵)
 به‌جۆرێک ثم شاره‌خواه‌نی به‌نده‌ر و ئه‌و دوو پرده‌ی که له‌سهر به‌نده‌ره‌که دروستکراوه،
 واته له نیتوان به‌نده‌ر و ده‌ریاکه، ثم دوو پرده‌تاکه رینگه‌یه بۆ ناوچه‌که، جگه له شوره‌کمی
 تا ناو ده‌ریا درێژ ده‌بیته‌وه^(۶).

هه‌روه‌ها یاقوت ئاماژه به‌وه‌ده‌کات که‌ناوی دهریه‌ند بۆ وشه‌یه‌کی فارسی
 ده‌گهریتته‌وه^(۷)، که‌چی وشه‌یه‌کی کوردیه‌و به‌مانای ئه‌وشویننه (ته‌نگه) یه‌که، ده‌که‌ویننه

(۱) - جگه له‌وه‌ی کورد له‌م شاره‌پاستموخۆ له‌لایهن سه‌رچاوه‌کان به‌دیار خراوه و ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان به‌
 پایه‌ته‌ختی مه‌رئینی شه‌دادی داده‌نین. بروه‌نه‌م لی‌تکۆلینموه‌یه، ل ۵۱، په‌راوێزی، ژماره (۱) ۴ احمد
 کیسروی، شه‌ریاران کمنام (ته‌هان: ۱۳۳۶)، ج ۳، ص ۲۷۲.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۴۸۲. به‌لام (الاصطخری) نو فهرسه‌خ ۵۴/کم) داده‌نیت. المسالك والممالك، ص ۱۱۳.

(۳) - اسماعیل شکر رسول، المرجع السابق، ص ۴۰.

(۴) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۲۹۱؛ معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۰۳.

(۵) - المسالك والممالك، ص ۱۱۰.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۰۳ - ۳۰۶.

(۷) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۳۹.

نیوان دوو چیا^(١)، جگه له و دهسه‌لاتی سیاسی کوردی له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زاینی ئه‌و راستیه ده‌سه‌لمیڤتی، که‌ناوچه‌یه‌کی کوردنشین بووه، که لیکۆله‌ران له‌م ناوچه‌یه به‌دیاریان خسووه^(٢).

٤٨- شروان / شیروان:

ئه‌گه‌رچی یاقوت دوو ده‌رپرینی هه‌یه بۆ باسی ئه‌م شاره، سهره‌تا به‌یه‌کی له‌شاره‌کانی ده‌ورو به‌ری شاری ده‌ریه‌ندی که‌ناری خه‌زه‌ری داده‌نیت، نیتوانیشیان (سه‌د فه‌رسه‌خ/ ٦٠٠ کم)ه^(٣)، دواتر پاسته‌وخۆ به‌یه‌کی له‌شاره‌کانی سنوری هه‌ریمی ئاران ده‌ژمیردیت^(٤). که‌هه‌مان ناوچه ده‌گریته‌وه. وه‌له پۆژه‌ه‌لاتی پوویاری (کور) درێژ ده‌بیته‌وه تاکو شاری ده‌ریه‌ند^(٥)، ناویشی ده‌گریته‌وه بۆ یه‌که‌م که‌س که دروستی کردووه^(٦). هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن ولاتناسان و یاقوتیش ئه‌و به‌رده‌ی که له قورئانی پیرۆز باسی ده‌کات (أرأيت إذ أَوْينا الي الصَّخْرَةِ فإني نَسِيتُ الْحُوتَ)^(٧) له‌چیرۆکی پیغه‌مبه‌ر موسا (سلاوی خوای لیبی) هاتووه، که‌وتۆته ئه‌م شاره پیوه به‌ناویانگه^(٨).

(١) - له‌زمانی تورکی (دیمر القابی) و ئه‌رمه‌یه‌که‌ی (جور)، رووسیش له وشه‌ی تورکی (کابوک) وهرگیراوه، عه‌ره‌یه‌که‌شی به (باب الابواب) هاتووه. اسماعیل شکر رسول، المرجع السابق، ص ٤١، هامش رقم (٩٦).

(٢) - المرجع نفسه، ص ٤٦.

(٣) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٣٩.

(٤) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ١٠٨؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٨١.

(٥) - حمدالله مستوفی قزوینی، نزهة القلوب، ص ٩٢.

(٦) - نانوشه‌روان پاشای فارسی دروستی کردووه. معجم البلدان مج ٣، ص ٣٣٩؛ القزوینی، اشارالبلاد، ص ٦٠٠؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ٤٢٠.

(٧) - سورة الکهف، آیه ٦٣.

(٨) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ١٠٨؛ ابن الفقیه الهمذانی، المصدر السابق، ص ٥٨٣؛ معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٣٩؛ حمدالله مستوفی قزوینی، نزهة القلوب، ص ٧٨.

٤٩- بَدْلِیس / به‌دلیس:

شارێکه له ئه‌رمینیا^(١)، له نێوان خێلات و مه‌یافارقین^(٢)، له‌گه‌ڵ شاری خێلات نێوانی (حه‌وت فه‌رسه‌خ / ٤٢ کم)^(٣). ئه‌گه‌رچی سه‌رچاوه‌کان ته‌و هه‌ریمه‌یان، که ئه‌م شاره‌ی که‌وتۆته سه‌ر، به‌شوێنی په‌سه‌نی ئه‌رمه‌نیه‌کان داده‌نێن^(٤)، به‌لام ئه‌مه ئه‌وه ناگه‌یه‌نێت که به‌ته‌نا شوێنی ئه‌رمه‌نیه‌کان بێت، به‌لکو شوێنه‌که‌وتنی له‌نێوان دوو شاری کوردی له‌لایه‌ک و نیشه‌جیبوونی هۆزی کوردی هه‌رله‌کۆنه‌وه^(٥) به‌م هۆیه‌وه ده‌توانین ئاماژه به‌وه‌بکه‌ین، که‌میژووی ژیا‌نی کورد له‌م شاره‌ دێرینه.

٥٠- خِلاط / خێلات :

یاقوت ئه‌م شاره‌ی به‌ مه‌لبه‌ندی (قصبة) ئه‌رمینیا‌ی سی‌یه‌م داناوه، هاوسنوره له‌گه‌ڵ هه‌ری می‌جەزیره‌و ده‌که‌وتیه نێوان شاری به‌دلیس و ئه‌رگیش^(١)، وه‌به‌ شارێکی ئاوه‌دان وخواه‌ن به‌ره‌می زۆر وه‌سف‌ی ده‌کات^(٢)

به‌لام ئاویراو باس له‌تایبه‌مه‌ندی ناوی شاره‌که‌ ناکات، که‌ گه‌ریده‌یه‌کی سه‌ده‌ی پین‌جه‌م ناوه‌که‌ی بۆ جو‌راو‌جو‌ری پێکهاته‌ی دانیشه‌توانی و نه‌ته‌وه جیا‌جیا‌کانی ئه‌م شاره‌ گه‌ران‌دۆته‌وه^(٣).

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٥٨. هه‌روه‌ها بروه‌نه‌: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٩٥؛ المقدسی، المصدر السابق، ص ٢٨١؛ الانصاری، المصدر السابق، ص ١٨٩.

(٢) - ابوالفدا، المصدر السابق، ص ٣٩٥؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ١٩٧.

(٣) - المهلي، المصدر السابق، ص ١٤٠؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٥.

(٤) - الاضطري، المصدر السابق، ص ١١٠؛ اسماعيل علي، المرجع السابق، ص ٥٠٠.

(٥) - هه‌روه‌کو هۆزی رۆژه‌کی، که به‌کۆرده کۆنه‌کان ئاویراون و ده‌سه‌ل‌اتی تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌بووه‌و می‌ری دل‌یریان لێهه‌لکه‌وتوه‌، هه‌روه‌ها به‌ریه‌چی دۆژم‌نی ولاتی به‌دلیسیان داوه‌ته‌وه. . شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی، شه‌ره‌فنامه، وه‌رگیرانی بۆ کوردی: مامۆستا هه‌ژار، (هه‌ولێر: ٢٠٠٦)، ل ٤٧١، ئه‌ولیاچه‌له‌بی، کورد له‌میژووی دراوسێکاندا، وه‌رگیرانی سه‌عید ناکام، (به‌غدا: ١٩٧٩)، ل ١١٨.

(٦) - المقدسی، المصدر السابق، ص ٢٨١-٢٨٢.

(٧) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٨٠.

٥١- اَرْجِیش / ئه‌رجیش - ئه‌رگیش^(٢):

یاقوت له‌باره‌ی ئه‌م شاره‌ش نووسیه‌تی، که ناوچه‌یه‌کی کۆنه له‌هه‌رمینیا له نزیک شاری خیلات (خلاط)^(٣). به‌شێوه‌یه‌ک کهوتۆته به‌شی رۆژه‌لاتی ئه‌م شاره^(٤).

٥٢- مَنَازْجِرْد / مه‌نازجیرد - مه‌لازگرد:

یه‌کێکه له‌ شاره‌کانی ئه‌رمینیاو یاقوت له‌ نێوان خیلات و ولاتی رۆمی ده‌ست نیشان ده‌کات^(٥)، به‌شێوه‌یه‌ک نێوانی له‌گه‌ڵ شاری خیلات (حه‌وت فه‌رسه‌خ / ٤٢ کم) بووه^(٦). ئه‌گه‌رچی پێکهاته‌ی خه‌لکه‌که‌ی به‌ رۆم و ئه‌رمه‌ن داناو به‌لام ده‌سه‌لاتی کوردیشی لێبه‌دیاری خستوه^(٧). جگه له‌مه‌ش ناویانگی میژوویی ئه‌م شاره بۆ پوودانی شه‌پری مه‌لازگرد (٤٦٣ ک / ١٠٧١ ز) له‌ نێوان سه‌له‌جوقیه‌کان و بیژه‌تینییه‌کان ده‌گه‌ڕێته‌وه و کورده‌کانیش به‌شاریان تێدا کردوه^(٨).

(١) - ناسر خسرو، المصدر السابق، ص ٧. کوردیش یه‌کێک بووه له‌پێکهاته‌ی دانیشتیانی ئه‌م شاره، له‌گه‌ڵ به‌دیاری کهوتنی ده‌سه‌لاتی میرنشینی دۆسته‌کی (مه‌روانی) کوردی (٣٧٢-٤٧٨ ک / ٩٨٢-٩٩٠ ز)، به‌تایبه‌تی له‌ باکووری ده‌ریاچه‌ی خیلات (وان). بۆ زیاتر زانیاری بڕوانه: حکیم عبدالرحمن زبیر. المرجع السابق، ص ٦٩.

(٢) - له‌ کۆتدا به (ارزشکو) هاتوه: شترک، دائرة المعارف الاسلامیة، ماده (ارجیش)، مج ٢، ص ٥٣٨.

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٤٤.

(٤) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٥؛ سباهی زاده، المصدر السابق، ص ١٣٨.

(٥) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٠٢.

(٦) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٥.

(٧) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٠٢. بۆ زیاتر زانیاری سه‌باره‌ت به‌ده‌سه‌لاته‌ کورديه‌که بڕوانه: به‌شی چواره‌می ئه‌م لیکۆلینه‌ویه.

(٨) - به‌جۆرێک به‌ره‌ی جه‌نگ له‌نێوان سه‌له‌جوقیه‌کان و کورده‌کان ژماره‌یان زۆر بووه، کورده‌کان نزیکه‌ی ده‌ه‌زار کس بووینه به‌لام به‌گشتی سوپاکه‌یان ژماره‌ی زۆر بووه. ابن الجوزی، المنتظم، تحقیق: محمد عبد القادر عطا، مصطفى عبد القادر عطا، راجعه‌نعم زوزور، (بیروت: ١٩٩٢)، ج ١٦، ص ١٢٣، محمد صالح طیب، سلاجقة الروم في اسيا الصغرى (٤٧٠-٦٣٤ هـ / ١٠٧٧-١٢٣٧ م)، اطروحة دكتورا، مقدمة الى كلية

٥٣- أرژن/ ئەرزه‌ن:

یاقوت به شاریکی ناسراو و به‌ناویانگی داده‌نیت له نزیک خیلات، ده‌یخاته سەر ناوچه‌کانی هەرمیی ئەرمینیا^(١)، بەلام له‌هەندێ سەرچاوه خستویانده سەر هەرمیی جەزیره، نیتوانی له‌گەڵ شاری نەسیبێن هەفت (فەرسەخ/٤٢کم) دەیت^(٢).
ئەگەرچی ناوبراو ناماژە بە جیاوازی ئەو پرایانە، سەبارەت بە شوێنەلکەوتنەکی له‌هەرمیه‌کان، دەکات^(٣)، بەلام خۆی بە ئاوه‌دانترین ناوچه‌ی هەرمیی ئەرمینیا ی داناو، له (ارژن روم)^(٤) ش جیایکردۆته‌وه.

٥٤- دَیِل- دَوین/دوین^(٥):

یاقوتی ئەم شارە جارێک له‌هەرمیی ئەرمینیا داده‌نی^(٦) یا خستۆتیە دەرووسەری هەرمیی ئاران له‌سنووری کۆتایی ئازەریایمان و نزیک شاری تەفلیس^(٧)، کەیه‌ک ناوچه دە‌گرتی‌هه، بەلام بە‌کارهێنانی ئەم دوو ده‌سته‌واژه‌یه واتا (دبیل) و (دوین)، رەنگە بۆجیاوازی زمان و چۆنیەتی دە‌ریزینی بگەرتی‌هه، کەیه‌کە‌میان عەرەبی و دوینیش کوردیە‌کە‌یه، بە‌لگە بۆئە‌مه‌ش راسته‌وخۆ کوردی‌ه‌تی شارە‌که له‌باس کردنی دوین بە‌دیار ده‌خات^(٨).

الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربیل: ١٩٩٩)، ص ٤٣-٤٤. پروانه: نیشتمان به‌شیرعه‌مه‌د، کورد و سه‌لجوقی، وه‌رگیرانی: نیدریس عەبدوڵلا، (هه‌ولێر: ٢٠٠٦)، ل ١١١.

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٠.

(٢) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ٨٦-٨٧.

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٥١.

(٤) - ئەرزه‌نی رۆم شاریکی تره له‌ئەرمینیا کە‌گه‌وره‌تره له‌ئەرزه‌ن یه‌که‌م. معجم البلدان، مج ١، ص ١٥٠.

(٥) - ئەم شارە پێشی وتراوه (دڤین). احمد کسروی، المرجع السابق، ج ٣، ص ٢٧٦. هاوکات ده‌که‌وتی‌هه‌ نزیک شاری یریشان له‌سەر پروباری کورد. النقشبندی، اذربيجان، ص ١١٥، هامش رقم (٥).

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٣٩. هه‌روه‌ه‌ابروانه: ابن خرداذبه، ص ١٠٨.

(٧) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٩١.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٩١.

دووهم // ده‌وروبه‌ره‌کانی (اعمال):

به‌لام سه‌باره‌ت به ده‌وروبه‌ره‌کانی هدریه‌ك له‌شاره‌كان، جا چ گوند بیټ یان كوره یان پوستاق یان شار یان دی وئاوایی كه‌وا ده‌یاغاته سهر شاریك، یاخود له هدریمه‌كه یان نزیك له شاریکی دیاریكراو پروونی كردۆته‌وه. ئه‌وا لیڤه‌دا به‌گشتی په‌یوه‌ستی شاره‌كانمان خستۆته خشته‌یه‌ك كه تایبته به هدریمه كوردنشینه‌كان^(۱).

*****

^(۱) — بروانه: باشکۆی ژماره (۲).

تهوهری دووهم:

سیماکانی رواله ته ته لارسازیهکانی ناوچه کوردنشینهکان

یهکهه // قهلاکان:

له پړوی زمانهوانییهوه نهم وشهیه بهمانای حهشارگهیهك دیت له شیوهی چیا^(١). بهلام تهگهر له پړوی واتاییهوه سدير بکريت نهوا بهمانای شارنکی قایم و پتهو دیت. هندی جار دهبیته شار^(٢). یاخود ناوچهیهکی بهرفراوانی رامیاری و نابووری و بنکهی شارستانی و ناوه دانی لی هه لده کهویت. ههروه کو شاری تیربل (ههولیر)^(٣).

١- قهلاکانی کورهی زۆزان:

وه کو (اتیل)^(٤) (القی - تهلکی)^(٥) (باخوڅا)^(٦) (بازالحمراء)^(٧) (برخو)^(٨) (بشیر)^(٩) (جرذقیل)^(١٠) (خوشب)^(١) (اروخ)^(٢) و کینکور^(٣) (نهره)^(٤) (علوس)^(٥) (بوختیه)^(٦).

(١) - ابن منظور، المصدر السابق، مج ٤، ص ٤٧٤.

(٢) - شاکر مصطفى، المدن في الاسلام، (الکویت: ١٩٨٨) ج ١، ص ٤٥٠.

(٣) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٨.

(٤) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٥١.

(٥) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٢٤٦؛ ابن الاثير، الكامل، ج ٩، ص ٥٣.

(٦) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣١٦.

(٧) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٢١.

(٨) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٧٥.

(٩) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٤٢٩.

(١٠) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٣٤.

٢- عَقْر الحُمَيْدِيَّة/عَهْقَرِي حومه يديِه- ئاكري^(٧):

قهلايه كي پته وه له ناوچه چيايه كانى موسل، كهوتوته لاي پۆژهه لاتی شاری موسل، به (عقر حمیدیه) ناسراو بووه، له بهر نهوهی تیره ی (حه میدیه کان)^(٨) تپیدا نیشه جی بوونه^(٩). (غیضه) و (جوج) به ناوچه كانی په یوه ست بهم قهلايه ژمێردراون^(١٠).

٣- العِمَادِيَّة^(١١) / عِمَادِيَّة- ئامیدی:

یاقوت به قهلايه كي پته وه و بههێز و گهوره، له باكووری شاری موسل^(١٢) وه سفی

(١) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٠٦

(٢) - ناوی ئەم قهلايه به ئارۆخیش هاتوه، كه بو هۆزی ئارۆخی كوردی، كه له جهزیره ی نین عومەر نیشه جی بوونه، كه ده گهریتمهوه قهلايه كي سهخت و دژواره. شهره فنامه، ل ١٧٣.

(٣) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٥٨.

(٤) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٣٣١؛ ابن الاثير، الكامل، ج ٩، ص ٥٣.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٤، ص ١٤٧. هاوكات ئەم قهلايه ده كهوتته باكووری پۆژهه لاتی شاری ئامیدی. كرفان محمد احمد، المرجع السابق، ص ٣٠٨.

(٦) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٥٨.

(٧) - سهبارهت به ناوی ئەم شوێنه ی كه یاقوت به قهلا باسی كردوه، هه ندی بیرو پای جیاواز له سهر بنه رته ی ناوه كه ی هه مه، پێیان وایه سه ره تا (ئاگری) خه لکی ناوچه كه ئاگریان په رستوه. محمد جمیل بن دی روژیانی، مدن الكردية القديمة، ص ٢٦٨؛ درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٤٣.

(٨) - تیره یه كي كوردی بوونه، پروانه ته م لیکۆلینه وه یه، ل ١٣٧-١٣٨.

(٩) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٣٦؛ ابو الفداء، الصدر السابق، ص ٣٤.

(١٠) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٢٢١، ج ٢، ص ١٧٨.

(١١) - هاوكات نیتا شاری کی كوردی كۆنه له باكووری شاری موسل (هه ریمێ كوردستانی عێراق) به دووری (١٦٢ كم) لییه وه، كه له لای باشووری زنجیره چیاكانی هه کاریسه و له باكووریش زنجیره چیا ی مه تینه. درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٤١.

(١٢) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٤٩.

ده‌کات، له سهرتا وه‌کو قوڵغییه‌کی کورده‌کان، ناوه‌که‌شی (ناشه‌ب) بووه^(١)، به‌لام (عیماده‌دین زه‌نگی)^(٢) له ساڵی (٥٣٧- ١١٤٧ ز) دووباره‌ بونیاتی ناوه‌ته‌وه و گه‌وره‌ی کردووه، ناوی بۆته عیمادیه که بۆ (عیماده‌دین) ده‌گه‌ڕێته‌وه^(٣). گوندی جوژه یه‌کێک له ناوچه‌کانی سهر بهم قه‌ڵایه‌ بووه^(٤).

٤- آر دُمشت / ئه‌ردو مِشت^(٥):

یاقوت شوینی ئهم قه‌ڵایه، له‌نزیک جەزیره‌ی ئیبن عومەردا واتا پۆژه‌ه‌لاتی شاری موسل (موصل) له سهر چیا‌ی جودی دیار کردووه^(٦)، به‌قه‌ڵایه‌کی به‌هێرش وه‌سف ده‌کات، به‌لام ئه‌وه‌ی جیتی سهرنجه، سه‌باره‌ت به‌ناوه‌که‌ی ناوبراو، به‌هه‌مان قه‌لای (کواشی)^(٧)

(١) - المصدر نفسه و الصفحة؛ مج ١، ص ٥٤، ابن الاثير، الكامل، ج ٩، ص ٥٣. ناوه‌که‌شی کوردیه‌و له‌ناشی ناو یان ئاشاوه‌ هاتووه واتا (طاحونة الماء) دیت، هاوکات گوندیکه له‌ناوچه‌ی سهرسه‌نگ، شوینه‌واره‌که‌ی پێشده‌لێن (تامییدیکا خمراب). فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ٥٩، هامش رمز(****)؛ زرار صديق توفيق، القبائل وزعامات القبلية الكوردية في عصر الوسيط، (ارییل: ٢٠٠٧)، ص ١٨٠.

(٢) - عیماده‌دین زه‌نگی: عیمادی کورپی ئاقسنقر کورپی عه‌بدوڵڵایه، ساڵی (١٤٤٧/ک ١٠٥٥ ز) له دایک بسووه، له ماوه‌ی نێوان (٥٢١- ٥٢٢ ه/ ١١٢٧- ١١٢٨ ز) بۆته ئه‌تابه‌کی موسل. ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٢، ص ٣٢٧- ٣٤٩.

(٣) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٤٩؛ ابن الاثير، الباهر، ص ٦٤. له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ش دا سهرچاوه‌کان وشه‌ی (عمادیه) بۆسهر وشه‌ی (امات) یان (اماتی) هتد ده‌گه‌ڕێنه‌وه. بۆزیاتر زانیاری بروه‌نه‌که‌وه فریق احمد، اماره به‌دینان (١٧٠٠- ١٨٤٠م)، (ارییل: ٢٠٠٠)، ص ٢٦؛ عبدالله خورشید قادر، العنصر الاسلامیة فی العمادیة ونواحيها حتى نهاية القرن الثاني عشر الهجري/ الثامن عشر الميلادي، اطروحة دكتورا، مقدمة الى مجلس كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (ارییل: ٢٠٠٨)، ص ٧- ١٠.

(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٨٤.

(٥) - ئهم قه‌ڵایه ناوی له‌لای (المسعودی) به (صواره) ولای شهره‌فخانیش به (ئهرماشت) هاتووه. مروج الذهب، ج ٤، ص ٤٧٣، شهره‌فنامه، ل ١٧٣.

(٦) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٤٦.

(٧) - کواشی ئهاوکات به‌کاشی ناسراوه، شوینه‌واره‌یکی روخوا‌ی هه‌یمو به‌دووری (٢٠) کم له‌لای باکووری پۆژه‌ه‌لاتی شاری سمیل. کرفان محمداحمد، المرجع السابق، ص ١٧١، هامش رقم (٢).

داناووه، تهنانت ناوه کۆنه کەوی (کهواشی نوردومشته) بووه^(۱) وانا یەك قەلأ بوون.خاوهن وفهرمانپه‌وای شو کاتهی، واته سەده‌ی هه‌وته‌می کۆچی سی‌زده‌ی زاینیی، (بدر الدین لؤلؤ)^(۲) بووه^(۳).

۵- شو‌ش / شو‌ش:

قەلأیه‌کی بەرزو گه‌وره‌یه له نزیک قەلأی (عه‌قره‌ حمیدی)و به‌لام له عه‌قره‌می‌دی گه‌وتره‌، نه‌مه‌ تهنه‌ا تی‌بینیه‌کانی یاقوته‌ بۆ نه‌م قەلأیه‌، له‌گه‌ل شه‌وه‌ی که‌ به‌یه‌کێک له‌ناوچه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ موسلی ژماردوه‌^(۴). به‌جۆرێک نیوانیان (دوا‌زله‌ فەرسەخ/ ۷۲ کم) بووه‌^(۵)، به‌بێ دیاریکردنی خاوه‌نی نه‌م قەلأیه‌ که‌ کورده‌کان بوون، هه‌روه‌ها چۆن که‌وتۆته‌ به‌ر هێرشێ ته‌تابه‌کیه‌کان و داگیریان کردوه‌^(۶).

۶- الجُدَيْدَة/ جوده‌یده‌^(۷):

نه‌گه‌ر له‌ شیوه‌ی وه‌سف کردنی یاقوت بکۆلینه‌وه‌ له‌ باسی نه‌م قەلأیه‌دا، جارێک

(۱) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۸۶. لیکۆله‌ره‌وان نه‌مه‌ روون ده‌که‌نه‌وه‌، که‌ نه‌م دوو قەلأیه‌ یه‌ك قەلأ نه‌بوون، به‌لام له‌به‌ر شه‌وه‌ی که‌وتونه‌ته‌ سه‌ریه‌ك زه‌غیره‌ چیا‌ی سه‌یلك، به‌کێکیان له‌سه‌ره‌تاکه‌یه‌تی، شه‌وه‌ی تریان له‌ دواوه‌ی نه‌م چیا‌یه‌ به‌یه‌ک قەلأ ژمێردراوه‌. دروش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۵۴
(۲) - ناوی به‌دره‌دین لؤلؤی کوری عه‌مه‌وللأیه‌، له‌ سالی (۶۵۸/ ۱۲۵۹ز) مردوه‌. ابو شامة المقدسی، تراجم رجال القرنین السادس والسابع المعروف (بالذیل علی الروضتین)، تحقیق: عزت العطار الحسینی، (بیروت: ۱۹۷۴)، ص ۲۰۸. بۆزیاتر زانیاری به‌روانه‌به‌شی چواره‌می نه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۶.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۷۲. هاوکات ده‌که‌ویته‌ نزیک نا‌کرێ. فائزه‌ محمد عزت، المرجع، السابق، ص ۵۹، هاشم، رمز(*)

(۵) - ابن الاثیر، الکامل، ج ۱۰، ص ۳۷۶.

(۶) - المصدر نفسه، ج ۹، ص ۵۲؛ ج ۱۰، ص ۲۷۹، ص ۳۱۵، ص ۳۲۲.

(۷) - سه‌باره‌ت به‌م ناوه‌ په‌نگه‌ سه‌ره‌تا وشه‌یه‌کی تر بوویته‌، به‌چه‌شنیک دوا‌ی شه‌وه‌ی نوێیان کردۆته‌وه‌، کردوویانه‌ به‌م ناوه‌. هه‌ر وه‌کو نو‌کرد ناوی (حلیشه‌ الموصل) به‌وه‌، دوا‌ی شه‌وه‌ی نو‌ژنه‌یان کردۆته‌وه‌ بۆته‌حلیسه‌، واته‌ ته‌عریب کراوه‌.. معجم البلدان، مج ۲، ص ۲۳۰.

شوێنه‌که‌ی له کورە‌ی (بین النهرین)^(١) له نێوان موسل و نەسێبین داناوه، یا به‌شاری (حصن کیفا) ی لکاندووه^(٢)، به‌لام له‌بەر ئەوە‌ی (ابن الاثیر)یش، به‌یه‌کێک له ناوچه‌کانی موسلی ژماردووه^(٣)، ده‌بیّت له کورە‌ی به‌ینه نەهرەین ییّت، جگه له‌وه‌ش هه‌میشه‌ خاوه‌نی ئەم قه‌ڵایه ده‌سه‌لاتدارانی موسل بوونه^(٤).

٧- جَلْصَوْرِي^(٥) / جه‌له‌سورا- گله‌سوور:

ئەم قه‌ڵایه‌ش سەر به‌ناوچه‌کانی موسل بووه، که‌وتۆته ناوچه چیاپه‌کانی هه‌کاریه له باکووری موسل^(٦)، به‌لام هاوکات شوێنه‌که‌ی له‌ناوچه‌کانی به‌رواری بالایه، دووری له‌ناحیه‌ی کانی ماسان (دوو فەرسه‌خ و نیو/ ١٥ کم) زیاتر ده‌بیّت^(٧).

٨- عُلُوس / علوس:

قه‌ڵایه‌کی شاری نەرزنه و، به‌یه‌کێک له قه‌ڵا کوردیه‌کان ده‌ژمێردیّت، له‌بەر ئەوە‌ی یاقوت ده‌سه‌لاتی هۆزێکی کوردی لی به‌دیاریخستوه^(٨).

(١) - بین النهرین: کورە‌یه‌کی گه‌وره‌یه له بقعانی موسل، هه‌ندێ جار سەر به‌شاری موسل بووه، هه‌ندێ جاریش سەر به‌شاری نەسێبین بووه. معجم البلدان، مج ١، ص ٥٣٥.

(٢) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ١١٥.

(٣) - ابن الاثیر، الكامل، ج ١٠، ص ٤٠٧.

(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١١٥. گوندێک بووه له ناحیه‌کانی به‌رواری بالئا له‌نزیک نامێندی به‌ناوی (جیدیکی)، به‌جۆرێک شوێنێکی پتموی هه‌یه و لێکۆله‌رانیش ئاماژه‌به‌وه ده‌کهن، که‌رهنگه‌شوێنی ئەم قه‌ڵایه ییّت. درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٥٧.

(٥) - له بنه‌رتدا له وشه‌ی کوردی (گله‌سوور) هاتوه، له‌بەر ئەوە‌ی ئەم قه‌ڵایه له‌سەر چیاپه‌ک هه‌لکه‌وتوووه خاکه‌که‌ی له گلی سۆر بووه به‌شێره‌ک خاکه‌که سوره‌که‌ی ره‌نگی داوه‌تموه. له‌زمانی عه‌ره‌بیش پیتی (گ) نیهو گۆزیوانه‌بوو(ج). درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٥٧.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٥٤.

(٧) - درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ٥٧.

(٨) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٤٧.

۹ - فَتْک / فنهک:

بده کتک له قه‌لا به ناویانگه‌کانی میژووی کوردی داده‌نریت^(۱) یاقوتیش نهم پاستیه ده‌سەلینتی و، به‌چه‌شنیک بژه‌زی کوردی به‌شنه‌وه‌یهی ده‌گه‌پرتیتوه و ناوچه‌کشی له‌نزیک جەزیره‌ی ئیبن عومەر بووه و نێوانیان (دوو فەرسەخ/ ۱۲ کم) بووه^(۲). به‌شوینیکی قایمی خۆپراگر وەسف کراوه^(۳)، به‌جۆرتک له‌سەر چیا به‌که‌و قوله‌یه‌کی ه‌دییه، له‌تاشه‌به‌ردێک دروست کراوه‌و به‌رگری له‌قه‌لاکه‌ ده‌کات^(۴). بۆیه ناویراویش ناماژه به‌وه‌ده‌کات کورده‌کان بۆ ماوه‌ی سێ سەد ساڵ خواوه‌ندارییه‌تی نهم قه‌لایه‌یان کردووه، به‌لام کات وساتی هوکمرانیه‌که‌یان دیار ناکات^(۵). وه نهم ماوه‌یه زۆره‌ پهنگه‌ بۆپته‌وی شوینه‌که‌ی بگه‌پرتیه‌وه‌و هیچ دژکاریک ده‌سه‌لاتی نه‌گه‌یشته‌وه‌تی.

۱۰ - هَتَاخ / هه‌تاخ:

یاقوت ته‌نیا شوینتی نهم قه‌لایه‌ قایمه‌ له‌ نزیک شاری مه‌یافارقین دیارده‌کات^(۱)، به‌بێ نه‌وه‌ی میژووی پامیاری گرینگی به‌رجاو به‌ت، که‌چۆن به‌یه‌کتک له‌ قه‌لاکانی ده‌سه‌لاتی کوردی له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زاینیدا له‌ دیاربه‌کر ده‌ژمی‌دریت^(۲).

(۱) - شهر فحانی به‌دلیسی، سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل، ۲۰۹.

(۲) - معجم البلدان، مع ۴، ص ۲۷۸؛ ابن الاثیر، الکامل، ج ۷، ص ۴۳۴.

(۳) - ابن الاثیر، الباهر، ص ۷۳؛ الکامل، ج ۸، ص ۱۲۳.

(۴) - القزوینی، اثار بلاد، ص ۴۳۲.

(۵) - معجم البلدان، مع ۴، ص ۲۷۸؛ ابن الاثیر، الباهر، ص ۷۳.

(۶) - معجم البلدان، مع ۵، ص ۳۹۲؛ ابو الفداء، المصدر السابق، ص ۲۸۱.

(۷) - وه كو قه‌لای میرنشی مه‌روانیه‌کان داده‌نریت و به‌لام ته‌تابه‌کیه‌کانی ماردین ده‌ستیان به‌سه‌رداگرتوه‌و ابن الاثیر، الکامل، ج ۷، ص ۴۳۷، ج ۹، ص ۹۷.

II - شاتان:

هیچ باسیکی میژووی بۆه‌سفی ئەم قەڵایە لە کتیبە‌کە‌ی یاقوت ناماژە‌ی بۆ‌نه‌کراوه‌، تە‌نیا بە قە‌ڵایە‌کی دیارە‌کری دانراوه‌^(١). کە‌چی لە‌سه‌رچاوه‌کانی هاوکاتی نویسنی کتیبە‌کە‌ی ناوبراوه‌، بە شوینیکی پته‌وی تیره‌ی کوردی (جوبیه‌)^(٢) داده‌نریت و، بە‌لام دوا‌ی سا‌لی (٥٦٦ه‌/ ١١٦٠ز) که‌وتوته ژێر ده‌سه‌لاتی ئە‌میره‌کانی حیصن که‌یف^(٣).

١٢ - شمشکازاد/شیمشه‌کازاد:

یاقوت بە قە‌ڵایە‌کی گه‌وره‌ی له‌شیوه‌ی شاریکی خاوه‌ن پوستاق وه‌سفی ده‌کات، له‌ نیوان شاری (ملگیه‌)^(٤) و نامیدبووه‌^(٥).

١٣ - صَبْحَة / سه‌بچه‌:

قە‌ڵایە‌کی دیارە‌کەر و له‌ نیوان نامە‌د و مه‌یافارقین بووه‌^(٦).

١٤ - قَيْمُر / قه‌یمور^(٧):

تە‌نها له‌وتیبینی کورته‌ی که‌یاقوت بۆ‌ئه‌م قە‌ڵایە‌ی کردووه‌، قە‌ڵایە‌کی کوردیه‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی په‌چه‌له‌کی هەندێ له‌مێرو سه‌رکرده‌ کوردیه‌کانی بۆ ده‌گه‌رینیته‌وه‌، جگه‌ له‌وه‌ی شوینیشی ده‌که‌وتته‌ نیوان موسل(موسل) وخیلات(خلاط)^(٨).

(١) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٠٤.

(٢) - هۆزێکی کوردیه‌، پروانه‌ته‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌، ل ١٤١.

(٣) - ابن الاثیر، الکامل، ج ٩، ص ٢٩٠.

(٤) - ملطیه: شارتک بوو له‌ ولاتی رۆم، هاوسنووره‌ له‌ گه‌م‌ ولاتی شام. معجم البلدان، مج ٥، ص ١٩٢.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٣٦٣.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٣٩١.

(٧) - ناوی هۆزێکی کوردیه‌. پروانه‌ته‌شی چواره‌می ئە‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌، ل ١٤٠.

(٨) - معجم البلدان، مج ٤، ص ٤٢٤.

۱۵- الصَّوْر / سه‌ور:

یاقوت کاتی چاوی پټده‌که‌وټ، به قه‌لایه‌کی قایم و سدر سوږه‌پټنهر وه‌سفی کردووه، که‌وتوټه سدر لوتکه چپایه‌ک له نزیک شاری ماردین، ناوه‌دان وخواه‌ن بازار بووه^(۱). وه‌له میژووی سالی (۵۲۸هـ / ۱۱۳۳ ز) وه‌کو قه‌ل کوردیه‌کانی تر توشی هټرشکاری (ته‌تابه‌ک)^(۲) یه‌کان هاتووه^(۳).

۱۶- خُفْتِیان^(۴) / خوفتیان:

دوو قه‌لای به‌رز و گه‌وره‌ی سدر به شاری (اریل) هه‌ولټر بوون، یاقوت یه‌کیکیان له‌سدر ږټگای مدراغه که‌ناوی ناوه (خفتیان زرزاری)^(۵) له‌سدر چپا یه و له ژټره‌وه‌یدا رووباری پټدا ټټپه‌ږیوه^(۶). نه‌وه‌ی تریان (خفتیان سرخاب)^(۷) له‌سدر ږټگای شه‌هره‌زوورو هه‌ولټر بووه^(۸).

(۱) معجم البلدان، مج ۳، ص ۴۳۴.

(۲) - ته‌تابه‌ک: نازناوټکی تورکییه (اتا) واتا باوک (بک) واتا میر، ماناکه‌ی به‌گشتی باوکه میر. ابن

خلکان، المصدر السابق، مج ۱، ص ۳۶۵.

(۳) - ابن الاثیر، الکامل، ج ۹، ص ۵۱-۵۲.

(۴) - به (خُفتیذکان) ش هاتووه. معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۸۰.

(۵) - لیکۆله‌ره‌وان بۆچوونیان وایه که نهم قه‌لایه هاوکات ناوچه‌ی هاودیانانی ئیستایه. النقشبندی. الدینور

و شهرزور، ص ص ۳۸- ۴۰؛ فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ۳۵، هامش رقم (۶).

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ص ۳۷۹-۳۸۰.

(۷) - سرخاب کورپی به‌در: یه‌کیکه له میره‌کانی میرنشینی عه‌نازی (۳۸۱-۴۰۱هـ / ۹۹۱-۱۰۱۰ ز). ابن

الاثیر، الکامل، ج ۸، ص ۴۷۶. بۆ زیاتر زانیاری بپروانه‌نهم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ۱۶۴.

(۸) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۷۹؛ ابن الاثیر، الکامل، ج ۸، ص ۴۷۶.

۱۸- کَرخینی / کهرخینی:

قه‌لایه‌کی بهرز و پتموی نیتوان داقوقا و هدولێر بووه^(۱). هاوکات قه‌لای کهرکوک شوینه‌که‌یه‌تی^(۲).

۱۹- تَلْ أَغْفَر / ته‌له‌غفر:

ناوی قه‌لایه‌کی نیتوان شاری سینجار و موسل بووه، پروبارتکی سازگاری پیدا تیپه‌ر ده‌ریشته^(۳).

۲۰- مایَدَشْت / مایه‌ده‌شت:

هم قه‌لای و هم ناوچه‌یه‌ک بووه، له خانیقینی عیراقدا^(۴).

۲۱- فَرْدَجَان / فهرده‌جان:

قه‌لایه‌کی به‌ناویانگی شاری هه‌مه‌دانه‌و ناویشی به (براهان)^(۵)ش هاتووه.

۲۲- أَزْن / ئَظَن^(۶) و سَنَدَة / سه‌نده^(۷):

دوو قه‌لان له چیاکانی هه‌مه‌دان.

(۱) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۵۰.

(۲) - حکیم احمد‌مام بکر، المرجع السابق، ص ۲۰۸.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۹. به‌جۆرتیک کهوتۆته رۆژئاوای شاری موسل. سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۲۰۵.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۵۰. هاوکاتیش هه‌ر به‌م ناوه ناسراوه.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۶۸.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۶۹.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۲۶۸.

۲۳- سَرْمَاج / سهرماج :

یاقوت نهم قه‌لایه پتمو و خۆراگره، که کهوتۆته نیتوان شاری ههمه‌دان و خۆزستان له ههریمی چیاکان، به‌قه‌لایه‌کی کوردی داده‌نیت، چونکه بۆمیری کوردی میرنشینی هه‌سنه‌وه‌یهی (۳۶۹-۴۰۵/ک ۹۷۲-۱۰۱۴ ز) ده‌گه‌رینه‌پته‌وه^(۱).

۲۴- دزیز:

ناوی قه‌لایه‌که له سابورخواست، ههر له پوانگه‌ی یاقوته‌وه ده‌توانین به‌قه‌لایه‌کی کوردی بۆمیرین چونکه ده‌سه‌لاتی کوردی لیبه‌دیار خستوه^(۲).

۲۵- شِرمَاج / شیرماح و غانماباد / غانماباد:

دوو قه‌لان له چیا‌دا، به‌کیکیان ده‌روانیته سهر گوندی (با آیوب)^(۳) له نزیک نه‌هاوه‌ند، کورده‌کان دروستیان کردوه^(۴)، غانم نابادیش کهوتۆته لایه‌کی نه‌هاوه‌ند^(۵). ناوه‌که‌شی بۆ میری کوردی (غانم بن احمد) ده‌سه‌لاتداری عه‌شانه‌کان (۳۰۰-۳۵۰/ک ۹۱۲-۹۶۱ ز) ده‌گه‌رینه‌وه، ده‌سه‌لاتی له ههریمی چیاکان و ده‌رووبه‌ری نازهریا‌یمان هه‌بووه، نهم قه‌لایه‌ی دروست کردوه^(۶).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۱۵. بۆ زیاتر زانیاری پروهانه: النقشبندی، الدینور و شهرزور، ص ص ۲۴-۲۵.

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۴۵۴.

(۳) - با نه‌یوب: گوندیکی گه‌وره‌یه له نیتوان قهرمیسین (کرمانشا) و ههمه‌دان. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۰۲.

(۴) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۳۷.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۱۸۴.

(۶) - ابن الاثیر، الکامل، ج ۷، ص ۳۷۱.

٢٦- شتر / شتهر:

کهوتۆته هه‌رمی ناران و، له نیتوان به‌رزعه و گه‌نجه دابروه^(١).

٢٧- أسطان / تهستان:

قه‌لایه‌کی به‌ناویانگی شاری خیلاتی ته‌رمینیا بووه^(٢).

٢٨- وان:

یاقوت به‌قه‌لایه‌کی پته‌وی نیتوان شاری خیلات و ته‌فلیس داناه^(٣)، به‌لام سه‌ده‌یه‌ک دوای یاقوت به‌ناوچه‌یه‌کی بچوکی خاوه‌ن قه‌ل و سه‌ف کراوه^(٤). هاوکات به‌سه‌نته‌ریکی باکووری کوردستانی گه‌وره داده‌نری^(٥).

٢٩- سَرمارا / سه‌رها‌را:

ته‌م قه‌لایه‌ش کهوتۆته نیتوان شاری ته‌فلیس و خیلات^(٦).

٣٠- بالو- قارغوان:

دوو قه‌لان له زه‌وی ته‌رمینیا له نیتوان خیلات و ته‌رزهنی پۆم دا بوون^(٧).

(١) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٢٥.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٧٧.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٣٥٥.

(٤) - ابوالفداء، المصدر السابق، ص ٣٩٠.

(٥) - سه‌بدوللا غه‌فور، سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل ٢٨٥.

(٦) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢١٥.

(٧) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٣٠، مج ٤، ص ٢٩٥.

٣١- قه‌لای هه‌ولیر:

یاقوت دوا ی ئه‌وه‌ی سه‌ردانی ئه‌م شاره‌ی کردووه، وه‌سفی قه‌لاکه‌ی ده‌کات، که‌گه‌وره‌و فراوان و بازاری لی‌بسوه، خانووی دانیش‌توانی بینیه‌و پاشان ده‌یچه‌وینیت به‌قه‌لای هه‌له‌ب. به‌لام ئاماژه به‌وه‌ده‌کات که‌گه‌وره‌تر بووه.^(١)

جگه له‌م قه‌لایانه‌ی که له‌سه‌ره‌وه ئاماژه‌مان پێ کرد، له‌باسکردنی هه‌ندی شاردا یاقوت به‌خاوه‌ن قه‌لا وه‌سفیان ده‌کات^(٢)، وه‌ک له شاری ئورمیه له‌سه‌ر چیا‌ی (که‌بوزان) قه‌لایه‌کی هه‌بووه، پارێزگاری له ویلايه‌تی نازهربایجان کردووه.^(٣)

دووهم // قولغه‌کان(ره‌ند):

شوینیکی قایه بۆ به‌رگریکردن و پاراستنی ئه‌و شوینانه‌ی که تزیك بن له زه‌وی و ده‌سه‌لاتی دوژمن^(٤)، یا بۆ به‌رگری کردن له هێرش ده‌ره‌کی^(٥).

وه‌کو ده‌بینین هه‌ندی جار خه‌لکانی هه‌ندی ناوچه ترساون له هێرش و دژایه‌تی کردنیان، هه‌ستاون به قولغ دروست کردن^(٦). که‌واته ئه‌م بونیاتنراوه زیاتر هۆکاری سه‌ربازی له‌خۆ ده‌گریت، ئه‌م مه‌به‌سته‌ش به ئاشکرا له‌کتیبه‌که‌ی یاقوت، پوون ده‌بیته‌وه به‌لام ته‌نیا وه‌کو سه‌رژمێریه‌ک ده‌که‌وێته به‌رجاو، چونکه لایه‌نیکی زۆرکه‌م له‌میژووی ئه‌م قولغانه به‌دیار ده‌خات، به‌جۆریک له شاری مه‌راغه‌دا سه‌ربازه‌کانی لێ کۆده‌کرایه‌وه^(٧). که‌چی له شاری هه‌مه‌دان بۆپاراستنی مو‌لک و مائی ده‌وڵه‌ت بوو^(٨). هه‌ندی جاریش

(١) - معجم البلدان مج ١، ص ١٣٨.

(٢) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٥٠.

(٣) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٥١.

(٤) - شاکر مصطفی، المدن فی الاسلام، ج ١، ص ٤٥٠.

(٥) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٤.

(٦) - المصدر نفسه و الصفحه.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٩٣.

(٨) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٤١١.

شاری لێ کهوتۆتهوه، وه‌کو شاری حیصن که‌یفا و (سیسر)^(١)، که سهره‌تا ته‌نیا قولغیه‌ک بوون^(٢)، یا هه‌ندی جار که‌می‌ک فراوان بووه‌ خۆی له قه‌لآ بینیه‌ته‌وه^(٣)، به‌لام جیاوازی نیتوان قه‌لآ و قولغ ئه‌وه‌بووه، که قولغ بۆ پێویستییه‌کانی به‌رگری کردن دروستکراوه، به‌لام قه‌لآ زۆر هۆکار و مه‌به‌ستی تری له خۆگرتوه^(٤).

١- سه‌رحه:

قولغیه‌کی نیتوان شاره‌کانی نه‌سیین و دونیسهر و دارابوه، رۆمه‌کان دروستیان کردوه، تاکو سهرده‌می یاقوت هه‌ر ماوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وکات شوێنی جوتیاره‌کان بووه^(٥).

٢- که‌رکه‌ر:

له نزیک مه‌لتیه‌(ملکیه) نیتوان نامه‌د دروستکراوه، له قولغی (الران)^(٦) نزیکیش بووه^(٧). له‌سالی (١١٦٥/١١٢٢ز) کهوتۆته ژێر ده‌ستی خاچ دروشمان^(٨).

٣- هه‌رور^(٩):

یاقوت به‌قولغیه‌کی خۆراگر وه‌سفی ده‌کات، له باکووری شاری موسل سهر به‌ ناوچه‌ی هه‌کاری ده‌ییت، نیتوانی له‌گه‌ڵ نامه‌دیش (فهرسه‌خت/٦ کم) بووه^(١٠).

(١) - سیسر: شارێکه له نیتوان هه‌مه‌دان و نازمربایان. معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٩٧.

(٢) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٢٦٥.

(٣) - هه‌روه‌کو (حصن طالب) که قه‌لآیه‌کی به‌ناویانگ بووه، له نزیک حیصن که‌یفا. معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٥.

(٤) - بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: فه‌هاد حاجی عبوش، المینة الكوردية في القرن (٤-٧ هـ/١٠-١٣م) (ارییل: ٢٠٠٤)، ص ٤٧.

(٥) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٢٠٧.

(٦) - الران، قولغیه‌ک بووه له ولاتی رۆم له نزیک شاری مه‌لتیه. معجم البلدان، مج ٣، ص ١٩.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٤٠٣.

(٨) - ابن الاثیر، الکامل، ج ٨، ص ٦٨٧.

(٩) - هاوکات ده‌کهوتیته باکووری شاری دهۆک.

(١٠) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤٠٣.

پته‌وی نهم قولغه له‌کاتی هێرشى عیماده‌دین زه‌نگى له‌سالى (٥٢٨هـ / ١١٣٣ز) بۆ‌سەر قه‌لای کاشى ولاتى هه‌کارى، به‌دیار ده‌که‌وت^(١). وه‌ به‌قه‌لایه‌کى هۆزى کوردی (هه‌کارى)^(٢) وه‌سف کراوه^(٣).

هه‌روه‌ها ناوبراو ئاماژه به‌ قولغیه‌کى تر ده‌کات له‌ناوچه چیاپیه‌کانى سهر به‌شارى ئیربیلیش (هه‌ولێش) به‌ ناوی هه‌رور هه‌بووه^(٤).

E - خێرس:

قولغیه‌ک بووه له‌سهر ده‌ریا له‌ هه‌رێمى ئه‌رمینیا، به‌ستراوه‌تیه‌وه به‌ شارى شه‌روان، له‌کاتێکدا مه‌روانى کورێ عه‌مه‌د (١٢٧-١٣٢هـ) دوا خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌ویه‌کان به‌ پێنگه‌ی خۆی داده‌نێت^(٥).

٥- حصن زیاد:

له‌ زه‌وى ئه‌رمینیا بووه، له‌ پڕۆژگارى یاقوت ناوبراوه به‌ (خرت برت)، که‌وتۆته‌ نێوان ئامێد و مه‌لتیه‌یه^(٦).

٦- حصن الاكراد^(٧):

قولغیه‌کى قایم بووه، له‌سهر چیا‌دا بووه له‌شارى (حمص)^(٨).

(١) - ابن الاثیر، الکامل، ج ٩، ص ٥٣-٥٤.

(٢) - بروانه: به‌شى چواره‌مى نهم لی‌تکۆلینه‌ویه، ل ١٣٩.

(٣) - ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، مخطوطة مصورة، ج ٣، ص ١٣٤.

(٤) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤٠٣.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٣٥٨.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٢٦٤.

(٧) - هاوکات ده‌که‌وتیه‌ نێوان شارى حمص و صافیتا، نێوانی له‌گه‌ڵ حمص (ده‌ فهرسه‌خ / ٦٠کم) بووه. اکرم

ساطح، القلاع و الحصون فی سوریه، (دمشق: ١٩٧٥)، ص ٨٣.

(٨) - حمص: شارێکه‌ له‌ نێوان دیمه‌شق و حه‌له‌ب. معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٠٢.

ژماره‌یه‌ک گوندی له خۆگرتبوو^(١)، به قولغی‌کی کورده‌کان داده‌نریت، له‌بهر نه‌وه‌ی تیدا نیشته‌جی بوونه^(٢).

سییه‌م // شوره‌کان:

هێلی درێژی به‌رگرییه به چوار ده‌وری شار یا ههر جی‌گایه‌کی که مه‌به‌ست بیت، بۆ خۆپارساتن له هه‌موو بارودۆخێک^(٣). جا چ له‌پرووی پامیاری یا سه‌ریازی و ناسایشی بیت. یاقوت له باسکردنی شاره‌کاندا ئه‌م لایه‌نه بیناسازییه‌ی خستۆته‌ پوو، هه‌روه‌ها نیشانی داوه که‌ی دروستکراوه، به‌چی بنیات نراوه و کۆ پیتی هه‌لساوه، که‌ په‌نگه‌ بۆ سه‌رده‌می زۆر زووتر له یاقوت بگه‌ڕێته‌وه و هه‌کو له باسکردنی شاری ئامه‌د دا ئاماژه به‌وه ده‌کات، که شوره هه‌ بووه و به‌ پرویاریش ده‌وره دراوه^(٤). ناسری خوسره‌و له سالی (١٠٤٦/ک/١٠٤٦ ز) سه‌ردانی شاره‌که‌ی کردووه، و سه‌فی شوره‌که‌ی ده‌کات که به‌ به‌ردی په‌ش بونیات نراوه^(٥) و ته‌نانه‌ت نه‌به‌ردو نه‌ئاگر کاری لێنه‌کردووه^(٦). شوره‌ی ئیربیلیش له‌سه‌رده‌می (موزه‌فهردين کوکبری)^(٧) بونیات نراوه. به‌لام هه‌رچوار لای شاره‌که‌ی ده‌وره

(١) - الظاهري، زبدة كشف المالك و بيان الطرق المسالك، قد اعطني بتصحيحه: يوسف راويس: (باريس: ١٨٩٦)، ص ٥٨.

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٤.

(٣) - شاکر مصطفى، المدن في الاسلام، ج ١، ص ٤٤٩.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ٥٦.

(٥) - سفرنامه، ص ٨.

(٦) - سباهی زاده، المصدر السابق، ص ١٢٤.

(٧) - موزه‌فهردين کوکبری، ناوی ئه‌بو سه‌عیدی کوکبری کۆپی ئه‌بی حه‌سه‌نی عه‌لی به‌کته‌کینه، له سالی (١١٥٢/ک/١١٥٢ ز) له دایک بووه، حوکمی شاری ئیربلی له سالی (٥٨٦/ک/١١٩٠ ز) تا کو (٦٣٠/ک/١٢٣٢ ز) کۆچی دوایی کردووه. ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٤، ص ١١٣-١٢١؛ ابو شامة المقدسي، المصدر السابق، ص ١٦١.

نه‌داوه، به‌لکو له نیوې کۆتایي هاتووه^(۱). شوره‌ی به‌رقه‌عید سێ ده‌رگای هه‌بووه^(۲)، له شاری ده‌ربه‌ندیش له شتوې لووتی مرۆڅ له‌به‌ردا داتاشر او بووه^(۳). به‌رزی له شاری شه‌هره‌زوور به‌دیار خستووه^(۴). هه‌روه‌ها شوره‌ی شاری موسل بۆ سه‌رده‌می مه‌روانی کوړی عه‌مه‌د^(۵) و شاری مه‌یافارقینیش بۆ سه‌رده‌می حه‌مدانییه‌کان ده‌گه‌رێتووه^(۶). به‌لام له شاری هه‌مه‌دان بۆ سه‌ده‌کانی پێش زاین، که نه‌وکاتیش وه‌کیلایه‌تی و به‌رگری له‌شار کردووه^(۷).

چوارهم // ده‌زگا دامه‌زراره‌کانی تر:

أ- مزگه‌وت و شوینه‌ ئاینیه‌کانی تر

۱- مزگه‌وت:

یه‌کێک له‌و دروستکراوانه‌ی که بارودۆخی ئایینی و کۆمه‌ڵایه‌تی، له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه بارودۆخی بیناسازی شوینه‌کان پێشان ده‌دات، بوونی مزگه‌وته له‌ناوچه‌کان، له‌گه‌ڵ ته‌مه‌شدا تۆمارکردن و زانیاری له‌سه‌ر مزگه‌وته‌کان و شوینه‌واریان به‌لگه‌یه‌که له‌سه‌ر شارستانی نه‌ته‌وه‌و ئاوه‌دانی جێگانه‌شینه‌کان.

ئه‌وه‌ی یاقوت ده‌رباره‌ی ته‌م دامه‌زراره‌ی ئاینیه‌ ناوچه کوردنشینه‌کان تۆماری کردووه، ته‌نها پووکاری ده‌ره‌کی یاخود هه‌بوونی مزگه‌وت له‌ناوچه کوردنشینه‌کان بووه،

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۷.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۰۳.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۷۵.

(۵) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۲۳. به‌شێوه‌یه‌ک له‌لایهن سه‌رچاوه‌کانی تر وه‌سف کراوه، که‌گه‌وره‌تر بووه له شوره‌ی شاری دیمه‌شق. سباهی زاده، المصدر السابق، ص ۶۱۱.

(۶) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۳۷.

(۷) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۴۱۱.

به جزيرک له کوئ هه‌بووه، که‌ی دروستکراوه، کئ پتیه‌لساوه. هه‌روه‌کو له ناوچه‌کانی ئیریل و به‌عشيقا و به‌رزعه‌و به‌رتولی و، بروجیردو، جودی و، خوسهر و شه‌هره‌زوور موسل^(١)، له‌گه‌ل ناوچه‌ی (خلبتا)^(٢) و (فاگماباژ)^(٣).

باسه‌کانیشی بۆ ئەم بنیاتنراوه له‌وه‌وه به‌رجه‌سته‌ده‌بیئت، له‌ئیریل سه‌رده‌می موزه‌فهره‌دین کوکبری دروستکراوه^(٤). یا وه‌سفی مزگه‌وته‌کان ده‌کات به‌وه‌ی که گه‌ره‌بوون^(٥). یاخود مناره‌یان هه‌بووه^(٦). مزگه‌وتی شاری به‌رده‌عه‌ش هاوشیوه‌ی مزگه‌وتی ولاتی شام بووه^(٧)، ته‌نانه‌ت له‌م شوینانه‌ش مزگه‌وت هه‌بوون که‌خه‌لکه‌که‌ی فه‌له‌بوون^(٨).

وه‌دروستکردنی مزگه‌وت له‌ناوچه‌کوردن‌نشینه‌کان و گه‌رانه‌وه‌ی بۆمیژویه‌کی دوور، هۆیه‌که‌ی بۆ باوه‌ری کورد به‌خوداو له‌گه‌ل ئەو ده‌رنه‌ه‌جام و بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تی و جوگرافیه‌و سیاسیه‌ی، که‌تیدا ده‌ژیان، ده‌گه‌رێته‌وه .

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٨، ص ٣٢٤، ص ٣٨٠، ص ٤٠، مج ٢، ص ١٧٩، ص ٤٠٦، مج ٣،

ص ٣٧٥، مج ٥، ص ٢٢٣

(٢) - خلبتا: گوندیکی گه‌وره‌یه له‌پۆژه‌ه‌لاتی موسل. معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٨١.

(٣) - له‌گه‌رنده‌کانی هه‌مه‌دانه. معجم البلدان، مج ٤، ص ٢٣٢.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٨.

(٥) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٢٤

(٦) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ٤٠٦.

(٧) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٨٠.

(٨) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٣٢٤، ص ٣٨٥.

۲- خانه‌قا(ربط-خانقاهات)^(۱):

ئو نښه‌نده وانا خانه‌قا به‌گشتی وه‌کو بونیادیك بۆ فیریبونی زانست و شوتنی سۆفیه‌كان سیدیه‌کریټ، به‌تایبه‌تی بۆزانیاری له‌مهر شهرعی و ناینی، ئهم ده‌زگا نایینه‌یه‌ له‌کۆنده‌وه له‌شاره‌ کوردیه‌كان هه‌بوون، هه‌روه‌کو چۆن یاقوت له‌شاره‌كانی ئه‌رجیش وماردین و هه‌مه‌دان به‌دیاریان ده‌خات ^(۲)، وه له‌ دیدی ناویراویشه‌وه وه‌کو خۆتندنگه‌یه‌کی ناینی سیدیه‌کریټ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چهند مامۆستایه‌ك له‌بواری سۆفیه‌گری ده‌رسیان تیدا وتوه‌ته‌وه.

۳- جگه له‌وێتگه نایینه‌یه‌ی که‌تایبه‌تن به‌ ناینی ئیسلام، چهند بونیاتنراویټکی تری نایینه‌کانی تر، که‌ پۆله‌تیکه‌ی دیکه‌ی ته‌لارسازیه‌، له‌ناوچه کوردنشینه‌كان هه‌بووه‌، ئه‌ویش بوونی دێره‌كانه‌، که‌زیاتر له‌ په‌نجا لاپه‌ری کتیبه‌که‌ی بۆ سه‌رژمیری کردنی دێره‌كان ته‌رخانکردوه‌، که‌په‌یه‌سته به‌ناینی مه‌سیحی، وه‌ژماره‌یه‌کی زۆریشیان له‌ناوچه‌کوردنشینه‌كان ^(۳). هه‌روه‌ها بوونی ئاته‌شگای ناینی زه‌رده‌شتی له‌ ناوچه‌ی (جزنق)^(۴) و (شین)^(۵) به‌دیار خستوه‌.

(۱) -ئهم دوو دامه‌زراره‌، له‌لایه‌ن سه‌رچاوه‌كان به‌یه‌ك شتیه‌وه‌سف کراون، به‌شوتنی سۆفی وپیاوچاكان دانراون.السمعانی ۱، المصدر السابق، مج ۲، ص ۳۱۳؛ المقریزی، المواعظ و الاعتبار بالذکر خط و الآثار، تحقیق: خلیل منصور، (بیروت: ۱۹۹۸)، ج ۴، ص ۳۰۲. به‌لام جیاوازی له‌ناوه‌کانیان بۆ چۆنیتی به‌کار هێنانه‌، به‌جۆریك عیتراییټك (ربط)ی به‌کارهێنانه‌، وئاتی فارس و شام و میسر خانه‌قایان به‌کارهێنانه‌، جگه له‌وه‌ی له‌ سالی په‌یدا بوونیان جیاوازه‌. فرهاد حاجی عبوش، المرجع السابق، ص ۱۰۴، هامش رقم (۱).

(۲) -معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۴، مج ۵، ص ۳۹، ص ۲۲۲.

(۳) -بروانه‌: پاشکۆی ژماره‌ (۱).

(۴) -جزنق: شاره‌دێیه‌کی ئاوه‌دانه له‌ نازه‌ریایان، له‌ نزیک شاری مه‌راغه‌، معجم البلدان مج ۲، ص ۱۳۴. هاوکاتیش په‌رستگای زه‌رده‌شتی له‌ گانزاک (ته‌کابی نیستا) له‌پۆژه‌لاتی کوردستان له‌سه‌ر سنوری باکووری بیجار شوینه‌واریان ماون. مه‌هرداد نیه‌دی، سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ۷.

(۵) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۸۳.

ب-//کاروان سه‌را و گه‌رماوه‌کان:

١-کاروان سه‌راکان:

ئهم دامه‌زراوه به بونیاتنراویکی دێرینی ولاتیانی رۆژه‌لآت ده‌ژمێردریت، که (هه‌رو دۆت) باسی لێوه‌کردوه، به جۆرێک له هه‌ندێ شویتن بۆ خۆ دالده‌دان و خۆپاراستن له پاپووتی دا پاسگا و قولغیان بۆ شارپێگاکان دروست کردوه، له هه‌مان کاتدا وه‌کو بنکه‌یه‌کی پاراستن و خزمه‌تگوزاری پێویست سوودیان لێوه‌ده‌گیریت. ته‌نانه‌ت وه‌کو جێگهی هه‌وانه‌وه‌ی گه‌شتیار و موسافیران بووه^(١). به‌لام یاقوت ته‌نیا به‌ مائی بازرگانانی داده‌نیت^(٢). له‌گه‌ڵ ته‌مه‌شدا له‌کاروان سه‌راکانی گوندی (مونسیه)^(٣) ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوه که ته‌نیا بۆ بازرگانی ته‌رخان کراوه. وا دیاره‌ مه‌به‌ستی تریشی خستۆته‌ پال، به‌لام نه‌وه‌ی تێبینیمان کردوه، ته‌نیا باسی ئه‌و کاروان سه‌رایانه‌ ده‌کات، که که‌وتوونه‌ته‌ سه‌ر پێگای بازرگانه‌کان. ته‌نانه‌ت هه‌ندێ جاریش پێگاکانی به‌ کاروانه‌پێ بۆ شویتنانی تر وه‌سف کردوه به‌لام ناماژه‌ به‌ بوونی ئهم ده‌زگایه‌ ناکات.

یاخود بوونی بازار له هه‌ندێ شویندا بۆ ئالوگۆزکردنی بازرگانی به‌کارهاتوه، ده‌کریت به‌ ناوچه‌یه‌کی هه‌وانه‌وه‌ی بازرگانیان دابنیتین^(٤)، چونکه‌ ناماژه‌ به‌ ناوچه‌ی (تل هفتون)^(٥) له‌ سه‌ر پێگای نیوان ئیربل و نازه‌ریایمان ده‌کات، که بازاری هه‌بووه‌ و کاروانه‌کانی لێ هاتوونه‌ته‌ خوار^(٦). هه‌روه‌ها له‌ سه‌ر پێگای ئیربل به‌غدا چه‌ند قه‌لایه‌ک هه‌بوون شویتنی کاروانچه‌یه‌کان بوون^(٧). خودی شاری موسل به‌ بنکه‌ی گه‌شتیار و گه‌ڕۆکه‌کان

(١) - کارل میوله‌ر، کاروان سه‌راکانی رۆژه‌لآت، وه‌رگیرانی: عه‌بدولمومین ده‌شتی، (سلیمانی: ٢٠٠٢)، ل

١٥.

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٤١.

(٣) - مونسیه: گوندیکه‌ له‌ سه‌ر پێگای شاری نه‌سیتین و موسل. معجم البلدان. مج ٥، ص ٢٢٨.

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٢٠، ص ٣٨٧، ص ٤٧٦، مج ٢، ص ١١٢.

(٥) - تل هفتون: شاره‌ دێیه‌ که له‌ ناوچه‌کانی ئیربل(هه‌ولێر). معجم البلدان، مج ٢، ص ٥١١.

(٦) - المصدر نفسه و الصفحه.

(٧) - المصدر نفسه، مج ١، ص ١٣٨.

داده‌نیت^(۱). پاشان پښگانکی نیوان موسل و شاره‌کان وه‌کو پښگای (مرق) له‌سهر پښگای موسل و نه‌سیبڼ بووه^(۲) و (عقر) له نیوان موسل و تکریت کاروانه‌کانی لی وه‌ستان^(۳). هندی جاریش کاروانسهراکان له شوینیکه‌وه بۆ شوینیکي تر ده‌گوازانه‌وه بۆ پاراستن له پاورووتی، وه‌کو کاروان سهرای شاری به‌رقه‌عید گواستراوه‌ته‌وه بۆ ناوچه‌ی (باشزا)^(۴) چونکه تروشی بارودوخی ناهه‌موار هاتوه^(۵).

وه شاری نه‌سیبڼ له هدریمی جه‌زیره، پښگایه‌کی نیوان شام وموسل بووه^(۶). هدره‌ها گوندی (عراده) له نیوان نه‌سیبڼ و ره‌نس عه‌ین وه‌کو کاروان سهرایه‌ک سهرده‌کریت^(۷). له هدریمی چیاکانیش نهم جوړه دامه‌زراوه ده‌بی هه‌بویت به‌تایبه‌تی له‌و ریگیانه‌ی نیوان هه‌مه‌دان و به‌غدا که هاتووچویه‌کی زۆر له‌سهر نه‌و گوند و شارانه‌ی که‌وتونه‌ته سهر نهم پښگایه، وه‌کو(قه‌سری شیرین)^(۸) و بانه‌یوب و سه‌مه‌ره، بووه^(۹).

۲- گه‌رماوه‌کان:

دروستکردنی گه‌رماوه‌کان و به‌کاره‌ینانی نهم بونیاته بۆ میژوویده‌کی دوور ده‌گه‌رپته‌وه، وله‌هه‌رشوینیکدا بیت گزارشت له‌به‌ره‌و پشه‌وه‌چوونی نه‌وکۆمه‌لگایه پیشان ده‌دات، دروستکردنی گه‌رماوه‌کانیش له‌ناوچه‌کوردنشینه‌کان بۆ سه‌رده‌می ئیسلام ده‌گه‌رپته‌وه،

(۱) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۲۳۷.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۱۰۹.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۱۳۶.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۲۴.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۷.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۲۸۸.

(۷) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۹۲.

(۸) - قه‌سری شیرین ناوچه‌یه که ده‌که‌وتنه‌نیوان هه‌مه‌دان و حولوان، نزیکه له‌قه‌رمیسین، ناوکه‌شی بۆ جاریه‌ی کيسرا نه‌بروێز مه‌لیکی فارسی ده‌گه‌رپته‌وه. معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۵۸.

(۹) - المصدر نفسه والصفحة، مج ۱، ص ۳۰۲، مج ۳، ص ۴۳۹.

له‌بەر ئه‌وه‌ی یه‌کیك له‌و تایبه‌مه‌ندیانه‌ی تاکی موسوئمان په‌یوه‌سته پێوه‌ی، پاک
 و‌خاوێنیه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی چه‌ند جوړیك هه‌بووه‌و ئه‌مه‌ش به‌ پێی له‌سه‌ر باری ئابووری و
 له‌گه‌ڵ چۆنیه‌تی دروستکردنی و که‌رسته به‌کاهاتوه‌کانی^(١)، ئه‌مانه‌ لای یاقوت باسی
 لێوه‌نه‌کراوه، ته‌نیا تیشکی خستۆته‌ سه‌ر ئه‌و گه‌رم‌اوه‌نه‌ی که‌گشتی بوون، وه‌شوینی
 هه‌لکه‌وتنه‌که‌ی له‌ بازاری ناوچه‌کان له‌پرز دامه‌زراوه‌کانی وه‌کو کاروانسه‌راو مزگه‌وت
 دروستکراوه‌کانی تر بووه، ئه‌مانه‌ش له‌باسی (دیر القیاره)^(٢) و باعشیقا به‌رچاو
 ده‌که‌وێت^(٣).

(١) - بۆ زیاتر زانیاری ده‌رباره‌ی گه‌رم‌اوه‌کان له‌ شاره‌ کوردیه‌کان ب‌روانه: فره‌اد حاجی عبوش، المرجع
 السابق، ص ١٦٥-١٧٢.

(٢) - ئه‌م دێره‌ ده‌که‌وێته‌ ناوچه‌کانی رۆژئاوای شاری موسل(موصل) به‌ دووری (چوار فه‌رسه‌خ - ٢٤
 کم) لێیه‌وه. معجم البلدان، م‌ج ٢، ص ٥٢٩.

(٣) -المصدر نفسه، م‌ج ١، ص ٣٢٤.

بهشی چوارهم

باری کۆمهلایهتی و زانستی و رامیاری ناوچه کوردنشینهکان
لهکتیبی (معجم البلدان)دا

تهوهری پهکهه:

باری کۆمهلایهتی(هۆز و تیره کوردیهکان، بیرو باوهروئاینهکانی ناوچه
کوردنشینهکان).

تهوهری دووهه:

باری زانستی.

تهوهری سییهه:

بارودۆخی سیاسی(پروۆسهی فتوحاتی ئیسلامی له ههریهه
کوردنشینهکان، ئههیر و سههکرده کوردیهکان، حکومهرانی
ناوچه کورد نشینهکان لهسههدهمی یاقوت).

تەمەری یەكەم:

باری كۆمەلایەتی:

كۆمەلایەتی، هەموو ئاكارو پەفتار و نەریتی كۆمەلە مرۆڤە دەگرتەوه كە بەیەكەوه دەژین، و بەشدارن لە هەموو ئەود یاردانەیی كە دروستی دەكەن و دەبنە بەشێك لە كۆلتوری ئەو كۆمەلگایە، لە پوانگەیی هەر كۆمەلگایە كیش جۆریك لێكدا نەوه بۆ ژيان و سەردەوام بوون هەیە. كە لە ناوچە یەك بۆ ناوچە یەكی دیکە دەگۆڕی، بەلام لایەنی كۆمەلایەتی گوزارشتیكي تەواوە لە پێكها تەمی كۆمەلگا لە پووی هۆزو تیرەو نەتەوه و ئاین پەنگدانەوهی میژوو بەسەریاندا، وە لە كتیبەكەیی یاقوتیش دا تیبینی هۆز و تیرە كوردیەكان و بیروباوەرە ئاینیەكانی ناوچە كوردنشینەكان تیشکی خراوە تە سەر.

یەكەم/هۆز و تیرە كوردییەكان:

سەبارەت بەو هۆز و تیرە كوردیانەیی، كە یاقوت لە ناوچە كوردی و كوردنشینەكان ناویان دەهێنێت، زیاتر لە رێگای ناساندنی شوێن و قەڵا و ناوچەكان بەرچاوە دەكەوێت^(١). لە ئەنجامی تەنیا ئەم ناوھێنانانەیی بۆمان پوون دەبیستەوه، كە ئەم هۆزانە خاوەن دەسەڵات و هیژ بوونە، تەنانەت خاوەن كورسی و مەملەكەتیش بوون^(٢)، وە كو ئاشكرا یە ئەو هۆزانە خاوەنی میژوویەكی دیرین و وەرچەر خانن، بەلام یاقوت وەكو پێویست مافی خۆی پێنەداون، پۆلی دلیرو نەبەردی ئەم هۆزانە ناخاتە بەرچاوە، واتا زۆر لایەنی بەشاراوەیی هێشتووە تەوه. دیارە ئەمەش دەگەڕێتەوه بۆ ئینسكلۆپیدیایی كتیبەكەیی، كە

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٥١.

(٢) - المصدر نفسه، مج ٢، ص ١٢٤.

ماده‌یه‌کی به‌رفراوانی چندان پرویه‌ری جوگرافی سدرده‌می خۆی له‌خۆوه ده‌گریت،
 نه‌مه‌ش وایکردوه که نه‌توانیت به‌ به‌ر فراوانیه‌وه هه‌ر لایه‌نیکی تایبەت به‌هه‌ر ناوچه‌یه‌ک
 به‌تاته‌ پرو به‌وردو درشتیه‌وه^(۱). شایه‌نی باسیشه له‌ تێپوانینه‌کانی یاقوت بۆ باسی نه‌م
 هۆزانه‌ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، کورد نه‌ته‌وه‌یه‌کی خاوه‌ن شارستانیه‌، نه‌مه‌ش له‌ پێگه‌ی نه‌و
 کیان و ناوچانه‌ی تایبەت بوون به‌و هۆزانه‌، هه‌روه‌ها له‌کتیبه‌که‌دا باس له‌ سەرکرده‌و
 نه‌میره‌کان ده‌کات، ته‌گه‌رچی له‌ دیاری کردنی پیشه‌و کاریان له‌هه‌ریمی فارسدا به‌
 په‌وه‌ندی داناون، که‌ گه‌رمیان و کویتستانیان کردوه^(۲)، نه‌مه‌ش یه‌کێک بوو له‌شه‌قله
 کۆمه‌ڵایه‌تیه‌کانی نه‌و سدرده‌مه‌. به‌لام له‌و کاته‌شدا که‌ کۆچیان ده‌کرد بۆ شوینی‌ک
 ده‌سته و کۆمه‌ڵه‌ کۆبوونه‌وه و ناوچه‌یه‌کیان بۆ خۆیان دیاری کردوه^(۳). به‌لام سه‌باره‌ت به‌
 ناکار و په‌وشتیان له‌ هه‌ندی ناوچه به‌ به‌هێز و توانا وه‌سفیان ده‌کات، بۆ نمونه وه
 سه‌باره‌ت به‌خه‌لکی شاری دینه‌وه‌ر ناویراو باس له‌ په‌وشت و ناکاریان ده‌کات، به‌چه‌شنی
 له‌خه‌لکی هه‌مه‌دان باشتربوون^(۴)، یاخود خه‌لکانی ده‌وروه‌ریان لێیان ترساون^(۵). یا
 سیفه‌تی خراپیان ده‌خاته پال^(۶). ته‌گه‌رچی ئاماژه‌ی به‌وه ده‌کات که‌ نه‌و زانیاریه‌ی
 له‌سه‌رچاوه‌ی تروه‌ وه‌رگرتوه‌، به‌لام نه‌وه‌ی گرنکه‌ له‌سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌بینریت.
 دیارترین هۆز و تیره‌کان نه‌مانه‌ن:

۱- بوختیه‌کان:

نه‌م هۆزه‌ خاوه‌ن میژووێکی سیاسی بوون، که‌نه‌مه‌ش له‌پروانگه‌ی تێبینیه‌کانی یاقوت
 ده‌رده‌که‌وت، نه‌مه‌ش به‌هه‌ژمارکردنی نه‌وقه‌لایانه‌ی که‌بوختیه‌کان سه‌ره‌رشتیان

(۱) — بۆ نمونه هۆزه‌ کوردیه‌کان له‌چه‌ندناوچه‌و وه‌ریمی جیاواز بوون. به‌روانه: پاشکۆی ژماره (۴).

(۲) — معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۹۷؛ مج ۴، ص ۲۲۷.

(۳) — المصدر نفسه، مج ۳، ص ۷۱.

(۴) — المصدر نفسه ج ۲، ص ۵۴۵. هه‌روه‌ها به‌روانه: ابن حوقل، المصدر السابق، ص ۳۰۸.

(۵) — المصدر نفسه، مج ۴، ص ۳۸۰.

(۶) — المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۷۶.

کردووه، وهکو (ئاتیل وعه لوس و جورزده قیل و یاز) له هدریمی جهزیره^(١)، دهسه لاتیسیان فراوان بووه، نه میش بۆشوینه لکه وتی نهم قه لایانه ده گهریتته وه، له شاری زۆزانی هدریمی جهزیره و هاوسنوری له گه ل نهرمینیا و ئاران و نازه باهجان^(٢). به لام نهم قه لایانه له ژیر دهستیان نه ماونه ته وه، نه گهرچی ناویراو ئامازه به وه ده کات، که وتونه ته ژیرده سه لاتی نه تابه کیه کانی شاری موسل^(٣)، به بی نه وهی هۆکارو کات و ساته میژوویه کان دهست نیشان بکات. به شپوهیه که له پرووداوه کانی سالی (٦١٥ ک/١٢١٨ ز) له قه لاکانی زۆزان نهم ناکۆکیه له سهر ده سه لات به دیار ده که ویت^(٤).

وه نه وه هۆزه رۆلی سیاسی گرنگیان گێراوه، جا چ به ده سه لات که یان بیئت یان هه لکه وتنی میر و سهرکرده ی به هیز، که ههر له سه ده ی چواره می کۆچی ده یه می زاینیه وه، به رچاوه^(٥).

٢ - به شنه وه یه ی:

هۆزیکێ کوردی جوامیر و خاوهن ده سه لات بوون^(٦). یاقوت دوو جار ناوی نهم هۆزه ی هیناوه و باس له قه لاکانی ده کات^(٧)، به شپوهیه که بۆهۆزی به شنه وه یه ی ده گهریتته وه. سنووری فەرمانیه وایان له هدریمی جهزیره به رچاوه که وتوه^(٨)، ناویراو باس له رۆلی چالاکی سیاسی ناکات، نه گهرچی ئامازه به وه ده کات، له قه لای فنک دا سی سه د سال

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ٥١، ص ٣٢١؛ مج ٢، ص ١٢٤؛ مج ٤، ص ١٤٧

(٢) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ١٥٨.

(٣) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٢٤٦، ص ٣١٦، ص ٣٧٥.

(٤) - ابن العبري، تاريخ الزمان، ص ٢٥٤

(٥) - يه كيك لهو مير كوردیانه نه میرموسه ك عجلی (م: ٤٤٤٧/ك/١٠٥٥ ز) بووه. ابن الاثير، الكامل، ج ٨، ص ١٢٣.

(٦) - شهردفخانی به دلیسی، سهرچاوه ی پیشوو، ل ٢٠٩.

(٧) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٢٩، مج ٤، ص ٢٧٨.

(٨) - ابن الاثير، الباب في تهذيب الانساب، ج ١، ص ١١٥.

حوکمرانیان کردووه^(۱). ابوشامه (م: ۶۶۵/ک/ ۱۲۶۶ز) ش نهم ده‌قه دووباره ده‌کاتهوه^(۲). به‌لام رۆڤ و چاڤکییه سیاسیه‌کانیشیان له میژوو نوسراوه‌تهوه، وه‌کو چۆن له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچییه‌وه ده‌یه‌می زاینیدا، به‌شداریان له دژایه‌تی کردنی هه‌مدانییه‌کان کردووه، بۆ به‌ره‌وپیشه‌وه چوونی ده‌سه‌لاتی کوردی^(۳). وه‌ له‌گه‌ڵ نهم به‌هێزه‌شدا سه‌ره‌له‌دانی نه‌تابه‌کیه‌کان کاریگر بووه بۆ لاوازکردن و داگیرکردنی ده‌سه‌لات و ناوچه‌کانی نهم هه‌زه، که له پووداوی سالی (۵۴۰ه/ ۱۱۴۵ز) نه‌تابه‌کیه‌ی موسل قه‌لاکانیانی خستۆته ژێر ده‌ستی خۆی^(۴).

۳- هه‌زبانیه‌کان^(۵):

هه‌زێکی کوردی بوون^(۶)، یاقوت ته‌نیا یه‌ك جار ناوی هه‌تاون و مه‌به‌ستی نه‌و به‌شه‌یه، که له جه‌زیره‌ی فوراتی و ناوچه‌کانی په‌یه‌وست به‌شاری موسل نیشته‌جی بووینه^(۷). له‌گه‌ڵ نه‌مه‌شدا ده‌سه‌لاتیان ته‌نها لهم ناوچه‌یه‌ نه‌بووه، به‌لكو له ناوچه‌یه‌کی فراوانی هه‌ریمی ئازهریايجان فەرمانه‌روایه‌تیا‌ن کردووه^(۸)، رۆژێکی دیاریان له سوپای ده‌وله‌تی

(۱) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۲۷۸؛ القزويني، اثار البلاد، ص ۴۳۲.

(۲) - الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية، وضع حواشيه وعلق عليه: ابراهيم شمس الدين، (بيروت: ۲۰۰۲)، ج ۱، ص ۱۸۰.

(۳) - ابن الاثير، الكامل، ج ۷، ص ۴۳۴؛ ج ۸، ص ۱۲۳.

(۴) - ابن العبري، تاريخ الزمان، ص ۱۵۹.

(۵) - مينۆرسکی دواي نه‌وه‌ی باس له ره‌واده‌یه‌کان ده‌کات، به‌تیره‌یه‌کی هه‌زبانیه‌کان دا‌یان ده‌نیت، ئینجا وشه‌ی هه‌زبان‌ی (هه‌زانی) که زاراوه‌یه‌کی لیکدراوه بۆ جوگرافی ناوچه‌کانی شاری ئیربلی ده‌گه‌ریتینه‌وه. - Studies in Caucasian History, p, 128.

(۶) - المسعودي، مروج الذهب، ج ۲، ص ۳۳۸.

(۷) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۹.

(۸) - ابن العبري، تاريخ مختصر الدول، ص ۵۷. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه: احمد عبدالعزيز، المرجع السابق، ص ۶۱- ۶۶.

نەبیوی (٥٦٧-٦٤٨/ک/١١٧١-١٢٨٤ز) دا هەبوو^(١).

جگە لە مەش هەندیکیان ئەندامی کارای دەوڵەتی فاتمەکان (٢٩٧-٥٦٧/ک/ ٩٠٩-١١٧١) ^(٢) بوون وەکو (قطب الدین بن تلیل الهذبانی)^(٣).

٤- حەمیدیه‌کان^(٤):

ئەگەر سەیری بکەین، یاقوت بکەین، سەبارەت بەم ھۆزە کوردییە^(٥). ناوەکە، واتا (حەمیدی)، لکاندوو بە هەندێ ناوچەکە، کە خەڵکەکی کورد بوون^(٦). واتا بە خاوەنی چەند قەڵاو گوندیکی ناوچە چیاپەکانی شاری موسلی دانائە^(٧)، بەشیوەیەکی گشتی لە نێوان شەھەر زوور و نامەدا ژیاون^(٨)، لێرەدا لەخوێندنەوەی ئەم گێرانەوێیە دەتوانین بکەین دەرنەبەمانیک، کە شوێنی ستراتیجی گرینگیان هەبوو، هەریۆیە ئەو ھۆزەش پۆلی دیاریان لەوەرچەرخانێ مێژوودا بینیوە، ئەگەرچی هەمەیان ناویراویش کەلێنیکێ گەورە لە کتیبەکی بۆیاسی جولەیی سیاسی بەجێھێشتوو، چونکە

(١) - یدیک لەو کەسایەتیانە میر حوسامەدین ھەزبانی بوو، یەکیکە لە ئەمیرەکانی مەلیک سالت نەجەدین شەیب (٦٣٧-٦٤٧/ک/ ١٢٣٩-١٢٤٩ز) بەجۆریک پۆلی لە (٦٤٧/ک/ ١٢٤٩ز) خەباتی بیوچانی بە دیار دەکووت. محمد امين زكي، مشاهير الكرد وكرستان في الدور الاسلامي، نقلة الى العربية، كريمة، (بغداد: ١٩٤٥)، ج ١ ص ١٧١. بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: الیاس أحمد کریم، الدور السياسي و الحضاري للھذبانی فی الدولة الایوبیة فی مصر و بلاد الشام، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اربیل: ٢٠٠٨)، ص ١٠٣ - ١٣٠.

(٢) - عبد الله محمد جمال الدين، الدولة الفاطمية قيامها ببلاد المغرب وانتقالها الى مصر، (القاهرة: ١٩٩١)، ص ٤١.

(٣) - المقرئ، انحاز الحنفيا باخبار الائمة الفاطميين الخلفاء، تحقيق، محمد عبد القادر، (بیروت: ٢٠٠١)، ج ٢، ص ٢٩٤-٢٩٧. بۆ زیاتر زانیاری بپروانە: ابن الأثير: الباهر، ص ١٤١.

(٤) - سەبارەت بە ناوی ئەم ھۆزە لەرووی زمانەوانیەو دەیگەرێنیتەو بۆ کەسایەتیە کە میری ھۆزە کەبوو بە ناوی (حمید). کرفان محمد احمد، المرجع السابق، ص ٢٨٩، هامش رقم (١).

(٥) - الروذراوري، ذیل تجارب الأمم، تحقيق: ف. امد روز، (مصر: دت)، ج ٣، ص ٨٤.

(٦) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٣٦.

(٧) - معجم البلدان، مج ٤، ص ١٣٦؛ مج ٢، ص ١٧٨؛ مج ٣، ص ٣٧٢.

(٨) - ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٣١٥.

میرو سدر کرده‌ی چالاکي تیدا هه‌لکه‌وتووه، ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتیان فراوان بووه، تاکه‌کانی به‌شداریان له پرویه‌پرویه‌بووه‌ی دژه ده‌سه‌لاتی ده‌ولته‌ی نه‌یویی دا کردووه^(۱).

۵- جه‌لالی (که‌لالی)^(۲):

ئهم هۆزه کوردیه^(۳) یاقوت دووجار ناماژه‌ی بۆ کردوون^(۴). جاریکیان به‌یه‌کێک له هۆزه‌کانی شاری شه‌هره‌زووری ژماردووه، زانیاریه‌که‌شی له که‌شتنامه‌که‌ی (مسعر بن مه‌له‌ل) گواسته‌وه^(۵).

بۆ جاری دووه‌میش په‌چه‌له‌کی یه‌کێک له هاورپێکانی، که‌ نیشته‌جیی (یاکلبا)^(۶) بووه، بۆ ئهم هۆزه ده‌که‌پێنێته‌وه له پیز که‌سایه‌تی زانست خوازه‌کان ده‌کات^(۷).

که‌واته یاقوت جه‌لالیه‌کان له‌شاری شه‌هره‌زوور و ته‌و شارو ناوچانه‌ی، که‌ سهر به‌ موسل بوون دیاره‌ده‌کات. نه‌گهر له‌مه‌ به‌توێژینه‌وه، نه‌وا ئهم هۆزه به‌ناوچه‌یه‌کی ستراتیجی سنوری نیوان دوو هه‌ری‌مدا که‌یشتوون به‌لام ناگه‌ین به‌نه‌جمایێک که‌نایا ئهم هۆزه تاج پاده‌یه‌ک خۆیان خزانده‌ته‌ ناو میژووی ئهم شوێنانه، چونکه‌ جگه‌ له‌م سنوره‌ی ناویراو ده‌ستنیسانی کردووه، له‌شاری ئوشنۆ و داقوق و ده‌رتنگ و نه‌هاوه‌ندیش به‌دی کراون^(۸).

(۱) - وه‌کو مه‌نای کوری حمه‌یدی له‌سالی (۵۸۷هـ / ۱۱۹۱ز). عمادالدین الاصبه‌انی، الفتح القدسی فی الفتح القدسی، قدم له‌ وضع حواشیه و علق علیه: ابراهیم شمس‌الدین، (بیروت: ۲۰۰۳)، ص ۳۱۰. بۆزیاتر زانیاری بروه‌نه: زرار صدیق توفیق، القبائل، ص ۸۳-۹۰.

(۴) - لێکۆله‌ره‌وان وشه‌ی جه‌لالیان و که‌لالی به‌ ناوی یه‌ک هۆز داناوه. بروه‌نه، کرخان محمداحمد، المرجع السابق، ص ۳۶۱.

(۵) - المسعودی، التنبيه و الاشراف، ص ۹۴

(۶) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۷۵

(۷) - الرساله‌ الثانية، ص ۱۰؛ معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۷۵.

(۸) - گوندیکه‌ له‌ ده‌ورویره‌ی شاری هه‌ولێر. معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۸.

(۷) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۲۸.

(۸) - ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، مخطوطه‌ مصورة، ج ۳، ص ۱۲۵.

٦- زەرزارییه‌کان:

تیره‌یه‌ك بوون له هۆزی گه‌وره‌ی كوردی هه‌زبانى^(١). یاقوت ته‌نیا یه‌ك جار باسى كردوون، به‌ جۆرێك ناوه‌كه‌یان ده‌خاته سه‌ر قه‌لایه‌ك، كه‌ شوێنه‌كه‌ی كه‌وتۆته‌ نه‌و ناوچه‌یه‌ی سه‌ر به‌ئیریل بوون^(٢)، به‌لام نه‌مه‌ ته‌نها تاكه‌ ناوچه‌یان نه‌بووه، به‌لكو سنووی ده‌سه‌لانیان له (مرت)^(٣) وه‌ تاكو چیاى كێله‌شین (جنجرین)، كه‌ ده‌روانیته‌ سه‌ر شارى ئوشنۆی هه‌رىمى نازه‌ریایمان، دیارى‌كراوه^(٤). شایه‌نى باسه‌ له‌و تیبینییه‌ كورته‌ی یاقوت بۆمان پوون ده‌بیته‌وه، كه‌ جیگای متمانه‌ی میژوو بوون، چونكه‌ سه‌رپه‌رشتی قه‌لایه‌کیان ده‌کرد، له‌چه‌رخ و ده‌ورانی جیا‌جیادا میژووی سیاسى كورد پشتی پێبه‌ستووه، بێجگه‌ له‌مه‌ش مه‌یه‌كانى زه‌رزارى به‌شداریان له‌پێكه‌یتنانى به‌ره‌یه‌كى ئیسلامى یه‌كگرتوو، بۆ به‌ره‌چدانه‌وه‌ی خاچ دروشمان، كردووه^(٥).

٧- هه‌كارییه‌كان:

هه‌كاریه‌كان یه‌كێكن له‌و هۆزه‌ كوردی یه‌ به‌ناویانگه‌ی سه‌رده‌مى نه‌یوییه‌كان، كه‌ هه‌موو ده‌م جیگای باوه‌رى سه‌لانه‌دین نه‌یویى بووینه به‌جۆرێك له‌ زۆریه‌ی كاتدا پشتی پێبه‌ستوون و راویژی پێكردوون^(١) یاقوتیش به‌هۆزێكى كوردی خاوه‌ن گوند وشارو ناحیه‌ی باكووری موصل، باسیكردوون، ناوه‌كه‌شیان بۆناوی ولاته‌كه‌یان (بلاد هه‌كارى)^(٢)

(١) - احمد عبدالعزیز: المرجع السابق، ص ٤٤.

(٢) - معجم البلدان: مج ٢، ص ٣٨٠.

(٣) -مرت: گوندێكه‌ له‌ شارى ئورمیه‌ نزیکه‌ له‌ سه‌ر رێگای ته‌بریژ. معجم البلدان، مج ٥، ص ١٠٠.

(٤) - ابن فضل لله العمري، المصدر السابق، مخطوطه‌ مصوره‌، ص ص ١٢٩ - ١٣٠؛ القلقشندي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٣٧٦.

(٥) - وه‌كو میر (شروین بن حسن) ناسراو به‌ (جمال الدین زه‌رزارى) (م: ٥٨٣ ك/ ١١٨٧ز)، جگه‌ له‌وه‌ی به‌شدارى له‌ دامه‌زاندنى ده‌وله‌تى نه‌یوییدا كردووه، رۆلێ چالاکى له‌ رزگارکردنى (بيت المقدس) به‌دیارد ده‌كه‌وێت. الذهبی، تاریخ الاسلام، ج ٤١، ص ١٥٤.

(٦) - به‌تایبه‌تى له‌كاتى گه‌مارۆدانى شارى موصل راویژی به‌ عیسای هه‌كارى(م): ٥٨٥ك/ ١١٨٩ز) مه‌شتوبی هه‌كارى (٥٨٨ك/ ١١٩٢ز) كردووه. ابن خلدون، تاریخ ابن خلدون،

ده‌گه‌پرتیتسه‌وه، كه‌ده‌كه‌وتته تزيك جه‌زيره‌ی ئيين عومەر^(۲). وه (السمعانی) (م): ۵۶۲هـ/ ۱۱۶۶ز) یش وه‌كو ناویراو باسی لێوده‌كا^(۳).

كه‌چی هه‌ندێكی تر ئهم ناوه‌یان سه‌ره‌تا بۆ ناوی هه‌زه‌كه‌یان، كه‌ هه‌كاریه، داناوه، واتا بۆناوی هه‌زه‌كه‌ ده‌گه‌پرتسه‌وه نه‌ك شوینه‌كه^(۴)، وه‌ ئهو شوینانه‌ی كه‌ په‌یوه‌ست ب‌وون ب‌هم هه‌زه‌ و ولاته‌كه‌یان ده‌خاته سه‌ر ناوچه‌كانی موسل^(۵)، كه‌واته‌ لێره‌دا ئه‌مه‌ به‌دیار ده‌كه‌وت، ده‌سه‌لاتیكی راسته‌وخۆیان، به‌تایبه‌تی له‌رووی جوگرافیه‌وه نه‌بووه.

۸- قه‌یموری:

ناوی ئهم هه‌زه‌ جارێك له‌لایه‌ن یاقوته‌وه ئاماژه‌ی پێكراوه، كه‌ به‌ هه‌زێكی كوردی خاوه‌ن قه‌لا و میڕ باسی كردوون، ده‌سه‌لاته‌كه‌شیان له‌ ناوچه‌كانی نێوان موسل و خیلات دیارده‌خات^(۶). له‌میانه‌ی باسه‌كه‌ی ناویراو دا راستی ده‌سه‌لاتداری ئهم هه‌زه‌ پوون ده‌بیته‌وه، چونكه‌ له‌ پووداوه میژووویه‌كانی ولاتی شام ئه‌میره‌كانی ئهم هه‌زه‌ به‌رچاو ده‌كه‌ون، كه‌ چۆن پۆلی چالاکي سیاسی و بیناسازی یان بینیه‌^(۷).

ج ۵، ص ۳۰۷-۳۰۸. بۆ زیاتر زانیاری ب‌پروانه: نه‌بەز مه‌جید ئه‌مین، المشطوب الهکاری دراسة عن دور الهکاريين فی الحروب الصليبية، (السليمانية، ۲۰۰۲).

(۱) -معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۰۸.

(۲) - بۆ سنوری جوگرافی ئهم ولاته‌ ب‌پروانه: درویش یوسف حسن، المرجع السابق، ص ۱۷-۲۰ "احمد عبد العزيز، المرجع السابق، ص ۱۱۰.

(۳) - الانساب، ج ۵، ص ۶۴۵.

(۴) - له‌رایه‌کی تر دا ناوی هه‌زه‌كه‌ش بۆناوی باپیره گه‌وره‌كه‌یان گه‌رێتراره‌ته‌وه، كه‌ناوی (هاوكال) له‌ولاتی هه‌کاری گوزه‌رانی به‌سه‌ر ب‌ردووه. نه‌بەز مه‌جید ئه‌مین، عيسای هه‌کاری، (سليمانی: ۲۰۰۲)، ل ۱۰.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۴؛ مج ۲، ص ۱۴۹، ص ۱۵۴.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۴، ص ۴۲۴.

(۷) - بۆ زیاتر زانیاری ب‌پروانه: سهیل زکار، تاريخ دمشق، (دمشق: ۲۰۰۷)، ج ۲، ص ۸۶۰.

٩- داسنیه^(١):

هۆزىكى كوردى باكوورى شارى موسل بوون، له چيايه كدا نيشتهجى بوون، كه ههر بهناوى هۆزه كه ناوېرداوه^(٢). له گهڻ ته مه شدا ناوچهكانى نهم هۆزه چوارسده پيش سهردهمى ياقوت به مۆلگه (معقل)ى كوردهكان دانراوه^(٣). وه بههاوشان وپالېشتى هۆزى ههزبانى و حهميدى دادهنرېن، لهرووداوى پاميارى سالى (٢٩٣ك/٩٠٦ز) لهبهرهنگاريوونهوى حهمدانيهكان^(٤)، ههروهها لهريزى سوپاي كورديهكانى ولاتى شام وميسر بينراون^(٥).

١٠- جوزقان(گۆران):

دهرسارهى نهو هۆزه كورديه، ياقوت تهنها يهك جار ناماژهى پيكردوه و بهنيشتهجيبنوانى شارى حولانيان دادهنيت^(٦). نهو شارهى ههر لهسهدهى سييهمى كوچى نۆيهمى زايىنى دا كوردبه يهكيك له پيكهاتهى دانىشتوانى دانراوه^(٧). بهلام (المسعودى) (م: ٣٤٦ك/٩٥٦ز) نهم هۆزهى له ناوچهكانى موسل و دهرويهرى چياى جودى دهست نيشان دهكات^(٨). بۆيه جياوازيهك لهشويتيان دروست دهبي، بهلام لهسهرهتا پۆژئاواى ههرتمى چياكان، جا له حولوان بي، ياخود لهناوچهكانى نيوان ههمهدان و شههرهزوور نيشتهجيبنوينه^(٩). به گۆران ناسراون^(١)، بهلام ناوېراو بهجوزقانى ناوېردوون، رهنگه

(١) - ماناي داسنيه بهماناي دوژمن ديت. درويش يوسف حسن، المرجع السابق، ص ٤٤، هامش

رقم (١).

(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٣٢.

(٣) - البلاذري، المصدر السابق، ص ٣٢٧؛ ابن الفقيه الحمذاني، المصدر السابق، ص ١٧٥.

(٤) - ابن الاثير، الكامل، ج ٦، ص ٥٤٨.

(٥) - بۆزانيارى زياتر بروانه زرار صديق توفيق، القبائل، ص ٩٣.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٨٤؛ ابن الاثير، الباب في تهذيب الانساب، ج ١، ص ٣٠٧.

(٧) - اليعقوبي، المصدر السابق، ص ٧٥.

(٨) - مروج الذهب، ج ٢، ص ٣٣٨.

(٩) - ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، مخطوطه مصورة، ج ٣، ص ١٢٥.

له‌بەر ئه‌وه‌بێت زانیاریه‌که‌ی له‌سه‌رچاوه‌کانی پێش خۆی راسته‌خۆ گواسته‌بێته‌وه‌و لێکۆلینه‌وه‌ی له‌باره‌یه‌وه‌ نه‌کرد‌بن.

١١- جوبیه^(١):

هۆزێکی کوردیه‌و له‌ هه‌ریمی جه‌زیره نیشته‌جێ بووینه، خاوه‌ن قه‌لا‌ی (هیصن گالب)، نزیك شاری سه‌عرد، بوون^(٢) که‌چی (السمعانی) به‌هۆزێکی عه‌ره‌بی شاری هه‌مه‌دانی داده‌نیّت^(٣) به‌لام (ابن الاثیر) راستی زانیاریه‌که‌ی یاقوت ده‌سه‌لمی‌نیّت، به‌وه‌ی که‌خاوه‌نی قه‌لا‌ی شاتانی کوردی بوون^(٤).

شایه‌نی باسه‌ ده‌سه‌لا‌تی ئهم هۆزه لهم شوێنه‌وه‌کو خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه‌، له‌ پاش سالی (١١٦٤/هـ) که‌وتۆته ژێر ده‌سه‌لا‌تی هوکمرانی ئه‌و کاته‌ی شاری (هیصن که‌یفه‌)^(٥).

١٢- زومان^(٦)

یاقوت ئه‌و هۆزه، به‌تایه‌فه‌یه‌کی کوردی وه‌سف ده‌کات، که‌ له‌ باشووری شاری موسل (موسل) و ده‌ورو به‌ری هه‌ریمی ئه‌رمینیا دانیشتون، هه‌روه‌ها به‌ هۆزێکی خاوه‌ن

(١) - مؤلف المجهول، جعل التواريخ و القصص، ج ٢، ص ٩٩.

(٢) - لیکوله‌ران ئهم وشه‌یه‌ بۆزمانی کوردی ده‌که‌ری‌نه‌وه به‌لام گۆرانکاری به‌سه‌ر داها‌توه کاتی‌ک بۆته‌عه‌ره‌بی واتا سه‌ره‌تا (گۆپ یا قۆپ) بووه . کرفان محمداحم‌د، المرجع السابق، ص ٦٤، هامش رقم (٤).

(٣) معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٥.

(٤) - الانساب، ج ٢، ص ١١٠-١١١.

(٥) - ابن الاثیر، الکامل، ج ٩، ص ٢٩٠.

(٦) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٥. بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه: کرفان محمداحم‌د، المرجع السابق، ص ٢٦٤-٢٦٥.

(٧) - زومان: وشه‌یه‌کی کوردیه‌و به‌مانی کویتان دیت، ره‌نگه‌ ئهم تایه‌فه‌یه‌ بۆیه به‌م ناوه‌ ناس‌راون چونکه‌ شوێنیان که‌وتۆته‌ نێوان هه‌ریمی جه‌زیره و ئه‌رمینیا، به‌شی‌وه‌یه‌ک له‌ناوچه‌ چیا‌یه‌کانی موسل له‌گه‌ل ئه‌رمینیا که‌ناوچه‌یه‌کی شاخویه‌.

ده‌سه‌لآت و ویلایه‌ت یا داده‌نیت به‌ناویانگیش بووینه به په‌نیر دروستکردن، چونکه بۆته نازناویك بۆ ناوی نهم هۆزه^(١).

١٣- کورده شامیه‌کان:

نهم کوردانه بوون که له شاری مه‌یافارقین گیرسانه‌ته‌وه^(٢)، نه‌گه‌رچی هیچ سهرچاوه‌یه‌ك پیتش یاقوت ناماژه‌ی به‌ مه‌ نه‌کردوه، به‌لام (الفارقی)(م): ٥٧٢هـ/١١٧٦ن) ده‌رك به‌وه ده‌كات، که هۆزیک له ولاتی شام کۆچیان کردوه وله شاری مه‌یافارقین گیرسانه‌ته‌وه، لیکۆله‌ره‌وانیش وای بۆچوونه که ره‌نگه نهم کوردانه بوون که یاقوت به‌ کورده شامیه‌کانی ناوبردوه^(٣).

١٤- سولیه:

له‌و تاقه ناوه‌یتانه‌ی یاقوت بۆ نهم هۆزه کوردیه ناگه‌ینه نه‌فامیک، چونکه سهره‌تا له کتیبی (مسعر بن مه‌له‌ل)ی گواستۆته‌وه، که نه‌ویش جگه له‌مه به‌هۆزیک کۆچه‌ری دایناون^(٤)، بۆیه به‌ شیکردنه‌وه‌ی زانیاری کتیبی (معجم البلدان)، ته‌نها هۆزیک کوردیه‌و له‌شاری شه‌هره‌زوربوون^(٥)، که‌چی (ابن فجل الله‌ العمری)(م: ٧٤٩هـ/١٣٤٨ن) سنوری ناوچه‌که‌یان له‌نیتوان شه‌هره‌زور وئوشنۆیتدا(شنۆیه) دیاری ده‌کا، به‌چه‌شنیک بۆ دوو تیره دابه‌شکراون و هه‌ریه‌که سهرکرده‌ی تایبعت به‌خۆیان هه‌بووه^(٦).

(١) - معجم البلدان، مج ٣، ص ١٥٩. له‌لای (الاصطخری) ش ناوی نهم په‌نیره هاتوه. المسالك و الممالك، ص ١٢٠.

(٢) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٣٦.

(٣) - تاریخ الفارقی، ص ٤٥-٤٦، فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ٤١، هامش رقم(١)؛ قادر محمد حسن، الكرد في مصر و بلاد الشام، ص ٢٠.

(٤) - الرسالة الثانية، ص ١٠.

(٥) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٥.

(٦) - مسالك الابصار في الممالك الامصار، مخطوطة مصورة، ج ٣، ص ١٢٦.

واته به شپوه يهك هدر به تنهها له شارى شه ره زوور نه ماونه ته وه به لگو كۆچيان كردوه
بۆ هه ندئ شويني تر، به تايبه تي سنورى شاره كانى هه ريمى نازه رايحان.

۱۵- باسيان:

ههروه كو هۆزه كانى تر تهنها له شارى شه ره زوور ناوى هيناون^(۱)، باسى له هيج داب
و نه ريت و رۆل و چالاكى ژيانيان ناكات، نه گهر چى ميژوو به گشتى بيدهنگه ده رياره ي
نهم هۆزه، تهنها به ناوه يتان ناسراوه، به لام به دهسته واژه ي جيا جيا، وه كو چۆن ياقوت
به دهسته واژه ي (باسيان) ناوزه ديان ده كا، له سه ده ي چواره م و پينجه مى كۆچى ده يه م و
يانزه ي زايىنى به (بارسيان) هاتوه^(۲).

۱۶- حكه ميه كان:

هۆزىكى كوردى شارى شه ره زوورن^(۳) كه نهمه زانيارى ياقوته ده رياره يان، نه گهر
بيت و تهنها له پوانگه ي ناوبراوه وه سه يرى بكه ين، نه وا هيج لايه نيكي ژيان و جوته ي
تاكه كانى نهم هۆزه به ده ست ناهيتين، كه چى له سه رچاوه كانى هاوچه رخی ياقوت،
تاكه كانى نهم هۆزه به ديارخاون، كه چۆن هه ندتيكيان له شارى ئيربل ده ستنيشان كراون
بۆ پوهه رووبونه وه ي خاچ دروشمان له شارى عه ككا له سالى (۵۸۵ ك- ۱۱۸۹ ز) به سه ر
كردايه تي (ابى الهجاو السمين) (م: ۵۹۴ ك/ ۱۱۹۶ ز)، نه مه ش به مه به ستى پته وكردى
ده سه لاتي ته يو بيه كان^(۴).

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۷۵.

(۲) - المسعودي، مروج الذهب، ج ۲، ص ۳۳۸؛ البكري، المسالك و الممالك، ج ۱، ص ۲۶۲.

(۳) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۳۷۵.

(۴) - ابن الاثير، الكامل، ج ۱۰، ص ۷۱. بۆ زياتر زانيارى بروانه : كرفان محمد احمد، المرجع السابق،
ص ۳۱۳. حاحمد عبد العزيز، المرجع السابق، ص ۶۷.

١٧- لوره‌کان:

وه‌کو ناماژه‌مان پیکردوه^(١)، یاقوت له پرووی زمانه‌وانیه‌وه ناوه‌که‌ی چه‌سپاندوه، له‌رووی جوگرافیشه‌وه شوینه‌که‌یان ده‌ستیشان ده‌کات، ئەم بیروپایه‌ش له زۆر سه‌رچاوه‌کانی به‌ر له سه‌رده‌می ئەو باسکراوه^(٢)، له‌دوای ناویراویش دووباره کراوه‌ته‌وه^(٣). به‌لام له‌باسی ئەم هۆزه له‌کتیی (معجم البلدان) دا زیاتر خۆی له وه‌سف کردن ده‌بینیته‌وه، به‌لای بارودۆخی میژوویی نه‌چوه، که گرینگه بۆ ناساندنی و چه‌سپاندنی ئەم ده‌ستیشان کردنه جوگرافیه، چونکه چۆنیه‌تی ده‌سلات و ره‌وتی ژیان و جینگای نیشته‌جیبوون گۆزانی به‌سه‌ر دادی، که له‌م هۆزه به‌دی ده‌کری، وه‌کوچۆن ئەم ناوچه‌یه دابه‌شکراوه بۆ لوپستانی گه‌وره‌و بچوک وه ئەم جیاکردنه‌وه جوگرافیه خۆی له‌میان‌ه‌ی میژووه‌وه ده‌بینیته‌وه، که له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌یه‌می زاینی به‌رچاو ده‌که‌ویت^(٤).

١٨- بازنجان:

ئەم هۆزه کوردیه ناسراوه ده‌سلاتداری ره‌میک(زم) له نزیک شاری شیرازی هه‌ریمی فارس بوون^(٥)، به‌لام ئەوه‌ی گرنگه تییینی یاقوته بۆ ئەم هۆزه، که خۆی له زانیاری (الاصغری) ده‌بینیته‌وه^(٦)، که به‌وشیوه‌ی سه‌روه‌وه ناوی هیناوه، به‌لام له‌لای هه‌ریه‌ک له(المسعودی)^(٧) و(ابن حوقل)^(٨) و(البکری)^(٩) به (مازنجان) ناویردراوه.

(١) - بروه‌نه: ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ٥٨-٥٩.

(٢) - المسعودی، مروج الذهب، ج ٢، ص ٣٣٨؛ ابن حوقل، المصدر السابق، ص ٢٣٢؛ البکری، المسالك و الممالك، ج ١، ص ٢٦٢.

(٣) - ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٣١٣؛ القلقشندي، المصدر السابق، ج ٤، ص ٤٣٣.

(٤) - بۆ زیاتر زانیاری بروه‌نه: رمضان شریف زیور، المرجع السابق، ص ٥١.

(٥) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ٥١.

(٦) - بروه‌نه: ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، ل ٦١، په‌راویزی ژماره (٣).

(٧) - مروج الذهب، ج ٢، ص ٣٣٨.

(٨) - صورة الارض، ص ٢٣٦.

۱۹- کورده‌کانی بلاشجان (بلاشگان):

له‌کاتی به‌پێوه‌چونی پرۆسه‌ی فتوحاتی ئیسلامی له‌هه‌رێمی نازه‌ریایجان، یاقوت ناماژه به‌و هۆزه ده‌کات، که هه‌ر به‌ناوی شوینه‌که یان (بلاشجان)^(۲) کراوه^(۳)، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی له دیدی ناوبراویش روون ده‌بیته‌وه، بیه‌ر باوه‌ری ته‌م هۆزیه، چونکه کاتی ئیسلام که‌یشتۆته ته‌م ناوچه‌یه کورده‌کانی بلاشجانی له به‌جیگه‌یانندی مه‌راسیمی تاییینی تایبته به‌خۆیان نازاد کردوه^(۴). که‌ده‌بێ زه‌رده‌شتی بووین.

۲۰- به‌عقوبیه‌کان:

وه‌ك تاشکرایه ته‌م هۆزه په‌چه‌له‌کیان بۆ کورد ده‌که‌ریته‌وه، (المسعودی)یش له ریز هۆزه کوردیه‌کانی نیشته‌جێ موسلی داناون^(۵)، به‌لام دیدی یاقوت له‌م خاڵانه خۆی ده‌بینیته‌وه :
 أ- ناوبراو ناماژه به‌وه ناکات، که ته‌م هۆزه کورد بوون، به‌لکو نه‌وه ده‌سه‌لمیته‌ت که فله‌ن و خاوه‌نی دێری (القیاره)^(۶) ن.

ب- په‌نگه چۆنیته‌ی داڕشتنی ته‌م زانیاریه له‌لای یاقوت له‌م ناوچه‌یه بۆ نه‌وه به‌که‌ریته‌وه، که بیه‌ر باوه‌ری تاییینی زیاتر زāl بوو، یاخود له‌وانه‌یه له‌به‌ر نه‌وه بیته، ناوبراو له زۆر شوێن په‌که‌زی دانیشتیوانی به‌دیاری نه‌خستوه که زیاتر له‌ناوچه کوردنشینه‌کان به‌رچاوه .

(۱) - المسالك و الممالك، ج ۱، ص ۲۶۲ .

(۲) - بلاشگان: زه‌ویه‌کی پانتاییه، ده‌که‌ویته نیتوان به‌رزهند و وه‌رسان له باکوری هه‌رێمی نازه‌ریایجان و اتا له‌نیتوان نه‌رمینیاو نازه‌ریایجان. ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۰۷.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۸.

(۴) - نه‌که‌ر چی یاقوت زانیاریه‌که‌ی له (البلاذری) گواسته‌وته‌وه، به‌لام سه‌رچاوه‌ی تریش باس له‌م رووداوه ده‌که‌ن . فتوح البلدان، ص ۳۲۱؛ قدامه بن جعفر، المصدر السابق، ص ۳۷۸ .

(۵) - مروج الذهب، ج ۲، ص ۳۳۸، بۆ زانیاری میژووی سیاسی ته‌م هۆزه به‌روانه: کرفان محمد احمد، المرجع السابق، ص ۲۵۸ - ۲۶۱ .

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۲۹ .

دووهم // بیروباوه‌رو ئاینه‌کانی ناوچه کوردنشینه‌کان:

وه‌کو ناشکرایه پیش بلاژیوونه‌وی ئایینی نیسلام، له ناوچه کوردنشینه‌کان چه‌ند ئایینی‌ک په‌په‌ره ده‌کرا، نه‌و ئایینه‌نای که یاقوت تیشکی خستۆته سهر کۆنترینیان له‌هه‌ریمی جه‌زیره‌شدا ئایینی (صائبه)^(١) بلاژیۆته‌وه، ته‌نانه‌ت ناویراو شاری هه‌ران و ناوچه‌ی (ترعوژ)^(٢) به‌ناوچه‌یه‌کی گرنگی نه‌م ئایینه داده‌نیّت^(٣). هه‌روه‌کو چۆن (المقدسی) شاری هه‌ران و روها به‌پیتگه‌یه‌کی گرنگی نه‌م ئایینه داناوه^(٤).

په‌په‌ره‌وانی سهر ئایینی جوله‌که‌ش بوونیان له ناوچه کورد نشینه‌کان هه‌بووه، به‌لام لێره‌دا یاقوت ته‌نها تیشک ده‌خاته سهر کنێسه‌کانیان، وه‌کو له‌شاری مه‌یافارقین^(٥) و (سن)^(٦)، هه‌روه‌ها خه‌لکی دوه‌یل(دبیل) یه‌هودی تێدا بووه^(٧).

هه‌روه‌ها ئایینی (زه‌رده‌شتی)^(٨) ش ئایینیکی دێرینی هه‌ریمه کوردنشینه‌کان بسووه، به‌لام یاقوت به‌بێ دیاریکردنی کات و ساتی بلاژیوونه‌وهو خاسیه‌ت و تاییه‌ت مه‌ندی نه‌م ئایینه ئاماژه به‌و شار و ناوچانه ده‌کات، که ئاته‌شگای زه‌رده‌شتی لێ بووه، وه‌ گرنگترین

(١) - سه‌باره‌ت به‌م ئایینه‌ پڕوانه: المسعودی، مروج الذهب، ج ٢، ص ٤١٥؛ البیرونی، الآثار باقیة عن القرون الخالیة، نشره: قاسم محمد الرحیب، (بغدد: ١٩٢٣).

(٢) - ترعوژ: گوندیکی به‌ناویانگ بووه له هه‌ران. معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٢.

(٣) - المصدر نفسه، مج ٢ ص ٢٣٥.

(٤) - احسن التقاسیم فی معرفه الاقالیم، ص ١٢٩.

(٥) - المصدر نفسه، مج ٥، ص ٢٣٦.

(٦) - المصدر نفسه، مج ٣، ص ٢٦٨.

(٧) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٣٩.

(٨) - زه‌رده‌شتی، بۆ ناوی زه‌رده‌شت یان راهشت کورپی پورشسب کورپی بێتراسب نه‌فریدون ده‌گه‌ریته‌وه، که له شاری ئورمییه له‌سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش زاین له‌دایک بووه، هه‌فتاو هه‌وت سال ژیاوه. المسعودی، مروج الذهب، ج ١، ص ١٥٤-١٥٥. نه‌م ئایینه له‌سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پیش زاین بلاژیۆته‌وه له‌سه‌رده‌می ساسا نه‌ه‌کان بۆته ئایینی په‌شمی ولات. مه‌یرداد ئیزه‌دی، ئاین و تایفه‌ئایینه‌کان له‌کوردستان، وه‌رگیترانی: کامه‌ران فه‌همی، (سلیمانی: ٢٠٠٢)، ل ٧، په‌راویزی، (**)

ناوچه‌یان شاری نورمیدیه، که به‌مدزارگای زهرده‌شتی دانراوه^(۱)، هدره‌کو سدرچاوه‌کانی پیش نه‌ویش ناماژه‌یان پی‌کردوه^(۲). هدره‌ها بوونی تاته‌شگه‌کانیان له ناوچه جیاجیاکان^(۳) به‌دیار خستوه، نهم نایینه تاکو هاتنی نایینی نیسلام له هدریمی تازه‌ریایان په‌پړه‌و کراوه، نهمه‌ش له چوڼییه‌تی به‌پړه‌چوونی په‌پړه‌ویان له‌یاده‌وهری بوته‌نایینه‌کان، له‌کاتی فده‌کوردنی ناوچه‌کان، به‌دیار ده‌که‌ویت^(۴).

دیاره نهم نایینه گه‌یشته‌ته هدریمی جدزیره‌ش، وده‌بیټ پړه‌یه‌کی له‌په‌یره‌وانی نهم نایینه ه‌بوو بیټ، بو‌سلمانندی راستیی نهمه‌ش، یاقوت ناماژه تاته‌شگه‌کانیان ده‌کات له‌شاری ټیربل، ته‌نانه‌ت ناوچه‌یه‌ک هدر به‌ناوی (بیت النار) بووه که ده‌بیټ مالسی ناگرینی و په‌رستگای ناگر په‌رستانی لی‌بوو بیټ^(۵). وه‌بو راستی زانیاری یاقوت، ناسر خوسره‌ویش کاتی س‌دردانی شاره‌کانی نهم هدریمه ده‌کات، ناماژه به‌کو‌مه‌له‌یه‌ک ده‌کات به‌ناوی بارسیه‌کان (البرسیون)، خدریکی کارکردن بوون. ته‌وانیش شو‌ټنکه‌وته‌ی نایینی زهرده‌شتی بوون^(۶).

جگه له‌مه نه‌گهرچی یاقوت به‌پړه‌یه‌کی دیاری کراو باس له‌پیرویاوهری نایینی ناوچه‌کان ده‌کات، به‌لام بو نهم نایینه، واتا زهرده‌شتی به‌لگه‌ی تر به‌دیار ده‌خات، که له‌هدریمی چیاکان شو‌ټنکه‌وتوانی ه‌بوون، نهمیش نمونه‌یه‌کی شیعیری بو‌زیاتر به‌زانیاری کوردنی کتیبه‌که‌ی ناماژه به (ه‌رابذه) ده‌کات^(۷).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۵۹. ته‌نانه‌ت (ابو الفدا) به‌شوینی له‌دایک بوونی زهرده‌شت داده‌نیټ. تقویم البلدان، ص ۳۹۷.

(۲) - ابن خرداذبه، المصدر السابق، ص ۱۰۶؛ ابن الفقیه الهمدانی، المصدر السابق، ص ۵۸۲.

(۳) - بروانه نهم لی‌کو‌لینه‌وه‌یه، ل ۱۳۱.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۹.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۵۲۳.

(۶) - نه‌وکو‌مه‌له‌یه هاوکات له‌ولاتی ټیران وهندستان ده‌ژین. سفرنامه، ص ۷، عبد الرقیب یوسف،

المرجع السابق، (ارییل: ۲۰۰۱)، ج ۲، ص ۱۷۲؛ فایزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ۶۲.

(۷) - فلا قلت فارس منهم نکالا- وقتلنا هرابذ شهرزور معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۵.

به‌جۆرتك توژۆهران به به‌په‌یره‌وانی ئاینی زه‌رده‌شتیه‌كانیان داناون^(١): جگه له‌مه شاری دینه‌وه‌ر، خه‌لكه‌كه‌ی زه‌رده‌شتی بوون^(٢).

هه‌ریه‌كه له (ابن الفقیه‌ الهمذانی) و (المقدسی) به‌ر له‌یاقوت باسیان له‌م باب‌ه‌ته‌ه کردووه، كه‌چۆن ئه‌م هه‌ریه‌ ژماره‌یه‌كه‌ی زۆر له‌شوێنكه‌وتوانی له‌خۆگرتووه^(٣).

هه‌روه‌ها له شاری دبیل واته‌ له‌هه‌ریمی ئه‌رمینیا، خه‌لكی له‌سه‌رئاینی زه‌رده‌شتی هه‌بوون، چونكه له‌كاتی فتوحاتی ئیسلامی، ئاگرپه‌رسته‌كان بینراون^(٤). به‌لام دوا‌ی هاتنی ئاینی ئیسلام و بلا‌یو‌بوونه‌وه‌ی له‌ناوچه‌كانیان، وه‌كو (اهل الكتاب) واته‌ په‌یره‌وانی ئاینی ئاسمانی مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ كراوه^(٥).

كه‌ ئه‌مه‌ش له‌ فته‌ح كردنی هه‌ریمی ئازه‌ربایجان دا ده‌رده‌كه‌وێت، كاتی هه‌ندی ناوچه له‌سه‌ر ئه‌م ئاینه‌ مامه‌له‌ته‌وه‌ و به‌رامبه‌ر به‌وه سه‌رانه (جزیه)^(٦) یان لێ وه‌رگیراوه^(٧). به‌لام له‌ باسی مه‌سیحیه‌ته‌ دا زیاتر پوون كرده‌وه له‌ لای یاقوت به‌دیاری ده‌كه‌وێت، ته‌كه‌رچی باس له‌كات وساتی بلا‌یو‌بوونه‌وه‌ی ئه‌م ئاینه‌ له‌ناوچه‌كوردن‌نشینه‌كان ناكات، به‌لام تێبینیه‌ سه‌ریه‌خۆ پوون كراونه‌ته‌وه له‌سه‌ر چه‌ندایه‌تی به‌یرواوه‌ری ناوچه‌كان،

(١) - فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ٦٣.

(٢) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٤٩.

(٣) - البلدان، ص ٥٠٤؛ احسن التقاسیم فی معرفة الاقالیم، ص ٢٩٦.

(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٣٩.

(٥) - ابو یوسف، الخراج، (القاهرة: ١٣٥٢هـ)، ص ١٣٠.

(٦) - سه‌رانه: ئه‌و پره‌ پاره‌یه‌ بوو ده‌سه‌پیترا به‌سه‌ر ئه‌وكه‌سانه‌ی له‌سه‌ر ئاینه‌ ئیسلامیه‌كان بوون، كه‌ له‌ ژێر سیبه‌ری حوكمی ئیسلام ژیاون و له‌سه‌ر ئاینه‌كه‌ی خۆیان مابوونه‌وه به‌لام له‌سه‌ر ژن و مندال و بیرو په‌كه‌وته‌و كه‌م عه‌قل و نابینایان و پیاوانی ئاینی قه‌ده‌غه‌ ده‌كرا، بیه‌كه‌شی له‌نتیوان چل و هه‌شت تا دوانزه‌دره‌هم بوو، به‌پیتی چینه‌كانی كۆمه‌لگا. ابو یوسف، المصدر السابق، ص ١٢٢؛ فاروق مجدلاوی، الادارة الإسلامية فی عهد عمر بن خطاب، تقدیم: احمد شلبی، (عمان: ٢٠٠٣)، ص ١٩٨.

(٧) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٢٩.

به‌جۆرتك، له زۆر شویتندا ناماژه به‌وه ده‌كات كه خه‌لكه‌كه‌ی فله‌ (مسیحی/نهرانیه‌كان) بوون^(۱). له‌گه‌ڵ وه‌سف كردن و ناوه‌یتانی بونیاتنراوه‌كانی تایبەت به‌تایینی مسیحی، وه‌كو كه‌لیسای شاری نامەد^(۲). كه له‌هه‌ندی‌سەرچاوه به‌ گه‌وره و نه‌خشه‌كێشراو وه‌سف كراوه^(۳). شاری مه‌یافارقینیش وه‌ك شاری شه‌هیدانی نه‌هرانیه‌كان باسی كرده‌وه^(۴). بێجگه له ده‌ست نیشان كردنی زۆر له‌دیره‌كانی، كه‌شوینی خواپه‌رستانی ئهم تاینه‌بروه^(۵). ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌سەرچاوه‌كانی تر هه‌ۆه كوردیه فله‌كان ناوده‌هێن، كه‌چۆن نیشه‌جیوانی شاری موسل و چپای جودی بوون^(۶). ته‌نیا به‌ودیره‌ی كه‌له‌شاری حولان به‌ناوی(غادر)^(۷) به‌رچاومانی خستوه، ده‌توانین له‌كتیبه‌كه‌ی بگه‌ینه ئه‌و نه‌جمه‌ی كه له‌هه‌ریمی چیاكان شوین كه‌وتوانی ئهم تاینه‌هه‌بوون.

هه‌روه‌ها هه‌رله‌په‌وانگه‌ی ناویراوه‌وه، تاینی مسیحی به‌كێكه له‌تاینه‌كانی دانیشه‌توانی هه‌ریمی ئهرمینیا، له‌بهر ئه‌وه‌ی ده‌لێت: ((مسیحیه‌كان قه‌لا و قولقیان له‌هه‌ریمی ئهرمینیا دا هه‌بووه))^(۸).

وه‌كو ئاشكرايه هه‌ر له‌سهره‌تای بڵاویونه‌وه‌ی تاینی ئیسلام، ژماره‌یه‌کی كوردیش په‌یپه‌وی تاینی ئیسلامیان ده‌كرد، به‌لام له‌كاتی فتوحاتی ئیسلامیدا گۆرانیكاری به‌سهر داها‌توه، پێژه‌كه زیادی كرده‌وه. ئه‌گه‌رچی پووبه‌پوونه‌وه له هه‌ندی ناوچه‌ی كوردنشین

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۱۶؛ مج ۲، ص ۱۱۲، ص ۲۴؛ مج ۴ ص ۴۵۶.

(۲) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۵۶.

(۳) - ناصر خسرو، المصدر السابق، ص ۱۰.

(۴) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۳۶.

(۵) - بروانه : پاشكۆی ژماره (۱).

(۶) - المسعودی، مروج الذهب، ج ۲، ص ۳۳۸؛ البکری، المسالك والممالك، ج ۱، ص ۲۶۲.

(۷) - غادر ئه‌و دیره‌ نزیکه له حولان له‌سهر لوتکه چیايه‌ك هه‌لكه‌وتوه. معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۲۵.

(۸) معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۰۲.

پرویداو^(۱). له کاتی به‌پ‌توه‌چوونی پ‌ر‌س‌دی فتوحات یاخود دانانی س‌ه‌رانه له‌س‌ه‌ر ه‌ه‌ندئ له‌و ناوچانه‌ی که ه‌ه‌ر له‌س‌ه‌ر تایینی پ‌ت‌شو ماب‌ونه‌ت‌ه‌وه، به‌لام ت‌ه‌مه‌یان زۆری نه‌خایاند، یاقوتیش تیشکی خست‌وته س‌ه‌ر چۆنییه‌تی به‌پ‌توه‌چوونی ت‌ه‌م پ‌ر‌س‌ه‌یه، به‌م ه‌زیه‌وه ناوبراو س‌ه‌ره‌تای ب‌لا‌وب‌ونه‌وه‌ی ت‌ه‌م تایینه ده‌ست نیشان ده‌کات^(۲) و ه‌ه‌روه‌ها بوونی (مزگ‌ه‌وت و جامع) له ه‌ه‌ندئ شو‌ت‌ندا^(۳)، که وه‌کو پ‌ت‌گ‌ه‌یه‌کی خواپ‌ه‌رستی و به‌ج‌ی گ‌ه‌یاندنی نو‌ت‌ر و وتار خو‌ت‌ندنه‌وه و ت‌ه‌نانه‌ت ده‌ب‌یت وه‌کو شو‌تی خو‌ت‌ندن و ف‌ت‌ری‌بوونی زانستیش بو‌وی‌ت.

ت‌ه‌وه‌ری دوو‌ه‌م:

باری زانست‌ی

یه‌ک‌ت له‌و تاییه‌ت‌ه‌ندیانه‌ی که پ‌ت‌ناس‌دی رۆش‌ن‌یری کۆمه‌ل‌گا ده‌کات، ه‌ه‌ل‌که‌وت‌نی زانا و زانست خ‌وازه‌کانه، وات‌ه له ه‌ه‌ر شو‌ت‌ن‌یک ه‌ه‌ل‌که‌ون، ت‌ه‌وا دیاره تاستی رۆش‌ن‌یری ت‌ه‌و کۆمه‌ل‌گایه به‌رز بۆت‌ه‌وه، یاقوتیش له کت‌یبه‌که‌یدا ت‌ه‌مه ده‌خاته‌پ‌روو، به‌چه‌ش‌ن‌یک له کۆتایی باس‌کردنی ه‌ه‌ر ناوچه‌یه‌ک زانا و ناوداری ه‌ه‌ل‌که‌وت‌ووی شاره‌که ده‌ست نیشان ده‌کات، که ره‌چه‌له‌کی بۆ شاره‌که ده‌گ‌ه‌پ‌ت‌ت‌ه‌وه، ج‌گ‌ه له‌ناوه‌ت‌نانی ریزه‌ب‌ندی گ‌ت‌ه‌پ‌ه‌وه‌کان (رواة)، که‌باس له که‌سایتیه‌کانی شاره‌که ده‌که‌ن^(۴). ت‌ه‌و تاییه‌ت‌ه‌ندییه له‌ناوچه کوردنشینه‌کانیش دوو‌پاره ده‌ب‌یت‌ه‌وه، ناوی ژماره‌یه‌کی زۆر له زانا زانستی ده‌خاته‌پ‌روو^(۵).

(۱) - پ‌روانه: پاشکۆی ژماره، (۳).

(۲) - پ‌روانه: ت‌ه‌م ل‌یک‌ۆل‌ت‌ه‌یه‌ت‌ل ۱۵۶-۱۶۲.

(۳) - پ‌روانه: ت‌ه‌م ل‌یک‌ۆل‌ت‌ه‌یه‌ت‌ل ۱۲۹.

(۴) - بۆ زیاتر زانیاری پ‌روانه: اتحاد الخ‌لان بمعارف معجم البلدان، تقدیم: فضیله الشیخ بکر، اعداد و در‌اسه: محمد العم‌ری، (السعودیه: ۱۹۹۴)، ج ۱-ج ۲.

(۵) - معجم البلدان، م‌ج ۱، ص ۲۲۲، ص ۴۸۱؛ م‌ج ۲، ص ۱۳، ص ۵۴۵؛ م‌ج ۳، ص ۱۵۸، ص ۳۳۹؛ م‌ج ۴، ص ۱۳۶، ص ۴۸۸؛ م‌ج ۵، ص ۲۸۱، ص ۲۲۳.

بۆیه لیږه دا تیشک ده‌خمه سدر چهند بیر مه‌ندیکی زانستی نهم ناوچانه، به جوړیک ناوی شاره‌که‌یان خراوته پال ناوه‌کانیان و بنه‌چدیان بۆ ده‌گه‌ریتته‌وه، نه‌گه‌رچی کورته‌یه‌ک له ژبیانیانی باسکردووه، وه سدرچاوه‌کانی به‌رده‌ستیشمان گه‌واهی نهم راستیه ده‌ده‌ن.

یه‌که‌م: له‌هه‌ریمی جه‌زیره^(۱):

۱- (حسن بن بشیر الامدی) ناسراو به (ابو القاسم):
نهمه له خاوه‌ن به‌رهمه‌کانی شاری نامیده، کاری ده‌ستی نووسه‌ری بۆ قازی به‌سره کردووه، له سالی (۳۷۰هـ/ ۹۸۰ز) کوچی دواپی ده‌کات و به‌رهمه‌کانیشی وه‌ک (الموازنة بين ابي تمام البحري، المختلف والمؤتلف، في اسماء الشعراء) هتد^(۲).

۲- (خضر بن ثروان بن احمد بن ابي عبدالله):
به‌گویره‌ی گوته‌ی یاقوت که (ابوسعدا السمعانی) له نزیکه‌وه چاوی پینکه‌وتووه، له‌و کاته‌ی که به دواپی زانست و زانیاری گه‌راوه، له جه‌زیره‌ی ثبین عومهر له‌دایک بووه و له مه‌یافارقین پینگه‌یشته‌وه، شاعیریکی لیها‌تو بووه و زانیاری له بواری (نه‌حو) هه‌بووه، له سالی (۵۰۵هـ/ ۱۱۱۱ز) چۆته به‌غدا و سهردانی مه‌رو و سهرخه‌س و نیسابوری کردووه، له سالی (۵۵۴هـ/ ۱۱۵۹ز) مردووه^(۳).

۳- (ابو قاسم عمر بن محمد بن احمد بن عکرمه) ناسراو به (البرزی الجزری).
هه‌روه‌کو (خضر بن ثروان) بنه‌چه‌که‌ی بۆ جه‌زیره‌ی ثبین عومهر ده‌گه‌ریتته‌وه، سالی (۴۷۱هـ/ ۱۰۷۸ز) له‌دایک بووه، به‌گه‌ریده‌یه‌کی خاوه‌ن به‌رهمه‌ دادنه‌ریت و چۆته

(۱) - معجم البلدان مج ۱، ص ۳۴۰، ص ۳۸۸؛ مج ۲، ص ۱۰۸، ص ۱۲۴، ص ۲۰۸؛ مج ۳، ص ۲۶۳؛ مج ۴، ص ۳۲۲.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۵۶؛ ابن القفطي، انباء الرواة، ج ۱، ص ص ۲۸۵-۲۸۷؛ الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ۲۶، ص ۴۳۷.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۹، ابن القفطي، انباء الرواة، ج ۱، ص ۳۵۶؛ السيوطي، بغية الوعاة، ج ۱، ص ص ۵۵۱-۵۵۲.

شاری به‌غدا و قوتاییه‌کی زلژیشی پی‌نگه‌یان‌دووه، یه‌کێک له به‌ره‌مه‌کانی (الاسامي و العلل من کتاب المهذب)ه، سالی (٥٦٠هـ / ١١٦٤ز) کۆچی دوایی کردووه^(١).

٤- (حسن بن علی بن سعید بن سعید بن عبدالله بن بشار الدیاریکی الشاتانی): سه‌بارت به‌ په‌چه‌له‌کی ئهم که‌سایه‌تییه، بۆ قه‌لای شاتانی دیار به‌کر ده‌گه‌ریته‌وه، سه‌ره‌تا خویندنی له‌لای چهند زانییه‌کی شافعی بووه، پاشان بۆته شاعیریکی به‌ناویانگ و پر به‌هره، سه‌ردانی شاری به‌غدا ی کردووه، کاتی به‌خزمه‌ت سه‌لاحه‌دینی ئه‌یویی ده‌گات هۆنراوه‌ی بۆ گوتوووه به‌جۆرێک هۆنراوه‌که‌ی خۆی له‌ ستایش کردنی ناوبراو بینیه‌ته‌وه، له‌ سالی (٥٧٢هـ / ١١٧٦ز) کۆچی دوایی کردووه^(٢).

٥- (ابو سعادات بن المبارک بن ابی الکرم بن الاثیر الجزری)، ناسراو به‌ (مجدالدین): ئهمه‌ش یه‌کێکه‌ له‌و خاوه‌ن زانیاریانه‌ی له‌ سالی (٥٥٤هـ / ١١٥٩ز) له‌ جه‌زیره‌ی ئیبن عومەر له‌دایک بووه، پاشان چۆته موسل و به‌ خاوه‌نی به‌ره‌مه‌می به‌پێژ داده‌نریت، به‌تایبه‌تی له‌ بواری ته‌فسیر کردنی قورئان، وه‌کو (جامع الاصول فی احادیث الرسول، النهایة فی غریب الحديث)، له‌کۆتایدا گه‌راوه‌ته‌وه زیدی کۆنینه‌ی خۆی و له‌ سالی (٦٠٦هـ / ١٢١٠ز) مالتاواپی له‌ ژیان ده‌کات^(٣).

٦- (مروان بن علی بن السلامة طنزی) ناسراو به‌ (حجة الدین):

(١) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٣٨، ابن خلکان، المصدر السابق، مج ٣، ص ص ٤٤٤ - ٤٤٥.

(٢) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٠٤، السبکی، المصدر السابق، ج ٧، ص ص ٦١-٦٢. بۆ زیاتر زانیاری بروه‌نه: ابن خلکان، مج ٢، ص ص ١١٣-١١٤.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ١٣٨، ابن خلکان، المصدر السابق، ج ٤، ص ١٤١، ص ١٤٣. ابن القفطي، انبایة الرواة، ج ٣، ص ٢٥٧. ابن اللمش، تاریخ دنیسر، تحقیق: ابراهیم صالح، (دمشق: ١٩٨٦)، ص ص ٩٧-٩٩.

به‌گوږه‌ی نازناوه‌ک‌ی (طنزة)^(۱) یه‌ک‌یکه له‌زانست په‌روه‌ره‌کانی هه‌ریمی جه‌زیره، به‌لام چۆته به‌غدا بۆ زانست، له‌سهر ده‌ستی زانا به‌ناوبانگه‌کانی سه‌رده‌م خوښندوویده‌تی، پاشان گه‌راوه‌ته‌وه ناوچه‌ک‌ی و له‌قه‌لای (فنک) نیشته‌جی بووه، هه‌ندئ به‌رده‌می به‌رده‌ستی پوخته کردووه و کورتی کردۆته‌وه، له (۵۴۰هـ/ ۱۱۴۵ز) کۆتایی به‌ژیانی هاتوه^(۲).

۷- (اسعد بن یحیا موسای المنصور) ناسراو به (بهاء السنجاری):
ناوبراو پښ و په‌چه‌له‌کی ده‌چیت‌وه، سه‌رشاری سینجار له‌ سالی (۵۳۳هـ/ ۱۱۳۸ز) له‌ دایک بووه، شاعیریکی به‌تواناو برپادار بووه به‌ که‌سایه‌تییه‌کی قسه‌خۆش و پووح سوک وه‌سف کراوه، له‌ سه‌ردانی بۆ شاری موسل چاری به‌ نه‌میره‌کانی ناوچه‌که‌ که‌وتووه، له‌ سالی (۶۲۲هـ/ ۱۲۲۵ز) کۆچی دوا‌یی کردووه^(۳). میژوونوسانیش یه‌ک‌یک له‌ هۆنراوه‌کانی به‌غموونه ده‌هینه‌وه^(۴).
هه‌روه‌ها یاقوت ناوی (ابن الاثیر) یش ده‌هینیت و به‌ میژوونوس باسی ده‌کات^(۵)، له‌ شاری هه‌ولیریش (ابن المستوفی الاربلی)، به‌ که‌سایه‌تییه‌کی زانا وه‌سف ده‌کات^(۶)، جگه له‌مه نازناوی شاری مه‌یافارقین، که (الفارقی) بووه، خراوته سه‌ر چهند زانییه‌کی پر زانیاری^(۷). به‌لگه‌ش بۆ نه‌مه یه‌ک‌یک له‌ زانیانی لیته‌لکه‌وتووی نه‌م شاره وه‌کو (محمد بن احمد بن ابو بکر شاشی الفارقی) ناسراو به (فخر

(۱) - ناوچه‌یه‌که له‌جه‌زیره‌ی ئین عومه‌ر. معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۳.

(۲) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۴، السبکی، المصدر السابق، ج ۷، ص ۲۵۹.

(۳) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۲۶۳، ابن خلکان ج ۱، ص ۲۴۱؛ ابن اللش، المصدر السابق، ص ۱۵۵.

(۴) - یاضیة الهرمین من مصر علی الر- بع السلام وان تقویض او عفا. ابوشامه، المصدر السابق، ج ۲، ص ۲۵۸.

(۵) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۸. سه‌باره‌ت به‌ژیانی بروانه: به‌شی یه‌که‌می نه‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه، ص ۴۷.

(۶) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸. بروانه: نه‌م لی‌کۆلینه‌وه‌یه، ل ۱۶، په‌راویزی ژماره (۳).

(۷) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۵۹.

الاسلام) له سالی (٤٢٧هـ / ١٠٣٥ز) له‌دايك بووه و له سالی (٥٠٧هـ / ١١١٣ز) کۆچی دوايي کردووه^(١).

٨- (شيخ عدي بن مسافر بن اسماعيل بن موسى بن مروان الشافعي) ناسراو به (شيخ الاكراد):-

بنج ويناوانی شيخ عوده‌ی بۆ قه‌لاکانی هه‌کاری له شاری موسل ده‌گه‌رێته‌وه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی که‌سايه‌تیه‌کی تاین په‌روه‌ر بووه به‌ریش سپی و پیاو ماقولانی ناوچه‌که‌ دانراوه، زیاتر خۆی خولیا‌ی بواری زاستی تاینیه‌وه‌ بووه، له‌ نیوان سالانی (٥٥٥-٥٥٧هـ / ١١٦٠-١١٦١ز) کۆچی دوايي کردووه^(٢).

٩- (عمر بن ثابت) ناسراو به‌ (ابو قاسم الثمانيني):-

بۆ ناساندی ئەم زانایه، یاقوت سه‌ره‌تا بنه‌چه‌ی بۆ گوندی (ثمانين)^(٣) ده‌گه‌رێته‌وه، پاشان به‌ پێشه‌وايه‌کی به‌ متمانه‌و نه‌دییه‌کی پێگه‌یشتووی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌می وه‌کو (المفيد في النحو، كتاب شرح التصريف المملوكي) باسی لێوه‌کردووه، له‌ سالی (٤٤٢هـ / ١٠٥٠ز) مردووه^(٤).

١٠- (عبدالقادر بن عبدالله الرهاوي):-

(١) - الصفدي، المصدر السابق، ج٢، ص ٥٣-٥٤.

(٢) - معجم البلدان، مج٥، ص٢٨، الشعراي، الطبقات الكبرى المسماة ب(لواقح الانوار في طبقات الاخيار)، تحقيق: سليمان صالح، (بيروت: ٢٠٠٥)، ص ٢٠٣-٢٠٤. بۆ زیاتر زانیاری بپروانه: ابن خلکان، المصدر السابق، مج٣، ص٢٥٤. دیاره ئەم زاته یه‌زیده‌کان به‌شیخی خۆیان داده‌نیی و لایان پیرۆز بووه‌و ته‌نانه‌ت ئیزیدییه‌کان دابه‌ش کراون بۆ سه‌ر سێ چین (شیخ، البیر، المرید) ئەم دابه‌ش کردنه‌ش شیخ عوده‌ی کردوویه‌تی مه‌به‌ستی چاکسازیه‌ له‌تاینی یه‌زیدی. عدنان زیان فرحان، الكرد الازیدیون فی اقلیم کردستان، دراسة سياسية واقتصادية واجتماعية (١٨٠٠-١٩١٨م)، (السليمانية: ٢٠٠٤)، ص٢٣٦.

(٣) - گوندیکه‌ له‌باکووری موسل نزیک جه‌زیره‌ی ئین عومه‌ر، یه‌که‌م شوینی نیشینگه‌ی که‌شتی نوح پێغه‌مبه‌ر(د.خ) بووه. معجم البلدان، مج٢، ص٨٤.

(٤) - المصدر نفسه، مج٢، ص٨٢، معجم الادباء، ج٤، ص٤٦٣.

نهمه‌ش یه‌کټکه لهو زاتانه‌ی به‌دوای شوین پیی زانست گه‌پاون، له موسل پیگه‌یشتوه، له روه‌اش سالی (۵۳۶/ک/۱۱۴۳ز) له دایک بووه، توانیویه‌تی له گه‌شته زانسته‌کانی به‌جه‌زیره و شام و میسر بگات، به‌لام دوا مه‌زلگای ژیانی شاری موسل بووه، تاسالی (۶۱۲ ک/۱۲۱۵ز) کۆچی دوا‌یی ده‌کات^(۱).

دووهم // له‌هریم چیاکان^(۲)

۱۱- (ابو بکر عمر بن سهل بن اسماعیل بن جعد حافظ القرمسینی) : ناسراو به (کلو):

خه‌لکی شاری قهرمیسینه (کرمانشا)، به‌لام له سالی (۳۱۷/ک/۹۲۹ز) چۆته هه‌مه‌دان، دواتر دووباره سالی (۳۲۹/ک/۹۴۰ز) گه‌پاوه‌توه شوین و زیدی له‌دایک بوونی، متمانه و باوه‌ری له‌لای خه‌لک دورست کردوه، سالی (۳۳۰/ک/۹۴۱ز) بۆدواجار پیلتوی چاوه‌کانی لیک ناوه^(۳).

۱۲- (عبد الرحمن بن حمدان جلابی الهمذانی):

نهمه له زاناخوازه‌کانی ناوچه‌ی (بیزروڤه)، که یه‌کټکه له ناحیه‌کانی شاری هه‌مه‌دان، هه‌ر له‌م شاره‌ش پۆست و پله‌و پایه‌ی وه‌رگرتوه، جگه له‌مه گټه‌وه‌یه‌کی (راوی) لیها‌توو پاستگۆ و پوودا‌وی زۆر بووه، خه‌ریکی گه‌شت وگوزارش ده‌ییت. له سالی (۳۴۲/ک/۹۵۳ز) کۆچی دوا‌یی ده‌کات^(۴).

۱۳- (محمد بن عثمان بن زیرک) ناسراو به (ابو الفضل القومسانی):

(۱) - معجم البلدان، مج ۳، ص ۱۰۶، ابن الشعار الموصلي، ج ۱، ص ۱۵۷.

(۲) - بۆغونه بروانه: معجم البلدان، مج ۱ ص ۱۶۴؛ مج ۲، ص ۱۸۴؛ مج ۳، ص ۷۸، ص ۳۷۶؛ مج ۴، ص ۴۴، ص ۴۳۹.

(۳) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۳۳۰، السمعاني، المصدر السابق، ج ۴، ص ۴۷۹.

(۴) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۴۱۰، معجم الأدباء، ج ۲، ص ۲۳؛ الذهبي، تاريخ الإسلام، ج ۲۵، ص ۲۶۴.

پږی و ره‌چه‌له‌کی نهم زانایه ده‌چیتته‌وه سهر گوندی (قومسانی) سهر به‌شاری همدان، چونکه بنه‌چه‌کی نازناوی قومسانی هه‌لگرتوه، که‌نهمه‌ش بۆشوتنی نیشته‌جیبوونیان ده‌گه‌رتته‌وه، له سالی (٣٩٩/ک/١٠٠٨) له‌دایک بووه، وه‌کو پێشه‌نگیک و که‌سایه‌تییه‌کی ناسراوی سهرده‌می خزی بووه، چالا‌کانه توانیویه‌تی شاره‌زایی له‌ بوا‌ری زانستی جۆراوجۆردا وه‌ریگرت، له‌ سالی (٤٧١/ک/١٠٧٩) کۆچی دوا‌یی کردوه.^(١)

١٤- (ابو یعقوب بن یوسف بن ایوب الهمذانی) :

یه‌کێک له‌ گونده‌کانی همدان (بوزجرد) ه، وادیاره‌ که‌سایه‌تی لێهاتویی لێهه‌لگه‌وتوه، (یوسف بن ایوب) پش یه‌کێکه‌ له‌وانه، سالی (٤٤٠/ک/١٠٤٨) له‌دایک بووه، به‌ وتارخو‌رتنیک‌ی خاوه‌ن که‌رامه‌تی نهم ناوچه‌یه‌ وه‌سف کراوه، هه‌ندی له‌ موریده‌کان له‌سهر ده‌ستی په‌روه‌رده‌ کراون، چۆته‌ شاری به‌غدا و له‌ قوتابجانه‌ی (نظامیه) لهم‌ شاره‌ وانه‌ی وتۆته‌وه و، پاشان چۆته‌ مه‌رو سالی (٥٣٥/ک/١١٤٠) هه‌ر له‌ویش ساته‌کانی ژیا‌نی کۆتایی پێ دیت.^(٢)

١٥- (محمد بن علی بن حسن ابو‌علاء الهمذانی):

شاعیریکی شاری همدانه‌ و خولیای هۆنراوه‌ و شیعهر بووه‌ که‌ نهمه‌ش ده‌چیتته‌ مه‌یدانی زانستی مرو‌فایه‌تییه‌وه، سه‌رچاوه‌کان ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌که‌ن، که‌ له‌ بوا‌ری میژوو و ره‌چه‌له‌کناسی و ته‌فسیرکردن ده‌ستی هه‌بووه، به‌ره‌مه‌کانی هیناوه‌ته‌ مه‌یدان، وه‌ک (زاد السیر فی خمسون جزء، الوقف‌ الابتداء فی القرآن) له‌ نیوه‌ندی سالانی (٤٨٨-٥٦٩/ک/١٠٩٥-١١٧٥) ژیاوه.^(٣)

١٦- (المبارک بن حسن بن احمد بن علي بن فتحان بن منصور الشهرزوري):

(١) - معجم البلدان مج ٤، ص ٤١٤، ابن عماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ٣، ص ٣٤١.

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ٥٠٧، ابن العماد الحنبلي، المصدر السابق، ج ٤، ص ١١١؛ الشعراني، المصدر السابق، ص ٢٠٠.

(٣) - معجم البلدان، ج ٥، ص ٤١٧، السيوطي، بغية الوعاة، ج ١، ص ٤٩٤؛ الداودي، المصدر السابق، مج ١، ص ١٢٨-١٢٩.

وه‌كو ناشكرايه شارى شه‌ره‌زور نه‌ندامى كاراو به‌تواناى له‌هه‌موو بواريك ليته‌لگه‌وتوو، له بواری زانستيش بيته‌ش نه‌بووه، نه‌وه‌تا ياقوت (مبارك بن حسن) ده‌مخاته ريز كه‌سايه‌تى مه‌زن و به‌هيزو زانست په‌روه‌ره‌كانى ته‌م شاره و له سالى (٤٦٢ ك/١٠٦٩ ز) له دايك بووه‌و له (٥٥٠ ك/١١٥٥ ز) له به‌غدا كوتايى به‌دوا سه‌ره‌بى ژيانى هيناهه، كتیبيكىشى به‌ناوى (المصباح في القراءات) هه‌بووه^(١).

سييه‌م // له هه‌ريه‌مى ئاران و ئازهر بايجان و ئه‌رمينيا^(٢):

١٧- (ابو الفضل اسماعيل بن على بن ابراهيم الجنزوى):
يه‌كيك له‌و كه‌سانه‌ى ناوه‌كه‌ى لاپه‌ره‌كانى ميژوى پى‌ره‌نگ كراوه و له‌ گۆره‌پانى زانستى قه‌له‌م بازيدا ده‌ورى هه‌بووه، نيسماعيل كورى عه‌لى گه‌نجه‌وى بووه، له سالى (٤٨٩ ك/١٠٩٥ ز) له‌دايك ده‌بيت و پي‌نگه‌يشتوو له (گه‌نجه) زانبارى له بواری فيقه‌ى و فه‌رمووده وه‌رگرتوو، چۆته شارى به‌غدا، له سالى (٥٨٨ ك/١١٩٢ ز) مالتاوايى له‌ژيان كردوو^(٣).

١٨- (ابو معالى عبد الملك بن احمد البيلقانى):
ياقوت ته‌سلى ته‌م زانايه ده‌باهتوه سه‌رشارى به‌يله‌قان، گه‌ريده‌يه‌كى به‌توانا بووه، بۆ زۆر ولاستانى نيسلام گه‌راوه، به‌تاييه‌تى خوراسان و عي‌راق و به‌غدا، پاشان گه‌راوه‌تموه بۆ شاره‌كه‌ى، بۆته وانه‌بيژيكت بۆ ته‌وانه‌ى هه‌ولتى فيزيوونى زانستيان ده‌دا^(٤).

١٩- (عمر بن عثمان كنجى) ناسراويه (ابى الحفص):

(١) - معجم البلدان، مج ٣، ص ٣٧٦، معجم الادباء، ج ٥، ص ٣٧.
(٢) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٧، ص ١٧٢، ص ٤٣٩؛ مج ٣، ص ٣٨٢.
(٣) - المصدر نفسه، ج ٢، ص ١٧٢، السبكي، المصدر السابق، ج ٧، ص ٢-٥٣؛ اسماعيل شكر، المرجع السابق، ص ١٣٤.
(٤) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٥٣٣.

نه‌دییښکی مەزن و خواپەرست بووه، چۆته شاری هه‌مه‌دان و به‌غدا، به‌دوای زانیاریدا
گه‌راوه، له خوراسانیش بینویانه دواساته‌کانی ژیانیشی له شاری (مه‌رو) ده‌بیست،
سالی (۵۵۰هـ / ۱۱۵۵ز) پیتلوی چاری لیکناوه ^(۱).

۲۰- (ابو حسن علي بن محمد بن منصور الارجيشي) :-

ئهم كه‌سایه‌تیه له ئه‌رجیش هاتۆته دونه‌اوه، خودی یاقوت له یه‌كێك له
قوتابخانه‌کانی شاری حه‌لب، كه شوێنی نیشته‌جێبوونی بووه، چاری
پێكه‌وتوو ^(۲). به‌لام سه‌رچاوه‌کانی به‌رده‌ست ناماژه به‌میژووی ژیانی ناکه‌ن.

هه‌روه‌ها یاقوت جگه له‌وه‌ی زانا و ناودارانی ناوچه‌کان ده‌ست نیشان ده‌کات، که‌جی
په‌نجه‌یان له‌باری میژوودا هه‌یه، وه‌سفی هه‌ندی له ناوچه‌کانیش به‌گشتی ده‌کات، به‌وه‌ی
زانایان تیا هه‌لکه‌وتوو ^(۳). یا به‌خاوه‌نی قه‌ومیکی زیره‌ك باسیان ده‌کات ^(۴). له‌گه‌ڵ
ئه‌مه‌شدا بوونی فیژگه (المکتبات) له بنیاتنراوه‌کانی هه‌ندی ناوچه به‌تایبه‌تی شاری
ماردین به‌دیار ده‌که‌وت ^(۵). جگه له‌وه‌ی پرویه‌کی شارستانی ویناسازی ناوچه‌کان پیشان
ده‌دات، به‌لام زیاتر لایه‌نی زانستی و پۆشنییری پتوه پێناسه ده‌کریت. به‌گشتی سیمای
کولتوری کۆمه‌لگا به‌دیار ده‌خات.

(۱) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۱۷۲، ابن القفطي، انباه الرواة، ج ۲، ص ۳۲۹.

(۲) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۴۴، السبكي، المصدر السابق، ج ۱۰، ص ۳۶۹.

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۵۰، ص ۱۶۰، ص ۳۳۳.

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۸۰.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۳۹.

تهوهری سییه:

بارودوخی سیاسی:

گه پانهوه بۆ سدرچاوه کان له هدر بابه تیکدا به تایبته تهو بابه تانهی په یوه ست بن به باس کردنی پیگه و مدقامی نه تهووه کان، تهووه مان بۆ پروون ده کاتهوه، که لایه نی سیاسی رۆلینکی گرینگی هه بووه، له پرووی مانه وه نه مانی تهو نه تهوانه و بی هیژ بوونیان، چونکه تهو مملانییهی که له میژوودا هه بووه، هه میسه به سدر کهوتنی به هیژره کان کۆتایی هاتوه، نه گهر له سدر حه قیش نه بووین.

کوردیش لهو په وته میژووینه وه له ناوچه کانی خزیان تووشی سپینه وهی نه تهوهی زۆر هاتوون، به تایبته له پرویه پرویه بوونه وهی دوژمنانی سوپا گهوره کان، به لام تهوهی گرینگی هیژی مانه وه له ناخی رۆله کاندایا کردوه هه عینیتته وه و ناسه واریان ون نه بیته، که له م تهوهریه پروون ده بیته وه، به جۆرێک له سه ره تای بلاو بوونه وهی ئیسلام، کورد خۆی حوکمرانی ناوچه کانی خۆی نه کردوه، هه ره ها نه میره کوردیه کان بوونه ته په مزیکسی سدر کهوتوو بۆ وه سف کردنی ناوچه کان له لای یاقوت، دواتریش چۆن ناوچه کان پرویه پروی ده سه لاته زله یژره کان بوونه ته وه .

یه کهم // پرۆسهی فتوحاتی ئیسلامی له هه ریه کورد نشینهکان:

یه کێک لهو تایبه تمه ندیانیهی که په یوه ندی به میژووی رامیاری ناوچه کورد نشینه کانه وه هه یه، چۆنییه تی به رپه وه چوونی پرۆسهی فتوحاته، تهو میتۆدهی یاقوت پابه ندی بووه بۆ گێپانه وهی ته م بابته به گشتی له چهنه خالێک خۆی ده بینیتته وه.

۱- لهو کاتهی سوپای ئیسلام به ره و ناوچه کورد نشینه کانه وه جولاوه، تووشی پرویه پرویه بوونه وه له گه ل تهو ده ولته زله یژانهی که حوکمی ناوچه که یان ده کرد هاتوه، وه کو پۆم و فارس.

- ٢- فتوحات وهك له سەرچاوه‌كانی تر دهرده‌كه‌وت ماوه‌یه‌كی درێڤی خایاندووه، به‌لام له (معجم البلدان) دا، ته‌نیا ناماژه به سهره‌تای فتوحاتی سهرده‌می خه‌لیفه (عومەر کوری خه‌تاب) و (عوسمان کوری عه‌فان) دا (په‌زای خرایان له‌سر بیت) کراوه.
- ٣- هه‌روه‌كو هه‌موو به‌رنامه‌كانی تر له گێڕانه‌وه و خستنه‌پرووی زانیاریه‌كان چهند ده‌قیك ده‌خاته به‌رچاو، كه له چهند سهرچاوه‌یه‌كی وه‌رگرتووه هه‌ندێكیان چهند دێرێك وه‌رده‌گرێ و به‌راوردیان ده‌كات، به‌تایبه‌تی ئه‌و سهرچاوانه‌ی كه په‌یوه‌ستن به‌م بابته‌وه، ئه‌و جیاوازی و به‌راورد‌كردنه‌ش له زۆربه‌ی شوێندا بۆ سالی می‌ژوویی ئه‌و ته‌میره‌ی كه فه‌تح كردنی ناوچه‌كه‌ی پێ سپێردراوه، ده‌گه‌رێته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی گه‌رنگه‌ كاتی زانیاری وه‌رگرتووه له‌و سهرچاوانه‌ی كه هاوكات له‌بهرده‌ستن، ده‌قاوده‌ق زانیاریه‌كه‌ی گواستۆته‌وه، دوا‌ی به‌راورد كردن ئه‌وه‌م لی‌ به‌دی كردووه.
- ٤- خاله‌ گرینگه‌كانی بارودۆخی جه‌نگ له ناوچه كوردن‌نشینه‌كاندا، سوپای موسولمانان له چهند ناوچه تووشی پرویه‌پروویه‌وه هاتووه، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه رێكه‌وتن و (صلح) له نێوان سوپای موسولمانان و خه‌لكانی چهند ناوچه‌یه‌ك ته‌ه‌مام دراوه، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ له‌م رێكه‌وتنه‌وه به‌ گه‌رنگ سهر‌كراوه، یاقوت چهند جارێك دووباره‌ی كردۆته‌وه و ناوچه هه‌یه ته‌نیا ناوی رێكه‌وتنه‌كه‌ی لی هێناوه بێ ئه‌وه‌ی هه‌یچ ناماژه‌یه‌كی تر بكات^(١).
- ٥- باس له فه‌تح كردنی هه‌موو شاره‌كان یه‌كه به‌ یه‌كه ناكات.

أ - له هه‌ریه‌می چیاكان:

یاقوت له‌ده‌ستپێ‌كردن بۆفه‌قی ئه‌م هه‌ریه‌مه، ئه‌مه ده‌خاته پوو كه‌سوپای موسولمانان پاش شاری جه‌لولا به‌ره‌و ئه‌م هه‌ریه‌مه به‌رێكه‌وتوون. به‌بێ ئه‌وه‌ی باس له گرینگ‌ی وچۆنیه‌تی فه‌تح‌كردنی جه‌لولا بكات، كه‌ناوی شاره‌كه‌ی بۆگه‌راندۆته‌وه^(٢)، به‌جۆرێك له‌سالی (١٦/ك/٦٣٧ز) چۆن موسولمانان گه‌وره‌ترین سهر‌كه‌وتنیان به‌ست هێناوه‌و

(١) - پروانه : پاشكۆی ژماره (٣).

(٢) - پروانه : ئه‌م لێكۆڵینه‌وه‌یه، ل ٩٨.

فارسه‌کانیش تووشی نوشوستیه‌کی گه‌وره هاتوون، جگه له‌وهی ده‌رگا والا بووه بۆ‌فتح کردنی شاره‌کانی هدریمی چیاکان^(۱).

سه‌باره‌ت به‌فه‌ت‌ه‌کردنی شاری حولان به‌بی شهر، به‌سه‌ر‌کردایه‌تی (جیرین عبدالله البجلی)^(۲) فتح‌کراوه^(۳) پاشان موسولمانه‌کان باره‌گای گشتیان تیدا داناوه و نیشته‌جی بوون، له کتیبی ناوبراودا سالی فتح‌کردنه‌کی (۱۶ک/۶۳۷ز) ده‌ست‌نیشان نه‌کردوه، هه‌روه‌ها هیچ له بیروپای سه‌ر‌چاوه‌کانی نه‌خستۆته‌روو ده‌ریاره‌ی جۆری فتح‌کردنه‌کی، که‌هه‌ندیکیان جیا‌وازیان له‌گه‌ڵ زانیاری ناوبراودا به‌وه‌ی شهر پوویداوه، جگه له سه‌ر‌کردایه‌تی سوپایه‌که^(۴).

پاشان بۆ شاری قه‌رمیسین (کرماشا) و دینه‌وه‌ر چوونه و شاری قه‌رمیسینی به‌ناشتی فتح‌کردوه^(۵)، به‌لام یاقوت درۆه‌ی به‌باسی فوتوحات نه‌داوه، ته‌نانه‌ت سه‌باره‌ت به‌شاری دینه‌وه‌ر بێده‌نگ بووه. نه‌گه‌رچی ته‌نها له‌م دێره‌ی سه‌روه‌ به‌دیاردنه‌که‌وێت، که‌له‌م شاره موسولمانان تووشی پووینه‌پوویونه‌وه هاتوون، له‌ناماژه‌ی بۆشاری قه‌رمه‌سین به‌ناشتی بووه، ده‌بێت نه‌و به‌شهر بووێت. سه‌ر‌چاوه‌کاتی تریش جه‌خت له‌سه‌ر نه‌مه ده‌که‌نده، وه (ابوموسا الاشعری) پیتی هه‌لساوه‌و چهند رۆژێکی خایه‌ندوه، دواتر به‌سه‌پاندنی سه‌رانه له‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌ که‌وتایی هاتوه^(۶).

(۱) - ابن‌الاعثم الکوفی، کتاب‌الفتوح، (بیروت: د/ت)، ج ۱، ص ۲۷۱؛ ابن‌خلدون، تاریخ‌ابن‌خلدون، ج ۲، ص ۵۳۸-۵۳۹؛ محمد فرج، الفتوح العربی‌العراق وفارس، تقدیم: احمد حسن الباقری، (القاهرة: ۱۹۶۶)، ص ۲۱۱.

(۲) - پروانه: الذهبی، تاریخ‌الاسلام، ج ۴، ص ۱۸۵-۱۸۸.

(۳) - پروانه: الصفدی، المصدر‌السابق، ج ۱۱، ص ۵۷-۵۹.

(۴) - خلیفه بن خیاط، تاریخ‌خلیفه ابن‌خیاط، تحقیق: مصطفی‌نجیب، حکمت‌کشلی، (بیروت: ۱۹۹۵)، ص ۷۷. هه‌ندی له‌سه‌ر‌چاوه‌کان (قعقاع بن عمرو) یان به‌سه‌ر‌کرده‌ی سوپای نه‌م ناوچه‌یه داناوه. بۆ زیاتر زانیاری پروانه: احمد میرزامیرزا، المرجع‌السابق، ص ۷۹.

(۵) - معجم‌البلدان، مج ۲، ص ۲۹۱. ده‌قاوده‌ی زانیارییه‌که له (البلاذری) ده‌بینرێت، فتوح‌البلدان، ص ۲۹۹.

(۶) - البلاذری، المصدر‌السابق، ص ۳۰۴.

ه‌دروها له سالی (۱۶ک/۶۳۷ز) سه‌عد کورپی ته‌بی وه‌قاس سوپایه‌کی ناماده کردووه، به‌سهرکردایه‌تی (ضرار بن خطاب الفهری)^(۱) به‌رو ماسه‌به‌زان ناردووه و فه‌غی کردووه فارسه‌کانیشی ټیکشکاندوه^(۲).

گه‌وره‌ترین فه‌تح کردنی نهم ه‌دریمه، جه‌نگی میژووی نیسلام له‌کاتی فه‌تح کردنی شاری نه‌هاو‌ند پرویداوه، به‌لام یاقوت ته‌نیا باس له پریزه‌ندی سهرکرده سوپایه‌کان و سالی فه‌تح کردنی (۲۱ک/۶۴۱ز) ده‌کات، که چۆن سهرتا به‌ جه‌نگ بووه، پاشان سول‌حیان کردووه، له‌گه‌ل کوژزانی (نعمان بن مقرن المزنی)^(۳) که‌سهرکردایه‌تی یه‌که‌می سوپای کردووه^(۴). به‌بی دیاری‌کردنی ریژه‌ی سوپای ه‌ردوولاو چاره‌نوسی سوپای دوژمنان که‌فارسه‌کان بوون، له سهرته‌جامی نهم فه‌تح کردنه به‌کوی گه‌یشتووه؟^(۵).

به‌لام ش‌ش مانگ دواي شه‌ید کردنی خه‌لیفه عوم‌ر له سالی (۲۴ک/۶۴۴ز) موغ‌ه‌یره کورپی شعبه به‌ره‌ی جه‌نگی شاری ه‌مه‌دانی گرتوته ده‌ست^(۶). به‌لام له‌پایه‌کی تر، که ده‌خاته پرو که‌وا موغ‌ه‌یره‌ی والی کوفه له سالی (۲۳ک/۶۴۳ز) جه‌ریر کورپی عه‌بدو‌ل‌لای پاسپاردووه، بۆ فه‌تح کردن^(۷). که‌واته شاری ه‌مه‌دانیان له‌سهرده‌می خه‌لیفه عوم‌ر یان عوسمان فه‌تح کردووه، یاخود په‌نگه دووباره بویته‌وه. (خلیفه بن خیاط)یش له‌سهرکردایه‌تی کردنی به‌ره‌ی جه‌نگ جیاوازی له پایه‌کانی خستوته پرو، نه‌گینا سالی (۲۴ک/۶۴۴ز) به سالی فه‌تح کردنی نهم شاره‌ داناوه^(۸).

(۱) - پروانه: الصفدي، المصدر السابق، ج ۱۶، ص ص ۵۹ - ۲۱۰

(۲) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۱.

(۳) - پروانه: الذهبي، تاريخ الاسلام، مج ۳، ص ۲۳۹.

(۴) - معجم البلدان، مج ۵، ص ص ۴۹ - ۳۱۴.

(۵) - پروانه: البلاذري، المصدر السابق، ص ص ۳۰۰-۳۰۴؛ ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۵۶.

(۶) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۱۰؛ ابن خلدون، تاريخ ابن خلدون، ج ۲، ص ۵۵۹.

(۷) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۴۱۰.

(۸) - تاريخ خليفه، ص ۹۰؛ البلاذري، المصدر السابق، ص ۳۰۶.

ب- له هدریمه جەزیره:

سەرەتا له باسی فتوحاتی ئەم هدریمه و شارەکانی بە جەزیرە ی ئاقور دەست پێ دەکات، پرایەکی خستۆته پوو که له سالی (۱۷ک/ ۶۳۸ز) له سەردەمی خەلیفه عومەر (ره‌زای خرای لی‌بی) بەسەرکردایەتی (سعد بن ابی وقاص)^(۱) بۆ (عیاض بن غنم)^(۲) ی نووسیوه و پرایسپاردوه بۆ فەتح کردنی ئەم هدریمه، توانیویەتی فەقی بکات له‌گەڵ خەڵکە که رێک بکه‌ویت، وه به‌شیویه‌کی ئاسان به‌رپۆه‌چووه، چونکه ئەم هدریمه کهوتۆته نیوان دوو هدریمی عیراق و شام بنکه‌ی موسلمانەکانی لی‌بووه^(۳).

بەلام له (البلاذری) وەرگرتوه، که خەلیفه (عیاض)ی^(۴) دەست نیشان کردوه له‌وکاتە ی (ابو عبیده الجراح)^(۵) له شام بووه^(۶)، لی‌ره‌دا یاقوت ئەوه‌مان بۆ یه‌کلانا‌کاته‌وه که‌نایا سوپاکه له ولاتی شام‌وه بۆ فەتح کردن گە‌یشتۆته، جەزیره، یاخود له‌ پێگه‌ی عیراق‌وه، واتا ئەویه‌کاره‌یتنا‌هی سەرچاوه‌کان بۆ به‌دیار خستنی پرایه‌کانه، نه‌ک بۆ یه‌کلاکردنه‌وه و شیکردنه‌وه‌ی زانیاری و ده‌رئه‌فهامه‌کان له‌سەر ئەم بابەته.

پاشان زانیاریه‌کانی (الواقدی) (م: ۲۰۷ک/ ۸۲۲ز)^(۷) خستۆته پوو به‌ جوړیک هاو‌پایه که ئەم هدریمه له سالی (۱۸ک/ ۶۳۹ز) کاتی‌ک فەتح کراوه ئەبو عوبه‌یده به‌ نه‌خۆشی مردووه، خەلیفه (عیاض) ی دەست نیشان کردوه بۆ درێژه‌دان به‌ فەتح کردن^(۸). بەلام

(۱) - پروانه: الصفدي، المصدر السابق، ج ۱۵، ص ۹۰؛ الشعراني، المصدر السابق، ص ۳۵.

(۲) - پروانه: الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ۳، ص ۲۱۶.

(۳) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۷.

(۴) - فتوح البلدان، ص ۱۷۶.

(۵) - پروانه: الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ۳، ص ۱۶۷ - ۱۷۱؛ الشعراني، المصدر السابق، ص ۳۶.

(۶) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۷.

(۷) - الواقدي: فتوح الشام، تحقيق: عبداللطيف عبدالرحمن، (بيروت: ۲۰۰۵)، ج ۲، ص ۸۹.

(۸) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۱۳۸.

زۆریه‌ی زانیاری سەرچاوه‌کان له‌سەر ئەمه‌ کۆکن، که‌ سوپاکه‌ به‌ پالېشتی سوپای شامه‌وه‌ بۆ هه‌رێمی جه‌زیره‌ به‌رێکه‌وتوه‌.^(١)

شاره‌کانیش، له‌سالی (١٧/ک/٦٣٨ز) شاری ره‌قه‌ به‌سەرکردایه‌تی سەرکرده‌ی ناویراو فەتح کراوه‌^(٢)، هه‌مان سەرکرده‌ش له‌ سالی (٢٠/ک/٦٤٠ز) شاری ئامێدی به‌شێوه‌یه‌ک فەتح‌کرده‌وه‌، که‌ کوشتاری تێدا پووداوه‌، پاشان رێکه‌وتن له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ کراوه‌، که‌ هاریکاری له‌گه‌ڵ ئیسلامه‌کان بکه‌ن بۆ چا‌کردنه‌وه‌ی پرده‌کان.^(٣) که‌چی له‌هه‌ندێ سەرچاوه‌دا (خالید بن ولید)^(٤) به‌یه‌کی له‌و سەرکرده‌ سوپایانه‌ داده‌نرێت، که‌ ئەم شاره‌ی فەتح‌کرده‌وه‌^(٥).

شاری هه‌ران و (راس کیفا)^(٦) و داراو ماردین به‌ پدیه‌وه‌کردنی رێکه‌وتنی روها (صلح روها)^(٧) به‌بێ هیچ رووبه‌پوویونه‌یه‌ک فەتح‌کراون^(٨) ته‌گه‌رچی ئاماژه‌ به‌ده‌قی رێکه‌وته‌که‌ له‌ شاری پوهاشدا ناکات^(٩).

به‌لام له‌ نه‌سیبێن عه‌یاز کوپی غه‌نهم فهرمانی کردوه‌وه‌، که‌ سوپای مه‌وسوڵمانان ئابلقه‌ی ده‌روازه‌ی شاره‌که‌ به‌دن و داوای یارمه‌تی له‌ ده‌سه‌لاتداری شام سهرده‌می خه‌لیفه‌ عوسمانی کوپی عه‌فان کراوه‌، پاشان رێکه‌وته‌ون^(١٠)، به‌لام (خليفة بن خياط)

(١) - ابن الاعثم الکوفی، المصدر السابق، ج١، ص٣٢٥. بۆزیاتر زانیاری بڕوانه: فائزه محمد عزت، المرجع السابق، ص ص ٦٠-٨٩.

(٢) - معجم البلدان، مج٣، ص٥٩.

(٣) - المصدر نفسه، مج١، ص ص ٥٦-٥٧.

(٤) - بڕوانه: الذهبي، تاريخ الاسلام، ج٣، ص ص ٢٣٠-٢٣٣.

(٥) - الواقدي، المصدر السابق، ج٢، ص١٤٤.

(٦) - راس کیفا، ناوچه‌یه‌که‌ له‌ جه‌زیره‌ نزیک هه‌ران: . معجم البلدان، مج٣، ص ١٤

(٧) - ده‌رباره‌ی ده‌قی رێکه‌وته‌که‌ بڕوانه: البلاذري، المصدر السابق، ص ١٧٨.

(٨) - معجم البلدان، مج٣، ص ١٤، مج٢، ص ٢٣٥، ص٤١٨، مج٥، ص٣٩.

(٩) - المصدر نفسه، مج٣، ص ١٠٦.

(١٠) - معجم البلدان، مج ٥، ص٢٨٨.

(م: ۲۴۰/ك/ ۸۵۴ز)^(۱) بۆ سدرده مى خليفه عومهرى كوپى خهتابى ده گهرنيتتهوه. وه له سالى (۱۶/ك/ ۶۳۷ز) هه مان سدركرده به فتهكردنى شارى مهيا فارقين به شهر فتهى كردوه^(۲).

وه ده بى تيبينى نهوه بكهين، كاتيك ياقوت ناماژه بهوه ده كات: ((كههرتيمى جەزيرە به گشتى له سالى (۱۹/ك/ ۶۴۰ز) فتهح كراوه))^(۳) وانا به شيويهك بۆ سدرده مى خليفه عومهرى كوپى خهتاب ده گهرنيتتهوه، كهچى فتهى شارى نه سيپين بۆ سدرده مى خليفه عوسمان ده گهرنيتتهوه. به لام له وانيه نهم شاره بۆ جارى دووه له سدرده مى خليفه عوسمان نه نجام درايت، كهواته بهيه كبه ستنهوى بۆ گيرانهوه وه رگرتنى بابتهكان نه كردوه.

ج- له ههرتيمى نازهربايجان و ئاران و ئهرمينيا

دهبين له ههرتيمى نازهربايجان و شارهكانى، پرۆسى فتهح كردنى چهند جاريك دووباره بۆتهوه^(۴)، ههرتيمهكش به گشتى له سدرده مى خليفه عومهرى كوپى خهتاب، و له سدر دهستى سدركرده (حذيفة بن اليمان)^(۵) سدرهتا دهستپكراره، به لام له سدرده مى عوسمان له سالى (۲۵/ك/ ۶۴۵ز) به سدركردايهتى (وليد بن عقبه)^(۶) دووباره فتهى كراوتهوه، دواى نهوى رويه پرووى دهسه لاتدارانى ناوچهكه بۆتهوه پاشان له سدر هه مان شيويه ريكهوتنى يه كه م كه نه ویش دانانى برتاك له سدرانهيه بۆ سدر نهوكه سانهى كه له سدر بيوياوه رى خۆيان مابونه تهوه^(۷). ههروه ها له كاتى دريژه پيدان و فتهح كردنى شارهكانى ههرتيمى جەزيرە، له سدرده مى عومهرى كوپى خهتاب^(۸) هه ندى له شارهكانى ههرتيمى

(۱) - خليفة ابن خياط، المصدر السابق، ص ۷۷.

(۲) - معجم البلدان، مج ۵، ص ۲۳۸.

(۳) - المصدر نفسه، مج ۵، ص ۳۹.

(۴) - المصدر نفسه مج ۱، ص ۱۴۵.

(۵) - بروانه: الشعراني، المصدر السابق، ص ۴۰.

(۶) - بروانه: الذهبي، تاريخ الاسلام، ج ۳، ص ۶۶۳.

(۷) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۲۹.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۳۱۴-۳۲۹.

ناران و نهرمینیا فتح کړاون، به‌لام ناوچه‌کانی تر له‌سدرده‌می خدلیفه عوسماندا جارتک (حبيب بن مسلمة الفهري)^(١) و له هندی شارد^(٢) (سلمان بن ربیع‌الباهلی)^(٣) به‌ری جه‌نگیان گرتووه^(٤).

به‌لام س‌باره‌ت به‌نهرمینیا به‌گشتی تیروانینه‌کانی یاقوت بۆفه‌تحرکدن زانیاریه‌کانی (البلاذری) یه . وه‌به‌راوردی نه‌کردووه له‌که‌ل س‌رچاوه‌ی تر، چونکه (طبری) (م: ٣١٠/ک/٩٢٢ن) له‌گیرانه‌وه‌ی پرووداوه‌کانی (١٩/ک/٦٤٠ن) ده‌لئت: ((ع‌یاز ف‌رمانی به‌ عوسمان کوری عاس کردووه بۆ نهرمینیا ب‌چیت، که له نه‌غ‌ام دا شهر پروی داوه، س‌فوان کوری موعه‌تل شه‌یدکراوه، له‌پاشان عوسمان به‌دانانی برتک له‌س‌هرانه له‌گه‌ل‌یان رتک که‌وتووه، که‌ریزه‌که‌ی یه‌ک دینار بووه)^(٥).

بۆیه لی‌ره‌دا س‌درنجی نه‌وه ده‌ده‌م کتیبی (معجم البلدان) به‌س‌رچاوه‌یه‌کی س‌هره‌کی دانانریت بۆ لی‌ک‌ولینه‌وه له‌م‌ر ف‌ه‌تحرکدن ناوچه کوردنشینه‌کان، چونکه کورت‌بری و تی‌که‌لاوی له‌ گواستنه‌وه‌ی زانیاریه‌کانی بۆ نه‌م باب‌ه‌ته به‌دی ده‌ک‌ریت، وه‌کو شتیکی لاوه‌کی باسی فتوحاتی تیدا کراوه.

دووه‌م // نه‌میر و س‌هرکرده کوردیه‌کان:

١- ال مروان (میره مه‌روانییه‌کان):

یاقوت ده‌سه‌لاتی مه‌روانیه‌کانی به (ال مروان) ی مه‌لیکه‌کان دیاربه‌کر ناو ده‌با^(٦). مه‌به‌ستی میره‌کانی (میرنشینی مه‌روانی) ه له سالی (٣٧٢-٤٧٨/ک/٩٨٢-

(١) - پروانه: الصفدي، المصدر السابق، ج ١١، ص ص ٢٢٢-٢٢٣

(٢) - معجم البلدان، مج ١، ص ١٤٤؛ مج ٢ ص ٣٦، ص ٤٣٩؛ ج ٥، ص ص ٢٨٦-٢٨٧.

(٣) - پروانه: الصفدي، المصدر السابق، ص ص ١٩٣-١٩٤

(٤) - معجم البلدان، مج ١، ص ٣٠٥، ص ٣٨٠، ص ٥٣٣.

(٥) - تاريخ الرسول والملوك، (د/م: ١٩٦٧)، ج ٤، ص ١٩٧.

(٦) - معجم البلدان، مج ٥، ص ٢٠٢

۱۰۸۵ز) له دیاربهره کر له گهل به‌شیک له نهرمینیا^(۱) سهریان هه‌لدا، دامه‌زرتنهری میرنشینه‌که‌ش بۆ میر (بادی کوردی) ده‌گه‌رتنه‌وه^(۲).

ناوبراو ناوی یه‌کێک له‌وه‌زیره‌کانی نهم ده‌وله‌ته، که (ابونصر المنازی)^(۳) یه، ده‌هینیت، بنه‌چه‌ی بۆ شاری مه‌نازجرد ده‌گه‌رتنیتنه‌وه، که‌واته یاقوت ده‌بی‌ت زانیاری ده‌رباره‌ی نهم ده‌وله‌ته هه‌بویت، به‌لام میژووه‌که‌ی که‌باس نه‌کردوه، په‌نگه له‌به‌رته‌وه‌بی‌ت سه‌رچاوه‌که‌ی خۆی به ولاتناسی داناوه، له‌سه‌ر تی‌بینی و تیروانی و لاتناسانی به‌رله‌خۆی پزیشتوه، نه‌وانیش زیاتر به‌لای وه‌سف کردنه‌وه پزیشتون، جگه له‌وه‌ی نهم میرنشینه خاوه‌نی میژووه‌کی دوورو درێژ و ده‌سه‌لاتیان فراوان بووه و چەندین میری لێهه‌لکه‌وتوه، بۆیه‌ش نه‌یو‌ستوه به‌چیتته ناو نهم باسه‌وه چونکه ده‌بوايه هه‌ندێ لایه‌ن فه‌راموش بکات بۆ نه‌وه‌ی تایبه‌مه‌ندی له میتۆدی دارشتنی بابه‌ته‌کانی گشتی کتیبه‌که‌ی له‌ده‌ست نه‌دا.

(۱) - گرنگترین شاره‌کانیشی بریتین له دیاربهره‌کر و جه‌زیره‌ی فوراتی شاره‌کانی نامهد و مه‌یافارقین و ماردین و جه‌زیره‌ی ئین عومهر و نه‌سی‌بین و به‌له‌د و باکووری موصل و له‌گهل نهرجیش و نهرزه‌ن و خیلات و به‌دلیس له نهرمینیا. بۆ زیاتر زانیاری سه‌باره‌ت به‌م ده‌وله‌ته‌ پ‌روانه: الفارقی، المصدر السابق؛ عبد الرقیب یوسف، المرجع السابق، ج ۱-ج ۲.

(۲) - میربادی کوردی: ناوی نه‌بوعه‌بدو‌لای حوسینی کوپی دۆسته‌ک، په‌چه‌له‌کی بۆ هۆزی حاربوختی یا حه‌میدی کوردی ده‌گه‌رتنه‌وه، له دیاربهره‌کر سه‌ری هه‌لداوه. الفارقی، المصدر السابق، ص ۴۹؛ ابن الاثیر، الکامل فی التاریخ ج ۷، ص ۴۰۲.

(۳) - ناوی (ابونصر احمد بن یوسف المنازی) یه‌کێک بووه له‌وه‌زیره‌کانی ده‌وله‌تی مه‌روانی هه‌روه‌ها به‌دوای زانستیش گه‌راوه و به‌دوای کتیب چۆته قوسه‌نتنیه. الفارقی، المصدر السابق، ص ۱۳۱، ابن خلکان، المصدر السابق، مع ۱، ص ۱۴۳-۱۴۵.

ب- به‌در کورپی حه‌سه‌نه‌ویه‌ی (٣٦٩-٤٠٥/ك/٩٧٩-١٤٠١ز):

ئهم میره‌یه‌کی‌که له میره‌به‌ناویانگه‌کانی (میرنشینی حه‌سه‌نه‌ویه‌ی)^(١)، که دوا‌ی باوکی ده‌سلاتی گرت‌ه ده‌ست و به‌شیوه‌یه‌ک توانیوه‌تی بارودۆخی ناو‌خۆی و په‌یوه‌ندییه‌ سیاسیه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تانی تر به‌هاوسه‌نگ پابگریت و هوکمرانی ناوچه‌یه‌کی فراوانی کردوه^(٢).

یاقوت دووجار ناوی ئهو میره‌دینیت، به‌میرکی کوردی خاوه‌نی سابورخواست و قه‌لای دزیزو سه‌رماج ناوی بردوه^(٣). به‌لام ئه‌وه‌ی تییینی ده‌که‌ین، به‌ر له‌و میره‌ ئهم ناوچانه‌ کوردی بوونه، ته‌نانه‌ت قه‌لای سه‌رماج پی‌گه‌یه‌کی گرینگی باوکی بووه، که میر حه‌سه‌نه‌ویه‌ی کوردی (٣٥٠-٣٦٩/ك/٩٦١-٩٧٩ز) هه‌ر له‌م قه‌لایه‌ش کۆچی دوا‌ی کردوه^(٤). به‌لام وای بۆده‌چم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئهم ناوچه‌قه‌لایانه‌ خۆی له‌به‌ره‌تدا کوردی بوون، ناو‌براویش بۆه‌س‌فکردنیان ویستویه‌تی گرینگترین ده‌سلاتیان لی‌ به‌دیار ب‌ه‌ات.

(١) - میرنشینی حه‌سه‌نه‌ویه‌ی یه‌کی‌که له‌میرنشینه‌ به‌ناویانگه‌کان، که له‌نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی و ده‌یه‌می زاییندا له‌هه‌رمی چادا سه‌ری هه‌لداوه و له‌شاره‌کانی دینه‌وه‌ر و هه‌مه‌دان و شه‌ه‌ره‌زور و نه‌هاوه‌ند و سابورخواست و ئه‌سه‌د ئاباد و ناوچه‌کانی تر هوکمیان گه‌تراه. ابن الاثیر، الکامل فی التاریخ، ج ٧، ص ٣٧٠. بۆ زیاتر زانیاری ب‌روانه: الن‌قشبن‌دی، الدینور و شه‌رزور، ص ١٢٦، ١٣٠.

(٢) - مس‌کویه، الم‌صدر الساب‌ق، ج ٢، ص ٤١٧؛ ابن‌الجوزی، الم‌صدر الساب‌ق، ج ١٥، ص ١٠٤؛ ابن‌الاثیر، الکامل ج ٧، ص ٣٧١.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٤٥٤، مج ٣، ص ٢١٥.

(٤) - ابن‌خلدون، تاریخ ابن‌خلدون، ج ٤، ص ٦٨٨. بۆ زانیاری زیاتر ب‌روانه: فرست مرعی اسماعیل، الامارات الک‌ردیه فی العصر العباسی الثانی، (٣٥٠-٥١١هـ/٩٦٠-١١١٧م)، (ارییل: ٢٠٠٥)، ص ١٣٣-٢١٩.

ج- سەرخاب کورې بەدر^(۱):

یاقوت کاتێ وەسفی قەلای (خفتیان) دەکات، ناوی ئەم میرە ی پتو لکاندووە^(۲) کە بەخاوەنی ئەم قەلایە داناو، بەلام ناویراو ناماژە بەو ناکات، کەمیریکی کوردی بوو و یەکیکە لە میرەکانی (میرنشینی عەنازی)^(۳)، کەوا توانیوەتی لە سالی (۴۹۵ک-۱۱۰۱ز) ئەم قەلایە بگەڕێتێتەو ژێر دەسەلاتی خۆی^(۴).

د- ئەبو فەوارس:

میژوو ناوی زۆر لەجوامیروسەرکەردەمان پێدەناسیشت، جاج سەرکەردە ی هۆزیکێن یاخود گەلیک، یاقوتیش ئەم ئەرکە ی میژوو دەخاتە ئەستۆی خۆی، ناوی ئەبو فەوارس دەهینیت، بەمیری هۆزی قەیموری کوردی دادەنیت^(۵). کە خواوەنی قەلای (قەیمور) بوو لە شاری سەعرد تا کاتی هێرشێ تەتەر و مەغۆلەکان. بەلام ئەم ناوە ی کە ناویراو ناماژە ی پێکردووە، کە بۆ میرەکانی ئەم هۆزە زۆربەیان بەم ناوە ناسراون، بۆیە ناتوانین دەستینیشانی ئەومیرە بەشیوەیەکی تەواو

(۱) - سەرخابی کورې بەدر کورې موهملهل نازناوی ئەبو فەوارسە بەناوبانگە بە (ابن ابی شوك الكردی) لە سالی (۵۰۰ک- ۱۱۰۶ ز) مردوو. ابن الاثير، الكامل في التاريخ، ج ۸، ص ۵۴۷. بۆچالاکێه سیاسیه‌کانی بێروانه: فرست مرعی اسماعیل، المرجع السابق، ص ۴۱۷-۴۲۰.

(۲) - معجم البلدان، مج ۲، ص ۳۸۰.

(۳) - میرنشینی عەنازی، ئەم میرنشینه کوردیە بوو لە نیوێ یەکەمی سەدە ی چوارەمی کۆچی و دەیه‌می زاینیدا لە ناوچه‌کانی سنووری نیوان عێراق و ئێران و ناوچه‌کانی ڕێگای خوراسان لەم سەردەمەدا سەری هەلدا، بۆ زیاتر زانیاری بێروانه: النقبسندی، الدینور و شهرزور، ص ۱۵۹- ۱۹۸.

(۴) - ابن الاثير، الكامل، ج ۸، ص ۴۷۶؛ شەرەفخانێ بەدلیسی، سەرچاوە ی پیشوو، ل ۳۹؛ محمەد امین زکی، المرجع السابق، ج ۱، ص ۲۲۸.

(۵) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۴۲۴.

ورد بکهین^(١)، شایه‌نی باسه زۆریه‌ی حوکمرانانی ئەم ھۆزه له‌سەرده‌می ده‌وله‌تی
ئه‌یوبیدا پۆلێ چالاکیان له‌ وڵاتی شامدا، به‌تایبه‌تی له‌ پرووی بیناسازییه‌وه،
کاره‌کانیان دیاره‌وه، ته‌نانه‌ت مزگه‌وتێک به‌ناوی قه‌یموری، بووه^(٢).

ه- ده‌ریاسی کوردی^(٣):

یه‌کێکه‌ له‌و میره‌ کوردیانه‌ی که‌ له‌سەرده‌می سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبیدا به‌شداری له‌
چالاکییه‌ سیاسیه‌کانی میسر کردووه^(٤)، به‌لام یاقوت تیشک ده‌خاته‌ سه‌ر ئه‌و
پۆله‌ بیناسازییه‌ی که‌ هه‌ستاه‌ به‌ بنیاتنانه‌وه‌ی گوندیک له‌ شاری (صعیدی
سه‌روو)^(٥) له‌ناوچه‌ی (قوص)^(٦) ناوه‌که‌شی گوندی (تود) بووه^(٧).

و- ئه‌میری کوردی (ابن الحجر الکردی) و قه‌رمه‌تیه‌کان (القرامکه‌):

قه‌رمه‌تیه‌کان کۆمه‌له‌یه‌ک بوون بیه‌واوه‌ری تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌بوو، که‌جیا‌بوو
له‌گه‌ل باوه‌ری ئیسلام، نه‌وان پێتیان وابوو که‌ده‌بێ له‌دوای کۆچی پێغه‌مبه‌ر (صلی

(١) - یه‌کێکه‌ له‌و میرانه‌ (ابو‌حسن یوسف بن الفوارس بن موسک) ناسراو به‌ (سیف‌الدین القیمیری)
سه‌ره‌به‌رشتی ئه‌و ھۆزه‌ی کردووه‌ له‌سالی (٦٥٤/ک/١٢٥٦ز) کۆچی دوای کردووه‌. الیونینی، ذیل
مرآة‌ الزمان، نشرة‌ ضمن کتاب تاریخ دمشق، ج ٢، ص ٨٦٠.

(٢) - ابن شداد، المصدر السابق، ق ١، ج ١، ص ٢١٢. بۆزیاتر زانیاری پێوانه‌: قادر محمد حسن،
اسهامات الکرد، ص ٦٥-٧٨.

(٣) - ناوی (صدر‌الدین عبد‌الملک بن عیسی بن درباس بن ثیرین جه‌م بن عبدس المارانئ) له‌شاری
موسل سالی (٥١٦/ک/١١٢٢ز) له‌دایک بووه‌. ابن‌المستوفی الاربلی، المصدر السابق، ق ٢،
ص ٣٧٠.

(٤) - ده‌ریاسی کوردی: له‌ سالی (٥٦٤/ : ١١٦٤ز) سه‌لاحه‌دین ئه‌یوبی ده‌یکاته‌ قازی له‌ میسر.
المقریزی، المواعظ و الاعتبار باذکر الخطط و الآثار، تحقیق: خلیل منصور، (بیروت: ١٩٩٨)، ج ٤،
ص ٥٥، ص ١٦٦.

(٥) - صعیدی سه‌روو: به‌شێکه‌ له‌ هه‌رێمی فراوانی صعیدی وڵاتی میسر که‌ سه‌ره‌تای سنووره‌که‌ی
شاری ئه‌سوانه‌ و کۆتایه‌که‌شی نزیکه‌ له‌ ئیخیم. معجم البلدان، مج ٣، ص ٤٠٨.

(٦) - قوص: شاریکی گه‌وره‌ی پایته‌ختی سه‌عیدی وڵاتی میسر. معجم البلدان، مج ٤، ص ٤٦-
٤٧.

(٧) - المصدر نفسه، مج ٤، ص ٤٦-٤٧.

الله علیه وسلم) وه جینشینى هه‌بى، یه‌که‌م که‌سیش عدلی کورى ته‌بى تالب بى تاده‌گاته نه‌وه‌که‌ی عه‌مه‌دی کورى اسماعیل تانه‌و پۆژه‌ی که‌س له‌سه‌ر زه‌وى نامیتى "مردیه و ده‌میتى هه‌تا نه‌و رۆژه‌ی مردن نامیتى" ^(۱). لیکۆله‌ره‌وان ناوه‌که‌ی بۆ وشه‌یه‌کی ئارامى به‌مانای (زانستی نه‌یتى) ده‌گه‌پێننه‌وه ^(۲).

لێره‌دا نه‌وه‌ی پێویسته له‌سه‌ری بوه‌ستین، یاقوته، که‌چۆن باس، له‌نه‌مه‌ری کوردی (ابن الحجر الکردی بن المومل بن المصیح: ۲۵۰-۲۹۰/ک/ ۸۶۴-۹۰۲ز) ^(۳) ده‌کات، که له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌کریت به‌والی شاری (ئافامیه/ فامیه) ^(۴) بۆماوه‌ی چل سالا هۆکی ته‌م شاره ده‌کات، به‌لام (قرمطی) ^(۵) ده‌رکه‌وتوه له ولاتی شام (۲۹۰/ک/ ۹۰۲ز) ته‌مه‌ره کوردیه‌که مه‌یلی به‌لای قه‌رمه‌ته چوه و به‌شداری و پالپشتی جه‌نگی له‌گه‌لدا کردوه، به‌تایبه‌تی له‌کاتی پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی (مه‌ره) دواى نه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆریان لێده‌کوژن. به‌لام سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌ی ناوبراو کوژراوه، ئه‌ین هه‌جه‌ریش هه‌لاتوه‌و دواتر مردوه ^(۶).

یاقوت هۆکاری نه‌و پالپشتی کردنه‌ی له‌نیوان کوردو قه‌رمه‌تیه‌کان به‌دیار ناخات، ته‌نیا (ابن الجوزی) سه‌باره‌ت به‌وانه‌ی پالپشتی ته‌م کۆمه‌له‌سیاسی و فکریه‌یان کردوه، که‌سانی خۆش باوه‌ر و دوورین نه‌بوینه، ته‌نانه‌ت به‌ ناوشیار له‌ قه‌له‌می

(۱) - الاشعري، كتاب المقالات الاسلاميين و اختلاف المصلين، عني بتصحيحه: هلموت ريتز، (د/ت: ۱۹۸۲)، ص ۲۵.

(۲) - سهيل زكار، اخبار القرامطة، (د/ت: ۱۹۸۲)، ص ۲۵.

(۳) - سه‌رچاوه‌كانی به‌رده‌ست باس له ژيانى ناكه‌ن.

(۴) - ئافاميه: شارێكه له كه‌ناره‌كانى ولاتى شام له كورەى حمص. معجم البلدان ج ۱، ص ۲۲۷.

(۵) - قرمطي: ناوی (ابن زكرويه) ناسراو به (صاحب الشامة). سمير سرحان، محمد عناني، المختار من تاريخ الطبري، (قصة القرامطة)، (القاهرة ۱۹۹۹)، ص ۶۲.

(۶) - معجم البلدان، مج ۴، ص ۲۳۴.

داون، نمونه‌ش به و خه‌لکی (اهل سواد) کورده‌کان دینیتته‌وه^(١). به‌لام وه‌کو
 دهرته‌نجامیتک بۆ زانیاری کتییی (معجم البلدان) له‌م خالانه‌ کۆمان کردۆته‌وه:
 یه‌که‌م: ناوه‌یتنانی سه‌رکرده‌یه‌کی کوردی، که‌خواه‌نی تازایه‌تی و یه‌کلاکردنه‌وی
 رۆژه‌که‌ی، دهرته‌نجامیتکی گرینگه‌ بۆ به‌په‌ره‌وه‌چونی میژووی بنه‌ماله‌یه‌کی کوردی،
 که‌ ئایا له‌دوای ئه‌م مه‌یه‌ له‌م ناوچه‌یه‌ کورده‌کان چۆن ژیاون و نه‌ندامی بنه‌ماله‌که‌
 درێژه‌یان به‌خه‌باتی ناوچه‌که‌داوه‌؟
 دووه‌م: به‌دیارخستنی بارودۆخی سه‌رکرده‌ کوردیه‌کان له‌سه‌ده‌ی سییه‌می کۆچی
 ونۆیه‌می زاینی به‌جۆرێک وه‌رگرتنی پله‌ی ئیداری له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌، به‌لام دواتر
 رووبه‌رووی خه‌لیفه‌ ده‌بیته‌وه‌و پالپشتی له‌دژه‌ ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ ده‌کات .

سییه‌م / حکوم‌انانی ناوچه‌ کوردنشینه‌کان له‌سه‌رده‌می یاقوت:

ئه‌و بارودۆخه‌ سیاسیه‌ی که‌ جیهانی ئیسلامی هه‌ر له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچییه‌وه
 ده‌یه‌می زاینی توشی بوو، که‌ له‌ دوای نه‌مانی پله‌وپایه‌ی خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌یه‌وه‌ ده‌ستی
 پێکرد، له‌ته‌نجامی کێڕکێ هێژه‌ ده‌سه‌لاتداره‌ داگیرکه‌ره‌کان بۆ سه‌ر حوکم به‌رده‌وام بوو،
 تا له‌سه‌رده‌می پینجه‌می کۆچی یازده‌ی زاینیدا که‌ سه‌ه‌لجوقیه‌کان به‌دیار که‌وتن .ئه‌و
 سیسته‌مه‌ی که‌ مه‌یه‌ سه‌رکرده‌ سه‌ه‌لجوقیه‌کان په‌ی‌ره‌ویان ده‌کرد، ئه‌میش به‌ به‌خشیانی
 نیمتیا‌زاتی به‌مه‌رو سه‌رکرده‌ سوپایه‌کان که‌ له‌ ته‌نجامدا ده‌سه‌لاتی خۆجیی (ئه‌تابه‌ک) و
 ته‌نانه‌ت ده‌وله‌تیشی لێکه‌وتوه‌وه‌ . گاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ر ناوچه‌ کوردیه‌کان
 هه‌بوو^(٢). تا هاتنی مه‌غۆله‌کان له‌ (٦٥٦ه‌/ ١٢٥٨ز) که‌ گۆرانکاری به‌سه‌ر ره‌وتی ژیا‌نی

(١) - ابن‌الجوزي، المصدر السابق، ج ١٢، ص ٢٨٩.

(٢) - بۆ زیاتر زانیاری ده‌رباره‌ی ئه‌م بارودۆخه‌ و کورد به‌تایبه‌تی پروانه : نیشتمان به‌شیر محمه‌د،
 کوردو سه‌ه‌لجوقی، ص ٣٠٣-٣١٨.

کورد داها، وه‌له‌ده‌رته‌نجامدا خه‌لافه‌تی عه‌باسی کۆتایی پێهات^(۱)، یاقوتیش ئاماژه به‌ گۆرپانکاری و بارودۆخی کوردنشینەکان ده‌کات، ئه‌ویش له‌هوکمرانانی ناوچه‌کان به‌ دیارده‌که‌وێ.

۱- ئه‌تابه‌کیه‌کان:

أ- ئه‌تابه‌کی زه‌نگی:

له‌ شاری موسل سه‌ری هه‌لداوه‌ دامه‌زرێنه‌ره‌که‌شی عیماده‌دین زه‌نگی (۵۲۱- ۵۷۷ه‌ک/ ۱۱۲۷-۱۱۸۱ز) بووه‌^(۲)، له‌ (معجم البلدان) دا به‌ده‌رده‌که‌وێ، که‌هه‌ستاه‌ به‌ بنیاتناوه‌ی قه‌لای ناشه‌ب^(۳)، ته‌گه‌رچی ده‌سه‌لاتی ته‌م که‌سایه‌تییه‌ به‌ر له‌سه‌رده‌می یاقوته، به‌لام میره‌کان دوا‌ی زه‌نگی هاوچه‌رخ‌ی یاقوت بوون، که‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تای دروستبوونی ئه‌تابه‌کی زه‌نگی ناوچه‌کانی باکووری موسل و قه‌لاکانی، خسته‌وته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی^(۴)، ته‌میش بۆ پاراستنی سنوره‌که‌ی و فراوانکردنی ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌سه‌ر حسێبی ناوچه‌ کوردیه‌کان^(۵)، هه‌ریزه‌ش لێکۆله‌ره‌وان دروستبوونی ته‌م ئه‌تابه‌کیه‌ به‌ یه‌کیک له‌ خاله‌کانی له‌ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتی کوردی ته‌و کات داده‌نێن^(۶). شاری موسل کاتی له‌ ژێر فه‌رمانپه‌روایی ئه‌تابه‌ک (عزالدين بن مسعود بن مدود بن قطب الدين زنکی)^(۷) بووه‌، وه‌کو له‌ باسی ناوچه‌ی ته‌رجه‌له‌ ده‌رده‌که‌وێت^(۸)، ته‌و ناکوکییه‌ به‌دیار

(۱) - پروانه: عبدالله علیاوی، کردستان فی عهد المغول، (السليمانية: ۲۰۰۵).

(۲) - ابن العبري، تاریخ مختصر الدول، ص ۱۷۶

(۳) - معجم البلدان مج ۱، ص ۵۴.

(۴) - ابن الاثير، تاریخ الباهر، ص ۳۶، ص ۵۷، ص ۶۸.

(۵) - محمد فتحي الشاعر، الاكراد في عهد عمادالدين زنكي، (د/ت: ۱۹۹۱)، ص ۴۲.

(۶) - نیشتمان به‌شیرمه‌ده، کورد و سه‌لجوقی، ل ۳۹۱.

(۷) - عزالدین له‌ دوا‌ی مردنی براکه‌ی له‌ سائی (۵۷۰ه‌ک/ ۱۱۷۴ز) ده‌سه‌لاتی ئه‌تابه‌کیه‌که‌ وه‌رده‌گریت

تاكو (۵۸۷ه‌ک/ ۱۱۹۱ز) مردوه‌. ابن خلکان، المصدر السابق، مج ۵، ص ۲۰۳- ۲۰۷.

(۸) - گوندیکی ناسراوه‌ له‌ نیوان هه‌ولێرو موسل. معجم البلدان، مج ۲ ص ۲۲.

ده‌خات که له گه‌ل ته‌تابه‌کی ئی‌ربل (هولیر) (زین الدین یوسف بن علی کوچک)^(١) که پرویه‌پرووی یه‌کتر بوونه‌توه^(٢). له‌ده‌رئه‌نجامی ئه‌م تیشک خستنه‌سه‌ره‌ی ناویراوه‌رده‌که‌وێت، که هه‌ولێ قۆرخ کردنی ده‌سه‌لاتی کوردی دراوه‌وه‌هه‌روه‌ها ناوچه‌که‌شیان شوێنی ململاتی ده‌سه‌لاتی ناوه‌خۆی ته‌تابه‌کیه‌کان بووه‌.

ئه‌م ته‌تابه‌کیه‌ی موسل (موصل) وای کردووه‌، که چهند ده‌سه‌لاتیکی خۆجیتی و ته‌تابه‌کیه‌کی تر دروست بێت له‌مانه‌:

ب- به‌دره‌دین لؤلۆ:

له‌ دوا‌ین حوکمرانی‌تی زه‌نگیه‌کاندا مه‌لیک (قا‌هیر نورالدین ارسلان شا‌ه) (٦٠٧-٦١٥ ک/ ١٢١٠-١٢١٨ ز) به‌دره‌دین ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت، ئه‌گه‌رچی له‌کاتی‌کدا ناویراو کاروباری ناوچه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ به‌پێوه‌ ده‌برد، ته‌نانه‌ت چهند جارێک نازناوی ئه‌میری نوریه‌کانی پێ به‌خشاوه‌^(٣). به‌لام حوکمی ئیماره‌تی موسل (موصل) له‌ سالی (٦١٥ ک- ١٢١٨ ز)، به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ و په‌سمی به‌ پالێشتی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی ده‌سه‌لاتی وه‌رگرت^(٤). وه‌ ئه‌وه‌ی یاقوت ناما‌ژه‌ی پێ‌کردووه‌، ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌ قه‌لای ئه‌ردومشت بینیه‌ و ئه‌وکاته‌ش یه‌کیک بووه‌ له‌ ئه‌میره‌کانی مه‌لیک (نورالدین ارسلان شا‌ه بن مسعود بن عزالدین بن قطب الدین زنکی) (٥٨٩-٦٠٧ ک/ ١١٩٣-١٢١٠ ز) ته‌تابه‌کی موسل بووه‌^(٥). بۆیه‌ له‌ کتێبه‌که‌ی یاقوت ته‌نها وه‌ کوکاریه‌ ده‌ستی زه‌نکیه‌کان ناوی هاتووه‌.

(١) - زین الدین یوسف کوپی عه‌لی کوچک له‌ نێوان سالانی (٥٧١ هـ-٥٨٦ هـ/ ١١٧٦-١١٩٠ ز) حوکمی شاری هه‌ولێری کردووه‌. ابو شامه‌، الروضتین، ج ٤، ص ٩٨-٩٩، ابن خلکان، مع ٥، ص ١٠-١١. بۆ زیاتر زانیاری پروه‌: محسن محمد حسین، المرجع السابق، ص ٦٨.

(٢) - معجم البلدان، مع ٢، ص ٢٢.

(٣) - معجم البلدان، مع ٥، ص ٣٩١.

(٤) - ابن العبری، تاریخ الزمان، ص ٢٨٠. بۆ زیاتر زانیاری پروه‌: سوادێ عبد محمد الروشدی، اماره‌ الموصل فی عهد بدرالدین لؤلۆ، (بغداد: ١٩٧٠)، ص ٢٤-٢٩.

(٥) - معجم البلدان، مع ١، ص ١٤٦.

ج- موزه‌فهره‌دین کوکبری

یاقوت کاتئ سەردانی شاری ئیڤیل کردووه، دەسلاتی موزه‌فهره‌دینی بینووه، که به که‌سایه‌تییه‌کی خاوه‌ن هه‌یه‌ت و بالاده‌ست باسی ده‌کات، به جۆرێک توانیویه‌تی به‌رگرییه‌کی ته‌واو له ده‌سلاتی خۆی بکات^(۱)، پهنکه ئهم وه‌سف کردنه‌ی یاقوت خۆی له‌وه‌وه سەرچاوه‌ گرتییه‌ت که به‌رگری و به‌شداری له‌گه‌ڵ ده‌سلات و ده‌ولته‌ی هاو‌زه‌مانی خۆی کردووه، وه‌ک له‌ په‌یوه‌ندی ته‌بابه‌کی موسل^(۲) و ده‌ولته‌ی ئه‌یوبی^(۳)، دژایه‌تی کردنی خاچ دروشمان به‌دیار ده‌که‌ویته‌^(۴).

جگه له‌مه‌ پۆلی چالاکی پیشان داوه، له بنیات نانه‌وه‌ی شاری ئیڤیل، که هه‌ر له‌ دروستکردنی شارو بازار و قه‌لآ و قه‌یسهری و مزگه‌وت به‌دیار ده‌که‌ویته‌^(۵). به‌لام به‌ که‌سیکی زۆردار و زالمی داناوه به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌گه‌ڵ موسافیر و هه‌زاراندا باش بووه، بۆیه ره‌خنه‌ی لی‌گرتووه، که‌وا خێر و شه‌ری به‌رامبه‌ر یه‌کتر بووه^(۶). له‌میان‌ه‌ی باسه‌که‌ی ناویراو دا ده‌رده‌که‌ویته‌، توندو تی‌زیه‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ده‌که‌رتیه‌وه، هوکمی شاره‌که به‌ریک و پی‌کی رابگریته‌ت و سه‌ری‌پچی نه‌یه‌ت، وه‌ مه‌به‌ستی له‌چاکه‌کردنه‌که‌شی ئه‌وه بووه، که یارمه‌تی خه‌لکه‌که به‌دات وه‌ژاری نه‌می‌نیه‌ت، واتا له‌هه‌موو رووی‌که‌وه شاره‌ که چه‌سپاویته‌ت. ده‌توانین ته‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌به‌گه‌رتینه‌وه که‌زۆریه‌ی سەرچاوه‌کانی تر به‌که‌سایه‌تی خاوه‌ن پیاوه‌تی و گه‌وره‌ی و به‌خشنده‌ی وه‌سفیان کردووه^(۷).

(۱) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۲) - ابن الاثير، الكامل في التاريخ، ج ۱۰، ص ۳۱۵، ص ۳۱۸.

(۳) - عمادالدين الاصفهاني، المصدر السابق، ص ۶۶، ص ۲۹۸؛ ابن العربي، تاريخ الزمان، ص ۲۰۳.

(۴) - ابن خلكان، المصدر السابق، مج ۴، ص ۱۱۵.

(۵) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۶) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۱۳۸.

(۷) - پروانه: محسن محمدحسين، المرجع السابق، ص ۱۸۹، ص ۱۹۶.

د - ئەتابەکی ئەرتەقی (اراطقة)^(١):

کاتی فەرمانڕەوایی ئەرتەقیەکان لە شاری نامید لە ساڵی (٥٠٢/هـ/١١٠٨ز) بووبە دووبەش بەشیکیان بۆ شاری (حیصن کەیف) و ئەوی تریان ھوکی شاری ماردینیان گرتە دەست، کە ھەر یەکێکیان بەسەرکردایەتی یەکیک لە کۆرەکانی دامەزرێنەری ئەم ئەتابەکییە بوو^(٢)، یاقوتیش دەسلاتی ئەم ئەتابەکییە دیاری دەکات، بەتایبەتی ئەوانەدی چوونەتە بەرەو شاری (حیصن کەیف) ناوی مەلیک ئەحمەدی کۆری داود کۆری سوقمان کۆری ئەرتەق بوو^(٣)، لەناوچەدی (حیصن تالب) دەسلاتی ئەرسەلانی کۆری داودی کۆری سوقمان بوو^(٤). ھەروەھا شاری نامیدیش مەملەکەتی مەسعود کۆری مەمەد کۆری ئەرسەلان کۆری داود کۆری سوقمان (٦١٨-٦٢٩/هـ/١٢٢٢-١٢٣١ز) بوو^(٥). کە دوایین مەلیکی ئەرتەقیەکانە^(٦).

٢ - دەولەتی ئەییوبی:

زانباریەکانی ئەم کتێبە، سەبارەت بە دەولەتی ئەییوبی لە چەند لایەنێک خۆی دەنوێنێ، زیاتریش لەباری سیاسی و رامیاری سەردەمی سەلاحەدین ئەییوبی، کە چەند زانیاری سەرکردایەتی سوپای و ھۆکمرانی سەلاحەدین لە ولاتی میسر و شام دەخاتەروو:

(١) - دامەزرێنەری ئەم ئەتابەکییە بۆ ئەرتەق کۆری ئەکسبە دەگەڕێتەوە، یەکیک بوو لە سەرکردە سوپایەکانی دەولەتی سەلجوقی، پۆلیکی بەرچاوی لە میژوویدا بینێ، لە ساڵی (٤٧٨هـ-١٠٨٥ز) کۆچی دوایی کردوو و کۆرەکانی دەسلاتی ئەویان گرتۆتە دەست. الماردینی، المصدر السابق، ص ٥٣. بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە: عماد الدین الخلیل، امارة بنی ارتق، (بیروت: ١٩٨٠).

(٢) - سیپان حسن علی، المرجع السابق، ص ٦٣-٦٤.

(٣) - معجم البلدان، مج ٢، ص ٢٦٥.

(٤) - المصدر نفسه و الصفحة

(٥) - المصدر نفسه، مج ١، ص ٥٧.

(٦) - بۆ زیاتر زانیاری بڕوانە: سیپان حسن علی، المرجع السابق، ص ٥٧-٧٦.

له پووه‌پوونه‌وهی شالووی داگیرکهران به‌تایبه‌تی خاچ دروشمان که توانیویه‌تی هیزه‌کانیان تیک بشکیتیت^(۱)، ناماژه‌شی به سدرنج و میژوکات و ساتی جه‌نگه‌کان کردووه^(۲). هه‌روه‌ها سه‌لاحه‌دین ئه‌یویی ستایشی هه‌ندی جیگای کردووه، (جلق) جه‌لیق یه‌کیکه له گونده‌کانی دیمه‌شق له پووی گرنگییه‌وه له ریزی ولاتی میسری داناوه^(۳)، جگه له‌مه باس له ئه‌میر و سدرکرده و قازی و که‌سایه‌تییه‌کانی دام و ده‌زگا‌کانی ده‌وله‌تی ئه‌یویی سهرده‌می سه‌لاحه‌دینی کردووه^(۴)، ته‌نانه‌ت باس له زانا و ئه‌دیب و شاعیره‌کان ده‌کات، که له خزمه‌تی ئه‌ودا بوونه^(۵)، هه‌روه‌ها تیشک ده‌خاته‌سهر مه‌نزله‌گای ژبان^(۶) گۆزه‌که‌ی له‌شاری دیمه‌شق^(۷)، دواتر درێژه به ناوه‌یتان و حوکم‌پانانی ئه‌م ده‌وله‌ته ده‌دات،^(۸) هاوکاتی سهرده‌می یاقوت، مه‌لیک عه‌بدوله‌زیزی کوپی عه‌بدوله‌لیکی زاهیری کوپی ناسر یوسف کوپی ئه‌یوب (۶۱۳-۶۳۴/ک ۱۲۱۶-۱۲۳۶ز)^(۹) که مه‌لیکی شاری حه‌له‌ب بووه^(۱۰).

(۱) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۳۸۳، ص ۳۶۷

(۲) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۲۷۴؛ مج ۳، ص ۴۳۷؛ مج ۴، ص ۳۳، ص ۱۲۲، ص ۱۴۴، ص ۱۷۷، ص ۳۸۹؛ مج ۵، ص ۴۲۶

(۳) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۲۴

(۴) - المصدر نفسه، مج ۱، ص ۵۲۷؛ مج ۲، ص ۱۳۰؛ مج ۴، ص ۴۶-۴۷.

(۵) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۰۴

(۶) - المصدر نفسه، مج ۳، ص ۳۵۳

(۷) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۶۹.

(۸) - المصدر نفسه، مج ۲، ص ۴۲۶.

(۹) - زامباور، معجم الانساب و الاسرات الحاکمه، اخرجه: زکی محمود، حسن احمد، (بیروت: ۱۹۸۰)،

ص ۱۵۶.

(۱۰) - معجم البلدان مج ۴، ص ۳۱۹

٣- خهوارزمیهکان (٤٧٠- ٦٢٨ک/١١٧٧-١٢٣١ز):

نهژادی خهوارزمیهکان بۆ (نوشتهکین) و نهوهکانی دهگهپرتهوه، پهگهزتیکی تورک دهبیئت. ناوی دهولتهکشی بۆ دهسهلاتی شوینه که دهگهپرتهوه، که (خهوارزم) ^(١) بووه، لهسهردهمی دهولتهتی سهلبوقی خهوارزمیهکان دهسهلاتداری بوون ^(٢)، پاشان دهسهلاتیکی سهرهخویان دروستکردوه، که دهولتهتی لیکهوتوه و پهلایان هاویشتوه بۆ ناوچهکانی تر. بهتاییهتی لهسهردهمی خوارزم شاه (عهلانهدین کورپی نهکش) سالی (٥٩٦-٦١٧ک/١١٧٣-١٢٢٠ز) توانیویهتی دهست بهسهر ناوچهیهکی فراوان دابگریت ^(٣)، نهمه هدر بهردهوام بووه، تاکو ناوچه کوردنشینهکانیشی گرتوتهوه، یاقوت شهوهمان بۆ پروون دهکاتهوه، دهسهلاتی جهلالهدين مهنکهبهرتی سالی (٦١٧-٦٢٨ک/١٢٢٠-١٢٣٠ز) دوايین حوکمرانی نهه دهولته بووه، بۆته دهسهلاتداری نازهربایمان ^(٤).

نهه هدرتههش لهوکاتدا زۆرناوچهو شاری گرینگ لهخۆ دهگریت و پینکهاتهی دانیشتوانهکهی جیابازبوون، کوردیش یهکینکه لهنیشتهجیبووانی، له دهرنههجامیک بۆیاسهکهی یاقوت کوردیش دهسهلاتی نهه میرهه قهبولکردوه، پهنگه بۆ هوکاری بارودۆخی سیاسی نهوکات بگهپرتهوه.

(١) - خوارزم ولایهتیکی فراوانه و ژمارهیهک شارو شارۆچکه و گوند له خۆ دهگریت. معجم البلدان، مج ٢، ص ٣٩٦. سنورهکهی لای رۆژئاوای وولاتی تورکهلهباشوری خۆراسان وله رۆژهلاتی نهودیروبار(ماوراء النهر). ابو الفداء، المصدر السابق، ص ٤٧٦.

(٢) - احمد حمدي، الدوله الخوارزميه و المغول، (د/ت: د/م)، ص ٢٥.

(٣) - ابن الاثير، الكامل في التاريخ، ج ١٠، ص ٢٨٧، ص ٢٩٢، ص ٢٩٩.

(٤) - معجم البلدان، مج ١ ص ١٢٩.

۴- ته‌تیره‌کان^(۱) و هیرشه‌کانیان بۆ ناوچه کوردنشینه‌کان:

بزوتنه‌وهی مه‌غۆله‌کان له پۆژه‌لانی ناسیا به‌دیار کهوت، ده‌ستیان به‌سەرچین و ناسیای ناوه‌راست و سامانی خه‌وارزمیه‌کان و ده‌وله‌تی سه‌لجوقی له ناسیای بچوک دا گرت، له کۆتاییدا هه‌ندی ئه‌وروپاشی گرتوه^(۲)، له ئێـو ئه‌و هیرش و په‌لامارانه‌شدا کورد و کوردنشینه‌کان بپێـه‌ش نه‌بوون، جگه له‌وهی بۆ فراوانکردنی سنووری ده‌سه‌لاتیان، وه‌کو سه‌ره‌ پێـگایه‌ک بۆ گه‌یشتن به ناوچه‌کانی تر .

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌و په‌لامار و هیرشانه بکه‌ین، که چ کاریگه‌ریه‌کی زۆری هه‌بووه، به‌سه‌ر ناوچه کوردنشینه‌کان له (معجم البلدان) دا، هه‌ندێـک پوون ده‌بیـته‌وه، ته‌نانه‌ت یه‌کێـک له هۆکاره‌کانی له‌ناوچه‌ونی شارستانییه‌تی هه‌ندی جێـنشینی کورد بۆ هیرشی ته‌تیره‌کان ده‌گه‌ڕێـتته‌وه، وێـرانکاریه‌کی شاره‌کانی هه‌رمی نازه‌ریایان و ئاران له سالی (۶۱۷/ک/۱۲۲۰) دا ده‌خاته‌روو، به‌تایبه‌تی له ئوشنۆ(شنۆیه) و به‌یله‌قان و ته‌بریژ(ته‌وریژ)^(۳)، که (ابن الایـر) له گێـرانه‌وهی رووداوه می‌ژووویه‌کاندا راستی ئه‌م بارودۆخه‌ی که ناویراو باسی لێـوه‌کردوه، ده‌چه‌سپێـت^(۴)، جگه له‌مه‌ش ئه‌م هیرشانه به‌سه‌ر که‌سایه‌تی و خودی ژیا‌نی یاقوت کاریگه‌ر بووه^(۵).

(۱) - ته‌تیره‌کان: مه‌غۆله‌کان له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا ده‌یه‌می زاینیدا له جیهانی ئیسلامی به ته‌ته‌ر ده‌ناسران، که‌چی نه‌ته‌وه‌یه‌کی جیاواز بوون له مه‌غول، تورک نه‌بوون، پاشان مه‌غۆله‌کان ئه‌م ناوه‌یان بۆخۆیان هه‌لبژاردوه، سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش ئه‌م ناوه‌یان به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و نه‌ته‌وانه‌دا سه‌پاند و له ژێـر هوکمی چه‌نگیز خاندان بوون، چونکه ناسیای بچوک له چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی جیاجا پێـک هاتبوو. بازنه‌له‌هرینی، مه‌غۆله‌کان، وه‌رگێـرانی شاخه‌وان عه‌مه‌د (هه‌ولێـر: ۲۰۰۱)، ل ل ۳۸- ۴۴.

(۲) - بازنه‌له‌هرینی، سه‌رچاوه‌ی پێـشو، ل ۴

(۳) - معجم البلدان، مج ۱، ص ۲۰۷، ص ۵۳۳؛ مج ۲، ص ۱۳.

(۴) - ابن الاثیر، الکامل فی التاریخ، مج ۱۰، ص ص ۳۴۵- ۳۵۲.

(۵) - پروانه به‌شی یه‌که‌می ئه‌م لێـکۆلینه‌وه‌یه.

ده‌رئه‌نجام

دوای لږ وردبونه‌وه له کتیبی (معجم البلدان) داو به‌راورد کردن له‌گه‌ژ سەرچاوه‌کان و تاوتوکړنی زانیاریه‌کان، هه‌روا شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کانی تاییه‌ت به ناوچه کوردنشینه‌کان، له سەرژمیری کردنی ئه‌م فهره‌ه‌نگه‌دا ئه‌م ده‌رئه‌نجامانه‌مان لا دروست بوو:-

یه‌که‌م: ئه‌م کتیبه به سەرچاوه‌یه‌کی زانستی ده‌وله‌م‌ه‌ند داده‌نریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی جوگرافی و زمانه‌وانی و ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی و پامیاری و می‌ژوو‌یی له‌خۆ ده‌گریت، وه‌ده‌توانین وه‌ک کتیبی‌کی زانستی ولات ناسی سه‌یری‌یکه‌ین، چونکه هه‌موو زاسته‌کانی به‌کاره‌یناوه بۆ پته‌وکردن و ده‌وله‌م‌ه‌ندکردنی و هه‌روه‌ها به‌یه‌ک به‌ستنه‌وه‌ی زۆر له زانیاریه‌کان بۆ زانستی ولاتناسی.

دووه‌م: سهره‌پای به‌کاه‌ینانی ژماره‌یه‌کی زۆر له سەرچاوه، له‌م کتیبه ده‌گه‌ینه نه‌و پاستیه‌ی که زۆر به دروستی و پاکی زانیاریه‌کانی گواستۆته‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌قاوده‌ق زانیاریه‌کان له‌م به‌ره‌ه‌مانه به‌رچاو ده‌که‌ون، وه‌بۆ هه‌ر باب‌ه‌تیک کۆمه‌لێک بۆچوونی جیاواز ده‌خاته‌ پوو، به‌لام به‌ پێژه‌یه‌کی که‌م پای خۆی له‌سه‌ر ده‌قه‌کان به‌دیار ده‌خات یاخود یه‌کیکیان ناچه‌سپینیت.

سێیه‌م: وێرای ئه‌م میتۆده‌ی بۆ باسکردنی ناوچه‌کان و شارو به‌تایبه‌تی جیهانی ئیسلامیدا گرتوته به‌ر به کوردنشینه‌کانیشه‌وه له‌ ریز ئه‌م چوارچێوه‌یه‌دا گزنگیان پێ ده‌دات، ئه‌گینا باسی‌کی تایبه‌تی نه‌کردووه بۆ کورد که هه‌موو بارودۆخیک باس بکات .

چوارهم: یاقوت حمه‌وی له ئینسکلۆپیدیاکە ی توانیویه‌تی چەندین بابەتی سەبارەت بە وەسفکردنی ناوچه‌کان و دیارکردنی سروشتی جوگرافی و لایەنی شارستانی باس کردووە، وێرەی بابەتە میژووییەکان کە ئەم لیتۆیزیڤه‌یه‌ی لێ سەرچاوە گرتووە، بەلام لێره‌دا دەبینین کورت بریەك لەبارە ی بەدیارخستنی بابەتە میژووییەکان بەدی دەکریت، بۆ غونە زۆرجار تەنها پێچکە ی ناوه‌ینانی گرتۆتەبەر، وەکو لەقەلای سەرماج تەنها ناماژە بەو دەکات، کەقەلایەکی کوردیە تیشک ناخاتە سەر لایەنە میژووییەکی، کە نایا بە چ بارو دۆخێک تیپەپیووە، هەروەها لە ناوه‌ینانی هۆزە کوردیەکانیش ئەمە بەدی دەکەین بۆ ئەو ی پۆل و چالاکیان پوون بکاتەو، ئەگەر چی بەخاوەن میژووییەکی دیرینیان دادەنیت، بەلام دەرگا والا دەکات بۆ بەناشنا بوون بەشوین و جیگا و شوینە‌واره میژووییەکانی کورد . ئەمەش بۆسروشتی جوگرافیای وەسفی کتیبەکە دەگەڕێتەو.

پینجەم : لەکاتی بەدیارخستنی هەندێ زانیاری دەربارە ی ناوچه کوردنشینه‌کان، دەتوانین خاوەنەکی بەگەریده‌یه‌کی زانستی وەسف بکەین، چونکە لە زۆر شوێندا تیروانین و سەرفچی خۆی لەکاتی بینینی ناوچه‌کان بەدیار خستووە .

شەشەم : بەگشتی دارشتنی زانیاریەکان و بەدیارخستنی زانستی کتیبەکی لەسەر بنەمای دەستنیشان کردنی ناوی شوین و ولاتانە، لەناو ئەمانەشدا هەموو بارودۆخەکانی بەرجەستە دەکات.

هەوتەم: بارودۆخی ناوچه کوردنشینه‌کان روون دەبیته‌و، کەچۆن تووشی هیژشە داگیر کەرە یەك لەدوای یەكەکان هاتووە .

هەشتەم :گرینگی هەلکەوتەو و بایەخی ناوچه کوردنشینه‌کان بەدیاردەکە ویت، ئەمیش بەهۆی ئەو ی چەندین سەرچاوەو خاوەن بەرھەم هەستان بەنوسینی میژووی کورد و باسی وولاتەکیان دەکەن .

نۆیه: له کتیبه کە ی ناوی میرنشینی کوردی نه هیئاوه هەرچهنده زۆر میرنشین هه‌بووه
پیش سەردەمی خۆی.

دەیه: له‌بۆاری ئابورییدا یاقوت مافی خۆی نه‌دایته ناوچه‌کوردیه‌کان که زۆر ترین
بەرهمەمی ئابووری لهم ناوچهیه هه‌بووه.

یازده: گۆرانکاری زۆردەبینریت بۆ ناوی ناوچه کوردنشینه‌کان به‌تایبەتی لەرووی
پیتەوه، به‌بەرورد له‌گەڵ سەرچاوه‌کانی پیش خۆی، جگه‌ له‌وهی زۆر به‌ی
ناوه‌کان بۆ زمانی عەرەبی و فارسی ده‌گەرتنیته‌وه.

دوازه: یاقوت له‌ کتیبه‌کە ی سنوری جوگرافی ناوچه کوردنشینه‌کان وه‌کو هه‌موو
سەرچاوه‌کانی پیش خۆی دیاری نه‌کردوه، ته‌نانهت، له‌زۆرشوین دا ئاماژه به‌وه
ناکات که ناوچهیه‌کی کوردیه.

سهرچاوهكان

القرآن الكريم

*سهرچاوهى پهسهن :-

پهكهم عهدزمانى عمرهبي:-

*الابشيهي : شهاب الدين محمد بن احمد (ت: ٨٥٠هـ/١٤٤٦م)

١- المستطرف في كل فن مستطرف، تحقيق: درويش الجويدي، المكتبة العصرية للنشر، (بيروت: ٢٠٠٨م).

*ابن الاثير: عزالدین ابی الحسن علي بن ابی الکریم محمد بن محمد بن عبدالکریم بن عبدالواحد الشيباني (ت ٦٣٠ هـ / ١٢٣٢م) ..

٢-التاريخ الباهر في الدولة الاتابية (بالموصل)، تحقيق: عبدالقادر احمد طليمات، ملتزم الطبع والنشر : دار الكتب الحديثة، (القاهرة : ١٩٦٣م)

٣-الكامل في التاريخ، حققه واعتنى بتصحيحه : عمر عبدالسلام تدمري، دارالكتاب العربي، (بيروت: ٢٠٠٦ م)

٤- الباب في تهذيب الانساب، دار صادر، (بيروت : ١٩٨٠م)

*الادريسي: محمد بن محمد بن عبدالله بن ادريس بن يحيى الحسيني (ت: ٥٦٠هـ: ١١٦٥م)

٥- نزهة المشتاق في ذكر الامصار والاقطار والبلدان، مجهول مكان وسنة الطبع.

*الاشعري: تايي الحسن علي بن اسماعيل (ت: ٣٤٢هـ/ ٩٣٥م).

٦-كتاب مقالات الاسلاميين واختلاف المصلين، الطبعة الثانية، عني تصحيحه: هلموت ريتز، دار النشر فرانز شتايز بئيسبادن، (د/م: ١٩٦٣م).

*الاصطخري : ابو اسحق ابراهيم بن محمد الفارس(ت: ٣٤٦هـ/ ٩٥٧م).

٧- كتاب الاقاليم، مخطوطة مصورة، موجودة في الادارة اعلية، اربيل .

٨-المسالك والممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال الحسني، مراجعه: محمد شفيق غريال، دار العلم، (القاهرة: ١٩٦١م).

*الاصفهانى : حمزه بن الحسن(ت: ٣٦٠هـ/ ٩٧٠م).

٩-تاريخ سني ملوك الارض، باهتمام: عبادالله الصمد، مطبعة، مظهر العجائب، (د/م: ١٨٦٦م).

*الاصفهانى: عمادالدين بن صفى الدين الكاتب (ت: ٥٩٧هـ/ ١٢٠٠م).

- ١٠- الفتح القسي في الفتح القدسي، الطبعة الاولى، قدم له ووضع حواشيه وعلق عليه: ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
- *ابن الاعشم الكوفي: ابي محمد احمد(ت: ٣١٤هـ/ ٩٢٦م).
- ١١- كتاب الفتوح، الطبعة الاولى، دار الندوة الجديدة، مطبعة مجلس المعارف العثمانية بمحيدر اباد، (بيروت: د/ت).
- *الانباري: ابو البركات كمال الدين عبدالرحمن محمد (ت: ٥٧٧هـ/ ١١٨١م).
- ١٢- نزاهة الالباء في طبقات الادباء، الطبعة الثانية، تحقيق: ابراهيم السامرائي، مكتبة المنار، (عمان: ١٩٨٥م).
- *الاندلسي: ابو صلت اميه (ت: ٥٢٨هـ/ ١١٣٨م).
- ١٣- الرسالة المصرية منشورة ضمن كتاب (نودار المخطوطات)، الطبعة الثانية، تحقيق: عبدالسلام هارون، شركة ومكتبه ومطبعة، مصطفى البابي الحلبي واولاده، (القاهرة: ١٩٧٢م).
- *ابن بطوطة: ابو عبدالله محمد بن ابراهيم الطنجي (ت: ٧٧٩هـ/ ١٣٧٧م).
- ١٤- تحفه النظار في غرائب الامصار وعجائب الاسفار (رحله ابن بطوطة)، الطبعة الثالثة، دار صادر، (بيروت: ٢٠٠٧م).
- *البغدادي: عبدالقاهر بن طاهر بن محمد الاسفرائيني(ت: ٤٢٩هـ/ ١٠٣٧م).
- ١٥- الفرق بين الفرق، تحقيق: محمد محي الدين عبدالحميد، المكتبة العصرية، (بيروت: ١٩٩٥م).
- *البكري عبيدالله بن عبدالعزيز الاندلسي (ت: ٤٨٧هـ/ ١٠٩٥م).
- ١٦- المسالك والممالك، الطبعة الاولى، حققه: جمال طلبه، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
- ١٧- معجم ما استعجم من اسماء البلاد والمواضع، الطبعة الاولى، حققه: جمال طلبه، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٨م).
- *البلاذري: احمد بن يحيى بن جابر، (ت: ٢٧٩هـ/ ٨٩٢م).
- ١٨- فتوح البلدان، عني بمراجعة والتعليق عليه: رضوان محمد رضوان، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٧٨م).
- *بنيامين التيطلي: بنيامين بن يونه الاندلسي (ت: ٥٦٩هـ/ ١١٧٣م).
- ١٩- رحلة بنيامين، الطبعة الاولى، ترجمه: عزرا حداد، المطبعة الشرقية، (بغداد: ١٩٤٥م).
- *البيروني: ابو الريحان بن محمد بن احمد (ت: ٤٤٠هـ/ ١٠٤٨م).
- ٢٠- الاثار الباقية عن القرون الخالية، طبعه ادوارد سخاو (ليبزج: ١٩٢٣)، اعادت طبعها مكتبة المثني، (بغداد: ١٩٦٤م).

- *ابن تغرى بردي: جمال الدين ابى المحاسن يوسف الاتابكي (ت: ٨٧٤هـ/١٤٦٩م).
- ٢١- النجوم الزاهرة في ملوك مصر و القاهرة، علقه: محمد حسين، دار الكتب العلميه، (بيروت: ١٩٩٢م).
- *ابن جبير: ابى الحسين محمد بن احمد بن جبير الكنانى الاندلسى (ت: ٦١٤هـ/١٢١٧م).
- ٢٢- رحلة ابن جبير المعروف باسم (تذكرة باخبار عن اتفاقات الاسفار)، دار صادر للطباعة والنشر، (بيروت: ١٩٥٩م).
- *ابن الجوزي: ابوالفرج عبدالرحمن بن علي (ت: ٥٩٧هـ/١٢٠٠م)
- ٢٣- المنتظم في تاريخ الملوك والامم، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر عطا، راجعه، نعيم زرزور، دار الكتب العلميه، (بيروت: ١٩٩٢م).
- *الجوهري: اسماعيل بن عمار (ت: ٣٩٣هـ/١٠٠٢م).
- ٢٤- الصحاح، الطبعة الرابعة، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٩٠م).
- *حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله (ت: ١٠٦٧هـ/١٦٥٦م).
- ٢٥- كشف الظنون عن اسامي الكتب الفنون، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٩م).
- *الحميري: ابو عبدالله محمد بن عبدالنعم الصنهاجي (ت: ٧١٠هـ/١٣٠٩م).
- ٢٦- الروض المعطار في خبر الاقطار، الطبعة الثانية، تحقيق: احسان عباس، مكتبة لبنان، (بيروت: ١٩٨٥م).
- *ابن حوقل: ابى قاسم بن حوقل النصيبيني (ت: ٣٦٧هـ/٩٧٧م)
- ٢٧- صورة الارض، طبعه دار المكتبة الحية، (بيروت: ١٩٧٩م).
- *ابن خرداذبه: ابو القاسم عبيدالله بن عبدالله (ت: ٢٨٠هـ/٨٩٧م).
- ٢٨- المسالك والممالك، الطبعة الاولى، وضع مقدمته و حواشيه وفهارسته: محمد مخزوم، دار الاحياء التراث العربي، (بيروت: ١٩٨٨م).
- *ابن خلدون: ابى زيد عبدالرحمن بن محمد (ت: ٨٠٨هـ/١٤٠٥م).
- ٢٩- مقدمه ابن خلدون، تحقيق: حامد احمد طاهر، (القاهرة: ٢٠٠٤م).
- ٣٠- تاريخ ابن خلدون المسمى ب(ديوان المبتدا والخبر في تاريخ العرب والعجم والبربر ومن عاصرهم ذوى السلطان الاكبر)، ضبط المتن ووضع الحواشي والفهارس: خليل شحادة، دار الفكر، (بيروت، ٢٠٠٠م).
- *ابن خلكان: ابو العباس شمس الدين احمد بن محمد (ت: ٦٨١هـ/١٢٨٢م).
- ٣١- وفيات الاعيان وانباء ابناء الزمان، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: د/ت).
- *الخوارزمي: ابو بكر محمد بن موسى (ت: ٢٣٢هـ/٨٤٧م).

- ٣٢- صورة الارض، اعتنى بتصحيحه ونسخه: هانس فون مزيك، مطبعة اودلف هولزهوزن، (فيينا : ١٩٢٦م).
- ※ابن خياط: ابو عمر و خليفه بن خياط بن ابي هبيرة (ت: ٢٤٠هـ/ ٨٥٤م).
- ٣٣- تاريخ خليفه ابن خياط، الطبعة الاولى، راجعه وضبطه و وثقه و حواشيه وفهرسته: مصطفى نجيب فواز وحكمت كشلي فواز، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٥م) .
- ※الداودي: شمس الدين بن علي بن احمد (ت: ٩٤٥هـ/ ١٥٣٩م).
- ٣٦- طبقات المفسرين، الطبعة الاولى، تحقيق : علي محمد عمر، مكتبه وهبة للنشر، (القاهرة: ١٩٧٦م) .
- ※ابن دريد: ابي بكر محمد بن الحسن (ت: ٣٢١هـ/ ٩٣٣م).
- ٣٧- الاشتقاق، تحقيق : عبدالسلام محمد هارون، مؤسسه الخانجي مصر، (د/م: ١٩٨٥م).
- ※الدينوري: احمد بن داود بن وند (ت: ٢٨٢هـ/ ٨٩٥م).
- ٣٨- الاخبار الطوال، تحقيق: عبد المنعم العامر، مراجعه: جمال الدين الشيال، (القاهرة: ١٩٦٠م).
- ※الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (ت: ٧٤٨هـ/ ١٣٧٤م).
- ٣٩- تاريخ الاسلام ووفيات المشاهير والاعلام، الطبعة الثانية، تحقيق: عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٩٨م).
- ٤٠- سير اعلام النبلاء، (جزء ٢١)، تحقيق: عواد معروف و مجي هلال سرحان، مؤسسه الرسالة، (بيروت: ١٩٨٦م)
- ٤١- زهة الفضلاء تهذيب سير اعلام النبلاء، اعداد: محمد موسى الشريف، دار ابن الكثير، (بيروت: ١٩٩٧م).
- ※ابن رسته: احمد بن عمر (ت بعد ٢٩٠هـ/ ٩٠٣م).
- ٤٢- الاعلاق النفيسة، طبعه بريل، (ليدن: ١٨٩١م). اعادت طبعه باللاسفت مكتبة المشني، بغداد .
- ※الروذراوري: ابو شجاع محمد بن الحسين ظهر الدين (ت: ٤٨٧هـ/ ١٠٩٤م).
- ٤٣- ذيل كتاب تجارب الامم، اعتنى بالنسخ والتصحيح: ه.ف. امدروز، مطبعة شركة التمدن الصناعي، (القاهرة: ١٩١٦م) .
- ※الزبيدي الاندلسي: ابو بكر محمد بن الحسن (ت: ٣٧٩هـ/ ٩٨٩م).
- ٤٤- طبقات النحويين واللغويين، دار المعارف بالمصر، (القاهرة: د/م).
- ※الزحشري: ابو القاسم محمود بن عمر الزحشري (ت: ٥٨٣هـ/ ١١٨٧م).
- ٤٥- الجبال والامكنة والمياه، تحقيق : ابراهيم السامرائي، دار عمار، (د/م: د/ت).

*زينوفون: (٤ق.م)

٤٦- رحلة العشرة الاف (الحملة على فارس) ترجمها عن الانكليزية يعقوب افرام منصور، منشورات مكتبة سيام، (موصل: ١٩٨٥ م).

*سباهى زادة: محمد بن على البروسى (ت: ٩٩٧هـ/١٥٨٩م).

٤٧- اوضح المسالك الى معرفة البلدان و الممالك، الطبعة الثانية، تحقيق: المهدي عيد الرواضية، مطبعة الصراط، دار الغرب الاسلامى، (بيروت: ٢٠٠٨م).

*السبكي: تاج الدين عبدالوهاب بن تقى الدين (ت: ٧٧١هـ/١٣٦٩م).

٤٨- طبقات الشافعية الكبرى، الطبعة الاولى، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبدالفتاح محمد حلو، مطبعة عيسى البابي حلي، (د/م: ١٩٦٤م).

*السخاوي: شمس الدين محمد بن عبدالرحمن (ت: ٩٠٢هـ/١٤٩٧م).

٤٩- الاعلان بالتوبيخ لمن ذم اهل التاريخ، الطبعة الاولى، تحقيق: صالح احمد العلي، مؤسسه الرساله للطبع، (بيروت: ١٩٨٦م).

*السمعاني: ابو سعد عبدالكريم بن محمد (ت: ٥٦٢هـ/١١٦٦م).

٥٠- الانساب، تحقيق: عبدالله عمر البارودي، دار الفكر، (بيروت: ١٩٨٨م).

*سهراب: ابن سراييون (ت: بعد سنة ٣٠٠هـ/٩١٢م).

٥١- كتاب عجائب الاقاليم السبعة الى نهايه العمارة، اعتنى بنسخه وتصحيحه، هانس ثون مزيك، مطبعة دولف هولز هوزن، (فيينا: ١٩٢٩م).

*السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت: ٩١١هـ/١٥٠٥م).

٥٢- بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، الطبعة الثانية، تحقيق: محمد ابي الفضل ابراهيم، دار الفكر، (بيروت: ١٩٧٩م).

٥٣- طبقات المفسرين، تحقيق: علي محمد عمر، مكتبة وهبة للنشر، (القاهرة: ١٩٧٦م).

*الشابشتي: ابو الحسن علي بن عواد محمد (ت: ٣٨٨هـ/٩٨٨م).

٥٤- الديارات، الطبعة الثالثة، تحقيق: كوركيس عواد، دار الرائد العربي، (بيروت: ١٩٨٦م).

*ابوشامه: عبدالرحمن بن اسماعيل المقدسي (ت: ٦٦٥هـ/١٢٦٦م).

٥٥- تراجم رجال القرنين السادس والسابع المعروف (الذيل علي الروضتين)، الطبعة الاولى، وترجم المؤلف وصححه: محمد زاهد بن الحسن الكوثري، وعني بنشره: سيد عزت العطار الحسني، دار الجيل، (بيروت: ١٩٤٧م).

٥٦- الروضتين في اخبار الدولتين النورية والصلاحية، الطبعة الاولى، وضع حواشيه وعلق عليه:

ابراهيم شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٢م).

*ابن شداد: عزالدين محمد بن علي بن ابراهيم (ت: ٦٨٤هـ/١٢٨٥م).

- ٥٧-الاعلاق الخطيرة في ذكر امراء الشام والجزيرة، (قسم الجزيرة)، تحقيق: يحيى العبارة، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، (دمشق: ١٩٧٨م).
- *ابن الشعار الموصلبي: كمال الدين ابي بركات المبارك، (ت: ٦٥٤هـ/١٢٥٦م).
- ٥٨-قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان، تحقيق: كامل سلمان الجبوري، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٥م).
- *الشعراني: عبدالوهاب بن احمد المصري (ت: ١٠هـ/١٥م).
- ٥٩-طبقات الكبرى المسماة ب(لواقع الانوار في طبقات الاخيار)، الطبعة الاولى، تحقيق: سليمان الصالح، دار المعرفة، (بيروت: ٢٠٠٥م).
- *الشهرستاني: ابو الفتح محمد بن عبدالكريم (ت: ٥٤٨هـ/١١٥٣م).
- ٦٠-الملل والنحل، علق: احمد فهمي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٧م).
- * شيخ الربوة لانصاري: شمس الدين ابو عبدالله محمد ابي طالب الصوفي الدمشقي المعروف (بشيخ الربوة) (ت: ٧٢٧هـ/١٣٢٦م).
- ١٤- نخبة الدهر في عجائب البر والبحر، كعب في المدينة بگریورغ المحروسه في المكتبة الاكادميه امبراگوريه، ١٨٦٥.
- *الصفدي: صلاح الدين خليل ابيك (ت: ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- ٦١-الوافي بالوفيات:
- أ- جزء (٢، ٣، ٤، ٦، ٧، ٨، ١٠، ١١، ١٥، ١٦، ١٧، ٢١، ٢٢، ٢٤) تحقيق واعتناء: احمد الارناؤوط وتركي مصطفى، دار الاحياء التراث العربي، (بيروت: ٢٠٠٢م).
- ب- جزء (٥)، تحقيق: س. دريد ينغ، فرائز شتاير رستوتغارث، (د/م: ١٩٩١م).
- *طاش كبرى زادة: احمد بن مصطفى (ت: ٩٦٢هـ/١٥٥٤م).
- ٦٢-مفتاح السعادة ومصباح السيادة، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٨٥م).
- *الطبري: محمد بن جرير (ت: ٣١٠هـ/٩٢٢م).
- ٦٣-تاريخ الرسل والملوك، دار المعارف، (د/م: ١٩٦٧م).
- *الظاهري: غرس الدين خليل بن شاهين (ت: ٨٧٢هـ/١٤٦٧م).
- ٦٤- كتاب زبدة كشف الممالك وبيان الطرق والمسالك، قد اعتنى بتصحيحه: بولس راويس، بالمطبعة الجمهورية، (باريس: ١٨٩٨م).
- *ابن عبدالحق البغدادي: صفي الدين عبدالمؤمن بن عبدالحق (٧٣٩هـ/١٣٣٨م).
- ٦٥-مراصد الاطلاع على اسماء الامكنه والبقاع تحقيق و تدقيق: علي محمد البجاوي، دار الاحياء الكتب العربي، (القاهرة: ١٩٥٤).
- *ابن العبري: ابو الفرج جمال الدين غريغوريس اهرن (ت: ٦٨٥هـ/١٢٨٦م).

- ٦٦- تاريخ الزمان، نقله الى العربية: الاب اسحق ارملة، وقدم له الاب جان موريس فييه، دار المشرق، (بيروت: ١٩٩١م).
- ٦٧- تاريخ مختصر الدول، الطبعة الاولى، وضع حواشيه: خليل منصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٧م).
- * ابن عساكر: ابو قاسم علي بن الحسن بن هبة الله الشافعي (ت: ٥٧١هـ/ ١١٧٥م).
- ٦٨- تاريخ دمشق، محب الدين ابي سعيد، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٥م).
- * ابن العظم: خليل بن مصطفى بن محمد حافظ (ت: ؟).
- ٦٩- السير المصون ذيل على كشف الظنون، تحقيق: سليم يوسف، دار الفكر، (بيروت: ٢٠٠٢م).
- * ابن العماد الحنبلي: ابي الفلاح عبد المحي (ت: ١٠٨٩هـ/ ١٦٧٨م).
- ٧٠- شذرات الذهب في اخبار من الذهب، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، (بيروت: د/ت).
- * العمري: شهاب الدين احمد بن يحيى بن فضل الله (ت: ٧٤٩هـ/ ١٣٤٨م).
- ٧١- مسالك الابصار في الممالك الامصار:
- أ- مخطوطه مصورة، عن نسخة مكتبة احمد الثالث، طوابقا يوسراى، اسطانبول، اصدار فؤاد سزكين، مجمع العلمي العراقي تحت رقم (٣٠٠/٢٩٠ج).
- ب- تحقيق: احمد زكي باشا، (جزء الاول)، مطبعة دار الكتب المصرية، (القاهرة: ١٩٢٤م).
- * الفارقي: احمد بن يوسف علي بن الازرق (ت: ٥٧٢هـ/ ١١٧٦م).
- ٧٢- تاريخ الفارقي، حققه وقدم له: بدوي عبداللطيف عوض، راجعه: محمد شفيق غربال، (القاهرة: ١٩٥٩م).
- * ابو الفداء: عماد الدين اسماعيل بن محمد نورالدين (ت: ٧٣٢هـ/ ١٣٣١م).
- ٧٣- تقويم البلدان، اعتنى بتصحيحه وطبعه: رينوماك كوكين، دار الطباعة السلطانية، (باريس: ١٨٤٠م).
- * ابن الفقيه الهمداني: ابي عبدالله احمد بن محمد بن اسحاق (ت: ٣٥٦هـ/ ٩٧٥م).
- ٧٤- البلدان، الطبعة الاولى، تحقيق: يوسف الهادي، عالم الكتب للنشر، (بيروت: ١٩٩٦م).
- * قدامه بن جعفر: ابو الفرج الكاتب البغدادى (ت: ٣٢٠ أو ٣٣٧هـ/ ٩٣٢ أو ٩٤٢م).
- ٧٥- الحراج وصناعة الكتابة، تحقيق: محمد حسين الزبيدي، دار الرشيد للنشر، (بغداد: ١٩٨١م).
- * القزويني: ابو عبدالله زكريا بن محمد (ت: ٦٢٢هـ/ ١٢٨٣م).
- ٧٦- اثار البلاد واخبار العباد، دار صادر، (بيروت: د/ت).
- ٧٧- عجائب المخلوقات وغرائب الموجودات، (القاهرة: ١٩٥٦م).

- *القضاعي: عبدالله محمد بن سلامة بن جعفر (ت: ٤٥٤هـ/١٠٦٢م).
- ٧٨- تاريخ القضاعي (عيون المعارف وفنون اخبار الخلائف)، تحقيق: احمد فريق المزيدي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٤م).
- *ابن القفطي: جمال الدين ابي الحسن علي بن يوسف (ت: ٦٤٢هـ/١٢٤٦م).
- ٧٩- اخبار العلماء بأخبار الحكماء، عني بتصحيحه: احمد الحانجي، مطبعة السعادة، (د/١٣٢٦هـ).
- ٨٠- انباه الرواة على انباه النحاة، الطبعة الاولى، تحقيق: محمد ابو ابراهيم،
 ا- مطبعة دار الكتب المصرية (القاهرة: ١٩٥٥م).
 ب- المكتبة العصرية، (بيروت: ٢٠٠٤م).
- *القلقشندي: ابو العباس احمد بن علي (ت: ٨٢١هـ/١٤١٨م)
- ٨١- صبح الاعشى في صناعة الانشاء، الطبعة الاولى، شرحه وعلق عليه قابل نصوصه: محمد حسين شمس الدين، دار الفكر، (القاهرة: ١٩٨٧م).
- *الكتيبي: محمد بن شاكر بن احمد (ت: ٧٦٤هـ/١٣٦٣م).
- ٨٢- فوات الوفيات والذيل عليها، تحقيق: احسان عباس، دار صادر، (بيروت: ١٩٧٣م).
- *ابن اللمش: ابي حفص عمر بن الحضر (ت: ٦٤٠هـ/١٢٤١م).
- ٨٣- تاريخ دنيسر، الطبعة الاولى، عني بتصحيحه: ابراهيم صالح، (دمشق: ١٩٨٦م).
- *المارديني: شيخ عبدالسلام المارديني (ت: ١٢٥٩هـ/١٨٤٣م).
- ٨٤- تاريخ ماردين من كتاب ((أم العبر))، طبعه الاولى، تحقيق: حمدي عبدالمجيد السلفي وتحسين ابراهيم الدوسكي، مطبعة هاوار (دهوك: ٢٠٠٢م).
- *الماوردي: ابي الحسن علي بن محمد بن حسين (ت: ٤٥٠هـ/١٠٥٨م).
- ٨٥- احكام السلطانية والولايات الدينية، حققه عصام فارس الحارستاني ومحمد ابراهيم الزغلي، المكتبة الاسلامي للنشر، (بيروت: ١٩٩٦م).
- *ابن المستوفي الاربلي: شرف الدين ابو البركات المبارك بن احمد (ت: ٦٣٧هـ/١٢٣٩م)
- ٨٦- تاريخ اربل المسمي (نباهة البلد الحامل بمن ورده من الاماثل)، تحقيق: نسامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد (بغداد: ١٩٨٠م).
- *مسعر بن مهلهل: ابي دلف الخزرجي (ت: ٣٨٤هـ/٩٩٤م)
- ٨٧- الرسالة الثانية، عني بنشرها وترجمتها وتعليقها: بطرس بولغاكوف وانس خالدوف، دار النشر الاداب الشرقية، (موسكو: ١٩٦٠م).
- *المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين علي (ت: ٣٤٦هـ/٩٥٦م).
- ٨٨- التنبيه والاشراف، دار مكتبة هلال، (بيروت: ١٩٩٣م)

- ٨٩- مروج الذهب ومعادن الجوهر، الطبعة الاولى، اعتنى بتصحيحه يوسف البقاعي، دار الاحياء التراث العربى، (بيروت: د/ت).
- *مسكويه: ابو علي احمد بن محمد (ت: ٤٢١هـ/ ١٠٣٠م).
- ٩٠- تجارب الامم وتعاقب الامم، الطبعة الاولى، تحقيق: ه.ف. امدروز، مطبعة شركه التمدن الصناعيه بمصر، (القاهرة: ١٩١٥م).
- *المقدسي: شمس الدين محمد بن ابي بكر (ت: ٣٨١هـ/ ٩٩١م).
- ٩١- احسن التقاسيم في معرفة الاقاليم، الطبعة الاولى، تحقيق: محمد امين الضناوي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
- *المقريزي: تقي الدين ابي العباس احمد بن علي (ت: ٨٤٥هـ/ ١٤٤١م).
- ٩٢- اتعاظ الحنفا باخبار الائمه الفاطميين الخلفاء، الطبعة الاولى، تحقيق: محمد عبدالقادر واحد عطا، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠١م).
- ٩٣- كتاب المواعظ والاعتبار بذكر الخطط والاثار، تحقيق: خليل منصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٨م).
- *منجم باشي: احمد ابي لطف الله (١١١٣هـ/ ١٧٠٢م).
- ٩٤- جامع الدول، باب الشداية، تحقيق: مينورسكي، (كمبرج: ١٩٥٨م).
- *ابن منظور: الفضل جمال الدين محمد بن مكرم الافريقى (ت: ٧١١هـ/ ١٣١١م).
- ٩٥- لسان العرب، مراجعه ومصححه بمعرفه نخبه من الاساده والاساتذه، دار الحديث، (القاهرة: ٢٠٠٣م).
- *المهليي: حسن بن احمد (ت: ٣٨٠هـ/ ٩٩٠م).
- ٩٦- المسالك والممالك المعروف بكتاب (العزيري)، الطبعة الاولى، جمعه وعلق عليه وضع حواشيه: تيسر خلف، التكوين للنشر وطباعه، (دمشق: ٢٠٠٦م).
- *مؤلف مجهول: (ت: ٣٦٧هـ/ ٩٧٧م).
- ٩٧- حدود العالم من المشرق الى المغرب، الطبعة الاولى، تحقيق: موسى الهادي، دار الثقافه للنشر، (القاهرة: ١٩٩٩م).
- *ناصر خسرو: ابو معين الدين القباداني المروزي (ت: ٤٨١هـ/ ١٠٨٨م).
- ٩٨- سفرنامه، الطبعة الاولى، ترجمه: يحيى الحشاش، مطبوعات معهد اللغات الشرقية، (القاهرة: ١٩٤٥م).
- *ابن النديم: محمد بن اسحاق (ت: ٣٨٣هـ/ ٩٩٣م).
- ٩٩- الفهرست، الطبعة الثانية، ضبط وشرحه وعلق عليه وقدم له ليوسف علي طويل، وضع فهارسه: احمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٢م).

- *الهروي: ابو الحسن علي بن ابي بكر (ت: ٦١١هـ/ ١٢١٤م).
- ١٠٠- الاشارات الى معرفه الزيارات، تحقيق: جانيت سورديل-طومين، (دمشق: ١٩٥٣م).
- *الهمداني: ابو محمد الحسن بن احمد بن يعقوب (ت: ٣٣٤هـ/ ٩٤٥م).
- ١٠١- صفه جزيرة العرب، الطبعة الثالثة، تحقيق: محمد بن علي الاكوع، مركز الدراسات والبحوث، (صنعاء: ١٩٨٣م).
- *الواقدي: ابي عبدالله محمد بن عمر بن واقد (ت: ٢٠٧هـ/ ٨٢٢م).
- ١٠٢- فتوح الشام، الطبع الثانية، ضبطه وصححه: عبد الطيف الرحمن، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٥م).
- *ابن الوردي: الشيخ زين الدين عمر بن مظفر (ت: ٧٤٩هـ/ ١٣٤٨م).
- ١٠٣- تاريخ ابن الوردي (تتمة المختصر في تاريخ البشر، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٦م).
- *اليافعي: ابو محمد عبدالله بن اسعد بن علي بن سليمان المكي (ت: ٧٦٨هـ/ ١٣٦٦م).
- ١٠٤- مرآة الجنان وعبرة اليقظان، تحقيق: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٧م).
- *ياقوت الحموي: شهاب الدين ياقوت بن عبدالله الرومي البغدادي (ت: ٦٢٦هـ/ ١٢٢٩م).
- ١٠٥- الخزل والదال (بين الدور والدارات والديرة) تحقيق: يحيى زكريا عبارة ومحمد أديب جمران منشورات وزارة الثقافة السورية (دمشق: ١٩٩٨م).
- ١٠٦- المشترك وضعا والمفترق صقعا، طبعه كوتنكن، (د/م: ١٨٤٦م). اعادت طبعه بالاوسفت مكتبة المثني، بغداد .
- ١٠٧- معجم الادباء (الارشاد الاريب الى معرفه الاديب)، اعداد: احمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: ١٩٩٣م).
- ١٠٨- معجم البلدان، الطبعة الاولى، دار صادر، (بيروت: ٢٠٠٧م).
- *اليقوي: أحمد بن ابي يعقوب اسحاق بن واضح (ت: ٢٩٢هـ/ ٨٩٥م).
- ١٠٩- البلدان، الطبعة الاولى، وضع حواشيه: محمد امين ضناوي، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٢م).
- *ابو يوسف: يعقوب بن ابراهيم (ت: ١٩٢هـ/ ٨٠٨م).
- ١١٠- كتاب الخراج، اعتمد في هذه الطبعة على النسخة مخطوطة الخزانة التيمورية، بولاق، (١٣٠٢هـ).
- *اليونيني: ابو الفتح موسى بن محمد بن احمد بن قطب الدين. (ت: ٧٢٦هـ/ ١٣٥٩م).
- ١١١- ذيل مرآة الزمان، منشورة ضمن كتاب (تاريخ دمشق)، تحقيق: توتقديم: سهل زكار، (دمشق: ٢٠٠٧م).

دوهم/ به‌زمانی فارسی:

- ✽ حمدالله المستوفي القزويني: بن ابي بكر بن محمد بن نصر (ت: ۷۵۰ هـ/ ۱۳۴۹ م).
 ۱۱۲- تاريخ كزیده، باهتمام عبدالحمین نواني، مؤسسه انشارات اومید کبیر، چاپ دوم، (تهران: ۱۳۸۱ هـ.ش).
 ۱۱۳- نزهة القلوب، بسعي واهتمام تصحيح: كي لیسترانج، چاپخانه ارمغان، (تهران: ۱۳۶۲ هـ.ش).
 ✽ مؤلف مجهول (ت:؟)
 ۱۱۴- مجمل التواريخ والقصص، بتصحيح: ملك الشعراء بها، بهمت محمد رمضان، چاپخانه مخادر (تهران: ۱۳۱۸ هـ.ش).

سییم/ به‌زمانی کوردی:

- ئه‌ولیا چه‌له‌بی:
 ۱۱۵- کوردله‌میژووی دراوسیت‌کاندا ناسراویه (سیاحت نامهی ئه‌ولیاچه‌له‌بی) وه‌رگیترانی بۆکوردی: سه‌عید ناکام، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، (به‌غدا: ۱۹۷۹ ز)..
 شه‌ره‌فخانی به‌دلیسی (م: ۱۰۱۰ ک/ ۱۶۰۱ ز).
 ۱۱۶- شه‌ره‌فنامه، وه‌رگیترانی هه‌ژار موکریان، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، چاپی سییم (هه‌ولیر: ۲۰۰۶ ز).

✽ ✽ سه‌رچاوه‌ی نوی:-

یه‌که‌م- به‌زمانی عه‌ره‌بی:

- ✽ أحمد أحمد الخوفي:
 ۱- الزخشي، الطبعة الاولى، دار الفكر العربي، (القاهرة: ۱۹۶۶ م).
 ✽ أحمد حمدي:
 ۲- الدولة الخوارزمية والمغول، دار الفكر العربي للنشر، (د/م: د/ت).
 ✽ أحمد خليل
 ۳- تاريخ الكرد في الحضارة الاسلامية، الطبعة الاولى، دار هيرو للنشر، (بيروت: ۲۰۰۷ م)
 ✽ أحمد سكري:
 ۴- موسوعة العلماء العرب، الطبعة الاولى، دار صفاء للنشر، (عمان: ۲۰۰۴ م).
 ✽ أحمد سوسه:
 ۵- شريف الادريسي في الجغرافية العربية، قام بالطبع مكتبة الصبري، (د/م: ۱۹۷۴).
 ✽ أحمد عبدالعزيز محمود:

- ٦- الامارة الهذليانية الكردية في اذربيجان وأربيل والجزيرة الفراتية من (٢٩٣-٦٥٦هـ/٩٠٥-١٢٥٨م)، دراسة سياسية حضارية، الطبعة الاولى مؤسسة موكرياني للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠١م).

※ ادم متر:

- ٧- الحضارة الاسلامية في القرن الرابع الهجري (في عصر النهضة في الاسلام)، نقله الى العربية: محمد عبد الهادي ابو ريده، دار الكتاب العربي، (بيروت: ١٩٦٧ م).

※ اسماعيل شكر رسول:

- ٨- الامارة الشدادية الكردية في بلاد ثاران من (٣٤٠ الى ٥٩٥/٩٥١-١١٩٨م)، دراسة سياسية حضارية، الطبعة الاولى، مؤسسه موكرياني للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠١م).

※ اكرم ساطح:

- ٩- القلاع والحصون في سورية، نشر وتوزيع: دار دمشق، مطبعة فتي العرب، (دمشق: د/ت).

※ انور المائتي:

- ١٠- الاكراد في بهدينان، مطبعة الحصان، (الموصل: ١٩٦٠م).

※ باقر امين الورد:

- ١١- معجم العلماء العرب، الطبعة الاولى، راجعه: گورگيس عواد، (بغداد: ١٩٨٢م).

※ بسام عبد الوهاب الجابي:

- ١٢- معجم الاعلام، الطبعة الاولى، دار النشر الجفان الجابي، (د/م: ١٩٨٧م).

※ تامار تالوت رايس:

- ١٣- السلاجقة، ترجمة الى العربية: لطفى خورى، ابراهيم داقوقى، مطبعة الارشاد،

(بغداد: ١٩٦٨م).

※ جرجى زيدان:

- ١٤- تاريخ الادب اللغة العربية، منشورات دار مكتبة الحياة، (بيروت: ١٩٦٧م)

※ جمال رشيد أحمد:

- ١٥- لقاء الكرد واللان في بلاد الباب والشروان، الطبعة الثانية، منشورات دار ناراس، مطبعة

التربية، (أربيل: ٢٠٠١م).

※ حسين محمد فهميم:

- ١٦- ادب الرحلات، مطبعة الرسالة الكويتي (د/م: ١٩٨٩ م).

※ حكيم احمد مام بكر:

- ١٧- الكورد وبلادهم عند البلدانين والرحالة المسلمين (٢٣٢-٦٢٦هـ/٨٤٧-١٢٢٩ز)، الطبعة الاولى، دار الزمان للطباعة والنشر، (بيروت: ٢٠٠٩م).
- * حكيم عبدالرحمن زير:
- ١٨- مدينه خلاط (خهلات)، (٤٩٣-٦٤١هـ/١١٠٠-١٢٤٣م)، دراسة في تاريخها السياسي والحضاري، الطبعة الاولى، دار سبيترز للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠٥م).
- * خير الله سعيد:
- ١٩- وراقو بغداد في العصر العباسي، مركز الملك فيصل للبحوث والدراسات والاسلاميه، (رياض: ٢٠٠٠م).
- * الخوانساري: محمد باقر الموسوي الاصفهاني (ت: ١٣١٣هـ/١٨١٦م).
- ٢٠- روضات الجنات في احوال العلماء السادات، مكتبة اسماعيليات، (طهران: ١٣٩٠هـ).
- * درويش يوسف حسن:
- ٢١- بلاد الهكاري (٣٣٤-٧٣٧هـ/٩٤٥-١٣٣٦م) دراسة السياسية حضارية، الطبعة الاولى، دار سبيترز للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠٥م).
- * راجي عنایت:
- ٢٢- ياقوت الحموي (العالم الجغرافي الاديب)، الطبعة الاولى، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، (بيروت: ١٩٧٧م).
- * رمحي مصطفى عليان:
- ٢٣- المكتبات في الحضارة العربية الاسلامية، الطبعة الاولى، دار صفاء للنشر، (عمان: ١٩٩٩م).
- * ريشابرهوش:
- ٢٤- مختصر تواريخ الارمن، قد اقتطفه واستخرجه من اللغة الارمنية الى العربية: نانطون خانجي، (اورشليم: ١٨٦٨م).
- * زرار صديق توفيق:
- ٢٥- القبائل والزعامات القبلية الكرديه في العصر الوسيط، الطبعة الاولى، مؤسسة موكراني للبحوث والنشر، مطبعة ناراس، (أربيل: ٢٠٠٧م).
- * الزركلي:
- ٢٦- الاعلام قاموس التراجم، الطبعة الاولى، دار العلم للملايين، (بيروت: ٢٠٠٢م).
- * زكي محمد حسين:
- ٢٧- الرحالة المسلمون في عصور الوسطى، دار المعارف للطباعة والنشر، (مصر: ١٩٤٥م).

*زمباور: ادواردفون:

٢٨- معجم الانساب والاسرات الحاكمة في التاريخ الاسلامي، اخرجه: زكي محمد حسن بك وحسن أحمد محمود، دار الرائد العربي، (بيروت: ١٩٨٠م).

*سلام حسن طه:

٢٩- جزيرة ابن عمر (بوتان) في القرنين السادس والسابع الهجريين، الطبعة الاولى، مديرية مطبعة الثقافة، (أربيل: ٢٠٠٦م).

*سليمان فياض:

٣٠- يا قوت الحموي (ابو الموسوعات الجغرافية)، مركز الاهرام للترجمة والنشر، (القاهرة: ١٩٩٩م).

*سمير سرحان:

٣١- المختار من تاريخ الطبري (قصة القرامطة) من سنة (٢٧٨-٣٦٨هـ)، هيئة المصرية العامة للكتاب، (د/م: د/ت).

*سهيل زكار:

٣٢- اخبار القرامطة في الاحساء الشام-العراق-اليمن، الطبعة الثانية، دار حسان للنشر، (د/م: ١٩٨٢).

٣٣- تاريخ دمشق من القرن الرابع حتى القرن السابع الهجري، حلبوني، (دمشق: ٢٠٠٧م).
*سوادي عبد محمد الرويشدي:

٣٤- امارة الموصل في عهد بدرالدين لؤلؤ (٦٠٦-٦٦٠هـ/١٢٠٩-١٢٦٠م)، الطبعة الاولى، مطبعة الارشاد، (بغداد: ١٩٧١م).

٣٥- الاحوال الاجتماعية والاقتصادية في بلاد الجزيرة الفراتية خلال القرن السادس الهجري الثاني عشر الميلادي، الطبعة الاولى، دار الشؤون العامة للطباعة والنشر، (بغداد: ١٨٩٨م).

*سيبان حسن على بنگلي:

٣٦- حصن كيفا (٦٠٠-٧٠٠هـ/١٢٠٠-١٣٠٠م) دراسة في تاريخها السياسي والحضاري، الطبعة الاولى، دار سپيريز للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠٥م).

*شاكر مصطفى:

٣٧- تاريخ العرب المؤرخون، الطبعة الثانية، دار العلم للملايين، (بيروت: ١٩٧٩م).

٣٨- المدن في الاسلام حتى العصر العثماني، الطبعة الاولى، (الكويت: ١٩٨٨).

*شوقي ابو الخليل:

٣٩- الحضارة الاسلامية، الطبعة الثانية، دار الفكر للنشر والطباعة، (دمشق: ١٩٩٦م).

- * صديق بن حسن القنوجى، (ت ١٣٠٧هـ/ ١٨٨٩م)
- ٤٠- ايجد العلوم والوشى المرقوم فى البان الاحوال العلوم، دار الكتب العلمية (بيروت: ١٩٧٨).
- * صلاح الدين المنجد:
- ٤١- اعلام التاريخ والجغرافيا عند العرب، مؤسسة التراث العربى، (بيروت: ١٩٥٩م).
- * ضيف الله يحمى الزهراني ومرىزن سعيد عسيري:
- ٤٢- نصوص لم تحقق من كتاب اخبار البلدان لابن الفقيه الهمداني، دراسة وتحقيق، فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنيه للنشر، (د/م: ١٩٩٧م).
- * طه عبد المقصور عبد الحميد:
- ٤٣- الحضارة الاسلامية، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٤م).
- * عبدالله امين اغا:
- ٤٤- بلد ((أسكى موصل)) تاريخها واثارها، وزارة الاعلام للنشر، طبع بمطابع الجمهور، (الموصل: د/ت).
- * عبد الله محمد على العلياوى:
- ٤٥- كردستان فى عهد المغول (١٢٢٠-١٣٣٥م) دراسه فى التاريخ الاسلاميه، تقديم: محسن محمد حسين، (السليمانية: ٢٠٠٥م).
- * عبد الله محمد جمال الدين .
- ٤٦- الدولة الفاطمية قيامها ببلاد المغرب والانتقالها الى مصر الى نهاية القرن الرابع الهجرى، دار الثقافة للنشر والتوزيع، (القاهرة: ١٩٩١م)
- * عبدالله يوسف الغنيم:
- ٤٧- مصادر البكرى ومنهجه الجغرافى، الطبعة الاولى، طبع بدعم من جامعة الكويت، (الكويت: ١٩٧٤م).
- * عبد الحميد شلقاني:
- ٤٨- الاصمعي اللغوي، دار المعارف للنشر، (القاهرة: ١٩٨٢م).
- * عبد الرقيب يوسف:
- ٤٩- الدولة الدوستكية فى كردستان الوسطى:
- ١- الطبعة الاولى، مطبعة اللواء، (بغداد: ١٩٧٢).
- ب- جزء الثانى، الطبعة الثانية، دار ناراس للطباعة والنشر، (اربيل: ٢٠٠١).
- * عبد العال عبد المنعم الشامي:
- ٥٠- مدن مصر وقراها عند ياقوت الحموي، الطبعة الاولى، مطبعة جامعة الكويت، (الكويت: ١٩٨١م).

✽عدنان زيان فرحان:

٥١-الكرد الازيديون فى اقليم كردستان، دراسة سياسية واقتصادية اجتماعية من بداية القرن التاسع عشر حتى نهاية الحرب العالمية الاولى (١٨٠٠-١٩١٨)، منشورات مركز كردستان للدراسات الاستراتيجية، (السليمانية:٢٠٠٤م).

✽علي ابراهيم حسن:

٥٢- استخدام المصادر وطرق البحث، الطبعة الثالثة، مكتبة النهضة المصرية للطباعة والنشر، (القاهرة:١٩٨٠م).

✽علي ادهم:

٥٣-- بعض مؤرخي الاسلام، الطبعة الاولى، مكتبة نهضة مصر بالفجالة للنشر، (القاهرة:٢٠٠٣م).

✽علي عبدالله الدفاع:

٥٤-رواد العلم الجغرافي، مكتبة التوبة، (بيروت:١٩٨٧م).

✽عماد الدين خليل:

٥٥-امارة بنى ارتق، رسالة دكتورا، مقدمة الى كلية الاداب، جامعة عين الشمس، ١٩٦٨، نشرت مؤسسة الرسالة، (بيروت:١٩٨٠م)

✽عمر رضا كحالة:

٥٦- معجم المؤلفين، مؤسسه الرساله للطباعة ونشر، (بيروت:١٩٩٣م).

✽عمر فروغ:

٥٧- تاريخ الادب العربي، دار العلم للملايين، (بيروت:١٩٨٠م).

٥٨- تاريخ العلوم عند العرب، الطبعة الثالثة، دار العلم للملايين، (بيروت:١٩٨٠م).

✽فاروق المجدلاوى:

٥٩-الادارة الاسلامية فى عهد عمر بن الخطاب، الطبعة الثالثة، الناشر دار روائع مجدلاوى، (عمان:٢٠٠٣م).

✽ابو الفتوح محمد التوانسي:

٦٠- الجغرافى الرحالة الاديب ياقوت الحموي، الهيئة مصريه العامه للتأليف والنشر،

(مصر:١٩٧١م)

✽فرست مرعى اسماعيل:

٦١-الامارات الكردية فى العصر العباسى الثانى (٣٥٠-٥١١هـ/٩٦٠-١١١٧م) الطبعة الاولى، دار سبيتريز للطباعة، مطبعة وزارة التربية، (اربيل:٢٠٠٥م).

✽فرهاد حاجي عبوش:

- ٦٢- المدينة الكوردية من القرن (٤-٧هـ/١٠-١٣م) دراسة حضاريه، الطبعة الاولى، دار سبيترز للطباعة والنشر، المطبعة وزارة التربية، (أربيل: ٢٠٠٤م).
- *فضيله الشيخ بكر بن عبدالله:
- ٦٣- اتحاد الحلال بمعارف معجم البلدان، الطبعة الاولى، اعداد ودراسة: محمد العمري ابو عبدالله، دار الصمعي للنشر، (الرياض: ١٩٩٤م).
- *فلاح شاكر:
- ٦٤- المقدسي، دار الشؤون الثقافية العامة للطباعة والنشر، (بغداد: ١٩٨٨م).
- *فيصل سامر:
- ٦٥- الدولة الحمدانية فى الموصل وحلب، الطبعة الاولى، مطبعة الاعيان، (بغداد: ١٩٧٠م).
- *قادر محمد حسن :
- اسهامات الكورد في الحضارة الاسلامية، دراسة عن الكرد الحضاري في مصر و بلاد الشام خلال عهد الممالك البحرية (٦٤٨-٧٨٤هـ/١٢٥٠-١٣٨٢ م) دراسة حضارية . الطبعة الاولى، مطبعة الحاج الهاشم، دار سبيترز للطباعة و النشر، (اربيل : ٢٠٠٩)
- *كارل بروكلمان:
- ٦٦- تاريخ الادب العربي، نقله الى العربي عبد الحليم النجار، الطبعة الرابعة، دار المعارف لنشر، (القاهرة: د/ت).
- *كامل سليمان الجبوري:
- ٦٧- معجم الشعراء من العصر الجاهلي حتى سنة (٢٠٠٠م)، الطبعة الاولى، دار الكتب العلمية، (بيروت: ٢٠٠٣م).
- كاوة فريق احمد:
- ٦٨- امارة بادينان (١٧٠٠-١٨٤٢م)، دراسة السياسية والحضارية، الطبعة الاولى، مؤسسة موكراني للطباعة والنشر، (اربيل: ٢٠٠٠م).
- *كراتشكوفسي: اغنا طيوس يوليا
- ٦٩- تاريخ الادب الجغرافي العربي، ترجمه: صلاح الدين عثمان هاشم، (القاهرة: ١٩٥٧م).
- *كرفان محمد احمد:
- ٧٠- الكرد فى الكتابات المؤرخ ابن الاثير الجزري، الطبعة الاولى، دار سبيترز للطباعة والنشر، مطبعة حاجى هاشم، (اربيل: ٢٠٠٦).
- *ليسترنج: كي
- ٧١- بلدان الخلافة الشرقية، الطبعة الثانية، ترجمه: بشير فرنسيس وگورگيس عواد، مؤسسه الرسالة، (بيروت: ١٩٨٥م).

**عسین محمد حسین:

٧٢- أرییل فی العهد الاتابکی، مطبعة اسعد، (بغداد: ١٩٧٦).

**محمد امین الخانجی:

٧٣- منجم العمران فی المستدرک علی معجم البلدان، الطبعة الاولى، مطبعة السعادة (مصر: ١٩٠٧م).

**محمد امین زکی:

٧٤- مشاهیر الكرد و الكردستان، الطبعة الثانية، ترجمه: السيدة کریمه، قدم للجزء الثاني وزاد علیه: محمد علي عوني، دار الزمان للطباعة والنشر، (دمشق: ٢٠٠٦م).

**محمد جاسم حمادي:

٧٥- الجزيرة الفراتية والموصل، دراسة فی التاريخ السياسي والاداري، دار الرسالة للطباعة، (بغداد: ١٩٧٧م).

**محمد جمیل الملا احمد الرویانی:

٧٦- داقوق فی التاريخ، مطبعة الوزارة الثقافية، (السليمانية: ٢٠٠٤م).

٧٧- مدن كردية قديمة تاريخها جغرافيتها ورجالها علماءها وادباءها، الطبعة الاولى، مطبعة هه وال، (السليمانية: ١٩٩٩م).

**محمد عبد الغني و محسن أحمد الحضري:

٧٨- الاسس العلمية للكتابة رسائل المجاستر و دكتورا، مكتبة الانجلو المصرية للنشر، (القاهرة: ١٩٩٢م).

**محمد فتحي الشاعر:

٧٩- الاكراد فی عهد عماد الدين زنكي (٥٢١-٥٤١هـ/١١٢٧-١١٤٦م)، دار المعارف (د/م: ١٩٩١م).

**محمد محمود محمدین:

٨٠- التراث الجغرافي الاسلامي، الطبعة الثالثة، دار العلوم للطباعة والنشر، (الرياض: ١٩٩٩م).

**محمد مؤنس أحمد عوض:

٨١- الجغرافيون والرحالة المسلمون فی بلاد الشام، الطبعة الاولى، الناشر: عين الدراسات والبحوث الانسانية والاجتماعية، (د/م: ١٩٩٥م).

**محمود اسماعیل:

٨٢- مختصر تاريخ اذربيجان، الطبعة الاولى، ترجمة عن الاذربيجانية: فريق عليوف، رامز مرسالوف، عني بضبط النص العربي: نزار اباضه، (دبي: ١٩٩٥م).

✽مصطفی غالب:

۸۳- في سبيل موسوعة فلسفيه، دار مكتبه الهلال، (بيروت:د/ت).

✽موسی مصطفی:

۸۴- سنجار من (۵۲۱-۶۶۰هـ/۱۱۲۷-۱۲۶۱م) دراسة في تاريخها السياسي والحضاري،

الطبعة الاولى، سبيترز للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، (أربيل: ۲۰۰۵م).

✽نه‌ب‌ز مه‌جید امین:

۸۵- المشطوب الهكاري، دراسة عن دور الهكاريين في حروب الصليبية، (السليمانية: ۲۰۰۴م)

✽نقولا زیادة:

۸۶- الجغرافيا والرحلات عند العرب، دار الكتاب اللبناني للطباعة والنشر،

(بيروت: ۱۹۶۲م).

دووه/ به‌زمانی فارسی:

✽احمد کسروي:

۸۷- شهرباران گننام، چاپ دومین، چاپخانه پیروز، (تهران: ۱۳۳۵).

✽درك كنان:

۸۸- كرد وكردستان، ترجمة:جواد هاتفي، ناشر مؤسسة مطبعة عاتي عطائي، (تهران:د/ت).

✽علي اكبر وقايع نگار كردستاني:

۸۹- جغرافيا وتاريخ كردستان، بكوشش:محمد رثوف توکلي:چاپخانه گلبان چاپ،

(تهران: ۱۳۷۹).

سپيهم/ به‌زمانی کوردی:

✽سه‌ید باز نه‌لعه‌رینی:

۹۰- مه‌غوله‌کان، وه‌رگێترانی بۆ کوردی:شاخه‌وان محمده چاپخانه‌ی رۆژه‌لات،

(هه‌ولێر: ۲۰۰۸ز).

✽عه‌بدوللا غه‌فور:

۹۱- جوگرافیاى كوردستان، چاپی چواره‌م، ده‌زگای چاپ وبلاوکراوه‌ی موکریانى، چاپخانه‌ی

وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، (هه‌ولێر: ۲۰۰۵ز).

✽كارل ميوله‌ر:

۹۲- کاروانسه‌راکانى رۆژه‌لات، وه‌رگێترانی له‌ئه‌لمانه‌یه‌وه بۆ کوردی:عه‌بدولمومنین ده‌شتى،

چاپخانه‌ی سه‌رده‌م، (سليمانی: ۲۰۰۲ز).

✽مه‌ه‌دى عوسمان:

- ٩٣- پۆلی سەربازی کورد لەدەوڵەت و میرنشینه نا کوردیەکان لەسەر دەمی عەبباسیدا (١٣٢-٦٥٦/ک/٧٤٩-١٢٥٨ز). چاپخانەی خانی دەوک، (هەولێر: ٢٠٠٨ز).
- ***مێهەداد ئێزەدی:
- ٩٤- ناین و تایفە ئاینیەکان لە کوردستاندا، وەرگێڕانی لەنینگلیزیەوه: کامەرەن فەهەمی، (سلیمانی: ٢٠٠٢ز).
- ***نەبەز مەجید ئەمین:
- ٩٥- عیساى هەکاری، چەند لاپەرە کى پرسنگدار لەژێرانی یەکیک لەسەر کردە ناو دەرەکانى کورد لەشمەری خاچیه‌کان، (سلیمانی: ٢٠٠٢ز).
- ٩٦- یاقوتی حمەوی ژياننامه و کتییی (معجم البلدان)، (سليمانی: ٢٠٠٢ز).
- ***نیشتمان بەشیر مەمەد:
- ٩٧- کورد و سەلجوقیەکان، لیکۆلینەوه‌یه‌ک لەپەڕیوه‌ندیە سیاسیه‌کانى (٤٢٠-٥٢١/ک/١٠٢٩-١١٢٧ز)، چاپی دووهم، وەرگێڕانی لەزمانی عەرەبی: ئیدریس عەبدوللا، دەزکای موکریانى، چاپخانەى وه‌زاره‌تى پەرۆه‌رده، (هەولێر: ٢٠٠٦ز).
- ***نامەى زانکۆى بلانە‌کراوه‌:
- ***احمد میرزا میرزا:
- ١- غربي أقليم الجبال في صدر الاسلام حتى (١٣٢هـ/٧٤٩م) دراسة في التاريخ السياسي، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (أربيل: ١٩٩٥م).
- ***أكو برهان محمد:
- ٢- التجارة والنظم المالية في كردستان (من القرن ٤-٧هـ/١٠-١٣م)، اطروحة دكتورا، كلية العلوم الاجتماعية، جامعه كۆيه، (كۆيه: ٢٠٠٠م).
- ***الياس أحمد كريم:
- ٣- الدور السياسي والحضاري للهذليين في الدولة الايوبية في مصر وبلاد الشام (٥٦٩-٦٥٨هـ/١١٧٣-١٢٦٠م)، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (أربيل: ٢٠٠٨م).
- ***حسام الدين علي غالب النقشبندی:
- ٤- الكرد في الدينور وشهرزور خلال القرنين الرابع والخامس الهجريين، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة بغداد، (بغداد: ١٩٧٥م).
- ٥- آذربيجان (٤٢٠-٦٥٤هـ/١٠٢٩-١٢٥٦م) دراسة في احوالها السياسية والحضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب، جامعه بغداد (بغداد: ١٩٨٤م).

* خانزاد صباح عى الدين:

٦- علاقة الدولة الفاطمية بالكرد، دراسة السياسية الحضارية، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (أرييل: ٢٠٠٩م).

* دلدار غفور حمدامين:

٧- تفسير الكشاف الزمخشري، دراسة لغويه، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين (أرييل: ١٩٩٦م).

* رمضان شريف زبير:

٨- لورستان الكبرى (٥٥٠-٨٢٧هـ/ ١١٥٥-١٤٣٤م) دراسة في احوالها السياسية والحضارية، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين (أرييل: ١٩٩٤م).

* زرار صديق توفيق:

٩- الكرد في العصر العباسي حتى مجيء البويهيين (١٣٢-٣٣٤هـ/ ٧٤٩-٩٤٦م) دراستي تاريخهم السياسي، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين (أرييل: ١٩٩٤م).

* صلاح الدين امين طه:

١٠- الحياة العامة في أرمينية، اطروحة دكتوراه، كلية الاداب، جامعه بغداد، (بغداد: ١٩٧٩م).

* عبد الله خورشيد قادر نالهى:

١١- العنائر الاسلامية فى العمادية ونواحيها حتى نهاية القرن الثانى عشر الهجرى/ الثامن عشر الميلادى، اطروحة دكتورا، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (أرييل: ٢٠٠٨).

* فائزة محمد عزت:

١٢- الكرد في اقليم الجزيرة وشهرزور في صدر الاسلام، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين (أرييل: ١٩٩١م).

* قادر محمد حسن:

١٣- الامارات الكردية في العهد البويهي دراسة في علاقتها الساسية والاقتصادية (٣٣٤-٤٤٧هـ/ ٩٤٥-١٠٥٥م)، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (أرييل: ١٩٩٩م).

* قحطان عبد الستار الحديثى:

١٤- خراسان فى عهد السامانى، ، دراسة في الاحوال السياسية ولادارية والاقتصادية من سنة ٢٠٤هـ/ ٨١٩م الى (٩٨٨م)، اطروحة دكتورا مقدمة الى كلية الاداب، جامعه بغداد، (بغداد: ١٩٨٠م).

* كوثر اسماعيل حسين:

١٥- الحياة الاقتصادية والاجتماعية فى اقليمى اذربيجان واران خلال القرنين الرابع والخامس

الهجرين العاشر والحادى عشر الملاديين، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعه صلاح الدين، (اريل: ٢٠٠٢م).

*محمد صالح طيب صاق الزيبارى:

١٦- سلاجقة الروم فى اسيا الصغرى دراسة فى علاقات السياسية (٤٧٠-٥٦٣٤هـ/١٠٧٧-١٢٣٧م).

اطروحة دكتوراه، كلية الاداب، جامعة صلاح الدين، (اريل: ١٩٩٩م).

*نيشتمان بشير محمد:

١٧- الاحوال السياسية والاجتماعية والاقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع

والخامس الهجرين /العاشر والحادى عشر الملاديين، رسالة ماجستير، كلية الاداب، جامعة

صلاح الدين (اريل: ١٩٩٤م).

*هالا عبد الحميد ابراهيم:

١٨- الحياة الاجتماعية والاقتصادية فى الجزيرة الفراتية فى القرنين الرابع والخامس الهجرين،

رسالة ماجستير، كلية الراسات العليا، جامعة الاردنية، (الاردن: ٢٠٠١م).

***ووتارو توتومنهو:

*حسام الدين علي غالب النقشبندى:

١- الرسالة الثانية لمسر بن مهلهل وشهرزور، مؤقارى زانكوى سليمانى، ژماره (٨)،

(سليمانى: ٢٠٠١م).

*ر.ه.الهى:

٢- ياقوت الحموي البغدادي، ترجمه نيسف داود عبدالقادر، مجلة المورد، مج ٧، عدد ١،

(بغداد: ١٩٧٨م).

*صلاح الدين المنجد:

٣- قطعه من كتاب مفقود المسالك والممالك المهلبى، حجة معهد المخطوطات العربية، مج ٤،

ج ١، (اللقاهرة: ١٩٥٨م).

***ثينسكلو بيدياكان:

دائرة المعارف الاسلاميه: اصدها بللغات الانكليزيه و الفرنسيه والالمانيه ائمه المستشرقين فى العالم،

النسخه العربية من اعداد وتحرير ابراهيم زكي خورشيد، احمد الشنتاوى وعبدالحميد يونس، دار

الشعب، القاهرة.

١- شترك :مادة ارجيش، مج ٢.

٢- شترك :مادة اردبيل، مج ٢.

٣- بارتولد: مادة تبريز، مج ٩.

- ٤- کانار: مادة الجزیره، مج ١١.
 ٥- هارتمان: مادة الجزیره ابن عمر، مج ١١.
 ٦- محمد فريد وجدي: دائرة المعارف الاسلاميه القرن العشرون، (مادة كردستان)، الطبعة الثالثة دار الفكر، (بيروت: ١٩٧١م).

*****سەرچاوه به‌زمانی ئینگلیزی:

- 1- Kerim Yidize, the Kurdistan Iraq (the past present and future), (London: 2004).
- 2- Marko Polo, The travels of Marko Polo, (London: 1927).
- 3- Minorsky, Studies in Caucasian history Taylor's foreign press, V. (London: 1953).
- 4- Wadie Jwaidien, the introductory chapters of Yaquuts Muhjam Al-Buldan, (Brill: 1957).

پاشكۆكان

پاشکۆی ژماره (۱)

دیره‌ګانې ناوچه کوردنشینه‌کان له کتیبی (معجم البلدان)

رڼه	ناوی دیر	هملکه‌ونکی شریکه	ناوی دیر	هملکه‌ونکی شریکه
۱	(ابون) ^(۱)	جه‌زیره‌ی نیین عومەر	(غرس)	جه‌زیره‌ی نیین عومەر
۲	(الایض)	روها	(غادر)	حولان
۳	(احوشا)	سعر	(کلب)	موسل
۴	باتاوا	جه‌زیره‌ی نیین عومەر	(کوم)	موسل
۵	(باغوث)	نیوان موسل و جزیره‌ی نیین عومەر	(میخایل)	موسل
۶	(جب)	له نیوان نیریل و موسل	(متی)	موسل
۷	جودی ^(۲)	له‌سر چپای جودی	(مرثوقا)	مه‌یافارقین
۸	الختافس	موسل	(منیور)	موسل
۹	(زرنوق)	جه‌زیره‌ی نیین عومەر	(الاعلی)	موسل
۱۰	(زعفران)	جه‌زیره‌ی نیین عومەر	(القیاره)	موسل
۱۱	(زکا) ^(۳)	روها	(جرجیس)	جه‌زیره‌ی نیین عومەر
۱۲	(سعید)	موسل	(یونس)	موسل
۱۳	(صلویا)	موسل	(عذاری) ^(۴)	ره‌قه
۱۴	(شیاطین)	موسل	(عمر زعفران)	نه‌سینین

(۱) - ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، تحقیق: احمد زکي، ج ۱، ص ۲۲۵ "الجزل والذال، ق ۱، ص ۲۵۶.

(۲) - الشابشتي، المصدر السابق، ص ۳۰۹.

(۳) - دیر زکا: وا دیاره دیرکی تریش هیه هدر بهم ناوه نریکه له به‌لیخ و فورات. ابن فضل الله العمري،

المصدر السابق، تحقیق: احمد زکي، ج ۱، ص ۲۶۵.

(۴) - دیری عزاری: له نیوان به‌غداو (سرمن رای) دابووه. ابن فضل الله العمري، المصدر السابق، تحقیق: احمد

زکي، ج ۱، ص ۲۸۵.

پاشکۆی ژماره (٢)
شار و دهورو بهرەکانی

ژماره	شاره کان	نه عماله کان (په یوه ست به شاره کان)	ژماره	شاره کان	نه عماله کان (په یوه ست به شاره کان)
١	نامید	حرین	١٨	سینجار	قناة
٢	//	هلورس	١٩	//	جدال
٣	جزیره ی نین	بازیدی	٢٠	نه یسین	طور عبیدین
٤	//	قردی	٢١	//	مونسیه
٥	//	ثمانین	٢٢	موسل	باجباره
٦	//	طنزه	٢٣	//	باججری
٧	//	قریشه	٢٤	//	بارما
٨	//	فیشابور	٢٥	//	اذرمة
٩	//	باعینا	٢٦	//	باخیدا
١٠	//	بزر مهران	٢٧	//	باسورین
١١	//	هکاریه	٢٨	//	باشزا
١٢	//	دیبور	٢٩	//	باشونایا
١٣	دارا	کفرتوئا	٣٠	//	باعشیکا
١٤	روها	برسحور	٣١	//	باعذرا
١٥	//	صالحیه	٣٢	//	باعربایا
١٦	//	کفر جدا	٣٣	//	باصفرا
١٧	ماردین	اکل	٣٤	//	بافخاری

ژماره	شاره‌کان	نهماله‌کان (په‌یوه‌ست به‌شاره‌کان)	ژماره	شاره‌کان	نهماله‌کان (په‌یوه‌ست به‌شاره‌کان)
۳۵	موسل	برطلي	۵۵	//	عزا
۳۶	//	برقعید	۵۶	//	غیضة
۳۷	//	بسومة	۵۷	//	فضيلة
۳۸	//	بقعاء	۵۸	//	زابات
۳۹	//	بلا‌باز	۵۹	//	سلامية
۴۰	//	بيت النهرين	۶۰	//	شرملة
۴۱	//	بوحارية	۶۱	//	صرعون
۴۲	//	ترجلة	۶۲	//	غیضة
۴۳	//	تل توية	۶۳	//	قصرريان
۴۴	//	توماثا	۶۴	//	كرمية
۴۵	//	جدال	۶۵	//	لك
۴۶	//	جومل	۶۶	//	لليش
۴۷	//	جهينة	۶۷	//	مرج
۴۸	//	حديشة	۶۸	//	ملبنا
۴۹	//	حنانة	۶۹	زوزان	انج
۵۰	//	حزه	۷۰	سينجار	بارنجان
۵۱	//	حسينه	۷۱	موسل	نيربا
۵۲	موسل	خرسنا‌باز	۷۲	//	زاوية
۵۳	//	حرين	۷۳	//	سمعية
۵۴	//	زراعة	۷۴	//	قراثا

ژماره	شاره‌کان	ئهم‌عماله‌کان (په‌یه‌وست به شاره‌کان)	ژماره	شاره‌کان	ئهم‌عماله‌کان (په‌یه‌وست به شاره‌کان)
٧٥	//	درب دراج	٩٥	//	دشت
٧٦	//	دولعیة	٩٦	داقوق	خانغار
٧٧	//	عقر	٩٧	//	باجرمق
٧٨	//	کراثا	٩٨	//	طفر
٧٩	//	کرملیس	٩٩	بهنده‌نیجین	باقطنایا
٨٠	//	کفر زمار	١٠٠	//	باکوسایا
٨١	//	مرق	١٠١	//	ترقوف
٨٢	موسل	معلشا	١٠٢	خانیقین	کرج جدان
٨٣	//	غلا	١٠٣	شه‌ره‌زوور	نیم ارزای
٨٤	//	حه	١٠٤	//	دیلمستان
٨٥	نیربل	باکلبا	١٠٥	//	شیز
٨٦	//	بلاسکرد	١٠٦	//	دزدان
٨٧	//	بیت النار	١٠٧	//	قنا
٨٨	//	تل موسا	١٠٨	//	تیران شهر
٨٩	//	تل هفتون	١٠٩	//	بیر
٩٠	//	کفر عزا	١١٠	ماسه‌به‌زان	اریوجان
٩١	//	بامردی	١١١	//	الرد
٩٢	موسل	باوشنایا	١١٢	//	ده بالا
٩٣	نیربل	ممدود آباد	١١٣	//	حریش
٩٤	//	شقلا‌باد	١١٤	موسل	خالیده

ژماره	شاره‌کان	نعماله‌کان (په‌یوه‌ست به‌شاره‌کان)	ژماره	شاره‌کان	نعماله‌کان (په‌یوه‌ست به‌شاره‌کان)
۱۱۵	حولوان	خسروشافیززو	۱۳۴	//	بزروذ
۱۱۶	//	مرج قلعه	۱۳۵	//	حریش
۱۱۷	//	ماذروستان	۱۳۶	موسل	عمرانیة
۱۱۸	دینه‌وهر	بالوان	۱۳۷	همه‌مدان	بهستون
۱۱۹	//	دون	۱۳۸	نه‌هاوند	دونه
۱۲۰	//	قزوین	۱۳۹	//	دونق
۱۲۱	//	قصر کثیر	۱۴۰	//	فندسجان
۱۲۲	//	قناطر حذیفه	۱۴۱	//	عقبه الکراب
۱۲۳	//	ماه دینار	۱۴۲	//	روذراور
۱۲۴	قهرمه‌سین	زبدیه	۱۴۳	//	وازواز
۱۲۵	//	قصر شیرین	۱۴۴	//	لاشتر
۱۲۶	//	شبدیز	۱۴۵	نەشنۆ	سبوی
۱۲۷	//	ارز مدخت	۱۴۶	ته‌بریز	جابروان
۱۲۸	همه‌مدان	رینوآباد	۱۴۷	دوین	جرنا
۱۲۹	//	سنج‌آباد	۱۴۸	مراغه	جرتق
۱۳۰	//	برشیقان	۱۴۹	به‌یلقان	کیران
۱۳۱	//	اسفیدروذبار			
۱۳۲	//	الاعلم			
۱۳۳	//	استناباد			

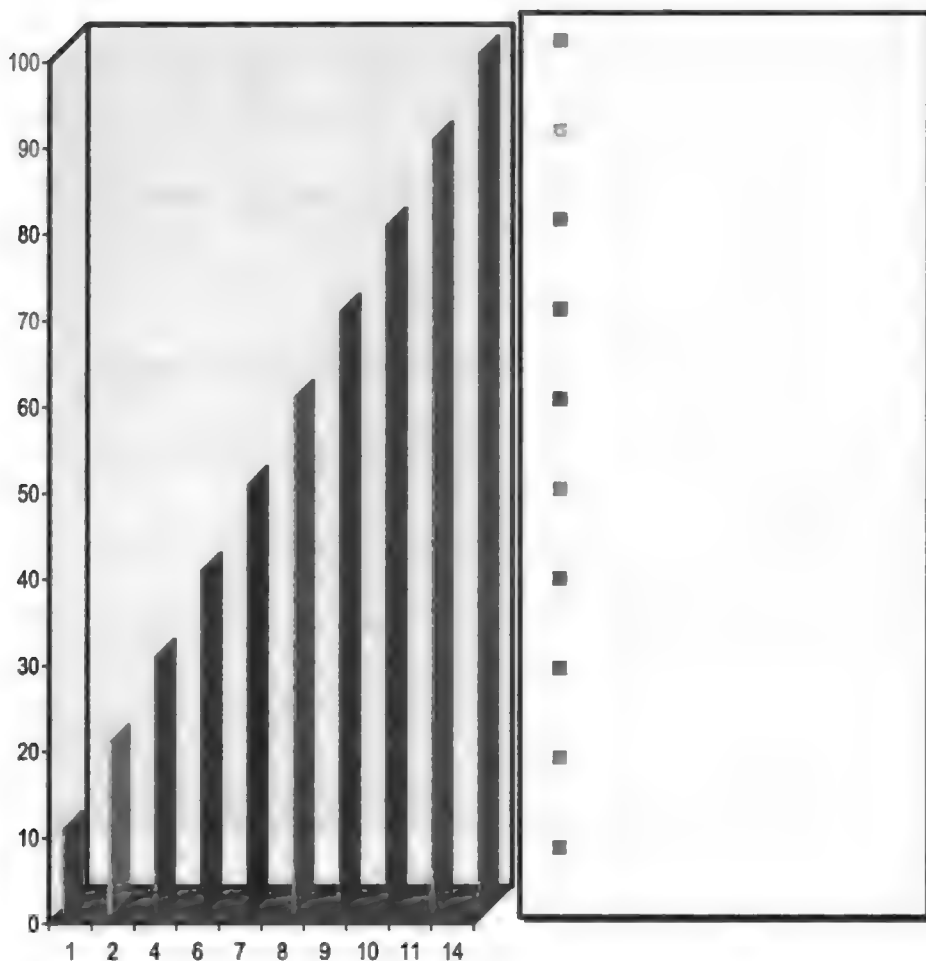
پاشکوی ژماره (۳)
فته‌ج کردنی ناوچه کوردنشینه‌کان
به گویره‌ی کتیبی (معجم البلدان)

ژماره	شاره‌کان	جوړی فته‌ج کردن
۱	ره‌قه	ریکه‌وتن
۲	ثامید	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۳	حهران	ریکه‌وتن
۴	روها	ریکه‌وتن
۵	ماردین	ریکه‌وتن
۶	مه‌یافارقین	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۷	دارا	ریکه‌وتن
۸	نه‌سیین	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۹	نه‌هاوهند	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۱۰	حولوان	ریکه‌وتن
۱۱	قهرمه‌سین	ریکه‌وتن
۱۲	نازه‌ریایجان	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۱۳	نهرزن	ریکه‌وتن
۱۴	همه‌مدان	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۱۵	به‌رزه‌عه	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۱۶	نهرجیش	ریکه‌وتن
۱۷	به‌دلیس	شهر له‌سهره‌تا به به‌ریکه‌وتن له‌کوژتای
۱۸	به‌یله‌قان	ریکه‌وتن
۱۹	نه‌شوی	ریکه‌وتن

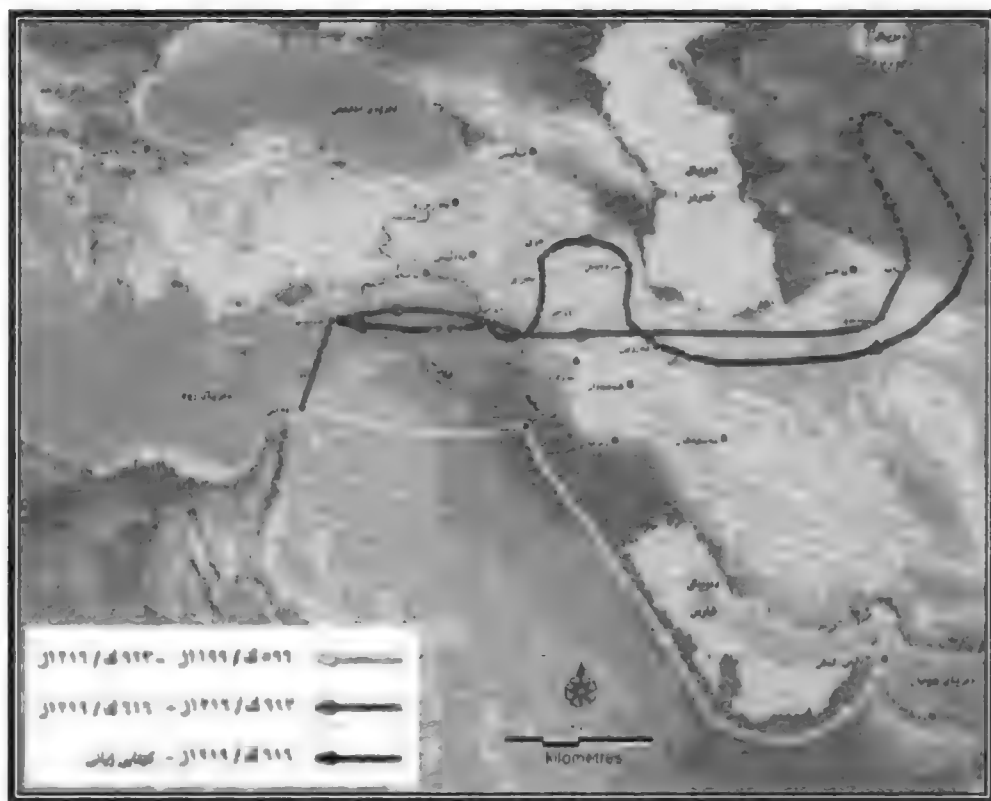
پاشکۆی ژماره (٤)
 ناوی هۆزه کوردیه ئاماژه بۆکراوهکان
 له کتییی (معجم البلدان)

پاشكوى ژماره (٥)

ريژهى سودى سهراوهكان و بهكارهينان له
كتيبي (معجم البلدان) بو ناوچه كورد نشينهكان

پاشکۆی ژماره (۶) رېږه‌وی گه‌شته‌کانی یاقوت حه‌مه‌وی

پاشکۆی ژماره (٧)

تیبینی // چۆنیه‌تی دروستکردنی نه‌خشه‌کان:

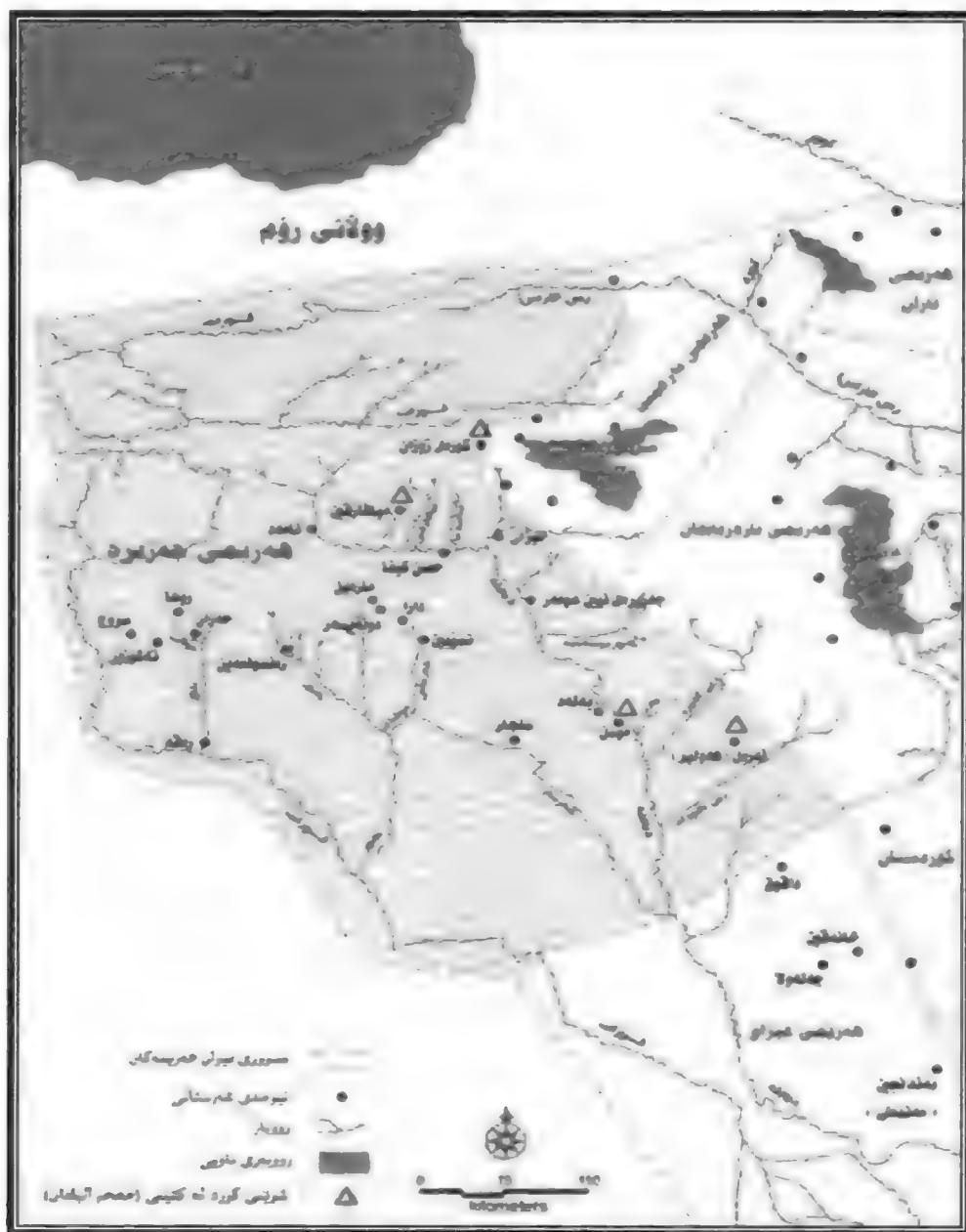
بۆ نه‌خشه‌کیشانی نه‌و هه‌رێمه کوردنشینانه که له پاشکۆی نه‌م لیکۆلینه‌وه‌یه به‌رچاو ده‌که‌ون . پشتمان به‌ستووه به‌نه‌خشه‌کانی کتیبه‌که‌ی (لیسترنج)^(١)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شێوه‌یه‌کی روون هه‌رێمه‌کانی له‌یه‌ک جیاکردۆته‌وه‌و سنووره‌که‌ی بۆ ده‌ستنیشان کردوون، دواتر هه‌ستاوین به‌ دیارکردنی شوێنی شاره‌کان نه‌وچایایانه‌ی ده‌پوانه‌ ناوچه کوردنشینانه‌کان له‌گه‌ل نه‌و روویارو سه‌رچاوه‌ ناویانه‌ی که له‌م ناوچانه هه‌لده‌قولین یاخود بۆی هه‌لده‌رژین . به‌چه‌شنی که یاقوت باسی لێوه‌کردووه .

^(١) -بلدان الخلافة الشرقية، خارطة رقم (٢)، (٣)، (٥).

نەخشەى ژماره(۱)

هەریمی جەزیرە

نەخشەى ژمارە (۳) هەریمی چیاکان و هەریمی خۆزستان

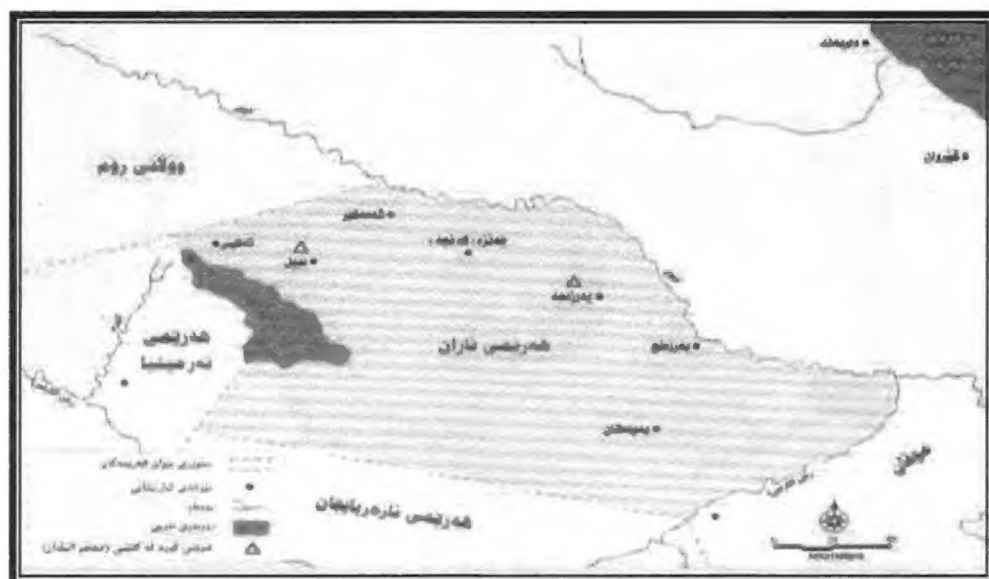

نەخشەی ژماره (E) چیاکانی هەریمی چیاکان و هەریمی خۆزستان

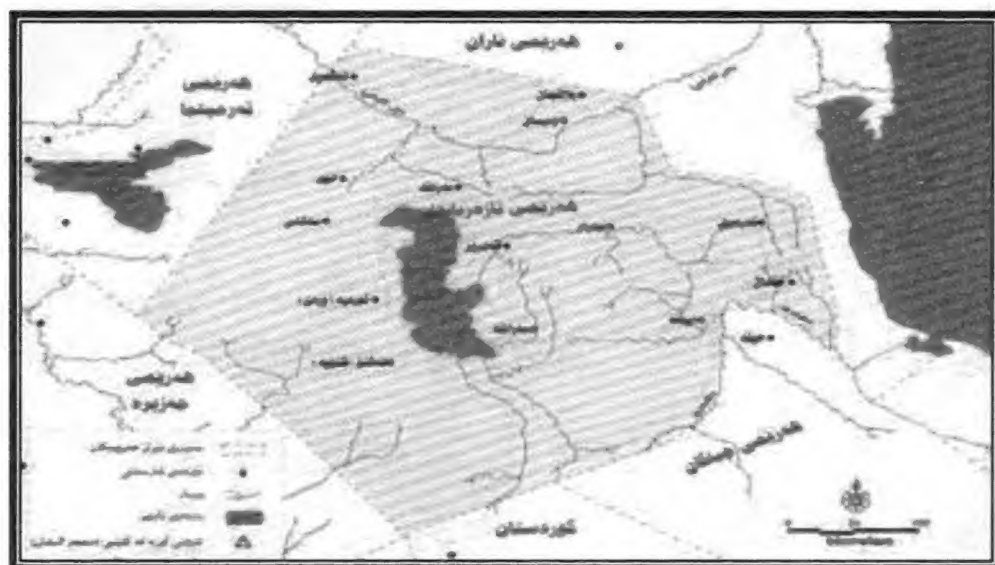

نه‌خشه‌ی ژماره (۶) هه‌ری‌مه‌ی ئاران

نه‌خشهی ژماره (۷) هه‌ریمی نازمه‌ربایجان

نەخشەی ژماره (۸) چیاکانی هەرمیه‌کانی ئاران و ئه‌رمینیا و ئازەربایجان

یهکی لهو بهرهمانهی که من کردوومه
 بهباسی سهرهکی نامهکهه و ههندی لایهنی
 میژوویی و مۆرک و رهسهنایهتی کورد پیشان
 دههات، کتیبی (معجم البلدان) ی گهریدهو
 ولاتناسی یاقوت حههویه، که بهشیویهیهکی
 بهربلاو و فراوان میژووی شار و ولاتانی چهند
 نهتهویهک پیشان دههات، کوردیش یهکیکه
 لهو نهتهوانهی خاوهنی شارو ناوچهی تایبته
 بهخویهتی. زانیاریهکانی، لهو گهران و
 گهشتانهی که خاوهنی بهرهم پینی ههلساوه
 سهرچاوهی گرتووه، جگه لهکوکردنهوهو سود
 وهرگرتن لهزانیاری سهرچاوهی جوراو جۆری
 ههموو نهمانه وهکو کۆلهگهیهکی پر لهزانستی
 کردۆته بهرهمیهکی بهنرخ، که لیکۆلهرهوهکا و
 میژوونووسان تاوهکو ئیستاش پشتیان پی
 بهستووه.

نوسینگهی تهفسیر

بۆ بلاوکردنهوهو پاگهیاندن

ههولیر - شهقامی دادگا - زۆر هوتیلی شیرین پلاس

f t g+ /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

